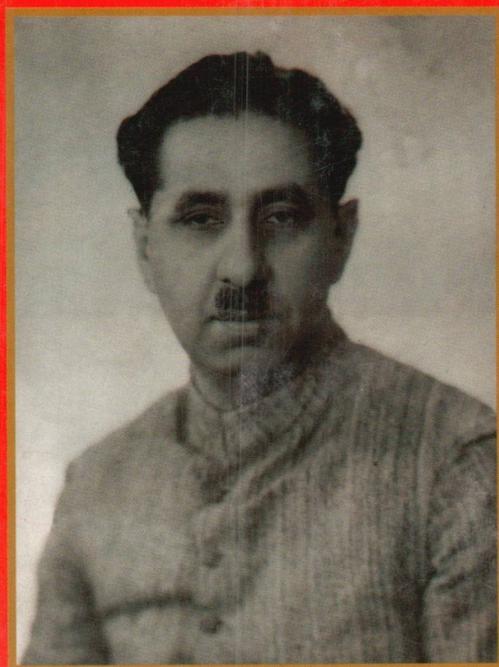

الله بخش سومرو

دورانديش، روادار ۽ سرويج سياستدان

او سومرا! او ميندرا اي شهيد وطن
رت ڏئي سنڌ جي سيند سنوارين وئين

خادم حسين سومرو

اللہ بخش سومرو

دورانڈیش، روادارے سرویج سیاستدان

خادم حسین سومرو

سائین پبلشرز

افتساب

ارڙهين صدي جي سنڌ جي مهان انسان
صوفي شاهه عنايت
روحاني سماجواد ۽ روادار جنهن اصولن خاطر سر ته ڏئي ڇڏيو
پر حاڪمن جي آڏو ڪنڌ نه جهڪايو.

شهادت مهل سندن لبن تي هي لفظ هئا:

سردر قدم يار فدا شد چه بجاشد
اي بار گران بود ادا شد چه بجاشد

سر محبوب جي قدمن ۾ فدا ٿيو بجائيو
هي هڪ وڏو وزن هيو ادا ٿيو بجائيو

فهرست

7	جڳت - ايس - برائيت جي پيٽا
9	ليڪڪ پاران
15	مهاڳ
23	خانداني لڙهي
25	سياست ۾ پير
31	ميمبر سنڌ اسيمبلي
41	وزير اعظم
70	نظرياتي سياست فطري عمل
79	وزير
92	بيهر وزير اعظم
136	آزاديءَ لاءِ اڀڙ
148	الله بخش جو قتل
154	پڄاڻي

اللہ بخش جي شان ۾
جڳت - ايس - برائيت جي پيٽا

(1)

اللہ بخش او منڙا ستارا تون امن ۾ ستو پيو آهين
او مقدس جنگ جا شهيد
تون زنده رهين ۽ مئين بنا ڪنهن داغ جي
تنهنجي ڌرتي شاد آباد رهي

(2)

توڪي تمام وڏو ڪردار ادا ڪرڻو هو
تنهنجا دشمن گهڻا دهشت زده ها
آزادي جا دشمن هڪ ڏينهن پریشان ٿيندا
آزادي لاءِ تنهنجي عدم موجودگي وساري نه سگهبي

(3)

اسان آزادي جي جدوجهد کان پاڻ کي پري ڪونه ڪنداسين
جنهن مقصد لاءِ قربان ڪئي آهي تو زندگي
ايسٽائين جو قاتل ۽ ان جو خنجر
اعلان ڪري تنهنجي لازوال عظمت جو

(4)

ڪوبه دشمن تنهنجي نالي کي متاڻي نه سگهندو
ڪوبه ظالم وقت تنهنجي شهرت کسي کين سگهندو
تنهنجو روح چمڪندو شعائن واري تاري جي طرح
ان روح تائين جيڪو اڃا پيدا ٿيڻو آهي.

(5)

تنهنجو مقصد هر پهڙ تي چمڪندو رهندو
تنهنجو روح هر ندي ۾ ڌار جي طرح هوندو
تون هر ذهن ۾ رهندي ۽ هر آواز ۾ گونجندو رهندين
تون هر گهر ۽ دل ۾ موجود رهندين

(6)

تنهنجو مادر وطن توکي ياد ڪندو رهندو
پنهنجي سنهري دور ۾
اي آزادي جا مجسما
اي سنڌر آزاد انسان جي سرزمين جا

جڳت - ايس - برائيت

ليڪڪ پاران

سائين جي ايم سيد قومن ۾ اُتساه ۽ جاڳرتا پيدا ڪرڻ لاءِ ڪجهه ڳالهين کي اهم ۽ ضروري قرار ڏنو آهي:

1. سماجي، سياسي ۽ ثقافتي گڏجاڻيون
2. زبان جي ترويج ۽
3. پنهنجن قومي اڳواڻن کي ياد ڪرڻ لاءِ انهن جا ڏينهن ملهائڻ ۽ انهن جي جدوجهد ۽ قرباني کان واقف ڪرڻ.

سائين جي وفات کان پوءِ ان جي ساٿ جي هڪ 25 سالن کان پانڊيٽري جي حيثيت ۾ مون تي اهو فرض بنجيو ٿي ته مان هن پنڌ کي جاري رکان.

تمام گهڻا دوست سائين جي سياسي جدوجهد کي جاري رکڻ جو عزم ڪري چڪا هئا، ان ڪري مون سائين جي گهڻ پاسائتي شخصيت جي حيثيت ۾ ان جي مختلف پهلوئن تي سوچيو ۽ فيصلو ڪيو ته سائين جي ڪتابن کي اردو ۽ انگريزي ۾ ترجمو ڪرائي دنيا تائين سائين جو امن ۽ آشتي، تصوف، انسانيت ۽ جديد قومپرستي جو پيغام پهچايان.

سائين، جي ايم سيد جي تصوف جي حوالي سان ٺاهيل ”بزم صوفياءِ سنڌ“ جي طرح، ”سنڌ صوفي انسٽيٽوٽ“ ٺاهي سائين جا جديد تصوف جا خيال پيش ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. پڻ ”پيغام سنڌ“ جيڪو امن ۽ پيار جو پيغام آهي ان کي ڪانفرنسن، ادب ۽ اجلاسن ذريعي پيش ڪري رهيو آهيان.

سائينءَ سنڌ جي عظيم شخصيتن، تصوف ۽ سنڌ جي سياسي تاريخ تي لکيو آهي. سائين جي ايم سيد پنهنجي زندگي جو آخري ڪتاب

سنڌ ڳالهائي ٿي 'لکيو ۽ ڪورٽ ۾ پيش ڪرڻ لاءِ ان جي ترجمي لاءِ دوستن کي چيو ۽ گهڻن دوستن جي ڪوشش ڪرڻ جي باوجود سائين جي ايمر سيد جو ڪورٽ جو بيان انگريزي ۾ ترجمو ٿي نه سگهيو. سائين جي ايمر سيد مون کي حڪم ڪيو ته مان ان کي انگريزي ۾ ترجمو ڪرايان، ان جو مون پاڻ اردو ترجمو ڪري، سيد افضل حيدر جي مدد سان، لاهور جي ڊان اخبار جي ڪالمسٽ ۽ ريزيڊنٽ ايڊيٽر محترم ظفر اقبال مرزا کان ترجمو ڪرائي سيد ضيا الحق شاهه ۽ غلام شاهه جي حوالي ڪيو جنهن کي سنڌ ۾ 'The Case of Sindh' جي نالي سان ڇاپيو ويو.

سائين مون کي بيو حڪم ڪيو هو ته ان جي خود نوشت ڇپايان، مواد مون وٽ نه هئڻ جي ڪري اهو ڪم مون کان مٿي هو. سائين جلال محمود شاهه ان ڪم کي سرانجام ڏيندي ان کي ڇپائي رهيو آهي.

مان سوچيو ته سائين جي ايمر سيد جي خود نوشت ته ڇپائي نه سگهيس پر ان جي نوشت ڇپايان، مان ان سلسلي ۾ سائين جي لائبريري ۾ ڪجهه دستاويز ڏسي رهيو هوس ته ان ۾ هڪ ميٽنگ جو احوال مليو:

سائين جي ايمر سيد جي زير صدارت هڪ ميٽنگ 1960ع جي پوئين سالن ۾ ٿي گذري، اجلاس ۾ سنڌ جا ڏاها ۽ ليڪڪ موجود هئا، ان ميٽنگ ۾ فيصلو ڪيو ويو ته سنڌ جي قومي اڳواڻن، شهيد الله بخش سومرو، سيد صبغت الله شاهه پير پاڳارو، رئيس غلام محمد خان پرڳڙي، سيٺ هر چند راءِ ۽ ٻين قومي سورمن جي نوشت لکي ويندي. ان لاءِ ڪم ورهائي مختلف ماڻهن جي ذمي لڳايو ويو. مون محسوس ڪيو ته سواءِ سائين جي ايمر سيد جي جنهن 'سنڌ جا سورما' ڪتاب لکي پنهنجي حصي جو ڪم ڪيو آهي باقي ڪنهن به ڪجهه نه لکيو آهي، ان وقت مون فيصلو ڪيو ته سائين جي ان خواهش کي به پورو ڪندس، هي ڪتاب به ان خواهش جو حصو آهي.

سائين جي زبان مان هميشه انهن شخصيتن لاءِ احترام ٻڌو هومر ان جو هڪ مثال هي آهي ته سائين جڏهن شهيد الله بخش جي قبر تي شڪارپور

پر ويا هئا ته سائين هي تاريخي لفظ چيا هئا:

”اي شهيد اسان کي معاف ڪر اسان توکي سڃاڻين نه سگهياسين“

تاريخ جي هڪ وڏي ماڻهو سائين جي ايمر سيد جي شهيد الله بخش سومري کي اهڙي وڏي پيٽا، شهيد جي عظمت کي سمجهڻ لاءِ ڪافي آهي:

ليڪن افسوس جو سنڌ جي اهڙي مهان انسان تي ڪوبه ڪم نه ٿي سگهيو هو سواءِ مشهور ليڪڪ جڳت ايس برائيت جي ڪتابچي:

يا Allah Bux Soomro – India's Nationalist No. 1

”The Golden Brain of Sindh“ 1944ع ۾ ڇپيو هو. مان جڏهن سائين جي ايمر سيد تي نوشت لکڻ جي حوالي سان لنڊن ۾ ”برٽش لائبريري“ ۾ سائين جي متعلق مواد ڏسي رهيو هوس ته سورهي بادشاهه سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري ۽ شهيد الله بخش سومري تي تمام گهڻو مواد نظر آيو. ان مواد منهنجو ڪم وڌيڪ آسان ڪري ڇڏيو ۽ 1999ع ۾ سائين جي ايمر سيد جي نوشت ”جي ايمر سيد آدرشي انسان سي اوتار ٿڪ“ لکي ڇپائڻ کان پوءِ مون شهيد جي نوشت تي ڪم ڪرڻ شروع ڪيو. ان سلسلي ۾ آءٌ ٻيهر به لنڊن ويس ۽ 2001ع ۾ ٻن سو صفحن تي مشتمل هڪ ڪتاب Allah Bux Soomro - Apostle of Secular Harmony لکي ڇپايم.

محترم بئريسٽر محمد عمر سومري صاحب سان ڊسمبر 2010ع تي ملاقات ٿي ۽ انهن خواهش جو اظهار ڪيو ته شهيد تي سنڌي ۾ ڪتاب اچڻ گهرجي ۽ اڄ هي ڪتاب اوهان جي هٿن ۾ آهي.

شهيد جي زندگي جا ڪيترائي پهلو آهن. الله بخش سومري سنڌ ۾ سماجي ۽ معاشي بهتري لاءِ ”سنڌ وليجرس ايسوسيئشن“ ٺاهي، ان ايسوسيئشن جي ذريعي جيڪي ڪم ٿيا اهو ته تاريخ جو حصو آهن پر سنڌ ۾ جيڪي لائبريون ايسوسيئشن ٺاهيون ان لاءِ 1940ع ۾ سنڌ جي عظيم

الله بخش سومرو

ليڪڪ طرفان

انسان راج رشي ديارام گدومل جي پٽ ۽ پيء - کي شاهائي ۽ اين - کي شاهائي جي والد محترم ڪيول رام شاهائي 10 هزار روپين جا ڪتاب مهيا ڪيا هئا، اهو ڳوٺن ۾ جاڳرتا پيدا ڪرڻ ڏانهن هڪ وڏو قدم هو.

سنڌ جي ٽن اهم شخصيتن شهيد الله بخش سومرو، سيد صبغت الله شاهه پير پاڳارو ۽ سائين جي اير سيد انتهائي خوشحال گهراڻي ۾ پيدا هئڻ جي باوجود سادگي اپنائڻ ۽ هنن پنهنجي اٿڻ، ويهڻ ۽ پهڙڻ جو انداز سادو رکيو. هنن کاڌي پهڙڻ کي اهميت ڏني. جاهي سياست هجي، يا معاشرتي طور اٿڻ جو انداز هجي، هنن بازاری هيرو بنجڻ جي بجاءِ هڪ حقيقي قومي پيغام رسائڻ پسند ڪيو. ان ۾ نه لالچ هئي نه لوپ هو ۽ نه ئي جرقو ٽپي واري قوند هئي صرف ايشار ۽ قرباني هئي. روسي انقلاب جي دماغ ۽ تاريخدان ليون ٽراٽسڪي پنهنجي ”خودنوشت“ ۾ هيرن جي متعلق هڪ جملو لکيو آهي:

Heroes are instantly blinded by their own effulgence

هيرو هڪدم پنهنجي تجلي ۾ ئي انڌا ٿي ويندا آهن.

ان ڪري انهن ٽن عظيم شخصيتن هيرو ٿيڻ جي بجاءِ ايشار، سادگي، قرباني، علم ۽ حلم جي ذريعي جيڪا لات هاري آهي ان جو اثر صرف سنڌ ۾ نه بلڪ دنيا به ان روشني مان گهڻو ڪجهه حاصل ڪندي.

سائين جي اير سيد ۽ سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري جي قرباني، ايشار، سادگي ۽ فڪر جي متعلق مون انهن جي جيڪا ”نوشت“ لکي آهي ان ۾ ذڪر ڪري چڪو آهيان هت صرف برڪت علي آزاد جيڪو شهيد جو هڪ بهترين ساٿي هو ان جيڪو ڏٺو ۽ لکيو آهي اهو پيش ڪري رهيو آهيان:

”مان ڪراچي ۾ شهيد الله بخش سومري وٽ وزير اعظم هائوس ۾ ترسيل هوس ته اتي هڪ ٻيو به مهمان رهيل هو. ان شهيد سان شڪايت ڪئي ته صبح جو روزي رکڻ مهل اوهان جو نوڪر مون کي گهرڻ جي باوجود گرم

الله بخش سومرو

ليڪڪ طرفان

پاڻي نه ٿو ڏئي، شهيد ان کي چيو ته صبح اوهان کي گرم پاڻي ملي ويندو ۽ روزي رکڻ مهل مون ڏنوت مهمان کي نوڪر جي بجاءِ الله بخش پاڻ گرم پاڻي ڏيئي رهيو آهي.

سخي ٿيڻ قدرت جي وڏي عطا آهي.

سائين جي ايم سيد الله بخش سومري جون خصوصيتون بيان ڪندي لکي ٿو ته:

”الله بخش جيترو ڪمائيندو هو، ايترو ئي ڪشاده دلي سان خرچ ڪرڻ ڄاڻيندو هو، مجلسن، يارن، دوستن، محتاجن، علمي ادارن ۽ شاگردن تي خرچ ڪرڻ ۾ هٿ چوٽ هوندو هوس. ان ڪري سندس اثر جو دائرو ويو وڌندو.“
پير علي محمد راشديءَ شهيد کي ثابت قدم ۽ بهادر قرار ڏيندي لکيو آهي ته:

”صحيح يا غلط پر سندس رفاقت هڪ پيرو ڪانگريس سان ٿي وئي هئي، ان رفاقت کي پڇاڙي تائين قائم رکندو آيو، وزارت وٺي ۽ سياست چڪر ۾ پئجي ويئي پر ڪانگريس سان سندس قربت آخر تائين قائم رهندي آئي.“

”مسجد منزل گاه متعلق جيڪو فيصلو ڪيائين ان تي آخر تائين قائم رهيو سندس خلاف وڏا طوفان ڪڙا ٿيا هڪ - ٻه پيرو ته پنهنجي زندگي خطري ۾ ڏنائين پر هڪ دفعي جي معين ڪيل نظريي تان پڇاڙي تائين نه هٽيو“

شهيد جي ساٿي ۽ هڪ سخن سياستدان ۽ سنڌ اسيمبلي جي سابق ميمبر محمد امين کوسي الله بخش سومري کي ڀيٽا ڏيندي سندس عدل ۽ انصاف متعلق هيئن لکيو آهي:

”الله بخش جي حڪومت جي خطا ۽ ٻيو قصور ڇا هو؟ سواءِ ان جي ته سندس حڪومت ۾ ظالم ۽ مظلوم کي ڄاتو ويو.

خدا پناهه ڏئي، جتي عدل و انصاف ۽ حق و صداقت کان خالي حڪمراني آئي، اتي يقيني تباهي و بربادي ۽ زوال آيو. الله بخش عادل ۽ انصاف وارو حڪمران هو. وٽس رعيت جي حقن جي باري ۾ ڪا به بيائي ڪا نه هئي. سنڌ وارو توهان برابرهنن واقعن کي وساري ڇڏيو آهي.“

شهيد جو هڪ اهم پهلو وزيراعظم جي حيثيت ۾ انتظامي گرفت، چابڪدمتي ۽ پاليسي پيش ڪري ان تي عمل ڪرائڻ جو آهي. برطانيه جي 19 صدي جي موٽر شخصيت ۽ وزير اعظم محترم بينجمن ڊسراييلي جو چوڻ آهي ته:

”اهو هڪ عظيم ماڻهو جو ڪم آهي ته جيڪا شي انقلاب مهيا ڪري سگهي ٿو اهو ڪم پاليسي جي ذريعي عمل ۾ آئي.“

شهيد، سنڌ ۽ سنڌي قوم جي سياسي ۽ سماجي ارتقا ۽ جاڳرتا لاءِ ڪم ڪيو، معاشي طور وڌائڻ لاءِ زرعي سڌار آندا ۽ فڪري طور سنڌ ۾ قومي ۽ انسانيت جي لات ٻاري آهي. اچو ته ان کي ڀيٽڻ لاءِ سنڌ جي عظيم سرويج جي ياد ۾ ميٽنگون ۽ مذاڪرا ڪرايون ۽ ان تي لکي سنڌ ۽ دنيا کي هن جي خيالات ۽ جدوجهد کان واقف ڪريون.

محترم الاهي بخش سومرو، سيد جلال محمود شاهه، بئريسٽر محمد عمر سومرو، ڊاڪٽر ضياءُ الحق شاهه، فادر يونس عالم، سيد غلام شاهه، محترم فضل الله قريشي، محترم اشفاق ميمڻ، محترم نصير ميمڻ، محترم اسد الله ابڙو، محترم هاشم ابڙو، محترم يوسف حيدر شيخ، محترم ساجد الله صديقي، محترم يونس مهر ۽ محترم سليمان جتوئي جو ممنون آهيان.

ٽائيتل ۽ ڪمپوزنگ لاءِ محترم ظفر آفتاب ابڙو، محترم ڪپتان ابڙو، سارنگ ابڙو ۽ محترم قمر آفتاب ابڙو جو ٿورائتو آهيان.

خادم حسين سومرو

مهياڳ

سنڌي کي انساني تهذيب ۾ اعليٰ مقام ان جي ڪري آهي ته هو سٺي ڪم لاءِ آواز بلند ڪري ٿو ۽ هن جو رويو اعتدال پسند ۽ مهذب آهي. هي هميشه امن ۽ انساني پلائي لاءِ ڪم ڪري ٿو. هن جو ايمان خالق ۽ هن جي درميان آهي. برصغير انگريز جي آمد کان اڳ ”هند ۽ سنڌ“ سڏبو هو. سنڌ برصغير ۾ اسلام جي آمد جو دروازو رهيو آهي. سنڌ جا آخري حڪمران ٽالپر هئا. برطانيه جي فوج سنڌ تي قبضو 1843ع ۾ ڪيو ۽ 1847ع ۾ سنڌ کي بمبئي پريزيڊنسي سان ملايو ۽ سنڌ ۽ هند جي لفظ کي رد ڪيو ويو. هند کي ڪيترن ئي صوبن ۽ راجائن جي رياستن ۾ تبديل ڪري، برطانيه پنهنجي سولائي لاءِ بنايو ته جيئن اتي پنهنجي مرضي سان حڪمراني ڪري سگهي.

سنڌ ۾ حرن جي تحريڪ حزب الله شاهه پير پاڳاري جي قيادت ۾ شروع ٿي هئي ته پنهنجي وڃايل آزادي حاصل ڪجي. 1896-1893ع تائين پهرين حرباوت جاري رهي رد عمل به ساڳئي طرح جو هو. ڪمشنر جيمس، ڊپٽي ڪمشنر هينري لوڪس ۽ نوجوان آفيسر هيوڊو حرباوت کي ختم ڪرڻ لاءِ تمام سخت اپاءُ ورتا.

اهو ساڳيو ڊگ سنڌ جي ٽن عظيم شخصيتن، سيد صبغت الله شاهه پير پاڳارو، 1909ع جي ايمر سيد 1904ع ۽ الله بخش سومرو 1900ع اختيار ڪيو.

محترم خادم حسين سومرو آف سيوهڻ شريف، پاڻ کي ارپي، انتهائي درجي جي پورهئي ۽ اورچائي سان تحقيق ڪري مٿي ذڪر ڪيل تنهي عظيم شخصيتن جي سوانح لکي ان ۾ سنڌ، برصغير ۽ انسان ذات جي پلائي لاءِ انهن جي ڪردار جو ذڪر ڪيو آهي.

تاريخدانن انڊين نيشنل ڪانگريس ۽ مسلم ليگ ۽ ان جي اڳواڻن تي ڪافي بحث به ڪيو آهي ۽ لکيو به آهي پر محترم خادم سومري تمام سهڻي نموني سان مسلم قوم پرستن جو خيال ۽ فڪر پيش ڪيو آهي. هي هڪ وساريل ٽيون گروهه آهي.

20 صدي جي ابتدائي ڏهاڪن ۾ سنڌ جي ٻن اهم شخصيتن غلام محمد خان پرڳڙي ۽ سيٺ هرچندراءِ برصغير جي سياست ۾ اهم مقام حاصل ڪيو. بئريسٽر غلام محمد خان پرڳڙي ۽ هرچندراءِ (جديد ڪراچي جوايو) بمبئي کان سنڌ جي جدائي ۽ سياسي جاڳرتا ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو.

30 آڪٽوبر 1930ع تي محترم جي ايمر سيد ڪراچي ۾ پنهنجي گهر تي، جناح صاحب، سر شاهنواز ڀٽو ۽ ٻين شخصيتن جي دعوت ڪري انهن کي گذارش ڪئي ته سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي ۾ پنهنجو ڪردار ادا ڪيو. محمد علي جناح لنڊن ۾ ٿيندڙ گول ميڙ ڪانفرنس ۾ سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي جي متعلق آواز اٿاريو ۽ سر شاهنواز ڀٽي ان کان پوءِ تحريڪ ۾ اهم حصو ورتو.

صوفياڻي سنڌ جي فرزند الله بخش سومري 1923ع ۾ ضلعي لوڪل بورڊ جي ميمبر ٿيڻ سان پنهنجي سياست جي شروعات ڪئي ۽ 1926ع ۾ بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي ميمبر لاءِ اليڪشن ۾ حصو ورتو ۽ ڪامياب ٿيو. هن اتي سنڌ جي خدمت به ڪئي ۽ سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي جي تحريڪ ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو.

هن 1934ع ۾ سر شاهنواز ڀٽو جي ايمر سيد سان گڏجي سنڌ جي پهرين سياسي پارٽي ”پيپلز پارٽي“ ٺاهي ۽ 1936ع ۾ سر حاجي عبدالله هارون ۽ سر شاهنواز ڀٽو جي قيادت ۾ سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي ٺاهي.

سنڌ بمبئي پريزيڊنسي کان 1936ع ۾ گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ 1935 تحت عليحدو ٿي. فيبروري 1937ع جي اليڪشن ۾ هن حصو ورتو ۽ سنڌ اسيمبلي جو ميمبر ٿيو. هن جي پارٽي سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي کي 60

اسيمبلي ميمبرن مان 22 نشستون مليون ۽ اها هائوس جي اڪثريتي پارٽي هئي پر گورنر سنڌ سر لانسلاٽ گراهام، ٽن ميمبرن جي اڪثريت رکندڙ سر غلام حسين کي سنڌ جي وزارت ٺاهڻ جي دعوت ڏني ۽ ان کي اها به اجازت ڏني ته هو ڪجهه مهينن تائين پنهنجي اڪثريت ڏيکاري. الله بخش سومرو قائد حزب اختلاف ٿيو، هڪ سال جي اندر سر غلام حسين جي حڪومت کي ڪٽ موشن تي شڪست ٿي ۽ الله بخش سنڌ جو جمهوري عمل ذريعي پهريون وزير اعظم ٿيو، هن 23 مارچ 1938ع تي قسم کنيو هي هڪ ساڌو ماڻهو جنهن جا ڪئي قصا آهن جيڪي هن حقيقت کي بيان ڪن ٿا. هن ڪڏهن به پنهنجي سرڪاري گاڏي تي جهنڊو نه چاڙهيو برطانيه جيڪي زرعي سهولتون نه ڏئي سگهيو هو. هن غريب هارين ۽ زراعت پيشه ماڻهن کي زرعي اصلاح آڻي انهن کي سهولتون مهيا ڪيون. هن ڪمشنر ۽ ڪليڪٽري درٻارن ۽ ڪرسي ڏيڻ جا اختيار ختم ڪيا. (اهو نوڪر شاهي جو اختيار هو ته سندن آفيسن ۾ ايندڙ شخصيتن جا نالا ڪرسي تي ويهڻ لاءِ پڌرا ڪن).

الله بخش سومري محسوس ڪيو ته هندو سنڌين جي اسڪولي تعليم جي شهرن ۾ سهولت هجڻ جي ڪري هنن تمام شعبن ۾، ڊاڪٽرن، وڪيلن، استادن ۽ انجنيئرن ۾ ڪثرت حاصل ڪئي آهي هو واپار ۽ صنعت ۾ به آهي.

هن زراعت پيشه سنڌي مسلمان ڪٽنبن کي چيو ته شهرن ۾ منتقل ٿيو جتي هاڻ اسڪول ۽ ڪاليج جي تعليم جي سهولت آهي، ان عمل جي ڪري هن جي سنڌ جي خاندانن سان ويجهڙاڻپ ٿي.

الله بخش سومرو مسلمانن جي غير فرقيوارانه جماعت ”آزاد مسلم بورڊ“ جو صدر ٿيو. اها ڳالهه سنڌ جي سياسي گروهن، گورنر سنڌ ۽ برطانوي انتظاميه لاءِ چڙ ڏياريندڙ هئي، ”هندستان خالي ڪريو“ تحريڪ وقت هن پنهنجا لقب خانبهادر ۽ آرڊر آف برٽش امپائر واپس ڪيا ۽ وائسراءِ کي ساڳي خط ۾ برصغير جي ماڻهن سان ٿيندڙ ظلم ۽ ان کي آزاد نه ڪرڻ جي

الله بخش سومرو

مهائج

حالتن تي روشني وڌي. ان ڳالهه تمام برطانوي انتظاميه ۾ بيچني پيدا ڪئي ۽ هنن ردعمل طور 10 آڪٽوبر 1942ع تي الله بخش سومري کي سنڌ جي وزيراعظم تان معطل ڪيو. الله بخش سومري گورنر جي هن عمل کي غير آئيني قرار ڏنو.

ياد رهي ته شهيد الله بخش سومري کي اسيمبلي ۾ اڪثريت هئي ۽ هو سنڌ جي تمام مذهبي ڌرين هندو - مسلمان - پارسي - عيسائين ۽ سڪن جو مقبول اڳواڻ هو.

هن سامراج جي خلاف پنهنجي جنگ جاري رکي ۽ هڪ روادار ۽ وطن پرست سياستدان جي طور فرقيواريت ۽ سامراجي تسلط کي ختم ڪرڻ لاءِ پنهنجو ڪردار جاري رکيو.

انگريز سامراج جي نوڪر شاهي ۽ ڪجهه سياستدانن غلط پرويڱنڊا ڪري حرن کي غصي ۾ آندو ته سيد صبغت الله شاهه پير پاڳارو، الله بخش سومري جي وزارت عظميٰ جي دور ۾ گرفتار ٿيو آهي، انتظاميه جي سازش ڪامياب وئي ۽ حرن جي هڪ ٽولي الله بخش سومري کي 14 مئي 1943ع تي شهيد ڪيو.

حقيقت هي آهي ته سنڌ جي گورنر سر هيو ڊو سنڌ جي وزيراعظم الله بخش کي بنا ڪنهن اطلاع ڏيڻ ۽ باخبر ڪرڻ جي پنهنجا اختيار استعمال ڪندي پير صاحب کي سنڌ کي آزادي ڪرائڻ جي بغاوت ڪيس ۾ گرفتار ڪرايو. ياد رهي ته الله بخش سومرو گرفتاري وقت سنڌ کان ٻاهر هو ۽ جڏهن هن کي پير صاحب جي گرفتاري جي خبر پئي ته هن واٽسراءِ هند لارڊ لنلٿگوسان گورنر جي خصوصي اختيار استعمال ڪرڻ جي عمل تي احتجاج ڪيو ۽ سنڌ اسيمبلي کي اعتماد ۾ وٺندي گورنر جي خصوصي اختيار کي غير آئيني قرار ڏيندي ان کي ننڍو.

پير صاحب تي مارشل لا ٽربيونل ۾ ڪيس هلايو ويو. هن ٽربيونل جو ڏوڃ مارشل لا ايڊمنسٽريٽر ميجر جنرل رچرڊسن هو. جنهن پنهنجي

فيصلي ۾ پير صاحب کي قاسي جي سزا ڏني ۽ پير صاحب کي 20 مارچ 1943ع تي حيدرآباد سينٽرل جيل ۾ قاسي ڏني ويئي.

تاريخي ڳالهه جي طور تي مان هتي سنڌ جي گورنر جي طرفان وائسراءِ هند کي 21 سيپٽمبر 1942ع تي لکيل خط پيش ڪري رهيو آهيان.

”مسلم ليگي انتهائي بي احتياط آهن. الله بخش سومري کي بدنام ڪرڻ لاءِ مارشلا جي ناخوشگوار واقعن ۾ هن کي ملوث ڪرڻ ۾“

هڪ سوال تحقيق ڪندڙن ۽ تاريخدانن لاءِ آهي ته سنڌ جي ٻن غير فرقيوارانه سياست ڪندڙن کي سنڌ ۽ ڏکڻ ايشيا جي سياست کان چو ٻاهر ڪڍيو ويو؟

سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري کي 20 مارچ 1943ع تي قاسي ڏني وئي ۽ ٻن مهينن اندر 14 مئي 1943ع تي الله بخش سومري کي قتل ڪيو ويو.

سنڌ سڄي اونڌاهي ۾ هلي ويئي ۽ ٻئي روشنيءَ جون لائون اجهامي ويون. سنڌ ۾ غير فرقيوارانه سياست جي جڳهه تي فرقيواريت اچي وئي. سنڌ کي روادار سياست جي ذريعي برصغير کي فرقيوارانه اوڙاهه مان ڪڍڻ هو اهو ختم ٿي ويو ۽ سامراجي ۽ انهن جا هم نوالا ۽ هم پيالا جشن ڪري رهيا هئا ۽ نفرت جي سياست بام عروج تي پهتي ۽ محبت دور دور کان نظر نه اچي رهي هئي، سنڌ جي سياست ۾ ان وقت صرف سائين جي ايمر سيد روشني جي ڪرن هو جنهن سان منهنجي والد حاجي مولا بخش سومري جو سهڪار به شامل هو. پر فرقيواريت ايتري وڏي وئي هئي ۽ ان جي پٺيان سامراج جو ايڏو وڏو هٿ هو جو سائين جي ايمر سيد باوجود وڏي مقابلي ۽ جدوجهد ڪرڻ جي سنڌ جي روادار سياست جي ذريعي ايڏي وڏي ديو سان پهچي نه سگهيو. هڪ دفعو اهڙو آيو جو سائين جي ايمر سيد ۽ منهنجو والد ان ۾ ڪامياب ٿي ويا پر برطانوي سامراج جو ڪارندو گورنر سنڌ سر هيو ڊو رڪاوت بڻيو. حقيقت هي آهي ته سائين جي ايمر سيد پنهنجي پارٽي مسلم

ليگ جي وزير اعليٰ سر غلام حسين جي خلاف فيبروري 1945ع ۾ عدم اعتماد جي تحريڪ پاس ڪرائي، نئين وزير اعليٰ طور منهنجي والد کي آڻڻ چاهيو پر گورنر منهنجي والد سان ميٽنگ ڪري هن کي چيو ته مان توڙي ڪنهن به صورت ۾ وزير اعليٰ ٿيڻ نه ڏيندس، هن کي خوف هو ته هي الله بخش وارو ساڳيو خون آهي ۽ اهو خون اسان لاءِ مصيبت نه بڻجي.

الله بخش سومرو فرقيوارانه سياست جي خلاف هو. هن جون تقريرون ۽ عمل ان جو شاهد آهي. هو به قومي نظريي سان متفق نه هو ۽ ان ڳالهه ٿي سياسي طور تي جناح صاحب ۽ مسلم ليگ کان هن کي دور ڪيو.

هن مارچ 1940ع جي دهلي واري تقرير ۾ جارح ۽ قابض جي مذمت ڪئي ۽ هن ٻڌايو ته هي جيڪا ٻي جنگ عظيم آهي اها سامراجين جي طرفان هڪ نئين نظام New world order جي لاءِ آهي ته جيئن غلامن کي مزيد غلام ڪجي ۽ پنهنجا قبضا برقرار رکجن. الله بخش سومري پنهنجي آخري تقرير ۾ چيو ته اهو عمل انسانيت لاءِ نقصان وارو آهي ۽ جيستائين ان کي ختم نه ٿو ڪيو وڃي دنيا ۾ امن نه ايندو.

فرقيواريت کي هن انساني ترقي ۽ امن ۾ وڏي رڪاوٽ قرار ڏنو.

ڪلهه جيڪي هندستان جا سياسي اڳواڻ ۽ بديسي سامراج، الله بخش سومري جي انهن خيالن کي پنهنجي ذاتي ۽ سياسي مفادن لاءِ ڏکيو سمجهندا هئا آمريڪا هجي يا برطانيه اهي اڄ فرقيواريت جي خلاف جنگ وڙهي رهيا آهن ۽ ان کي خطرناڪ سمجهن ٿا. اڄ به امن لاءِ دنيا کي الله بخش سومري جهڙي عظيم شخصيتن جي ضرورت آهي.

الاهي بخش سومرو

سابق اسپيڪر

قومي اسيمبلي پاڪستان

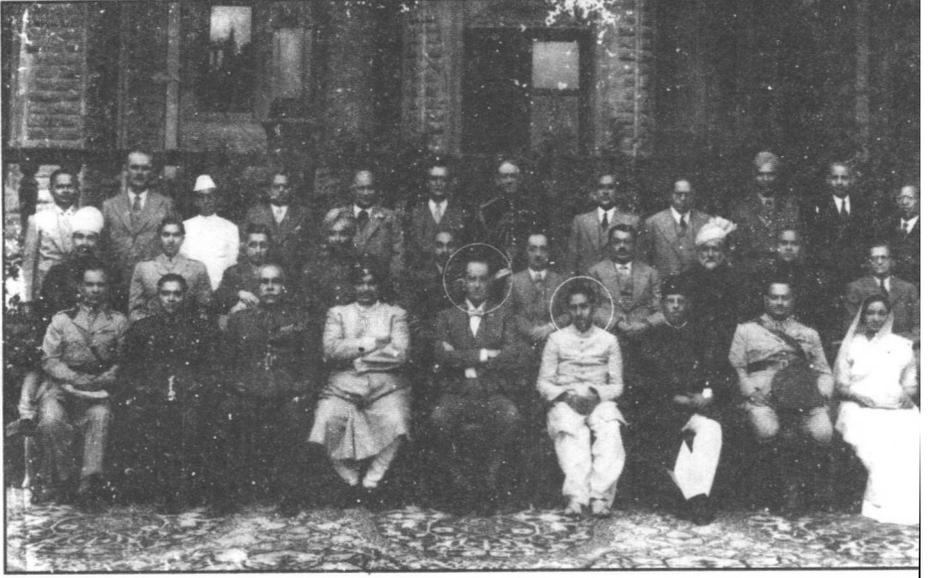

ڪاٻي کان: الله بخش سومرو ۽ مولانا عبيدالله سنڌي

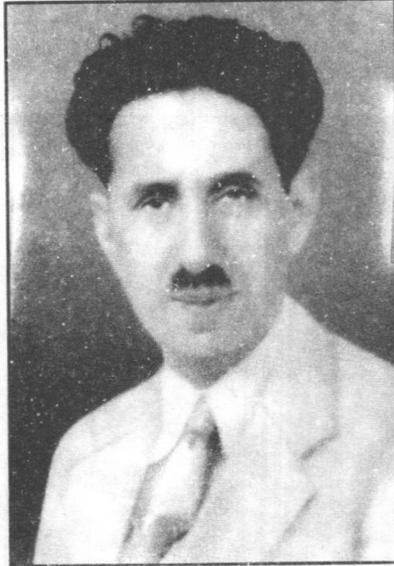
وزيراعظم سنڌ، الله بخش سومرو، مولانا عبيدالله سنڌي کي گذارش ڪئي ته سعودي عرب مان جلاوطني ختم ڪري، سنڌ واپس اچو. مولانا صاحب، الله بخش سومري جي گذارش کي قبول ڪيو. مولانا صاحب جي وطن واپسي تي الله بخش سومرو ڪراچي بندرگاه تي سندس استقبال ڪري رهيو آهي.

اللہ بخش سومرو

وائسرائے لارڈ لنلنگو، اللہ بخش سومرو ۽ وار کائونسل جا میمبر

اللہ بخش سومرو

خانداني لڙهي

عربن جي 712ع ۾ سنڌ فتح ڪرڻ کان پوءِ فاتح اميه خاندان جي ڪجهه عرصو حڪمراني رهي. انهن کي شڪست ڏيئي عباسي خاندان تخت نشين ٿيو. ان جي سنڌ ۾ ڊيلي ڍالي حڪمراني رهي. 1021ع ۾ ڪشتري جاتن مان مقامي سومرا قبيلي آخري عرب حڪمران هباري قريشين کان تخت حاصل ڪيو. سومرا دور کي تاريخ جي هر پهلو سان ثقافتي، سماجي ۽ اقتصادي خوشحالي سان گڏ، مقامي لوڪ داستان عمر ماروي، مومل راڻو ۽ علم و دانش جو دور قرار ڏنو ويو آهي. اڄ سومرا دور ۾ وڏو علمي مرڪز رهيو آهي. هن خطي جا وڏا درويش قلندر لعل شهباز، بابا فرید، حضرت بهاولدين زکريا ۽ شاھ شمس سبزواري ملتاني به هن ئي دور جا آهن. خود اسماعيلين جا گنان به شاھ صدرالدين ۽ ٻين هن ئي دور ۾ لکيا. قريبن 3 سو سال کان مٿي حڪمراني ڪندڙ سومرا خاندان کي سندن ئي فوجي جرنيل، سما راجپوت شڪست ڏئي، سنڌ جا حڪمران ٿيا.

سما دور قريبن 1350 کان 1520ع تائين ٻه صديون رهيو. هن دور ۾ ثقافتي ۽ سماجي ترقي سان گڏ اقتصادي خوشحالي رهي، سما دور کان پوءِ ارغون، ترخان، ۽ مغل دور رهيا ان ۾ سومرا ته ڇا سڄي سنڌي قوم پسماندگي ۾ هلي وئي. ان دور کي سنڌ جو اونداهون دور قرار ڏجي ته ڪو به وڏا نه ٿيندو. 1700ع کان 1782ع تائين ڪلهوڙا ۽ 1783 کان 1843 جو عرصو ٽالپر حڪمرانن جو رهيو. 1843ع ۾ ٽالپر حڪمرانن کي شڪست ڏئي انگريز سنڌ جا حڪمران ٿيا. سنڌ کي آزاد وطن طور فتح ڪندڙ انگريز، سنڌ کي متحده هندستان جو هڪ صوبو قرار ڏنو ۽ 4 سالن کان پوءِ فاتح انگريز ڪمانڊر ۽ سنڌ جي پهرين گورنر سر چارلس نيپيئر جي سنڌ مان روانگي کان پوءِ سنڌ جي صوبائي حيثيت ختم ڪري، گورنر جي جڳهه تي ڪمشنر مقرر ڪري سنڌ کي بمبئي پريزيڊنسي ۾ شامل ڪيو ويو. انهن

حالتن جي باوجود سنڌ جي باسین همت نه هاري ۽ هنن تعليمي ادارا ٺاهي سنڌ ۾ انگريزي جي تعليم کي وڌايو ۽ پڻ سماجي ۽ سياسي تنظيمون، سنڌ سيا ۽ محمدن ايسوسيئيشن ٺاهي، سنڌ جي حقن جي ڳالهه ڪندا رهيا. ان دوران سيد حزب الله شاه پير پاڳاري ۽ ان جي مريدن انگريزن سان مهاڏو اٽڪايو ۽ 1893 کان 1896 ع واري پهرين حر بغاوت ان جو نتيجو هئي.

سومرا خاندان جو حال شڪست خورده قومن ۽ حڪمرانن جي طرح ٿيو ۽ هو تترتر ٿي ويو ۽ وڃڻ سان گڏ پسماندگي ۾ هليا ويا. محترم ڊاڪٽر مهر عبدالحق سومري پنهنجي ڪتاب "The soomras" ۾ سومرا دور ۽ ان کان پوءِ جي حالات تي مفصل لکيو آهي. ان وچين دور ۾ ڪيئي سومرا بزرگ ۽ اهم شخصيتن جنم ورتو. شڪست کان 550 سوسالن کان پوءِ برصغير جي اهم شخصيت الله بخش سومرو 1900 ع ۾ شڪارپور ۾ خانصاحب محمد عمر جي گهر ۾ جنم ورتو ۽ پنهنجي جرئت، دورانديشي، ديانتداري سادگي ۽ انتظامي حڪمراني جي ذريعي خود کي ۽ ابن ڏاڏن کي ملهايو اهو تاريخ جو هڪ بينظير مثال آهي.

20 صدي جي ابتداء ۾ صرف الله بخش سومري جنم نه ورتو پر ان جي ابتدائي ڏهاڪي ۾ پڻ اهم شخصيتن سائين جي ايم سيد 1904 ع ۽ سيد صبغت الله شاه پير پاڳارو 1909 ع ۾ جنم ورتو. منهنجي ذاتي راءِ آهي ته هنن ٽن شخصيتن کان سواءِ سنڌ جي جديد سياسي، سماجي ۽ تهذيبي تاريخ نامڪمل آهي، ان ۾ ڪوبه وڏا نه ٿيندو ته شهيد الله بخش سومرو جديد سنڌ جو دماغ، سورهيه بادشاهه ان جي دل ۽ سائين جي ايم سيد روح آهي. اڄ تائين مون جي ذهن ۾ هڪ سوال رهي ٿو ته انهن سنڌ جي ٽن عظيم شخصيتن سيد صبغت الله شاه پير پاڳاري کي 34 سالن جي عمر ۾ ڦاسي تي چوڙاڙهيو ويو، الله بخش سومري کي 43 سالن جي عمر ۾ چوڪتل ڪرايو ويو ۽ سائين جي ايم سيد کي مرڻ گهڙي تائين 30 سالن کان مٿي چو قيد ڪيو ويو؟ اڄ به اسان انهن عظيم شخصيتن جي فڪر ۽ جدوجهد کي مشعل راه بنائي سنڌ کي روحاني، ثقافتي ۽ سماجي طور بهتر ڪري سگهون ٿا ۽ معاشي ۽ سياسي خود مختياري ڏئي سگهون ٿا.

سياست ۾ پير

الله بخش جيئن ئي 19 سالن جو ٿيو ته سندن والد خان صاحب محمد عمر سومري وفات ڪئي. والد جي وفات نه صرف سندن تي گهر جي ذميواري سونپي پر تعليم کي به متاثر ڪيو ۽ ميٽرڪ کان پوءِ مزيد تعليم ڏانهن توجهه ڏئي نه سگهيا.

الله بخش سومري جو سنڌ جي حڪمران خاندان سان تعلق هجڻ جي ڪري سياست ۽ عوامي خدمت هن جي خون ۾ سمايل هئي. پاڻ 1923ع ۾ ضلع لوڪل بورڊ سکر جا ميمبر ٿيا. جيڪب آباد ميونسپالٽي جا به ساڳي وقت ميمبر ٿيا. 1928ع ۾ ضلع لوڪل بورڊ سکر جا نوجوان پريزيڊنٽ ٿيا. شهيد الله بخش سومري جي ضلع سکر لوڪل بورڊ جي دور کي عوامي پلائي ۽ بهبود جو سنهري دور قرار ڏئي سگهجي ٿو. الله بخش سومري ضلعي لوڪل بورڊ سکر جي پريزيڊنٽ جي حيثيت ۾ 1931ع ۾ جيڪب آباد ۾ چوڀائي مال ۽ گهرو صنعتي ميلي دوران تمام سنڌ جي دسترڪت لوڪل بورڊ پريزيڊنٽن جي ميٽنگ سڏائي، ڪانفرنس ۾ هن ضلعي لوڪل بورڊ جي پريزيڊنٽن جا اختيار وڌائڻ جي حوالي سان قرارداد پيش ڪئي جيڪا پڪراءِ طور منظور ڪئي وئي.

ساڳئي وقت عبدالله هارون جي زير صدارت ميٽنگ ۾ سنڌ جي بمبئي کان جدائي جي قرارداد منظور ڪئي وئي. هڪ ٻي قرارداد آل انڊيا مسلم ڪانفرنس جي حق ۾ پڻ منظور ڪئي وئي. هڪ ٻي اهم ڳالهه لوڪل بورڊ جي حوالي سان، سائين جي ايم سيد جون سياسي سرگرميون ۽ سندس ڪراچي ضلعي ۾ عوامي مهم ڏسي ان وقت جي ڪراچي جي ڪليڪٽر محترم گبسڻ ضلعي لوڪل بورڊ ڪراچي جي بمبئي انتظاميه کان گرانٽ رد

ڪراڻي. شهيد الله بخش سومرو، سر شاهنواز ڀٽو، سيد ميران محمد شاهه ۽ خانبهادر غلام نبي شاه جيڪي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جا ميمبر ۽ مختلف دسترڪت لوڪل بورڊن جا صدر هئا. انهن بمبئي انتظاميه سان ڳالهائي ضلعي لوڪل بورڊ جي گرانٽ بحال ڪراڻي.

بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل

1926ع ۾ پاڻ بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي اليڪشن ۾ حصو ورتائون ۽ نوجوان ۽ وچين طبقي سان تعلق هجڻ جي باوجود، سردارن ۽ زميندارن جي تڪ شڪاپور مان پنهنجي اهليت جي بنياد تي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جا ميمبر منتخب ٿيا. بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جو ميمبر منتخب ٿيڻ سان هن پنهنجي پارلياماني سياست جي ابتدا سر شاهنواز ڀٽو جي ساٿاري جي حيثيت ۾ ڪئي، سر شاهنواز ڀٽي جو عملي سياستدان هجڻ جي ڪري اهو خيال هو ته انگريز سرڪار سان ساٿ ڏيڻ جي ڪري سولائي سان پنهنجي تڪ ۽ سنڌ جا عوامي مسئلا حل ڪري سگهجن ٿا.

شهيد الله بخش سومري، سر شاهنواز ڀٽي جي ساٿاري جي حيثيت ۾ سرڪار سان سهڪار واري پاليسي هلڻ سان گڏ جتي به ان جي ضمير محسوس ڪيو ته سرڪار جو هي رويو عوامي مفادن جي خلاف آهي ته پاڻ ان جي مخالفت ڪيائون.

برٽش لائبرري جي فائيل V/9-2841 ۾ لکيل آهي ته الله بخش سومري 17 فيبروري 1927ع تي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي ميمبر جي حيثيت ۾ حلف ڪيو.

بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي ان سيشن جي چيئرمين سر شاهنواز ڀٽو ولد غلام مرتضيٰ ڀٽو ميمبرن کان حلف ڪيائو

حلف ڪندڙ بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي ميمبرن جا نالا سر چني لال مهتا، محترم ڪاوسجي جهانگير، محترم جي - ايل ريو، محترم جي

- اي هوستن، سر غلام حسين هدايت الله، سرهري لال ڊي. ڊيسائي، خان بهادر حاجي عبدالطيف، محترم جوايدي مين، مولوي رفيع الدين احمد، خان صاحب الله بخش محمد عمر سومرو، ڊاڪٽر جي - آر امبيدڪر، محترم هري پائي جواهر پائي امين، محترم ايف- جي - ايڇ اينڊرسن، راءِ بهادر شنمڪپاننگيا آنگندي، رامچندرا سنتارام اسالو، محترم اتما رام مهاديواتواني، محترم بالڪ رام، محترم جان محمد خان ولي محمد خان پرگڙي، خان بهادر شير محمد خان بجارائي، سردار محبوب علي خان محمد اڪبر خان بردار، محترم ستيا رام ڪيشاؤ بول، محترم ڊي. آر. ايڇ بروني، محترم نرساو بالڪرشنا چندرا چڊ، محترم جي چيٽفيلڊ، سروسنت راو داپولڪر، محترم غلام احمد ڊاگميا، محترم پلو پائي تریود ڊيسائي، محترم جيرام داس بيچرداس ڊيسائي، راءِ صاحب دادو پائي، پشو تمداس ڊيسائي، محترم لچمڻ مهاديو ديشپانڊي، ڊاڪٽر موهن نات ڪيدار نات ڊڪسٽ، محترم جي گوسل، محترم غلام حيدر شاهه، سيد غلام نبي شاهه، ڊاڪٽر مان چرشدن جي پائي گلڊر، محترم فراموز جمشيد جي گنوالا، محترم نارائن رام گنجال، محترم پسڪاراؤ وينوج راءِ جادھو، محترم جيرام داس دولت رام، خان بهادر جان محمد خان، خان بهادر شاهه پسند خان، محترم ديوان صاحب ابا صاحب جان ويڪر، خان بهادر حاجي امام بخش خان غلام رسول خان، محترم حاجي ابراهام، حاجي محمد جيٽڪر، محترم وشنونات نارائڻ جوڳ، محترم ڊبليو- ايس جونس، محترم ايس- سي- جوشي، راءِ بهادر توتاپا ڪمبلي، محترم منجنات ديوار پاتڪرڪ، سر جوزف ڪي، محترم محمد ايوب شاهه محمد کهڙو، محترم حسين پائي عبداللہ پائي، محترم لالحي نارنجي ۽ محترم شام راءِ پانڊورنگ راءِ لگيد.

اللہ بخش بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ 9 سالن تائين سنڌ جي بمبئي ڪان عليحدگي تائين ميمبر رهيو. برٽش لائبريري مان مليل مواد جي آڌار تي چئي سگهجي ٿو ته اللہ بخش سومرو ڪائونسل جي هر اجلاس ۾ سنڌ جي مسئلن تي ڀرپور انداز ۾ ڳالهائيندو رهيو. هن سنڌ ۾ آبپاشي نظام کي بهتر ڪرڻ لاءِ هميشه بمبئي حڪومت تي زور ڀريو، جنهن ۾ بيگاري

الله بخش سومرو

سياست ۽ پير

واه، ڪڙيا ۽ ٽيل ني رهندڙ آبادگارن تائين پاڻي پهچائڻ لاءِ حڪومت کي تجويز ڏيڻي ان تي عمل ڪرائڻ لاءِ زور ڀريو.

سنڌ ۾ پاڻي جي متعلق هو ڪيترو حساس هو ان جو اندازو 4 آڪٽوبر 1932ع تي بمبئي ڪائونسل جي اجلاس ۾ هن جي ڪيل تقرير مان ڪري سگهجي ٿو. هن ڪلري ڪئنال ۽ ڪڙين جي متعلق ڳالهائيندي چيو:

”پاڻي هڪ پاڻيٽ وارو خزانو“ آهي، اسان کي پاڻي کي احتياط سان استعمال ڪرڻ گهرجي، هڪ ڪيوسڪ پاڻي جي ضايع ڪرڻ جي معنيٰ آهي ته اوهان قومي معيشت کي نقصان پهچائي رهيا آهيو.“

شهيد الله بخش سومري جي هن مدبرانه ۽ دوراندیشانہ ڳالهه جيڪا صرف ٻن جملن تي مشتمل آهي ان کي اڄ به حقيقي تناظر ۾ جيڪڏهن ڏسبو ته اها سنڌ لاءِ نه پر تمام دنيا لاءِ هڪ مشعل آهي، ان تقرير کي 100 سال نه گذريا آهن ۽ اهو چيو وڃي ٿو ته ايندڙ جنگيون پاڻي تي ٿينديون ۽ هنن لفظن ۾ اهل سنڌ لاءِ به هدايت آهي ته سنڌو ۾ اسان جو ساھ آهي ان جي ڀارت اٿو.

الله بخش سومري جي اهلليت ۽ ڪردار جي ڪري هن کي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل جي ڪيترن ئي ڪاميٽين تي ميمبر نامزد ڪيو ويو. سومرو صاحب سکر بئراج ڪاميٽي جو پڻ ميمبر هو.

12 مارچ 1930ع تي سومري صاحب بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ سنڌ ۽ ٻين هنڌن تي بئراج قائم ڪرڻ جي اهميت تي تقرير ڪئي. ياد رهي ته سنڌ جون ٻئي ابتدائي تنظيمون سنڌ سپا ۽ محمدن ايسوسيئيشن 20 صدي جي پهرئين ۽ ٻئي ڏهاڪي ۾ سنڌ ۾ جاڳرتا پيدا ڪرڻ لاءِ ٿيندڙ ”سنڌ ڪانفرنس“ ۾ سنڌ ۾ بهترين زراعت لاءِ جديد آبپاشي نظام لاءِ مطالبو ڪيا، جديد سنڌ جي ابتدائي سياست جي ٻن روح روائن رئيس اعظم غلام محمد خان ڀرڳڙي ۽ سيٺ هرچندرا ۽ وشنڊاس ۽ ٻيا سنڌ جا سڄڻ آواز اٿاريندا رهيا.

سکر بئراج 1932ع ۾ ٺهي راس ٿيو. جنهن سان سنڌ جديد آبپاشي نظام ۾ شامل ٿي ويو ۽ سنڌ ۾ لکين ايڪڙ زمين آباد ٿي ۽ سنڌ جو زراعت پيشه ماڻهو خوشحال ٿيو ۽ حڪومت کي به ڊل جي مد ۾ ڪافي رقم حاصل ٿي. سنڌ جي پاڻيءَ جي مسئلي کان سواءِ الله بخش سومري سنڌ جي ترقي ۽ خوشحالي ۽ حالات بهتر ڪرڻ لاءِ بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ ڳالهائيو.

13 مارچ 1928ع تي هن سنڌ ۾ بهتر تعليمي نظام لاءِ ڳالهائيو.

28 مارچ 1931ع تي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ تقرير ڪندي هن سنڌ ۾ ڇهه ”ماڊل فارمز“ ٺاهڻ جو مطالبو ڪندي حڪومت تي تنقيد ڪئي ۽ چيو ته حڪومت ”ماڊل فارمز“ ٺاهڻ ۾ ناڪام وئي آهي.

12 مارچ 1931ع تي الله بخش سومري بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ تقرير ڪندي جيل ۽ ان ۾ رهندڙ قيدن جي حالت تي ڳالهائيو ۽ انهن کي بهتر ڪرڻ لاءِ حڪومت کي چيو.

15 آگسٽ 1931ع تي هن رسائي ۽ لاپي تي ڳالهائيو ۽ چيو ته بمبئي ڪائونسل جي ميمبرن جي سنڌ جي هن اهم مسئلي ۾ ڪابه دلچسپي ناهي. هن وڌيڪ چيو ته رسائي ۽ لاپو انتهائي خراب نظام آهي ۽ اهو ضروري آهي ته ان کي ختم ڪيو وڃي.

آگسٽ 1934ع ۾ الله بخش سومري سنڌ ۾ جنگ فيڪٽري لڳائڻ لاءِ بمبئي ڪائونسل ۾ تقرير ڪندي چيو ته اها جلد به جلد لڳائي وڃي.

هن ساڳي اجلاس ۾ Sindh De-limitation Report سنڌ ڊي لميٽيشن رپورٽ تي ڳالهائيندي چيو ته اسان کي جمهوري نظام گهرجي، ان نظام تحت ڪائونسل جي ميمبرن کي پارٽي پروگرام تحت منتخب ٿيڻ گهرجي نه ڪه انفرادي يا ذات ۽ برداري بنياد تي.

هن سندس تقرير مان اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته مستقبل جي سنڌ جي حوالي سان ڪهڙو نه سندس روشن خيال خاڪو هو. هن محسوس ڪيو

ٿي ته جديد سنڌ جي ترقي لاءِ جمهوري نظام ٿي بهترهه طريقه ڪار آهي، جيڪڏهن اسان پارٽي پروگرام جي بنياد تي مستقبل جي سنڌ کي وٺي نه وٺائين ته پوءِ انفرادي يا ذات پات وارو طريقه ڪار سنڌ کي پوئتي وٺي ويندو ۽ سنڌ پسماندگي مان نڪري نه سگهندي، ان لاءِ هن 1934ع ۾ ٿي سر شاهنواز ڀٽو ۽ سائين جي ايم سيد سان گڏجي سنڌ جي پهرين سياسي پارٽي ”پيپلز پارٽي“ ٺاهي.

پيپلز پارٽي

1934ع ۾ سائين جي - ايم سيد جي گهر ”حيدر منزل“ تي سنڌ جي پهرين سياسي جماعت ”پيپلز پارٽي“ جو بنياد رکيو ويو، سائين جي ايم سيد، شهيد الله بخش سومرو ۽ سر شاهنواز ڀٽو هن پارٽي جا روح روان هئا. بزرگ سياستدان جي حيثيت جي ڪري سر شاهنواز ڀٽو کي پيپلز پارٽي جو صدر مقرر ڪيو ويو، سر شاهنواز ڀٽو بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۽ بمبئي ۾ سياسي ۽ فلاحی مصروفيتن سبب پارٽي ڏي توجهه ڏيئي نه سگهيو ۽ پارٽي وڌيڪ هلي نه سگهي. پارٽيءَ صرف هڪ ڪم ڪيو جو 1934ع ۾ هندستان ليجسليٽو ڪائونسل تي پنهنجو اميدوار نواب نبي بخش خان ڀٽو بهاريو، ان اليڪشن ۾ تن اميدوارن سر حاجي عبدالله هارون، شيخ عبدالمجيد سنڌي ۽ نواب نبي بخش خان ڀٽو حضورتو هو. نواب نبي بخش خان جي اليڪشن مههه جو الله بخش سومرو اتر سنڌ جو ۽ سائين جي ايم سيد هيٺين سنڌ جو انچارج هو. انهن ڪوششن سان نواب بخش خان هندستان ليجسليٽو ڪائونسل جو ميمبر منتخب ٿيو.

ميمبر سنڌ اسيمبلي

1935ع جو سال برصغير جي تاريخ جو اهم سال آهي هن سال برطانوي پارليامينٽ آل انڊيا گورنمينٽ ايڪٽ 1935 منظور ڪيو. هن ايڪٽ جي ڪري برصغير ۾ ڪيتريون تبديليون آيون ۽ هن ئي ايڪٽ تحت سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي ٿي ۽ برٽش - انڊيا ۾ سنڌ کي صوبائي حيثيت ڏني وئي.

سنڌ جي ماڻهن جي هي ديرين خواهش پوري ٿي پر هاڻي ڏسڻو آهي ته اها خواهش سنڌ جي مسلم قيادت جي جدوجهد ڪري پوري ٿي يا برطانيه پنهنجي مستقبل جي منصوبي تحت سنڌ کي بمبئي کان عليحده ڪيو. اها ڳالهه مورخن ۽ ايندڙ وقت تي ڇڏي اهو ذڪر ڪرڻ ضروري آهي ته هن جدوجهد ۾ سنڌ جي مسلم ۽ هندو قيادت اڳيان اڳيان هئي پر 1924ع ۾ رئيس غلام محمد خان پرڳڙي جهڙي اعليٰ ۽ روادار مسلم قيادت جي بي وقت وڇوڙي سبب هندو قيادت ان جدوجهد ۾ ڪردار ادا نه ڪري سگهي، ايتري قدر جو سين هرنندرا ۽ وشنڊاس جنهن ابتدائي طور سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي جي ڳالهه هرپليٽ فارم تي ڪئي، اهو به مخالفت ڪرڻ لڳو.

پهرين دور ۾ رئيس غلام محمد خان پرڳڙي، سر غلام حسين، ٻئي دور ۾ سنڌ جي نوجوان قيادت شهيد الله بخش سومرو، سائين جي ايم سيد ۽ محمد ايوب کهڙو پيش پيش هئا. سنڌي پارسي جمشيد نسروانجي مهتا به پاڻ ملهايو، ميران محمد شاهه جو به اهم ڪردار رهيو. سر شاهنواز پٽي هن جدوجهد ۾ ابتدائي طور حصو ورتو پر آخري مرحلي ۾ آزاد سنڌ ڪانفرنس جو صدر ٿي جدوجهد کي اڳتي وڌايو، شيخ عبدالمجيد سنڌي جو ڪردار ابتدا کان وٺي جدوجهد جي آخر تائين انتهائي اهم رهيو.

سائين جي ايم سيد ”سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي“ ڪتاب لکي

الله بخش سومرو

ميهيبر سنڌ لاسيهيلي

ان جدوجهد تي مفصل لکيو آهي ۽ ڊاڪٽر حميده کهڙو پنهنجي والد محمد ايوب کهڙي تي ڪتاب لکي ان جدوجهد تي مفصل روشني وڌي آهي.

1936ع ۾ سر لانسلاٽ گراهام، سنڌ جو گورنر مقرر ٿي، سنڌ جي راڄڌاني ڪراچي پهتو.

هي گهڙي سنڌي قيادت لاءِ وڏي امتحان جو وقت هئي. اليڪشنون مٿان هيون. سنڌ ۾ هندو ۽ مسلم قيادت ۾ ويڇا اچي ويا هئا. انگريز سرڪار سنڌ کي بمبئي کان عليحدہ ته ڪيو پر ٻه اهم شرط وڌا:

1. ويٽيج: ويٽيج تحت سنڌي مسلمان جن جي آدم شماري 75 فيصد هئي ان کي 60 فيصد نشستون ڏنيون ويون. سنڌي هندو جن جي آدم شماري 25 فيصد هئي ان کي 40 فيصد نشستون ڏنيون ويون ۽ مٿا سوني تي سهاڳ 3 يورپين لاءِ به 3 نشستون رکيو ويون.

2. سرڪرٽراج جو مرڪز کان ڪنيل قرض، نئين صوبائي حڪومت کي پڙڻو هو.

سائين جي ايم سيد جيئن 1934ع ۾ پيپلز پارٽي ٺاهڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو هو. ان حالتن جي سنگيني کي محسوس ڪندي اها اهم ذميواري سرانجام ڏيڻ لاءِ پهرين ڪوشش طور پنهنجي گهر حيدر منزل ڪراچي تي هندو ۽ مسلم سياسي قيادت کي گڏ ٿيڻ جو سڏ ڏنو.

ابتدائي طور ته سنڌي هندو اڳواڻ جيرام داس دولترام پارٽي ٺاهڻ ۽ سوالنامي متعلق صلاح مشورو به ڏنو ۽ تعارن به ڪيو ليڪن بي ميٽنگ ۾ محترم جيرام داس دولت رام نه آيو ان ميٽنگ ۾ سنڌ دوست صوفي منش انسان دادا چينمل پرسرام، راءِ بهادر هوتچند، ريو چند ٿڌاڻي ۽ ڊينگو ٿڌاڻي شريڪ ٿيا. مسلم قيادت مان خان بهادر الله بخش سومرو، محمد ايوب کهڙو، شيخ عبدالمجيد، علامه آءِ آءِ قاضي، سر غلام حسين، حڪيم فتح محمد سيوهاڻي، حاتم علوي ۽ سيد ميران محمد شاه شريڪ ٿيا.

ان طرح ٻن ٽن ڪوششن کان پوءِ سر حاجي عبدالله هارون جي بنگلي تي هڪ ميٽنگ ٿي جنهن ۾ فيصلو ڪيو ويو ته هڪ اقتصادي بنيادن تي غير فرقيوارانه جماعت ٺاهي وڃي جنهن جو آل انڊيا بنياد تي ٺهيل جماعتن سان ڪوبه واسطو نه هئڻ گهرجي. ان لاءِ هڪ سب ڪاميٽي ٺاهي وئي ته ائين ٺاهي پارٽي جي اجلاس ۾ پيش ڪري، پارٽي اجلاس جي مقرر تاريخ کان هڪ ڏينهن اڳ ۾ سر غلام حسين ۽ سر شاهنواز پٽو به اجلاس ۾ شريڪ ٿيڻ جي حامي پري، 31 آڪٽوبر 1936ع تي پارٽي جو اجلاس سر عبدالله هارون جي گهر ٿيو. پارٽي ٺاهڻ وقت عهدن تي تنازعو ٿيو ۽ سر غلام حسين ۽ محمد ايوب کهڙي الڳ مسلم پوليٽيڪل پارٽي ٺاهي.

سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جو اڳواڻ سر عبدالله هارون ۽ نائب اڳواڻ سر شاهنواز پٽو کي مقرر ڪيو ويو.

هندو سنڌي قيادت جي گڏيل سياست ڪرڻ جي انڪار کان پوءِ سنڌ ۾ سنڌي مسلم قيادت جو متحد نه رهڻ به مستقبل جي سنڌ لاءِ نيڪ فال نه هو.

شيخ عبدالمجيد 15 جون 1936ع تي ڊيلي گزيت اخبار ڪراچي ۾ بيان ڏيندي يونائيٽيڊ پارٽي جي ٺهڻ جي عمل کي چند قدامت پسند مسلمانن جو نشستن حاصل ڪرڻ جو قدم قرار ڏنو.

17 جون 1936ع تي جوابي بيان ڏيندي سر عبدالله هارون، شيخ عبدالمجيد جي بيان کي رد ڪندي چيو ته سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي غير فرقيوارانه طرز تي ٺاهي وئي آهي ۽ ڪوبه قدم جيڪو سنڌ ۾ آل انڊيا مسلم ليگ جي طرز تي فرقيوارانه جماعت ٺاهڻ جو هوندو اهو مستقبل جي اسيمبلي ۽ سنڌ لاءِ وڏي تباهي هوندو.

فيبروري 1937ع ۾ اليڪشنون ٿيون ۽ سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي 60 نشستن مان 22 نشستون کٽي سنڌ اسيمبلي جي اڪثريت ڪامياب پارٽي ٿي

ليڪن ان جا اڳواڻ سر عبدالله هارون ۽ سر شاهنواز ڀٽو اليڪشن هارائي ويا.

شيخ عبدالمجيد سنڌي، سر شاهنواز ڀٽو ۽ سر عبدالله هارون جي مقابلي ۾ بيٺو هو ۽ هن جو چوڻ هو ته مان سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي قيادت کي شڪست ڏيندس يا ڏياريندس. لاڙڪاڻي جي نشست تي شيخ عبدالمجيد سنڌي ۽ سر شاهنواز ڀٽو جي درميان دويدو مقابلو هو، جنهن ۾ شيخ عبدالمجيد سنڌي سر شاهنواز ڀٽو کي شڪست ڏني، لياري ڪراچي واري تڪ تي سر عبدالله هارون، خانبهادر الله بخش گبول ۽ شيخ عبدالمجيد سنڌي ۾ مقابلو هو، شيخ عبدالمجيد پاڻ ته هارائي ويو، پر هن سر عبدالله هارون جا ووت ڪاري، خانبهادر الله بخش گبول جي کٽڻ لاءِ رستو هموار ڪيو.

سنڌ اسيمبلي جي 24 ميمبرن گورنر سر لانسلاٽ گراهام کي لکت ۾ گذارش ڪئي ته سر شاهنواز ڀٽو کي وزير اعظم مقرر ڪيو، پر گورنر اهو چئي ان درخواست کي رد ڪيو ته شڪست کائيندڙ کي مان وزارت ٺاهڻ لاءِ نه ٿو چوي سگهان، ياد رهي ته سائين جي اير سيد، سر شاهنواز ڀٽو کي آڇ ڪئي هئي ته جيڪڏهن گورنر، وزير اعليٰ جي لاءِ اوهان کي سڏائي ٿو ته مان پنهنجي سنڌ اسيمبلي جي نشست اوهان لاءِ خالي ڪندس، سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي پارلياماني قيادت جي ذميواري هن نوجوان اڳواڻن، الله بخش سومري ۽ سائين جي اير سيد تي آئي.

الله بخش سومري کي سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جو سنڌ اسيمبلي لاءِ پارلياماني اڳواڻ منتخب ڪيو ويو، برطانوي سرڪار جي نظر ۾ ٻه تجربيڪار ۽ بزرگ سياستدان سر شاهنواز ڀٽو ۽ سر غلام حسين هئا ۽ انهن جا انگريز سرڪار سان به بهتر تعلقات هئا ۽ انهن ٻنهي مان ڪنهن به هڪ جي وزير اعليٰ بنجڻ تي هوراضي هئا پر اها ڳالهه ممڪن نه رهي، سر شاهنواز ڀٽو شڪست کائي چڪو هو ۽ سر غلام حسين وٽ 60 جي هائوس مان صرف ٽي نشستون هيون.

الله بخش سومرو

هيجبر سنڌ اسيمبلي

ڪٽيل نشستون	پارٽي
22	اتحاد پارٽي
7	ڪانگريس
3	مسلمر پوليتيڪل پارٽي
3	آزاد مسلمر پارٽي

۽ بقايا هندو ۽ مسلمان آزاد اميدوار ڪامياب ٿيا. هندو آزاد ميمبرن اسيمبلي لاءِ هندو انڊپينڊنٽ گروپ ٺاهيو.

انگريز سرڪار نوجوان قيادت جي خوف کان سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي کي اقتدار نه ڏيڻ پئي چاهيو. 27 اپريل 1937ع تي سنڌ اسيمبلي جي اجلاس هلائڻ لاءِ سر لانسلاٽ گراهام، گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ 1935ع ۾ مليل اختيار تحت ديوان بهادر هيرانند ڪير سنگهه کي اجلاس هلائڻ لاءِ چيئرمين مقرر ڪيو.

ان اجلاس ۾ هيٺين ميمبرن قسمر ڪنيو: شيخ عبدالمجيد سنڌي، پيرزادو عبدالستار، اڪجي رتن سنگهه سوڍو، الله بخش سومرو، مير الهه داد ٽالپر، حاجي امير علي لاهوري، ارباب توڳاچي، پوچ سنگهه گردنومل، ڏيئل مل دولت رام، دولت رام موهن داس، گنشيپار جينانند شوداساني، گنومل تارا چند، مير غلام حيدر ٽالپر، مير غلام الله ٽالپر، مخدوم غلام حيدر، پير غلام حيدر شاهه، غلام محمد اسراڻ، غلام مرتضيٰ شاهه (جي - ايم - سيد)، سيد غلام نبي شاهه، گوگل داس ميول داس، هاسارام سنڌر داس، هيمن داس روپچند واڏواڻي، هوت چند هيرانند، پير الاهي بخش، ايسر داس ورنڊ مل، جعفر خان بڙدي، جمشيد نسروانجي مهتا، ڄام جان محمد خان جوڻيجو، مسز جنو ٻائي غلام علي الانا، جيئي ٻائي تلسيداس سبهملاڻي، خان بهادر قيصر خان، سيد خير شاهه، ڪرنل جي - ايڇ ماهون، سيد ميران محمد شاهه، سيد محمد علي شاهه، خان بهادر محمد ايوب کهڙو، مير محمد خان چانڊيو، محمد عثمان سومرو، محمد يوسف چانڊيو، نارائڻ داس بيچر، سيد نور محمد شاهه، ڊي اين او سيلون، پرتاب راءِ ڪيسوڪداس، پويت لال پوپٽڪر جي - ايڇ -

الله بخش سومرو

هيجر سنڌ اسيمبلي

راسچن، رسول بخش خان اتر، رسول بخش شاه، رستم جي سدوا، شمس الدين خان، سيتلداس پيرومل، سهراب خان سرڪي، مير زين الدين خان سنڌراڻي، سر غلام حسين ۽ مڪي گويند رام.

گورنر سر لانسلاٽ گراهام غير جمهوري قدم کڻندي سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي پارلياماني اڳواڻ الله بخش سومري کي حڪومت بناڻ جي بجاءِ 3 نشستن رکندڙ سر غلام حسين هدايت الله کي حڪومت ٺاهڻ لاءِ چيو، هي سنڌ ۾ جمهوريت کي ابتدائي جهٽڪو هو ۽ اهو 1947ع تائين برقرار رهيو.

سائين جي اير سيد گورنر جي ان غير جمهوري عمل کي هن طرح ڏٺو آهي.

”سنڌ ۾ صوبائي خودمختياري جي شروعات سٺي نموني نه ٿي، ان کي ابتدا ۾ تڏهن وڏو جهٽڪو لڳو جڏهن گورنر سر لانسلاٽ گراهام جمهوريت جا پڙخجا اڏائيندي سر غلام حسين جنهن وٽ صرف 3 ووٽ هئا، هڪ پنهنجو، ٻيو محمد ايوب کهڙو ۽ ٽيون مير بنده علي خان ٽالپر جو، ان کي حڪومت ٺاهڻ لاءِ چيو.“

ڊاڪٽر حميده کهڙو گورنر جي ان عمل تي هيٺيون تبصرو ڪيو آهي:

”سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي کي نظر انداز ڪرڻ جو عمل صوبي ۾ هڪ انتهائي خراب عمل هو. سنڌ ۾ ان عمل ۽ ٻين غير جمهوري قدامت جا نتيجا جمهوري عمل جي واڌ ۾ انتهائي تباه ڪن هئا“

تاريخدان جونس ايلن ڪيٽ ان عمل کي هن نظر سان ڏٺو آهي:

”جنهن طرح سان سر غلام حسين اقتدار ۾ آيو اها پارٽي جي مٿان هڪ شخص جي فوقيت هئي. ان حالت ۾ سنڌ جي سياسي مستقبل کي غير يقيني صورت حال کي منهن ڏسڻو پوندو. گورنر، 3 يورپين ميمبرن کي چيو ته هو سر غلام حسين جي مدد ڪن، ان طرح هندو انڊيپنڊنٽ گروپ“ اڪثريتي پارٽي جو ساٿ ڏيڻ بجاءِ سرڪار جي ٿاڦيل وزير اعليٰ سر غلام

الله بخش سومرو ھيجر سنڌ اسيمبلي

حسين جو سات ڏنو. اهڙي طرح مسلم آزاد ميمبرن ۽ ڪجهه سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي ميمبرن جي مدد سان سر غلام حسين وزارت جوڙي ورتي.

الله بخش سومرو هن غير جمهوري عمل جي ڪري سنڌ جو وزير اعليٰ نه ٿي سگهيو ۽ يونائيٽيڊ پارٽي ۽ ڪانگريس کيس اسيمبلي ۾ مخالف ڌر جو اڳواڻ منتخب ڪيو.

مخالف ڌر جو اڳواڻ

الله بخش سومري جي قيادت ۾ سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي ۽ ڪانگريس مخالف ڌر جي نشست تي ويٺا، هنن اسيمبلي جي اندر هيٺين ڳالهين کي پنهنجو مقصد بنايو.

1. سرڪار تي صحيح سمت ۾ تنقيد ڪرڻ ته جيئن عوام ۾ جاڳرتا ۽ حق حاصل ڪرڻ جو حوصلو پيدا ٿئي.
2. سرڪار کي ان جي غلطي جو احساس ڏيارڻ ۽ ان کي مجبور ڪرڻ ته ان جو ازالو ڪري.

هن مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ هيٺيون طريقو اپنائيو ويو.

- اسيمبلي ۾ تقريرن جي ذريعي تنقيد ڪرڻ، ڪٽ موشنس ۽ قراردادون پيش ڪرڻ.
- عوام ۾ سياسي جاڳرتا پيدا ڪرڻ ۽ انهن کي سکيا ڏيڻ لاءِ صوبي ۾ ميٽنگون ڪرڻ.

گورنرسر لانسلاٽ گراهام جي بنايل ڪافوري حڪومت جي وزير اعليٰ سر غلام حسين محسوس ڪيو ته، پارٽي بنياد تي نه ٺهندڙ حڪومت، انفرادي مفادن تي مشتمل ميمبرن جي محتاج آهي ۽ هندو انڊپينڊنٽ گروپ کي به پنهنجا مفاد عزيز آهن، ان ڪري هن يونائيٽيڊ پارٽي سان گڏجي ڪم ڪرڻ جو فيصلو ڪيو. صاحبزاده عبدالستار جان سرهندي جي تياڪڙي ۾

الله بخش سومرو

ميجر سنڌ اسيمبلي

وزير اعليٰ ۽ سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي قيادت جي درميان ڳالهه ٻولهه ٿي ۽ نتيجتن اسيمبلي جو ڪار وهنوار هلائڻ لاءِ هڪ ڪاميٽي مقرر ڪئي وئي جنهن جي ٺهڻ سان ڪجهه جلدي فيصلا ٿي سگهيا.

1. زرعي زمين تان ڪٽائي في معاف ڪئي وئي.
2. پبلن تان ڪٽائي في گهٽائي وئي.
3. تڪاوي قرض آسان قسطن ۾ وٺڻ ۽ خصوصي صورت ۾ معاف ڪرڻ جو به فيصلو ڪيو ويو.

هي گڏيل ڪم جاري هو ته اڃانڪ مڪي گوبندرام وزارت تان استعيفيٰ ڏني. انڊپينڊنٽ گروپ جي خواهش هئي ته نيچلداس وزير اٿي ڪي وزير مقرر ڪيو وڃي پر سر غلام حسين ڊاڪٽر هيمنڊاس واڌاڻي کي وزير مقرر ڪيو.

هڪ ٻئي واقعي سر غلام حسين ۽ انڊپينڊنٽ هندو گروپ ۾ وڌيڪ بي اعتمادِي پيدا ڪئي. راءِ بهادر پوجسنگهه، سنڌ اسيمبلي جو پهريون اسپيڪر فوت ٿي ويو. هندو انڊپينڊنٽ گروپ جي خواهش هئي ته جيئن سر غلام حسين سان طئه ٿيل هو ته وزير اعليٰ سنڌي مسلمان ٿيندو ۽ اسپيڪر سنڌي هندو ٿيندو ۽ هيٺ ٿي به اسپيڪر تي حق سنڌي هندو جو آهي. سر غلام حسين انهن جي خواهش جي برعڪس سيد ميران محمد شاهه کي اسپيڪر جو اميدوار نامزد ڪيو. هندو انڊپينڊنٽ گروپ محترم پمناڻي کي اسپيڪر جو اميدوار نامزد ڪيو. سيد ميران محمد شاهه پمناڻي کي شڪست ڏيئي سنڌ اسيمبلي جو اسپيڪر ٿيو.

سر غلام حسين جي ٻي ڪمزوري هي هئي ته هو عمر رسيدو هو ۽ ابتدا ۾ سرڪاري وڪيل (ملازم) رهيو. جنهن جي ڪري عام راءِ جي حقن جي ڳالهه کان هو برطانوي سرڪار سان تعاون ۽ ان جي آشيرواد ۾ يقين رکندو هو. ان ڪري عوامي امنگن ۽ جمهوري روايتن پٽاندڙ صوبي کي هلائڻ هن لاءِ مشڪل هو.

سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي محسوس ڪيو ته سر غلام حسين جي هن ڌار پونڊڙ حڪومت جو هو وڌيڪ ساٿ ڏئي نه سگهندا ڇاڪاڻ ته اهڙي ڪمزور حڪومت صوبي جي پلائي جو ڪوبه ڪم نه ٿي ڪري سگهي ۽ بهتر ٿيندو ته گورنر جي پسنديده ڪافوري حڪومت کي ڪيرائي سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي حڪومت آڻجي.

هندو انڊپينڊنٽ گروپ جي نيجلداس وزيرائي جا الله بخش سومري ۽ سائين جي ايمر سيد سان سنا سياسي تعلقات هئا ۽ هوان ڳالهه تي راضي ٿي ويو ته هندو انڊپينڊنٽ گروپ، سر غلام حسين کي هٽائڻ ۾ سندن مدد ڪندو.

سر غلام حسين کي هٽائڻ لاءِ سڀ انتظار مڪمل ڪيا ويا ۽ اسيمبلي جي اجلاس دوران هڪ روپي جي ڪٽ موشن تي حڪومت کي شڪست آئي ”سر غلام حسين رڙيون ڪيون ته مون سان غداري ڪئي وئي آهي“ هن آخري وقت تائين ڪوشش ڪئي ته سندس حڪومت بچي پرائين ٿي نه سگهيو ۽ وزارت 22 مارچ 1938 تي استعيفيٰ ڏني. گورنر جنهن خوف کان غير جمهوري عمل ڪندي سر غلام حسين کي وزير اعظم بنايو ۽ الله بخش سومري جي رستي روڪ ڪئي هئي. ان هڪ سال جي اندر پاڻ الله بخش سومري کي چيو ته وزارت ٺاه.

سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جي ميمبرن جي حڪومت کان جدائي تي جي - ايڇ - گيرٽ جي وائسراءِ کي رپورٽ.

18 مارچ 1938ع

”اسين هيٺ صحيح ڪندڙ سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي جا ميمبر مخلوط پارلياماني پارٽي کان جدا ٿي رهيا آهيون، پروگرام ۽ اصول جن جي تحت اسان شامل ٿياسين. ان تي عمل نه ڪيو ويو. ان جي متعلق اسين مفصل بيان جاري ڪنداسين. تمام معمولي ڪم متعلق به سرڪاري ڪامورن جو رويو نامناسب ۽ انهن ۾ ڪا به تبديلي نه هئي.“

هيٺيون سنڌ اسيمبلي

الله بخش سومرو

جي ايم سيد

محمد عثمان سومرو

غلام نبي شاه

پير الاهي بخش

الله بخش سومرو

جعفر خان بڙدي

خير شاه

حڪومت سنڌ جي چيف سيڪريٽري ايڇ - ڪي ڪريلاڻي، نئين
تبديلي تي مرڪزي سرڪار کي هيٺيون خط لکيو.

سنڌ سيڪريٽريٽ ڪراچي

9 اپريل 1938 ع

تبديلي جي عوام تمام سٺي نموني آڃيان ڪئي آهي، ختم ٿيندڙ
حڪومت جي ماڻهن ان تبديلي کي ”اسلام خطري ۾ قرار ڏنو آهي.“

وزير اعظم

الله بخش سومري 23 مارچ 1938ع تي وزير اعظم سنڌ جو قسم کڻي، جمهوري عمل ذريعي پهريون منتخب وزير اعظم ٿيو. هن پنهنجي تقرير ۾ اميد ڏيکاري ته هوصوبي کي بهتر طريقي سان هلائيندو ۽ هن سرڪاري پاليسي جي متعلق هڪ بيان به ڏنو، جنهن جو لب ولباب هيٺ ڏجي ٿو:

1. ”هندستان ۾ جيڪا قومي بيداري پيدا ٿي آهي ان جو اثر هن صوبي تي به ٿيو آهي، عوام جي جذبات ۽ اميدن کي مدنظر رکندي منهنجي وزارت انڊين نيشنل ڪانگريس ۽ جن ٻين پارٽين جي تعاون سان وجود ۾ آئي آهي انهن جي پروگرامن کي ملڪي حالتن ۽ ضرورتن جو خيال رکندي حتى الامکان عمل ۾ آڻڻ جي ڪوشش ڪئي ويندي.

مان صاف صاف ڳالهه چوڻ گهران ٿو ته اسان جي پارٽيءَ سڌي بازي ڪري حڪومت ناهي ورتي، اسان صرف اهو وعدو ڪيو آهي ته سنڌ وطن جو انتظام قوم پرستي جي بنياد تي هلايو ويندو. ان جي تحت عوامي نمائندا نوڪر شاهي جي دست اندازي بغير حڪومت کي عوام جي خواهشات مطابق هلائين.. مان اسيمبلي ميمبرن کي گذارش ڪندس ته اسان جي ڪم کي ڏسي سٺي ۽ خراب جو فيصلو ڪن، اسان جو صوبو مرڪز جي امداد تي انحصار ڪري ٿو. اسان مرڪزي حڪومت کي گذارش ڪنداسين ته سنڌ تي جيڪو قرض آهي ان جو نئين سري سان حساب ڪري.

2. ٻيو اسان جي لاءِ اهم مسئلو زراعت پيشه ۽ زراعت تي دارومدار رکندڙ ماڻهن جو آهي. سکر بئراج کان هيٺ وهندڙ ڪئنالن جي خراب صورت حال جي ڪري اتي جو زراعت پيشه ماڻهو متاثر ٿيو آهي، ان کي بهتر

سهولتون مهيا ڪنداسين. سرڪار هڪ اسپيشل آفيسر مقرر ڪيو آهي ته جانچ ڪري رپورٽ ڏئي ته جهرڪ يا ٻئي هنڌ هڪ ڊيمر ٺاهيو وڃي.

3. اسان اتر سنڌ ۽ خاص ڪري روهڙي ڊويزن جي زرعي علائقي کي سڌارڻ جي ڪوشش ڪنداسين

4. اسان انتظامي بهتري ۽ خرچ کي گهٽائڻ لاءِ بمبئي ري آرگنائيزيشن ڪاميٽي ”Bombay Reorganistion Committee“ جي طرفان پيش ڪيل رپورٽ جي آڌار تي جيڪي شيون سامهون آيون آهن ان لاءِ هڪ مطالعاتي ڪاميٽي ٺاهينداسين ته جيئن ان جي تناظر ۾ اسين قدم کڻي سگهون.

5. اسان ڪانگريس وزارت جي طرح گهٽ پگهار ڪنداسين

6. عدم ادائينگي جي صورت ۾ جيڪي سزائون ڏنيون ويون آهن، ان صورت ۾ اهو قانون آهي ته ڪا به ڪورٽ ان متعلق وارنٽ جاري نه ڪري، ڪنهن خاص ڪيس ۾ لکت ۾ سبب ڄاڻائي ڪورٽ جي طرفان اهو ڪري سگهجي ٿو، گورنمينٽ جو اهو خيال آهي ته ضلع مئجسٽريٽن کي هدايت ڪري ته ڪورٽن جي ڌيان تي اها ڳالهه آڻائين ته سرڪار جي اها خواهش ناهي ته ان طريقي سان ڏنڊ ورتا وڃن.

7. موجوده اسپيشل مئجسٽريٽ نظام کي ختم ڪري ان جي جڳهه تي سرڪاري مئجسٽريٽ رڪنداسين ۽ انهن جو خرچ حاصل ڪرڻ لاءِ اسان اسيمبلي ۾ بل پيش ڪنداسين، اسپيشل مئجسٽريٽ ايسٽائين ڪم ڪندا رهندا جيستائين اسان متبادل انتظام ڪري وٺون

8. لوڪل باڊيز جي ٽائيل ميمبرن جي نظام کي ختم ڪرڻ لاءِ اسيمبلي جي اجلاس ۾ اسان بل پيش ڪنداسين.

9. درٻار، درٻاري نظام ۽ ڪرسي ڏيڻ واري ڪليڪٽر ۽ ڪمشنر جي اختيار کي ختم ڪرڻ لاءِ جلد حڪم نامو جاري ڪنداسين.

10. رستن تي عام ماڻهن جي اڇ ۽ وڃ لاءِ روڊ جو انتظام ضلعي لوڪل بورڊ کي ڏينداسين.

تڪاوي قرض جيڪو سابق حڪومت 2 روييه هڪ ايڪٽر جي حساب سان رکيو هوان مان ڪيترائي ماڻهو فائدو وٺي نه سگهيا آهن. خاص ڪري ٿرپارڪر ضلعي جا آبادگار. جن کي ٻوڏ جي حوالي سان تڪاوي قرض ڏنو ويو هو. مان اهو اعلان ٿو ڪيان ته انهن جو ڪيس همدردي سان ڏنو ويندو ۽ انهن لاءِ اهڙيون آسان قسطن رکيون وينديون جنهن مان انهن کي تڪليف نه ٿئي.

11. استادن جي پگهارن کي وڌايو ويندو

12. مولانا عبیدالله سنڌي جيڪو سعودي عرب ۾ جلاوطن آهي ان کي واپس وطن آڻڻ جا اختياريات مرڪزي حڪومت وٽ آهن ان کي وطن واپس آڻڻ لاءِ اسان کي مرڪز کي سفارش ڪرڻ جي ضرورت پئي ته ضرور ڪنداسين.

هن سنڌ جي جوان خون وزير اعظم جيڪو ڪجهه چيو اهو ڪري ڏيکاريو.

1. هن پراڻو درٻار نظام ختم ڪيو
2. هن ڪليڪٽر ۽ ڪمشنر جا ڪرسي ڏيڻ جا اختيار ختم ڪيا.
3. هن سرڪار طرفان لوڪل باڊيز ۾ ٽائيل ميمبرن جي رواج کي ختم ڪيو
4. هارين جي بهتري لاءِ هن زرعي اصلاحات آندا
5. مولانا عبیدالله سنڌي کي وطن واپس آڻائي هن جو ڪراچي بندرگاهه تي استقبال ڪيائين.

ياد رهي ته انگريز سرڪار جي زير عتاب هجڻ جي ڪري مولانا صاحب سعودي عرب ۾ جلاوطني جا ڏينهن گهاري رهيو هو. اهو الله بخش سومري جو همت ڀريو فيصلو هو جنهن جي ڪري مولانا عبیدالله سنڌي باوقار نموني سان وطن واپس موٽيو.

سنڌ جيئن ته جمهوري طرز حڪومت جي ابتدائي دور ۾ هئي ان

ڪري قومي مفادن کان مٿي ذاتي ۽ گروهه مفادن کي اوليت ڏني ٿي وئي، مٿان انگريز حڪمرانن جا پنهنجا مقصد هئا، اهي ڳالهيون نه صرف الله بخش سومري جي ڪم ۾ رڪاوٽ هيون بلڪ سنڌ ۾ جمهوري عمل جي واڌ ويجهه ۽ معاشي ترقي ۾ وڏي رڪاوٽ هيون.

نوڪر شاهي جنهن 1843ع کان بيدردي سان سنڌ تي حڪمراني ڪئي هئي اها محسوس ڪري رهي هئي ته صوبائي خود مختياري ۽ جمهوري نظام سندن اثر رسوخ گهٽايو آهي. سائين جي ايمر سيد چواڻي:

”سنڌ نوڪر شاهي جوشڪار گاهه هئي. هو سنڌ جي عوام کي پنهنجو غلام سمجهندا هئا. رشوت ۽ بدعنواني عام جام هئي“

نوڪر شاهي جيڪا 1843ع کان سر غلام حسين جي حڪومت تائين صوبي جو پاڻ کي بادشاهه سمجهندي هئي، ان الله بخش سومرو جي حڪومت کي پنهنجي لاءِ لغام محسوس ڪيو. الله بخش سومري نوڪر شاهي جي بجاءِ منتخب پارليامينٽ کي مضبوط ڪيو. پراڻي دور جي بي لغام نوڪر شاهي، الله بخش سومري جي حڪومت جي خلاف سازشون شروع ڪري ڇڏيون ۽ ٻيهر پنهنجي هڪ هتي قائل ڪرڻ ۽ الله بخش سومري جي حڪومت کي هٽائڻ لاءِ منصوبه بندي ڪندي رهي.

گورنر، وزير اعظم کان وڌيڪ اختيارات جو مالڪ هو. ان کي هڪ مبهر آئيني فقري تحت اهويه اختيار هوندا هئا جو وزير اعظم کي هٽائي ٿي سگهيو. ان حيثيت ان کي اهو اختيار ڏيئي ڇڏيو هو ته عوامي حڪومت جي معاملن ۾ سولائي سان مداخلت ڪري، اهڙو هڪ واقعو الله بخش سومري جي درو اقتدار ۾ پيش آيو جنهن سنڌ جي سياست جون نقشوئي تبديل ڪري ڇڏيو ۽ برسر اقتدار سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي کي پن حصن ۾ تقسيم ڪري ڇڏيو.

سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي وقت جيڪي ٻه وڏا شرط وڌا ويا هئا، ان ۾ هڪ سکر بئراج ٺاهڻ لاءِ مرڪز کان جيڪو قرض ورتو ويو هو، نئين صوبائي حڪومت اهو واپس ڪندي، ان جو مدو 50 سال هو يعني

1977ع تائين سنڌ کي مرڪز کي قرض واپس ڪرڻو هو. 1939ع جي شروعات ۾ بي جنگ عظيم لڳڻ جي ڪري ۽ برصغير ۾ آزادي لاءِ قومي جاڳرتا پيدا هئڻ جي ڪري برطانوي حڪومت محسوس ڪيو ته اسان زياده وقت برصغير ۾ رهي نه سگهنداسين ۽ اسان جي بادشاهي جو وقت پورو ٿيڻ وارو آهي. هنن ان حالتن کي مدنظر رکندي سنڌ حڪومت تي زور ڀريو ته ڍل کي وڌائي قرض جلد به جلد واپس ڪيو وڃي.

ان مسئلي تي سنڌ اتحاد پارٽي ٻن حصن ۾ ورهائجي وئي هڪ ڌڙو شهيد الله بخش سومري ۽ ٻيو سائين جي ايم سيد سان گڏ رهيو. شهيد جو خيال هو ته نئين حڪومت عوامي بهتري لاءِ سٺا ڪم ڪري رهي آهي ۽ ان کي تاج برطانيه سان رساڪشي ۾ اچڻ کان پاسو ڪري سنڌي عوام جي خدمت ڪرڻ گهرجي ۽ واٽسراءِ هند ۽ گورنر جي ان خواهش کي پورو ڪرڻ گهرجي. سائين جي ايم سيد جو خيال هو ته سنڌي زراعت پيشه ماڻهن تي اهواقتصادي بوجھ هوندو. ان ڳالهه تي اختلاف ايترو وڌيو جو شهيد الله بخش سومري ۽ سائين جي ايم سيد جي درميان ڪيترن سالن جي سياسي رفاقت، جدائي ۾ تبديل ٿي وئي. ان ساري معاملي تي سائين جي ايم سيد پنهنجي ڪتاب ”نئين سنڌ لاءِ جدوجهد“ ۾ مفصل روشني وڌي آهي. آءٌ صرف ”برٽش لائبرري لنڊن“ مان ڍلن وڌائڻ جي معاملي تي گورنر ۽ واٽسراءِ جي درميان جيڪا خط و ڪتابت ٿي آهي ان مان هڪ خط پيش ڪري رهيو آهيان ته جيئن پڙهندڙن کي خبر پئي ته برطانوي سرڪار ڍلن وڌائڻ جي معاملي تي ڪيڏي سخت هئي.

واٽسراءِ لارڊ لنلٽگ جو گورنر سنڌ سر لانسلاٽ گراهام ڏانهن خط.

ڪلڪت

20 ڊسمبر

بيارا گراهام

مان دير لاءِ معذرت خواه آهيان جو مان تنهنجي ڳجهي خط جيڪو تو مون کي 9 ڊسمبر تي لکيو هيو ان جو شڪر ادا ڪري نه سگهيو

اللہ بخش سومرو

وزير اعظم

آهيان، ان خط مون کي گهڻو خوش ڪيو آهي. مان انهي جي ڪري گهڻو خوش ٿيو آهيان جو تو الله بخش سان ڏين وڌائڻ جي معاملي تي ڪرو ڪرو ڳالهائيو آهي.

دٻاءَ جي نتيجي ۾ هن جي رويي متعلق توجيڪو ڪجهه ٻڌايو آهي، اهو مطمئن ڪندڙ آهي ۽ اها منهنجي راءِ آهي ته تون الله بخش تي اهو دٻاءَ جاري رک.

توهان جو

لنلنگو

هن خط جي لب ولباب مان اها ڳالهه واضح آهي ته مرڪزي حڪومت ڪنهن به صورت ۾ سنڌ ۾ ڏين وڌائڻي سرڪر بئراج جو قرض واپس ڪرڻ گهريو ٿي.

اللہ بخش سومري ڏين وڌائڻ وارو بل اسيمبلي کان منظور ڪرايو. سنڌ جنهن کي 50 سالن ۾ قرض واپس ڪرڻو هو مرڪزي حڪومت ڏونس ۽ دٻاءَ جي ذريعي سنڌ کان 20 سالن جي اندر واپس ورتو.

قرض ڏيڻ ايڏو وڏو مسئلو نه هو جيترو ان مسئلي سنڌ جي سياسي اتحاد کي نقصان پهچايو، سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي پڻ ڏرين ۾ ورهائجي ويئي ۽ ان پارٽي جا ٻه روح روان ۽ سنڌ جي سياست جا ٻه جرڻتمند ۽ هڏ ڏوڪي سياستدان، الله بخش سومرو ۽ سائين جي اير سيد جي رستن جدا ٿيڻ، سنڌ کي ايڏو نقصان پهچايو، جنهن جي ڪٿا نه ٿي ڪري سگهجي.

منهنجي ذاتي راءِ آهي ته ڏين وڌائڻ جي معاملي تي، عملي سياسي نقطه نگاهه کان الله بخش سومرو درست هو ۽ نظرياتي سياسي نقطه نگاهه کان سائين جي اير سيد صحيح هو.

برصغير ۾ ايندڙ سياسي تبديلي جا اثرات سنڌ تي به پيا ۽ ساڳئي سال جي آخر ۾ جناح صاحب، سر عبدالله هارون جي دعوت تي ڪراچي ۾ آل

الله بخش سومرو

وزير اعظم

انديا- مسلم ليگ جي تنظيم سازي ڪرڻ آيو. سر عبدالله هارون، سائين جي اير سيد کي ان ميٽنگ ۾ شريڪ ٿيڻ جي دعوت ڏني، سائين جي اير سيد جي مسلم ليگ اجلاس ۾ شريڪ ٿيڻ وري شامل ٿيڻ جي آمادگي شهيد الله بخش سومري ۽ سائين جي اير سيد جي راهن کي مزيد جدا ڪري ڇڏيو. سومرو صاحب غير فرقيوارانه سياست ڪندو هو ۽ مسلم ليگ جو بنياد ئي فرقيوارانه بنياد تي هو.

ان اجلاس ۾ هڪ تجويز آئي ته جناح صاحب ۽ الله بخش سومري جي درميان جيڪا سياسي وچوتي آهي ان کي گهٽ ڪجي ۽ الله بخش سومري کي مسلم ليگ ۾ شامل ڪجي. مولوي فضل حق وزير اعظم بنگال ۽ سر سکندر حيات وزير اعظم پنجاب، سر سعد الله خان وزير اعظم آسام ۽ ٻين سياستدانن الله بخش سومري سان ملاقات ڪئي. الله بخش سومري انهن کي چيو ته مسلم اسيمبلي ميمبرن جي اتحاد جي حوالي سان آءُ توهان جي تجويز سان متفق آهيان پر مرڪزي آل انڊيا مسلم ليگ جي تابع ٿي ڪر ڪرڻ مون لاءِ ڏکيو آهي.

هن مرڪزي سياست کي رد ڪندي پنهنجي دورانديش ٿيڻ جو ثبوت ڏيندي ان ڳالهه جو چڻ ته اظهار ڪيو هو ته مرڪزي سياست جا پنهنجا رنگ آهن ۽ وطن ۽ وطن پرست ان جا متحمل نه ٿي ٿا سگهن. 7 سال پوءِ سائين جي اير سيد جناح صاحب سان صوبائي معاملن ۾ مداخلت ڪرڻ جي ڪري، مسلم ليگ کان پنهنجون راهون جدا ڪيون.

الله بخش تمام سياسي زندگي ۾ مرڪزي پارٽي ۾ شامل نه ٿيو. هن سيٽ هرچندراءِ وشنڊاس پارواڻي جو رستو اختيار ڪيو. هرچندراءِ جو والد سيٽ وشنڊاس جڏهن 1885ع ۾ کانگريس ٺهي رهي هئي ته ان جي پهرين اجلاس ۾ مبصر طور شريڪ ٿيو هو. 1887ع ۾ نوجوان شاگرد جي حيثيت ۾ هرچندراءِ کانگريس جي مرڪزي اجلاس ۾ شريڪ ٿيو هو. 1913ع ۾ کانگريس جو مرڪزي اجلاس هرچندراءِ جي ڪوششن سان ٿي ڪراچي ۾ ٿيو هو. هرچندراءِ ان اجلاس جي آڌرپاءِ ڪاميٽي جو چيئرمين هو ۽ هن جي

دوستي جي ڪري مسلم قيادت رئيس اعظم غلام محمد خان پرڳڙي، غلام علي جاڳلا ۽ مير ايوب خان کانگريس اجلاس کي ڪامياب ڪرائڻ لاءِ وڏي مدد ڪئي پر جڏهن 1921ع ۾ هندستان اسيمبلي جي لاءِ کانگريس وارن، کانگريس جي تڪيٽ وٺڻ لاءِ گذارش ڪئي ته هن ان کان انڪار ڪندي چيو ته پارٽي تڪيٽ وٺڻ کان پوءِ مان ان جي هر حڪم جو تابع رهندس، مان پنهنجي آزادي تڪيٽ خاطر ختم نه ٿو ڪرڻ چاهيان، کانگريس هن جي مقابلي ۾ اميدوار بهاريو پر هر چندراءِ جهڙي اعليٰ پائي جي سياستدان کان هو کٽي نه سگهيو. هر چندراءِ اليڪشن جو خرچ ۽ ان جي مهر هلائڻ جا ڪشالا ته ڪتيا پر پنهنجي آزادي جو سودو نه ڪيو ان طرح الله بخش سومري مرڪزي سطح تي مسلم قوم پرستن جي ”آزاد مسلم ڪانفرنس“ پارٽي ته ٺاهي پر ڪنهن ۾ شامل نه ٿيو.

جناب صاحب ۽ الله بخش سومري اخباري بيان جاري ڪيو

تاريخدان جونس ايلن ڪيٽ پنهنجي پيپر

"Muslim Politics and the Growth of Muslim League in Sindh"

۾ ان کي هن طرح ڏٺو آهي:

”جناب صاحب 14 آڪٽوبر تي هڪ پريس بيان ذريعي الله بخش سومري کي جوابده ڄاڻائيندي طئه ٿيل معاهدي تان ڦري دغابازي ڪندڙ ڪوٺيو. هن چيو ته وزير اعظم کي اها ڳالهه ٻڌائي وئي هئي ته سندس وزارت کي مدد ڪرڻ جي حوالي سان کانگريس سوچي رهي آهي ٻيو ته الله بخش سومري ان ڳالهه تي زور ڀريو ته جيڪڏهن مسلم ليگ جي وزارت ٺهي ٿي ته مان وزير اعظم رهان“

”جناب صاحب جي الزام جو جواب ڏيندي الله بخش چيو ته کانگريس جي وزارت جي حمايت يا سندس وزير اعظم رهڻ جي ڳالهه جي جواز تي هن اهو قدم نه کنيو هو، هن وضاحت ڪندي چيو ته 9 آڪٽوبر جي معاهدي کي سندس پارٽي جي ٻه طرفي پاليسي جي ڪري ختم ڪيو ويو. مسلم ليگ جي آل انڊيا سطح جي اهم معاملن ۾ مدد ڪئي وڃي ليڪن آل

الله بخش سومرو

وزير اعظم

انديا مسلم ليگ جي صوبائي معاملن ۾ ڪا به مداخلت نه هجي، الله بخش سومري اها ڳالهه زور ڏيندي چئي ته اهو طريقو مسلم ليگ اسيمبلي پارٽي رڪنيت کي روڪيندو“

گورنر سنڌ سر لانسلاٽ گراهام جوان تمام معاملي تي وائسراءِ لنلتگو ڏانهن خط:

”مون کي ان معاملي تي الله بخش وٽان اهم معلومات ملي آهي، هن مون کي جناح طرفان هارون کي لکيل خط جنهن جو مقصد هو ته الله بخش کي اهو ڏيکاريو جتي ڪا به ڏيکاري، اصلي خط جناح لکيو هو ۽ هارون کي ان ۾ ٻڌايو هو ته شيخ عبدالمجيد ۽ سر غلام حسين تيار ٿي ويا آهن ته موجوده وزارت سان تعاون ڪندا، جيڪڏهن الله بخش پاڻ کي مسلم ليگ سان صاف طور ظاهر ڪري. الله بخش مون کي ٻڌايو ته مون کي ان ۾ ڪا به جهجهڪ نه ٿيندي ته ان آڇ کي رد ڪيان. هي موجوده مسلمانن ۽ هندن تي مشتمل وزارت کي جاري رکندو بچاءِ ان جي ته پاڻ کي لاڳاپي، انتها درجي جي فرقيوارانه جماعت سان. نتيجو ڇا نڪرندو ان متعلق ڪجهه نه ٿو چئي سگهان، پر الله بخش مون کي پراعتماڊ لڳو ۽ منهنجي خيال ۾ هو حد کان وڌيڪ پراعتماڊ هو“

سنڌ اسيمبلي ۾ صرف پارلياماني پارٽي طور سنڌ يونائيٽيڊ پارٽي اڀري آئي هئي اها به 2 سالن ۾ ٽوڙ ڦوڙ جي شڪار ٿي وئي. سنڌ ڪانگريس مرڪزي ڪانگريس جي حڪم جي ماتحت هئي. ”هندو انڊپينڊنٽ گروپ“ جي قومي مفادن کان مٿي هندو سينيٽن جي مفادن کي اوليت هئي. مسلم آزاد ميمبر پنهنجي مفادن ۽ ناهه ٺوهه ۾ ئي پورا هئا، ان صورت ۾ هڪ تجربيڪار سياستدان جي حيثيت ۾ الله بخش سومرو هر ڳالهه کي منهن ڏيندو آيو.

هندو انڊپينڊنٽ گروپ طرفان جاتي بنياد تي اومر منڊلي تي پابندي هڻڻ جو مسئلو حڪومت سنڌ آڏو رکيو ويو. الله بخش سومري اومر منڊلي تي پابندي هڻڻ کان انڪار ڪيو ته منڊلي تي سرڪاري طور پابندي لڳائي نه ٿي سگهجي. ان مطالبو الله بخش سومري جي حڪومت کي لوڏي ڇڏيو.

دادا ليڪراج جيڪو سنڌ ورڪي هو ان اومر منڊلي نالي هڪ

الله بخش سومرو

وزير اعظم

حيدرآباد ۾ مرڪز ناهيو جنهن ۾ ڌرمي ۽ درسي تعليم ڏني ويندي هئي ۽ ان مرڪز ۾ پاڻي بند جاتيءَ جي بيوه ۽ غير شادي شاده عورتن کي پناهه ڏني ويندي هئي. پاڻي بند جاتي جو چوڻ هو ته اوم مندلي جي ڪري هنن جي گهرو زندگي متاثر ٿي رهي آهي، ان ڪري اوم مندلي تي پابندي لڳائي وڃي، هندو انڊپينڊنٽ گروپ پاڻي بند جاتي جو سنڌ اسيمبلي ۾ نمائنده گروپ هجڻ جي ڪري اخلاقي طور پابند هو ته ان مسئلي تي وزارت جي نه مڃڻ جي صورت ۾ مخالف ڌر سان ڳالهائي، جينمل پرسرام جي ذريعي مخالف ڌر سان ڳالهه ٻوله ٿي ۽ مسلم ليگ ۽ هندو انڊپينڊنٽ گروپ ۾ حڪومت کي ڪيرائڻ جو ناهه ٿيو.

الله بخش سومري مخالف ڌر سان ان مسئلي تي ڳالهه ٻوله ڪئي ۽ ان کي سمجهايو ته هي خالصتن هندو جاتي جو مسئلو آهي. اوهان ان جي وچ ۾ نه اچو، پر مسلم ليگي قيادت ان خوشيءَ ۾ ته ڄاڻ ٿا حڪومت ڪيرايون، الله بخش جي ڳالهه ڏي توجهه نه ڏنو. الله بخش لاءِ ٻه صورتون هيون، هندو انڊپينڊنٽ گروپ جو اوم مندلي تي پابندي هٽڻ جو مطالبو مڃي يا حڪومت جو خاتمو قبول ڪري. الله بخش سومري هندو انڊپينڊنٽ گروپ جي مطالبن کي مڃي پنهنجي حڪومت بچائي.

اسيمبلي ۾ جڏهن عدم اعتماد جي رٿ آئي ته هندو انڊپينڊنٽ گروپ مخالف ڌر جي بينچن تان اٿي سرڪاري بينچن تي ويٺو ان طرح عدم اعتماد جي رٿ ناڪام ٿي.

هي هڪ رپورٽ آهي جيڪا ان حالت جي سنگيني تي روشني وجهي ٿي:

دي ٽائيمس 20 مارچ 1939

سنڌ ۾ عدم تعاون جي تحريڪ ٻن وزيرن استعيفيٰ ڏيئي ڇڏي.

بمبئي

مارچ 27

سنڌ سرڪار جي ٻن وزيرن محترم نيچلداس وزيرائي ۽ ڏيئل مل

الله بخش سومرو

وزير اعظم

دولت رام استعيفيٰ ڏئي ڇڏي آهي. سرڪار جي تڪليف وڌڻ جو سبب اوم منڊلي عورتن جي اداري خلاف شروع ڪيل عدم تعاون جي تحريڪ آهي ۽ ان تحريڪ جي ڪري 110 ماڻهن کي گرفتار ڪيو ويو آهي. سرڪار جي خلاف جيڪي عدم اعتماد جي تحريڪ کانگريس پيش ڪئي هئي اها ناڪام ٿي آهي. اوم منڊلي عورتن جو تعليمي ۽ ثقافتي ادارو سنڌ جي شهر حيدرآباد ۾ آهي. سيپٽمبر مهيني ۾ ان جي انتظاميه تي ڪيترائي الزام لڳايا ويا هئا ۽ حڪومت کان مطالبو ڪيو ويو ته ان کي بند ڪري، تحريڪ جاري آهي ۽ ان فرقيوارانه رنگ ورتو آهي ۽ مقامي مسئلي کي صوبائي مسئلو بنايو ويو آهي.

اهو مرحلو پورو ٿي نه ٿيو هو جو مسلم ليگ هڪ نئين عدم اعتماد جي تحريڪ پيش ڪئي. مسلم ليگ اها تحريڪ مخالف ڌر جي اڳواڻ سر غلام حسين جي بجاءِ سائين جي ايم سيد جي ذريعي پيش ڪئي. سر غلام حسين اها تحريڪ پيش ڪرائي پنهنجا ٻه مقصد حاصل ڪرڻ گهريا ٿي جيڪڏهن اها ڪامياب وڃي ٿي ته آءُ سنڌ جو وزير اعظم ٿيندس نه ته الله بخش سومري سان ڪا سياسي ڏي وٺ ڪندس، ائين ئي ٿيو سر غلام حسين، الله بخش سومري سان ٺاه ڪري وزارت وٺي عدم اعتماد جي تحريڪ خلاف ووت ڏئي ان کي ناڪام بنايو. ان متعلق ڪيتريون ئي رپورٽون برٽش لائبرري لنڊن ۾ موجود آهن ۽ مون شهيد الله بخش تي 2001 ۾ پنهنجي لکيل ڪتاب "Allah Bux Soomro: Apostle of Secular Harmony" ۾ ڏنيون آهن. انهن مان هڪ هت ڏئي رهيو آهيان.

21 جنوري 1939

پيارا پڪل

ٻن هفتن کان اسيمبلي جو اجلاس جاري آهي. موجوده وزارت جي خلاف مخالف ڌر جي تحريڪ تڏهن ظاهر ٿي جڏهن محترم جي ايم سيد وزارت جي خلاف عدم اعتماد جي تحريڪ پيش ڪئي. هن مهيني جي 10 کان 12 تاريخ تائين ان تي بحث جاري رهيو ۽ نتيجن سرڪار کي وڏي

الله بخش سومرو

وزير اعظم

ڪاميابي ملي. عدم اعتماد جي تحريڪ جي فائدي ۾ 7 ۽ مخالفت ۾ 32 ووٽ پيا. ڪانگريس غير جانبدار رهي ۽ ڪجهه ميمبر جن ۾ سر غلام حسين سابق وزير اعليٰ جيڪو هن وزارت جو سخت مخالف هو ان حڪومت جي حق ۾ ووٽ ڏنو آهي.

تنهنجو خير خواه

آءِ- ايڇ- ٽائين

هي به واقعا ان ڳالهه جا گواه آهن ته سنڌي هندو اسيمبلي ميمبر پنهنجي جاتي جي مسئلن ۾ صرف دلچسپي رکندا هئا ۽ سنڌي مسلمان ميمبر پنهنجي ذاتي مفادن ۾ دلچسپي رکندا هئا. سر غلام حسين جهڙو بزرگ سياستدان، سنڌ اسيمبلي ۾ مخالف ڌر جو اڳواڻ ۽ سنڌ جو پهريون وزير اعظم صرف وزارت خاطر پارٽي سان بي وفائي ڪئي ۽ وزارت وٺي الله بخش سومري جي بيعت ڪيائين.

مسلم ليگ کي الله بخش سومري کي هٽائي سگهڻ جا به ڌڪا آيا هئا ۽ هو مسلم اسيمبلي ميمبرن جي اتحاد جي نالي يا عدم اعتماد جي تحريڪ جي ذريعي الله بخش سومري کي هٽائي نه سگهي هئي.

الله بخش سومري عوامي پلائي ۽ بهبود جو ڪم جاري رکيو ۽ هجڻ ته ايشن گهرجي ها ته مسلم ليگ ان بن ناکامين کان پوءِ ان مان سبق سکي هڪ سني مخالف ڌر جو ثبوت ڏيندي الله بخش سومري جي عوامي پلائي جي ڪم ۾ ان جي مدد ڪري ها پر هتي معاملو ئي ٻيو هو ۽ الله بخش کان انتقام وٺڻ لاءِ هنن اهڙو مذهبي هٿيار استعمال ڪيو جنهن سنڌ جي صدين جي ايڪتا ۽ ٻڏي کي پور پور ڪري ڇڏيو ۽ صوفين جي ڌرتي تي مذهب جي آڙ ۾ ڪشت و خون ٿيو.

فرقيوارانه پاليسي هنن جو وڏو هٿيار هو. ان لاءِ هڪ مثال پيش ڪريان ٿو. سر غلام حسين جي وزارت جڏهن ڪيرائي وئي هئي ته مسلم ليگ جو هڪ اجلاس 29 مارچ 1930 تي غلام حسين خالقدني هال ۾ ٿيو

هو. ان اجلاس جي روداد سائين جي اير سيد نئين سنڌ لاءِ جدوجهد” ڪتاب ۾ بيان ڪئي آهي ۽ ڊاڪٽر حميده ڪهڙو به پنهنجي ڪتاب ”محمد ايوب ڪهڙو“ ۾ ان تي مفصل روشني وڌي آهي.

سر غلام حسين جي وزارت هٿ تي مسلم ليگي ڪارڪن تمام گهڻا ناراض هئا ۽ اڳواڻن کي وزارت هٿ جو ذميوار سمجهي رهيا هئا. ايتري تائين جو پنهنجي اڳواڻن جي وضاحت به ٻڌڻ لاءِ تيار نه هئا. جڏهن هنن پير الاهي بخش ۽ پير علي محمد شاه راشدي کي نه ٻڌو ته سائين جي اير سيد اٿي بيٺو ۽ هن وزارت کي ڊاهڻ جي ذميواري قبول ڪئي. ان ميٽنگ ۾ اهڙي صورت حال ٿي وئي جو سر غلام حسين جي وزارت ڊاهڻ کي چڻ اسلام جي شڪست قرار ڏنو پئي ويو.

ايڇ - پي - ڪريلاڻي چيف سيڪريٽري سنڌ جي وائسراءِ ڏانهن لکيل خط ۾ اهو جملو واضح لکيل آهي ته سر غلام حسين جي وزارت ڊهڻ کي ”اسلام خطري ۾“ قرار ڏئي رهيا آهن. مذهب جي نالي الله بخش سومري جي حڪومت هٿائڻ جو جواز مسلم ليگ کي ”مسجد منزل گاه“ جي نازڪ مسئلي ۾ ملي ويو. ڊاڪٽر حميده ڪهڙو جي لفظن ۾، ڪتاب ”محمد ايوب ڪهڙو“

”وزارت کي هٿائڻ لاءِ ۵ ڪ سبب ملي ويو ۽ ان تحت منصوبه بندي ڪئي وئي ته جيئن صوبائي حڪومت واپس وٺجي، مسئلو انهن جي هٿن ۾ هو ۽ ڪيتري وقت کان اڳواڻن جو در ڪڙڪائي رهيو هو، انهن چوڌاري نهاريو ۽ ڳولي لڌو ”مسجد منزل گاه“

مسجد منزل گاه

الله بخش سومرو ان ۾ عمل جي حد تائين يقين رکندو هو ته صوبي جي رهواسين جي مذهبي چوٽ چات، ذات پات ۽ طبقي کان مٿي ٿي خدمت ڪبي. ليڪن جيڪي ماڻهو فرقيواريت ۾ يقين رکندا هئا ۽ ان کي پنهنجي مفاد ۾ استعمال ڪرڻ چاهين پيا، انهن ئي مسجد منزل گاه جو مسئلو پيدا ڪيو.

الله بخش سومري پاڻ به ان مسئلي کي حل ڪرڻ چاهيو پئي ۽ هن

الله بخش سومرو

وزير اعظم

ان معاملي تي مسلم وفد سان به ميٽنگ ڪئي هئي ۽ انهن کي يقين ڏياريو هئائين ته هو مسئلي کي جذباتي طرح نه پر حقائق جي بنياد تي حل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيو آهي. هندن کي ان تي اعتراض آهي ان لاءِ هن کي وقت گهرجي. هندن جو خيال هو ته سندن مقدس عبادت گاهه ساڌ پيلو به ان طرف آهي ۽ عبادت ڪرڻ لاءِ ويندڙ عورتن لاءِ مسئلا پيدا ٿيندا ۽ جهيڙي جو به امڪان آهي ان ڪري مسجد کي بحال نه ڪيو وڃي.

مسلمان پنهنجي ضد تي ۽ هندو به سندرو ٻڌي بيهي رهيا. مسلم ليگ مسجد منزل گاهه جي معاملي تي اجلاس گهرايو. ميٽنگ ۾ سائين جي ايمر سيد مسلم ليگ قيادت کي سمجهائڻ جي ڪوشش ڪئي ۽ چيو ته ”مسجد منزل گاهه“ جو مسئلو خالصتن مذهبي آهي ۽ ان کي جمعيت العلماءِ هند تي ڇڏيو وڃي ۽ مسلم ليگ کي صرف سياسي معاملن تائين محدود ڪيو وڃي. سائين جي ايمر سيد جي ان راءِ کي رد ڪندي ورڪنگ ڪاميٽي وڏي اڪثريت سان مسجد منزل گاهه جو مسئلو پنهنجي هٿ ۾ کڻڻ جو فيصلو ڪيو. الله بخش سومري جو خيال هو ته مذهبي مسئلو مختصر وقت ۾ حل ٿيڻ جوڳو نه هو. مسلم ليگ اهو محسوس ڪيو ته الله بخش سومرو هنن کي ٻڌڻ لاءِ تيار نه آهي ان تي هنن مسجد کي بحال ڪرائڻ لاءِ هڪ ”مسجد بحالي ڪاميٽي“ ٺاهي ۽ تحريڪ هلائڻ جو اعلان ڪيو. سائين جي ايمر سيد جي موقف جي ڪري ان کي مسجد بحالي ڪاميٽي ۾ نه کنيو ويو.

اها پڙهندڙ لاءِ تعجب خيز ڳالهه هوندي ته جنهن شخص شروع ۾ مسجد منزل گاهه جي معاملي ۾ مسلم ليگي دوستن کي تحريڪ هلائڻ لاءِ منع ڪيو هو. اهو تحريڪ هلندي ان ۾ ڇو شامل ٿيو؟

مسجد منزل گاهه بحالي ڪاميٽي تحريڪ جي ابتدائي مرحلي تائين سائين جي ايمر سيد ان ۾ شامل نه رهيو پر محمد ايوب ڪهڙي جي خطن ۽ بي مسلم ليگي قيادت جي زور ڀرڻ تي شامل ٿيو. سائين جي ايمر سيد ڪهڙي به سبب جي ڪري مسجد منزل گاهه جي تحريڪ ۾ شامل ٿيو پر ان عمل کي هميشه غلط قرار ڏيندو رهيو.

منزل گاه جي تحريڪ شروع ٿي وئي، ستياگره تي وينل ڪئي ڪارڪنن کي گرفتار ڪيو ويو ۽ اتر سنڌ ۾ ڦرلٽ ۽ قتل ڪرڻ جي بازار گرم ٿي وئي. صوفي سنڌ جا باسي سنڌي نه رهيا هئا پر هو پاڻ کي پڇ هڻي هندو سنڌي ۽ مسلمان سنڌي ٿي ويا، ان عمل جو آخر ۾ نتيجو ڇا نڪتو سنڌي هندو در بدر ٿي ويا ۽ سنڌي مسلمان خاڪ بسرتي ويا.

اللہ بخش سومري هڪ دورانديش سياستدان جي حيثيت ۾ محسوس ڪيو ته هي مستقبل جي سنڌ جي تباهي ۽ بربادي جو سامان آهي. هن پنهنجي ڌرين کي سمجهائڻ جي ڪوشش ڪئي پر هو انڌي گهوڙي تي سوار هئا. تحريڪ جڏهن ٿڌي ٿي ۽ سائين جي ايمر سيد ۽ مسلم سياسي ڪارڪن آزاد ٿيا، تڏهن مسلم قيادت ۾ سائين جي ايمر سيد محسوس ڪيو ته هي وڏو نقصان ٿي چڪو آهي ۽ ان جي ازالو لاءِ هن ڪوشش شروع ڪئي، سائين ان پنهنجي عمل کي پنهنجي ڪتاب ”ٽئين سنڌ لاءِ جدوجهد“ ۾ هيئن بيان ڪيو آهي.

”اسان جي 19 نومبر 1939ع تي گرفتاري کان پوءِ سکر ۽ ان جي ڀرپاسي ٿيندڙ واقعات ڊڪڊاڪ آهن. جنهن وقت مان جيل ۾ هوس ته مون کي جيل ۾ هندو ۽ مسلم دوست انهن حالتن کان واقف ڪندا رهيا. مون کي افسوس آهي ته مان جيل ۾ هجڻ جي ڪري متاثرن سان همدردي جو اظهار ڪري نه سگهيس. مان هن وقت سنڌي هندن ۽ مسلمانن جيڪي ان واقعات کان متاثر ٿيا آهن انهن سان هن بيان ذريعي دلبي همدردي جو اظهار ڪيان ٿو. خاص ڪري اهي معصوم اڻ ڌريا هندو جن کي هنن واقعن جي ڪري نقصان ٿيو آهي.“

جڏهن مان هن تحريڪ سان پاڻ کي وابسته ڪيو ته ان وقت منهنجي خيال ۾ به نه هو ته تحريڪ اهڙو پيانڪ رخ اختيار ڪندي، جيڪي به قتل ۽ غارت گيري جا واقعا ٿيا آهن اهي قابل مذمت آهن. وقت جي ضرورت آهي ته سنڌ جي باسي هندو ۽ مسلم عوام جي وچ ۾ امن ۽ ايڪتا پيدا ڪئي وڃي ۽ مان ان کي پنهنجو اولين فرض سمجهان ٿو ته ان امن ۽

ايڪتا جي حاصل ڪرڻ تائين پنهنجيون ڪوششون جاري رکان.

مسلم ليگ مسجد جي بحالي جي تحريڪ آڪٽوبر 1939 کان ان حوالي سان شروع ڪئي ته وزير اعظم سنڌ الله بخش سومرو کي ليگين کافي وقت ڏنو ۽ هوان مسئلي کي حل ڪرڻ ۾ ناڪام رهيو. ان ڪري هنن تحريڪ شروع ڪئي هئي.

مسلم ليگين جي ان استدلال جي حوالي سان پڙهندڙن ۽ تاريخدانن جي ذهن ۾ ڪجهه سوال ته ضرور پيدا ٿيا هوندا.

1. ڇا اها ڳالهه سومري جي وس ۾ هئي ته فرقيوارانه مسئلي کي جلدي ختم ڪري سگهيو ٿي؟
2. ڇا مسئلي کي سومرو سمجهي نه سگهيو هو؟
3. ڇا سبب هو جو پراڻو ڏهاڪي سالن جو مسئلو بمبئي پريزيڊنسي وقت، ڪمشنر سنڌ، نوڪر شاهي ۽ سنڌ جي خودمختياري وقت سنڌ جو پهريون وزير اعظم سر غلام حسين حل ڪري نه سگهيا هئا؟
4. جيڪڏهن فرقيوارانه مسئلو حل طلب هو ته مهاتما گانڌي، جواهر لال نهرو، محمد علي جناح ۽ ابوالڪلام آزاد برصغير ۾ ان مسئلي کي ڇو نه حل ڪري سگهيا؟ اها به حقيقت آهي ته برصغير جي تقسيم ان فرقيوارانه مسئلي جي ڪري ٿي ۽ 15 کان 20 لک ماڻهو قتل ٿيا ۽ لکين عورتن جو عصمتون لٽيون ويون. اربين روپين جو نقصان ٿيو ۽ لکين ماڻهو پناهگير ٿيا.
5. ڇا فرقيوارانه مسئلو سنڌ تائين محدود هو، برصغير جي ٻين صوبن ۾ ان جو اثر نه هو؟
6. ڇا ٻين صوبن جا وزير اعظم ان مسئلي کي حل ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿيا هئا؟
7. ڇا سومري جي لاءِ حالات بهتر هئا ته هو فرقيوارانه مسئلي کي جلدي حل ڪري سگهيو ٿي؟

8. جيڪڏهن اهڙي صورت حال نه هئي ته پوءِ ڇو الزام لڳايو ويو ته سومرو مسئلي کي حل ڪرڻ ۾ ناڪام ويو؟

9. جيڪڏهن فرقيوارانه چوت ڇات جي تاريخ کي سمجهن ها ته ڪيئن ساڳي عيسائي مذهب جي ڪئٿولڪ ۽ پروٽيسٽن جي وچ ۾ خون وهايو ويو ۽ يهودين ۽ عيسائين ۾ ڪيئن قتل وڃايل ٿي ته هو ان مسئلي کي هٿ ۾ کڻڻ کان اڳ سو دفعو سوچين ها ۽ تڪڙ نه ڪن ها.

بغير ڪنهن نتيجي جي ٻئي هندو ۽ مسلم ڌريون. مسئلي ۾ قاسمي ويون، هاڻ ڇا ڪجي، فرقيوارانه ڪوڙڪي جيڪا هنن خود ناهي هئي، ان مان ڪيئن نڪرڻ جي انهن جي لاءِ مسئلو بنجي وئي.

سنڌي هندو انڊپينڊنٽ گروپ ۽ مسلم ليگي قيادت جيڪي پاڻ ۾ مسجد منزل گاه جي مسئلي تي چانڊيا ۽ مگسي هئا، انهن فيصلو ڪيو ته سومري کي هٽائڻ لاءِ چانڊيا-مگسي اتحاد ضروري آهي. ڪله جن سنڌ جي صوفيانه ڌرتي تي فرقيواريت جي مسئلي تي خون خرابو ڪرايو، اڄ هي پاڻي پاڻي ٿي ويا ۽ هنن سومري کي هٽائڻ لاءِ سنڌ اسيمبلي ۾ عدم اعتماد جي تحريڪ پيش ڪئي. هندو انڊپينڊنٽ گروپ وچ ۾ گوهي هٽندي الله بخش سومري سان پاڻي پاڻي ٿيڻ جي ڪوشش ڪندي 21 پوائنٽن جو مسودو ڏنو پر سومري صاحب انهن سان معذرت ڪندي واپس ڪيو ۽ چيو ته وزارت کي بچائڻ لاءِ مان اهڙي ڳالهه قبول ڪرڻ لاءِ تيار ناهيان جيڪا منهنجي اصولن جي خلاف هجي.

هندو انڊپينڊنٽ گروپ جي طرفان ڏنل 21 پوائنٽن سان متفق هوندي به الله بخش سومري ان کي چونه قبول ڪيو، سائين جي ايمر سيد ان کي پنهنجي ڪتاب نئين سنڌ لاءِ جدوجهد ۾ قلمبند ڪيو آهي. هي سائين جي ايمر سيد جا خيال پڙهندڙن کي الله بخش سومري جي شخصيت ۽ خيالن کان بهتر نموني واقف ڪري سگهندا.

”ڪو به سوال ڪري سگهي ٿو ته سومري هندو انڊپينڊنٽ گروپ

جي 21 نقطن کي چونه قبول ڪيو؟ هن سوال جو درست جواب لهڻ لاءِ مان چاهيندس ته پڙهندڙ هن تجزيي ۾ مون سان گڏ رهن. گذشتہ ٻن سالن جي تلخ اسيمبلي تنازعات جا نفسياتي اثرات الله بخش سومري جي ذهن ۾ هئا.

گنيپير معاملن جي وقت الله بخش جو ڪم ڪڻندو هو ۽ جڏهن هو ڪنهن معاملي تي فيصلو ڪندو هو ته ان معاملي ۾ هو هر شي کي جوکي ۾ وجهڻ لاءِ تيار رهندو هو. هي زيرڪ قسم جو نڪدار هو ۽ هو واپار جي طرح هر شي جو تخمينو لڳائيندو هو ۽ مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ هو انتها تائين ويندو هو. آفيسرن کي پنهنجو ڪرڻ هن کي ايندو هو ۽ وڏن زميندارن کي پنهنجي فراخ دلانه مهمان نوازي جي ذريعي پاڻ ڏانهن مائل ڪندو هو.

پنهنجي بهترين رويي، سخاوت ۽ شفقت جي ذريعي اسيمبلي ۾ عزت ۽ مرتبو حاصل ڪندو هو. اسيمبلي جي اليڪشن وقت قبائلي سردارن ۽ خاندانن تي توانائي، پيسو ۽ سڀ ڪجهه خرچ ڪندو هو. مقصد کي يقيني طور حاصل ڪرڻ لاءِ هو جيڪو ڪجهه ڪندو هو اهو ڳڻ ڳوت ۽ منصوبي تحت هوندو هو. پر هي ڳڻ ڳوت واڻڪي نموني نه هوندي هئي ته جيڪو هن خرچ ڪيو آهي ان جو لاپ حاصل ڪري. هي نقصان ۽ فائدي جي سوچ کان مٿاهين فتح حاصل ڪرڻ جي تمنا رکندو هو. هن جا طريقا ان جنرل جي طرح هئا جيڪو خاص جنگ ڪرڻ جي تمنا رکندو هو.

مسجد منزل گاه جي مسئلي تي الله بخش سومري، سر عبد الله هارون ۽ مسلم ليگي قيادت سان مسئلي جي نزاکت ۽ ان جي حل ڪرڻ لاءِ ضروري قدامت متعلق ملاقات ڪئي ۽ کين سمجهايو پر جيئن ته ليگ اڳواڻن کي مسجد منزل گاه جي بحالي کان وڌيڪ هڪ اهم ڪم الله بخش سومري جي وزارت کي ڏانهو هو. بهرحال مسجد جي تحريڪ جي ذريعي مسجد بحال ٿي نه سگهي پر هندو انڊينڊنٽ گروپ ۽ مسلم ليگ (چانڊيا - مگسي) اتحاد جي ذريعي اسيمبلي ۾ هڪ تحريڪ پيش ڪئي ۽ ان تحريڪ تي الله بخش سومري جيڪا تقرير ڪئي آهي. اها تاريخ جو هڪ اهم باب سمجهندي پيش ڪري رهيو آهيان:

اوهان جي اجازت سان هاڻ ڪجهه وضاحت ڪرڻ چاهيان ٿو ته جيئن هائوس ۾ آندل تحريڪ تي بهترين نموني سان مڪمل ۽ ڪلي طرح سان بحث ٿي سگهي.

اڳئين ڏينهن تحريڪ کي اٿڻ تي مون ان ڪري اعتراض ڪيو هو ته مان تنقيد کان نه بچان بلڪ منهنجو خيال هو ته اهڙي خاص موضوع تي بحث ڪرڻ لاءِ ماحول سازگار نه آهي، حالات معمول مطابق نه آهن ۽ مون کي خوف آهي ته بحث باهر کي نه پڙڪائي ڇڏي ۽ تڪليف ده حالتن ۾ مزيد اضافو نه ڪري، هينئر تحريڪ کي هائوس ۾ زير بحث آندو ويو آهي ۽ مان اميد ٿو ڪريان ته محترم ميمبر صاحبان تنازعي پيدا ڪرڻ لاءِ جيڪي ڳالهيون ٻاهران موڪليو ويون هونديون ان کان بالا ٿي بحث ۾ حصو وٺندا، مان هائوس جي تمام اڪابرين کي گذارش ٿو ڪريان ته هومسٽلي کي هن ۽ هن جي تناظر ۾ ڏسڻ جي بجاءِ ان کي حل ڪرڻ لاءِ ڪنهن نتيجي تي پهچڻ، ائين ڪرڻ سان ڊڪڊاڪ ۽ افسوسناڪ واقعات جيڪي تن مهينن کان جاري آهن انهن جي پڇاڙي ٿيندي.

مان اهو مڃان ٿو ته اڃا تائين سڪر ضلعي جي هندن ۾ خوف ۽ حراس آهي ۽ اهو حڪومت جو فرض آهي ته گهٽ ۾ گهٽ عرصي ۾ سنڌ جي تمام طبقن ۾ احساس تحفظ پيدا ڪري ۽ قانون جي عملداري جو يقين ڏياري. گذريل ٻن مهينن جي افسوسناڪ واقعن سان جي ترقي کي گهٽائي ڇڏيو آهي ۽ جيستائين ان ۾ بهتري اچي، صوبي کي هڪ نسل تاءِ پوئتي ڪيو ويو آهي.

اهو چوندي مان ڏکارو ٿيان ٿو پر اها هڪ حقيقت آهي ته سڪر ۽ ان جي آس پاس ۾ ٿيندڙ بدترين واقعات سنڌ جي تاريخ ۾ ڪاري ٽڪي طور رهندا.

سنڌ کي صوبائي خودمختياري ملڻ کان پوءِ ڪيترن ئي حلقن ۾ اقتدار، چاهي اهو ڪيتري ئي قيمت ادا ڪرڻ تي ملي جي بڪ پيدا ڪئي

آهي. هڪ گروه جنهن اقتدار حاصل ڪرڻ چاهيو ٿي اهو ئي سڪر ضلعي ۾ پنيٽر پارٽي جو ذميوار آهي. ڪنهن دور ۾ اقتدار حاصل ڪرڻ لاءِ اهڙا غلط هٿ ڪندا استعمال ڪيا ويندا هئا ۽ لافانويت ڦهلائي ويندي هئي. اهو ئي هيٺ ڪيو ويو آهي، منهنجي خيال ۾ انهن حالتن کي منهن ڏيڻ لاءِ مقصد وارن ماڻهن کي اقتداري حوس ۽ جارحانه طريقي ذريعي اقتدار حاصل ڪرڻ واري عمل کي ختم ڪرڻ گهرجي. اهو طريقي صوبي کي مستحڪم انداز ۾ ترقي ڪرڻ لائق بنائيندو ۽ هن مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ ڪيتري به قيمت جي ادائگي گهڻي نه هوندي.

منهنجي خواهش آهي ته هائوس کي متنبه ڪيان ته ڪنهن به سوچ کي جيڪا سياسي ۽ ٻئي مقصد حاصل ڪرڻ جي لاءِ جارحيت جو ذريعو بنجي ان جو هتي وڌڻ ۽ ويجهڻ، تباهه ڪن ٿيندو. مون کي اها اميد هئي ته منهنجا مسلمان ڀائر هڪ ڳوٺ ۾ رهندڙ غير مسلم ڀائرن جا انهن تي عائد حق وساري نه ويهندا، ڪهڙا به سبب ها پر ڦرلٽ، خون ۽ خرابو ۽ عورتن جو اغوا ۽ انهن سان ناروا سلوڪ هڪ بي شرمائي جو عمل آهي.

اهو ضروري آهي ته جنهن سبب هي واقعا ٿيا آهن ان واقعي جي تاريخ جي خوڃا ڪئي وڃي، اقتدار ۾ اچڻ کان ٿوري دير بعد مون ڪوشش ڪئي ته ان کي حل ڪيان، مون کي اهو نظر آيو ۽ اهواج به منهنجو خيال آهي ته ان کان ڪوبه بهتر حل نه آهي جيڪو متفق طور سڀني پارٽين کي قبول هوندو. جيڪي هن وقت مسئلي جي گرمائش سبب متاثر آهن. سرڪار تي اهو الزام هنيو وڃي ٿو ته هن بي سبب دير ڪئي. مان هائوس کي ياد ڏيارڻ گهران ٿو ته مسئلو ايترو سولو ناهي جيترو سمجهيو وڃي ٿو. هڪ طرف سچائي سان هڪ ڌر جو ايمان آهي ته مسجد منزل گاه جي عمارت مسجد هئي ۽ ان کي مسلمانن جي مذهبي جذبات جو احترام ڪندي عوامي حڪومت کي بحال ڪرڻ گهرجي. ٻئي طرف هڪ ٻئي گروه جو ايمان آهي ته اها عمارت ڪڏهن به مسجد نه رهي آهي، هڪ ٽيون طبقو آهي جنهن جي خيال ۾ اگر اها مسجد به آهي ته به ساڌ بيلي جي عبادت گاه جي موجودگي

۾ مسلمانن کي ان جي حوالي ڪرڻ سنڌي قوم جي ٻن مذهبي گروهن ۾ نفرت پيدا ڪندو. اڃان هڪ ٻيو گروهه آهي جيڪو مذهبي لڳ لڳاپي هجڻ کان سواءِ صرف ان مسئلي کي سياسي مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ استعمال ڪري رهيو آهي. ٻئي طرف غير مسلمانن جو هڪ گروهه آهي جيڪو پنهنجي مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ مسجد جي بحالي جي مخالفت ڪري رهيو آهي. سرڪار مسجد ۽ مندر ٺاهڻ لاءِ زمين ڏيڻ ۾ ڪڏهن به دير نه ڪئي آهي پر جتي مذهبي معاملو آڏو اچي وڃي اتي زمين ڏيڻ ڏکيو ڪم آهي، مان هنن حالتن ۾ ڪنهن به ڌرتي الزام نه ٿو هٿان پهرن وقت هائوس کي مسئلي جي اصلي سبب کان واقف ڪرڻ گهران ٿو. واسطيدار ڌرين جي نيڪ نيتي ۽ امن ڀريو رويو رهيو ته سرڪار پراميد آهي ته ان مسئلي کي حل ڪري وٺندي، سرڪار ان مسئلي جي جلد حل ٿيڻ جي خواهش کان واقف آهي، سرڪار هڪ خاص وقت تائين ان مسئلي جي حل جي خواهش ڏيکاري ۽ مسئلو حل ٿيڻ جي نزديڪ هو ته مسجد بحالي ڪاميٽي ستياگرهه جي تحريڪ جو اعلان ڪري ڇڏيو. سرڪار اهڙي ڌمڪي کان مرغوب نه ٿيندي. ڪنهن فيصلو ڪرڻ کان پهرين تمام حالتن جو اڀياس ڪيو. سوال ڪيو ويندو ته تحريڪ شروع ٿيڻ کان اڳ ۾ سرڪار قدم چونه ڪنيو. ان جو جواب آهي ته پروپيگنڊا ڪئي وئي هئي ۽ انهن اڃا ڪوبه غير قانوني قدم نه ڪيو هو. سرڪار کي اميد هئي ته حواسن کي درست استعمال ڪيو ويندو ۽ اها بحالي ڪاميٽي سان ڪنهن مطمئن ڪندڙ نتيجي تي پهچندي.

احترام لائق ميمبران واقعي کان ته ضرور واقف هوندا ته ڪيئن ستياگرهين مسجد منزل گاهه جي عمارت تي زوري قبضو ڪيو. بحالي ڪاميٽيءَ گهڻا ماڻهو گڏ ڪري انهيءَ کي ستياگرهه نالو ڏنو. هنن کي اهو ته محسوس ڪرڻ گهرجي ها ته جيڏي مهل جوش جو هوش تي غلبو هجي ۽ مذهبي هيجان انتهائي مٿي هجي ته نتيجو ڇا نڪرندو. سرڪار محسوس ڪيو ته تحريڪ کي جلدي چٽڻ لاءِ خاصي قوت استعمال ڪرڻي پوندي، جنهن جي نتيجي ۾ اڳتي هلي مزيد ڳڙ ٻڙ پيدا ٿيندي. سرڪار ان ڪري مسجد منزل گاهه تان پوليس هٽائي ۽ قيدين کي ان اميد سان آزاد ڪيو ته

ڪاميٽي هوش ۽ حواس ۾ ايندي حالتن جي خطري کي جيڪو عوام جي تحفظ ۽ امن امان لاءِ هاجيڪار ۽ انتهائي خطرناڪ آهي ان کي محسوس ڪندي ۽ ان کان پوءِ سرڪار ۽ بحالي ڪاميٽي جي درميان ان مسئلي کي حل ڪرڻ لاءِ ڳالهه ٻولهه ٿيندي. اها حقيقت آهي ته سرڪار عمارت جو قبضو ان لاءِ ورتو هو ته وقت سر طاقت جو استعمال ڪري سگهي پر اهو وڏو خطرناڪ عمل هو جنهن جي نتيجي ۾ مزيد هنگاما آرائي ٿي سگهي ٿي. ٻئي طرف اهو امڪان هو ته سرڪار ۽ بحالي ڪاميٽي جي درميان ڳالهه ٻولهه بهتر نتيجي تي پهچي سگهي ٿي. ڪنهن نتيجي تي پهچڻ جا امڪان گهٽ هئا يا وڌيڪ، سرڪار فيصلو ڪيو ته هڪ وڌيڪ ڪوشش ڪري ته جيئن طاقت جي استعمال ڪرڻ سان غلط نتيجا نڪرڻ کان بچي. سرڪار بحالي ڪاميٽي جي چيئرمين سان ڳالهه شروع ڪري ڏني ۽ چيئرمين ۽ ٻين ڪجهه بحالي ڪاميٽي جي ميمبرن سرڪار سان ڳالهه ٻولهه ڪرڻ تي انهن کي راضي ڪيو پر بحالي ڪاميٽي جي اڪثريت انهن سان سهمت نه ٿي، چيئرمين نه سهمت ٿيندڙ ميمبرن کي راضي ڪرڻ لاءِ ڪجهه وقت ورتو، جيڏي مهل چيئرمين ۽ بحالي ڪاميٽي جي ميمبرن جي ڪوشش ناڪام ويئي، انهن تحريڪ کان پاڻ کي جدا نه ڪيو ۽ نتيجتن سرڪار سان عدم تعاون جي تحريڪ جو اڀار ڪيترن ئي ماڻهن ۾ پيدا ٿي ويو. ساڳئي وقت هندن جي طرفان پريس جي ذريعي سکر ۾ ڊاڪٽر مونجي جي صدارت ۾ جيڪا تحريڪ شروع ڪئي وئي هئي ان به ان طرف پنهنجو پلڻو ڪيو. هندو اڳواڻن کي حالات کي سمجهندي هن ڏکئي وقت ۾ سرڪار سان تعاون ڪرڻ گهرجي ها. بحالي ڪاميٽي جا هوشمند ميمبر پنهنجي ذميواري محسوس ڪن ها ۽ خراب حالتن جي مد نظر پنهنجي ساٿين کي مشورو ڏين ها ته هو سرڪار جي حڪمن جو احترام ڪن. جيڪڏهن انهن جي مشوري کي ٻڌو نه ويو هو ته پاڻ کي تحريڪ کان جدا ڪن ها. رونما ٿيندڙ واقعا انتهائي ڊڪڊاڪ آهن ۽ مان هن موقعي مان فائدو وٺندي لاقانونيت ۽ تشدد جي متاثر ماڻهن ۽ انهن جي وارثن سان انتهائي دلي همدردي جو اظهار ڪيان ٿو.

هيٺ سوال آهي ته مسئلي جو ڪهڙو حل آهي؟ جيئن مان اڳ ۾

چئي چڪو آهيان ته عدم تحفظ جو احساس موجود آهي ۽ تازا قتل، جن جا ڪهڙا به سبب آهن، اهي انهن ۾ پريشاني پيدا ڪندا، جيڪا هندن ۾ اڳ ۾ ئي موجود آهي، ممڪن آهي ته ائين هجي ته جيڪي فساد ٿيا اهي جوش جي غلبي تاري ٿيڻ جي ڪري ٿيا، هي لڳاتار خون خرابي جو جاري رهڻ هندن ۾ عدم تحفظ جو احساس پيدا ڪندو ۽ سرڪار ان ڳالهه کي هائوس کان لڪائڻ نه ٿي چاهي ته اهو انهن ۾ گهري سوچ پيدا ڪري رهيو آهي ۽ اهي ان حالتن مان نڪرڻ ۽ ان تي قابو پائڻ لاءِ سوچي رهيا آهن، جيڪڏهن وزارت کي هٽائڻ مسئلي جو حل آهي ته علاج هٿن ۾ آهي ۽ 24 ڪلاڪن جي اندر ان تي عمل ٿي سگهي ٿو ٻئي طرف جيڪڏهن هائوس محسوس ڪري ٿو ته مسئلو گڏيل آهي ۽ ان عمل جي ذريعي ان کي حل نه ٿو ڪري سگهجي ته هائوس جا تمام ميمبر پنهنجا اختلاف ختم ڪري، پنهنجي ذهن تي زور ڏئي رستو ڪين ته اسان کي اڳتي ڪيئن وڌڻو آهي، سرڪار جي نظر ۾ هي آهي ته ٻه ڳالهيون ئي مطلوب شده نتيجا آڻي سگهن ٿيون.

1. قانون جو احترام

2. صوبي جي رهندڙ ٻنهي ڌرين جي درميان نيڪ نيتي ۽ امن

سرڪار جي خيال ۾ قانون جي عزت ۽ احترام ايسٽائين بحال ٿي نه سگهندو جيستائين امن و امان ۾ خلل وجهندڙ عناصر اهو محسوس نه ڪندا ته اهو رويو معاشري جي لاءِ نقصان ڪار آهي، اهو ضروري آهي ته امن لاءِ نقصان ڪار ماڻهن کي سزا ڏني وڃي ته جيئن ٻيا ماڻهوان مان سبق حاصل ڪن. ٻنهي مقصدن کي حاصل ڪرڻ لاءِ سرڪار تيار آهي، هن پروپيگنڊا شروع ڪري ڏني آهي ته ماڻهن ۾ هڪ ٻئي لاءِ احساس ذميواري پيدا ڪجي، مسلم اڪثريتي گروهه جا ميمبر غير مسلم ماڻهن جيڪي انهن سان گڏ رهن ٿا انهن ۾ احساس تحفظ پيدا ڪن، سرڪار تيار آهي ته ان بدامني کي ختم ڪرڻ لاءِ پئسو ۽ موقعو ميسر ڪري، سرڪار جي اها به خواهش آهي ته ان مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ هن هائوس جا ميمبران سان تعاون ڪن، ان حوالي سان مان مخالف ڌر ۾ ويٺل گروپن کي دعوت ٿو ڏيان ته پنهنجي رويي کي

بهتر ڪن. ان ۾ پهريون مسلم ليگي گروهه آهي. سرڪار جي خيال ۾ اهوئي گروهه مسجد منزل گاه تحريڪ جوهر اول دستور هيو آهي ۽ ان تحريڪ جي ڪري ئي حالتون گنڀير ٿيون آهن ۽ بهتر ڪرڻ لاءِ سرڪار هر ڪا ڪوشش ڪئي آهي، اهو گروپ سرڪار سان نه صرف مذمت ڪرڻ ۾ تعاون ڪري بلڪ سرڪار سان انهي جي پاليسي ته انهن سڀن مجرمين کي گرفتار ڪيو وڃي ۽ پرويڱنڊا جي ذريعي ماڻهن تائين اها ڳالهه پهچائڻ ۾ تعاون ڪري ته جيڪو ٿيو ۽ ٿي رهيو آهي، اهو اسلام جي تعليمات جي خلاف آهي. سرڪار سندن تعاون تي انتهائي خوشي محسوس ڪندي. سرڪار جو مسلم ليگ گروپ جي متعلق خيال آهي ته هو ان مسئلي تي پنهنجا خيال پيش ڪن.

ٻيو گروپ هندو انڊپينڊنٽ گروپ آهي، اهو افسوس سان چوڻو پوي ٿو ته اهو درست هو ته خراب حالتن کي بهتر ڪرڻ لاءِ جڏهن هنن جي نمائندن جي ضرورت هئي انهن وزارت مان پنهنجن نمائندن کي ٻاهر ڪيو. معذرت سان مان اهو چوان ٿو ته هنن جو اهو عمل دانشمندانه نه هو، مان سمجهان ٿو ته ٿڌي دماغ سان سوچي هو مڪمل تعاون ڪندا.

آخري ڪانگريس گروپ آهي، هندستان ۾ سياسي حالات خراب هجڻ جي ڪري انهن لاءِ مشڪل آهي ته هو وزارت ۾ شامل ٿين، مهاڻا گانڌي ۽ واٽسراءِ جي وچ ۾ جيڪا ڳالهه ٻوله ٿي آهي ته اهي آئيني مسئلو حل ڪري وٺندا ۽ اهو ڪانگريس وزيرن لاءِ مختلف صوبن ۾ آفيس ۾ ويهڻ جي راه هموار ڪندو، سنڌ سرڪار لاءِ ان وقت سولو ٿي پوندو ته ڪانگريس ميمبرن کي چئي ته هو وزارت کي ڪرسي ماڻين، اها اميد ڪئي وڃي ٿي ته جيستائين منهنجي وزارت آهي ته هو ۽ ٻيا گروهه اهليت جي بنياد تي حمايت جاري رکندا.

هڪ آخري نقطو مان محترم ميمبر صاحبان کي چونڊس ته ڪنهن گهٻرائڻ کان سواءِ کلي دل سان ڳالهائين. مان پنهنجا خيال لڪائڻ نه ٿو چاهيان. مان هن هائوس جو ان معاملي تي رويو ڏسڻ چاهيان ٿو، جيڪڏهن انهن جو خيال آهي ته موشن تي ڳالهائيو وڃي، سرڪار انهن جي ڳالهه کي ذهن نشين ڪندي هڪ ڪاميٽي ٺاهيندي جيڪا هن حالت کي بهتر ڪرڻ ۾

رستو ڪڍي ڏئي. جيڪڏهن ٻئي طرف ميمبرن جي اها خواهش آهي ته موشن تي ووت ڏين، مان دعا ٿو ڪريان ته 7 بجي تائين بحث پورو ٿئي ته جيئن موشن تي (ڊويزن) ووتنگ ٿي سگهي. جيڪڏهن ووتنگ جي ذريعي موشن کي پيش ڪيو ويو ته مون ڪنهن بغاوت ۽ للڪار جي حوالي سان نه چيو آهي پر اهو مان ايماندارانه طور سمجهان ٿو ته تمام بهترين ڪم ڪرڻ جي باوجود منهنجي ساٿي ميمبرن جو مون ۾ اعتماد نه رهيو آهي ته مون کي عهدو رکڻ جو ڪوبه حق نه آهي. اهو ضروري نه آهي ته ان آفيس ۾ رهجي جيڪا ڪا گلن جي سيچ نه آهي. صوبو انتهائي نازڪ دور ۾ آهي ۽ حالات جي تقاضا آهي ته عوام کي پاڻ سان گڏ ڪڍي هلڻ ضروري آهي، هن حالات مان تڏهن نڪريو جڏهن ان کي مدبرانه انداز ۾ منهن ڏبو. اسلام جي اها تعليم آهي ته طاقتور ڪمزور جو تحفظ ڪري. اسان مسلمان سنڌ ۾ نه صرف اڪثريت ۾ آهيون بلڪ اسان ايترا مضبوط آهيون جو ڪمزور ۽ اقليتن کي تحفظ ڏيئي سگهون ٿا. مان ان تناظر ۾ اسيمبلي جي اندر ۽ ٻاهر جي مسلمانن کي اپيل ٿو ڪريان ته پنهنجي مذهب جي تعليمات کي سمجهندي صوبي کي امن ۽ آشتي جو گهر بنايو جتي هرڪو آرام سان رهي سگهي“

اسيمبلي ۾ موشن جي ذريعي مسلم ليگ ۽ هندو انڊپينڊنٽ گروپ گڏ ٿي الله بخش سومري جي وزارت ڏاني. انهن ڇا حاصل ڪيو ان کي مان پنهنجن لفظن جي بجاءِ تاريخدان جونس ايلن ڪيٽ جي لفظن ۾ پيش ڪري رهيو آهيان.

”الله بخش سومري کي مسلم ليگ ۾ شامل ڪرڻ جون ڳالهيون ناڪام ٿيڻ ۽ سنڌ ۾ مسلم ليگ جي وزارت نه ٺهڻ، سنڌ جي ليگين جي ذهن ۾ خدشا پيدا ڪيا ته انهن جي آل انڊيا ڪوششن ته صوبائي معاملن کي پنهنجي طرف آڻجي، اهو تاثر پيدا نه ڪري سگهيا. الله بخش سومري کي شڪست ڏيڻ لاءِ هنن مسجد منزل گاه وارو ڌماڪي خيز مواد ڳولي لڌو. انهن جي خيال ۾ هندن جي ٽيڪ ۽ پنپرائي ۽ طاقتور مسلم عوام جي حمايت سان، دٻاءُ وجهي، الله بخش وزارت کي ڏانو وڃي. هي سنڌ مسلم ليگ جي

خواهش هئي ۽ سنڌ مسلم ليگ جي تعلق کي وائڪو ڪري ٿي. اهو طريقو مزيد وائڪو ٿيو. جڏهن سنڌ مسلم ليگ طرفان مرڪزي مسلم ليگ جي اجازت کان سواءِ ستياگرهي تحريڪ شروع ڪري پنهنجي مهڻي ذريعي مسجد منزل گاه کي بحال ڪرائڻ جي ڪوشش ڪئي وئي، سنڌ جاليجي ان مذهبي هٿيار جي قوت کان خاصا واقف هئا ليڪن منصوبه بندي ۽ ڪيتري حد تائين ان مسئلي کي ڪٿي وڃي ان ۾ ورهايل هئا، ليگ ۾ اعتدال پسند ۽ انتها پسند قيادت جي شامل ٿيڻ جي ڪري مزيد سندن وڌندڙ سياسي بناوت کي ظاهر ڪري ٿو. انهن جي متحد نه هجڻ جي ڪري انهن کي مبهم ڪاميابي نصيب ٿي.“

سنڌ جي ليگين اللہ بخش سومري کي هٿائي پنهنجو اهم مقصد ته حاصل ڪيو پر اهو پاري قيمت تي، هڪ ته ليگ جو هليو خراب ٿيو ۽ ٻيو سنڌ جو فرقيوارانه امن تباه ٿيو. اهو نتيجو ليگين جي اهليت ته حڪومت هلائڻ جهڙا آهن ان تي انتهائي سوال پيدا ڪري ٿو.“

هن تمام فرقيوارانه معاملي ۾ سيد صبغت اللہ شاه پير پاڳاري جو ڪردار تمام مقناهنون رهيو. پاڻ فسادن کي روڪڻ لاءِ پنهنجي مريدن کي حڪم ڏنائون ۽ پير صاحب جي حڪم تي حرن سنڌ ۾ فسادن کي روڪڻ جي ڪوشش ڪئي، پير صاحب پير ڳوٺ ۾ هندو-مسلم گڏيل ميٽنگون گهرايون. هن ليگي اڳواڻن جي هن فرقيوارانه عمل کي رد ڪندي پنهنجي اخبار ”پير جو ڳوٺ“ گزيت ۾ هيٺيون ڪجهه لکيو.

”منهنجا وڏا“ هندن ۽ مسلمانن جي اتحاد جا امين هئا ۽ اهو ئي منهنجو اصول آهي..... اللہ ساڳيو آهي جيئن پر ماتما، صرف مختلف نالن سان. مان خوش ٿيندس. جڏهن مندرن ۽ مسجدن کي گڏ ڏسندس ۽ انهن جي وچ ۾ صرف ديوار هوندي ۽ هر هڪ (عبادت) پنهنجي مسلڪ جي تحت ڪري رهيو هوندو ۽ ڪنهن کي به ڪنهن ٻئي کان رنجش نه هوندي.“

موشن جي ذريعي اللہ بخش سومري جي حڪومت کي ڪيرايو ته

ويو پر منصوبه بندي ساز قاسي پيا، پهرين ته وزير اعليٰ ڪير ٿئي. اڪثر ميمبرن جو خيال هو ته بزرگ سياستدان شيخ عبدالمجيد سنڌي کي وزير اعليٰ مقرر ڪيو وڃي، مير گروپ جي اڳواڻ مير بنده علي خان ان تي اعتراض ڪيو ۽ مير جي مدد کان سواءِ حڪومت بنجڻ ڏکي هئي. آخر ۾ غور وڃڻ کان پوءِ مير بنده علي خان کي سنڌ جو وزير اعليٰ مقرر ڪيو ويو. مير صاحب ذاتي طور تي سٺو ماڻهو هو پر نئين صوبي ۽ سنڌ جون سياسي ۽ معاشي حالتن کي منهن ڏيڻ لاءِ جيڏي ڦڙا ڏيڻ جي ضرورت هئي اهو هي نه هو.

18 مارچ 1940ع تي مير بنده علي خان ۽ ان جي وزيرن حلف ڪيو:

وزير اعظم سنڌ	مير بنده علي خان
رونيو	نيچلداس وزيرائي
پبلڪ ورڪس	خان بهادر محمد ايوب کهڙو
تعليم	جي ايم سيد
ماليات	شيخ عبدالمجيد
لوڪل سيلف گورنمينٽ ۽ زراعت	گوڪل داس ميولداڻس

ان تمام معاملي تي گورنر جي وائسراءِ کي رپورٽ

گورنمينٽ هائوس

23 مارچ 1940ع

مان نه ٿو سمجهان ته پارلياماني تاريخ ۾ اهڙو مثال ملندو، جهڙو سنڌ اسيمبلي جي ميمبرن غير ذميوارانه رويو اختيار ڪيو، سرڪار جي 3 حامي ميمبرن جي عليحدگي اصولن تحت نه پر مسلم ليگ جي دٻاءُ سبب ٿي آهي ته جيئن هڪ ڪانگريس ميمبر ۽ ٻن هندو انڊپينڊنٽ پارٽي جي ميمبرن جي پيروي ڪندي جوابي توازن برقرار رکيو وڃي. گرانٽ تي بحث مهل آيل معاملو ٿري ويو ۽ هڪ ووٽ جي اڪثريت سان بل منظور ٿي ويو ۽ ائين ڊويزن جي بغير ڪاروائي هلندي رهي. پنجن گرانٽن جي منظور ٿيڻ کان پوءِ ڊويزن کي چيلنج ڪيو ويو ۽ ٻن هندن هڪ سابق وزير مڪي گوڻند رام ۽

بهي آزاد ميمبر، ڪميونسٽ پيچر طرف بدلايو..... نئين وزارت ناهي وئي آهي..... مون کي اجازت هجي ته جوان اهو هندو انڊپينڊنٽ گروپ، مسلم ليگ ۽ بلوچ گروپ جو اتحاد آهي. ٽيون گروپ (بلوچ گروپ) حڪومت جو مضبوط اتحادي هو ۽ ان جو اڳواڻ مير بنده علي خان اڳين حڪومت ۾ وزير هو. ليڪن جنهن نموني سان هن الله بخش سومري کي ڇڏيو آهي اهو اسان جي اصولن تحت انتهائي بي وقار ڪم آهي.

نئين وزارت پانٽ پانٽ قسم جي ماڻهن تي مشتمل آهي ۽ صرف هڪ ئي شيءِ انهن کي آفيس ۾ آندو آهي اها آهي انهن جي ”خواهش“ ته آفيس ۾ رهون. وزارت جي ڪاتن جي ورهاست ۾ به هو مطمئن ناهن، 3 وزير ڪراچي کان ٻاهر آهن ۽ 26 تاريخ سيشن شروع ٿيڻ تائين اهو مان چئي به نه ٿو سگهان ته اهي پاڻ ۾ هلي به سگهندا يا نه، اها ڳالهه منهنجي لاءِ اطمينان بخش نه آهي ته ان وزارت ۾ گهٽ اهل ماڻهو وزير اعظم آهي.

لانسلاٽ گراهام

الله بخش سومرو مخالف بينچن تي ويٺو ۽ هن جو خيال هو ته نئين حڪومت کي ڪم ڪرڻ ڏنو وڃي ته جيئن صوبي ۾ امن امان جي حالت بهتر ٿئي. نئين حڪومت ڪم ڪرڻ شروع ڪيو پر ڪم وڌو هو ۽ وزير اعليٰ جي اهليت کان مٿانهون هو. سائين جي ايم سيد محسوس ڪيو ته ”الله بخش سومري کان سواءِ اوندو آهي“. سائين جي ايم سيد پنهنجي طور ڪجهه ڪرڻ جي شروعات ڪندي، سنڌ يونائيٽڊ پارٽي جي متبادل طور غير فرقيوارانه جماعت ٺاهڻ جو سوچيو ۽ هن ان معاملي تي چينمل پرسرار ۽ شيخ عبدالمجيد سنڌي سان صلاح مشورو ڪري ”سنڌ پيپلز ائسوسيئيشن“ ٺاهي.

ايسوسيئيشن جي ٺهڻ جي متعلق حڪومت سنڌ جي طرفان مرڪزي حڪومت ڏي موڪليل رپورٽ ۾ ايسوسيئيشن جي مقصد ۽ ٺهڻ جو ذڪر آهي.

10 جولاءِ 1940 ع

بيارا ڪورنر سمٽ

سنڌ پيپلز ائسوسيئيشن جي 18 جون تي ميٽنگ ٿي گذري، هن نئين تنظيم جو مقصد ڏيهي آبادي جي عوام جو اعتماد بحال ڪيو وڃي ۽ ٻنهي مذهبي گروهن جي درميان ايڪتا ۽ اتحاد پيدا ڪيو وڃي، ايسوسيئيشن ٺاهڻ ۾ اهم ڪردار وزير ماليات شيخ عبدالمجيد سنڌي ۽ ٻنهي ڌرين جي اهم ماڻهن جو آهي.

وزير ماليات ايسوسيئيشن کي خطاب ڪندي شهر ۾ والٽيئر جي تنظيم سازي ڪرڻ جو چيو ته جيئن شهر ۾ ديوتڙي ڏئي سگهن، محترم جينمل پرسرام چيو ته ائسوسيئيشن ڪراچي ۾ والٽيئر فيڊريشن ٺاهڻ ۽ ان جو شاخون سڄي سنڌ ۾ کولڻ چاهي ٿي. سکر مسجد منزل گاه جي تنازعي جو ذڪر ڪندي هن چيو ته هي جلدي سڪرويندو ۽ اتي هندن کي چونڊو ته مسلمانن سان مسجد منزل گاه جو مسئلو پرامن طريقي سان طڙ ڪيو ۽ بنا ڪنهن شرط جي مسجد انهن جي حوالي ڪيو.

تنهنجو خير خواه

آءِ - ايڇ - ٽائٽن

سنڌ پيپلز ائسوسيئيشن تمام سٺي نموني ڪم شروع ڪيو پر مرڪزي جماعتن کان گريس ۽ ليگ کي ائسوسيئيشن جا سٺا ڪم سندن شهرت لاءِ نقصان ڪار لڳا. ائسوسيئيشن پئسي ۽ ڪارڪنن جي ڪمي سبب وڌي ويجهي نه سگهي.

نظرياتي سياست فطري عمل

سائين جي ايم سيد پنهنجي ڪتاب ”جنب گذاريم جن سين“ ۾ لکيو آهي. ته ”الله بخش سومري کي نظرياتي سياست ۾ ڪا به دلچسپي نه هئي پر 15 سالن جي سياسي تجربي هن کي مجبور ڪيو ته هو نظرياتي سياست ڪري.“

الله بخش سومري محسوس ڪيو ته مذهبي چوت ڇات جنهن تمام برصغير کي پنهنجي وڪڙ ۾ آندو آهي اها صوفيانه سنڌ تي به اثر انداز ٿي وئي آهي، ان ڪري هن فيصلو ڪيو ته قوم پرست مسلمانن جي هڪ تنظيم ٺاهي ان ذريعي فرقيوارانه باهه کي روڪڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي، شهيد جي بمبئي ليجسليٽو ڪائونسل ۾ 9 سال ميمبر رهڻ جي ڪري برصغير جي اڪثر سياستدانن سان ڏيڻ ويٺ ٿي چڪي هئي ۽ وزير اعظم سنڌ جي حيثيت سان مسلم اڪثريتي صوبن جي وزير اعظم ۽ بين سياستدانن سان به تعلق هئس، ان ڪري برصغير جي سطح تي مسلمان قوم پرستن جي جماعت ٺاهڻ ۾ هن کي ڪا به ڏکيائي نه ٿي ۽ هن تمام برصغير جي مسلمان دوستن سان مشوري ڪرڻ بعد ”آزاد مسلم ڪانفرنس“ جو اجلاس اپريل 1940ع ۾ دهلي ۾ گهرايو. ان اجلاس ۾ صدارتي تقرير ڪندي الله بخش سومري برصغير جي سياسي حالتن ۽ فرقيوارانه مسئلي تي ڳالهايو ۽ بين الاقوامي سياست تي ڳالهائيندي بي جنگ عظيم کي نئين دنيا تي نظام ”نيو ورلڊ آرڊر“ جو بنياد قرار ڏنائين. الله بخش سومري جي هيءَ تقرير برصغير جي سياست ۾ اهم حيثيت رکي ٿي ۽ سندس اعليٰ سياسي بصيرت جو هڪ مثال آهي، مان ان جا اهم حصا هيٺ پيش ڪري رهيو آهيان:

آزاد مسلم ڪانفرنس

پهريون اجلاس، نئي دهلي - 27 اپريل کان 30 اپريل 1940 ع

جيڪڏهن جرمني جا بي رحمانه ۽ ظالمانه قدم بين خود مختيار قومن جي امن ۾ رهڻ لاءِ تهذيب کي للڪار آهن ته پوءِ فرانس ۽ برطانيه به ان ۾ سڀ ڪجهه جهونڪي ڇڏي. برطانيه آخري هوندو جيڪو برصغير جي خودمختيار ۽ آزاد رياست کي للڪاري ۽ ان جي ماڻهن جي طرفان پاڻ ائين ٺاهڻ ۾ رڪاوٽ نه بڻجي.

الله بخش سومري چيو ته هي ڪانفرنس ۽ صرف هي ڪانفرنس ان حالت ۾ آهي ته سياسي تالابندي جو بهتر حل ڏئي سگهي. جيڪڏهن اوهان فرقيوارانه مسئلي جي حل تائين پهچڻ چاهيو ٿا، ڪانگريس جيڪا برصغير جي وڏي طاقتور جماعت آهي اها به توهان جون تجويزون جيڪي سنهري پل آهن، سياسي ۽ فرقيوارانه امن لاءِ قبول ڪندي ڇڪاڻ ته اهوئي آزادي تائين پهچڻ جو رستو آهي. اوهان جا فيصلا ملڪ ۽ ملڪ کان ٻاهر وڏي دلچسپي سان ڏنا وڃن ٿا. ڇڪاڻ ته انهن ۾ ئي بهترين حل نظر اچي ٿو.

مان وڏو پر اميد آهيان ته ڪانگريس فرقيوارانه مسئلي جي حل لاءِ اوهان جي ڏنل تجويز کي قبول ڪندي، ڪانگريس کي هينئر جواز نه رهندو ته هو چوي ته فرقيوارانه مسئلي لاءِ مسلمانن طرفان ڪو به انفرادي يا تنظيمي طور حل پيش نه ڪيو ويو آهي.

اهو مڪمل طور عيان آهي ته اقليتن جي حقن ۽ ان جي مفادن لاءِ جيڪو به اوهان منصوبه پيش ڪندو اهو چاهي مسلم يا هندو اڪثريتي صوبن ۾ هجي. ان لاءِ اوهان کي وفاقي طرز عمل اختيار ڪندي هر جڳهه تي هڪ جهڙو رويو اختيار ڪرڻو پوندو.

جارحانه فرقيواريت جو خطرو

سامعين کي تنبيه ڪندي هن چيو ته جارحانه فرقيواريت پائرانہ طرز عمل، سني پاڙيسري واري رويي ۽ قومي حوالي سان انتهائي خطرناڪ آهي ۽ ساڳئي وقت قومي مفاد ۽ ملڪ ۾ ماحول کي سنورڪڻ، امن، ترقي ۽ استحڪام لاءِ بهتر نه آهي.

الله بخش سومري چيو ته ملڪ جي عام ضروريات جي سهڻي نموني هر آهنگي لاءِ تمام گروهن کي هڪ ٻئي لاءِ فياضانه، روادار ۽ پائبي وارو رويو رکڻ گهرجي، ڪهڙا به اسان جا عقيدا هجن پر اسان کي امن ۾ رهڻ گهرجي ۽ اسان جا تعلقات هڪ ڪٽنب جي پائرن وانگر هجڻ گهرجن ۽ انهن کي پنهنجي عقيدتي جي کلي آزادي هجي ۽ اسان سڀ ان گڏيل ملڪيت مان فائديمند ٿيون.

مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ هن هڪ خاڪو پيش ڪيو.....
الله بخش سومري برطانيه جي متعلق ڳالهائيندي چيو ته جلد يا دير هن کي برصغير کي آزادي ڏيڻي پوندي. الله بخش سومري تقرير ۾ ورهاڱي ۽ ٻه قومي نظريي جي سوچ سان متفق نه ٿيندي آزاد مسلمان ڪانفرنس جي غير فرقيوارانه پاليسي کي مستقبل جي برصغير لاءِ بهتر قرار ڏنو.

بين الاقوامي حالات تي ڳالهائيندي الله بخش سومري ٻي جنگ عظيم کي نئين دنياڻي نظام New World Order جو مقصد قرار ڏنو. هن چيو ته بهتر سوچ رکڻ واري انسان، انساني آزادي ۽ تهذيب جي جارح جي مذمت ڪئي آهي، نتيجو ڇا ٿيندو، ان متعلق ڪجهه چئي نه ٿو سگهجي پر هڪ شي واضح آهي ته جيستائين جارحانه نظام جي ظالمانه طريقن جي مٿان نظر نٿي رکي وڃي ۽ شهنشاهتن جا حرص ۽ هوس وارا نقشا چاهي اهي جمهوري يا آمرانه نظريات تي ٻڌل هجن، انهن کي وڙهيو نه ٿو وڃي، امن ۽ خوشحالي جنهن جي لاءِ انسان ذات واجهائي رهي آهي، اهو هن ڌرتي تي

نظرياتي سياست فطري عجل

الله بخش سومرو

ڪڏهن به نمودار نه ٿيندو

گورنر سر لانسلاٽ گراهام جو دهلي مان الله بخش سومري جي سنڌ واپسي تي تبصرو. جيڪو هن خط ذريعي وائسراءِ لارڊ لنلتگو کي لکيو آهي.

گورنمينٽ هائوس، ڪراچي

22 مئي 1940 ع

”الله بخش سومرو دهلي مان تمام خوش ٿي واپس موٽيو آهي، هن جو مرتبو سنڌ ۾ وڌي ويو آهي ۽ هن کي آل-انڊيا اڳواڻ سمجهيو وڃي ٿو.“

الله بخش سومري هڪ وطن پرست ۽ روادار سياستدان جي حيثيت ۾ آزاد مسلم ڪانفرنس جي پروگرام ۽ مقصد کي سنڌ ۾ متعارف ڪرائڻ لاءِ دوستن جي هڪ ميٽنگ گهرائي. ميٽنگ جي متعلق وقتي گورنر آءِ - ايڇ ٽانٽن جي وائسراءِ کي رپورٽ.

گورنمينٽ هائوس، ڪراچي

7 مئي 1940 ع

7 مسلمان قوم پرستن جي ميٽنگ سابق وزير اعظم سنڌ الله بخش سومري جي گهر تي ٿي گذري، هڪ صوبائي ڪاميٽي ٺاهي وئي. خان بهادر الله بخش سومرو ان جو چيئرمين ۽ سابق وزير پير الاهي بخش ۽ ميمبر سنڌ اسيمبلي محمد امين کوسو سيڪريٽري مقرر ڪيا ويا ته قاعدي جو مسودو تيار ڪن. اهو به فيصلو ڪيو ويو ته هڪ صوبائي ڪانفرنس به گهرائي ويندي.

توهان جو خير خواه

آءِ - ايڇ ٽانٽن

وقت تي گورنر آءِ ايڇ ٽانٽن جي وقتي وائسراءِ ڪونران سمت کي هڪ

بي ميٽنگ جي رپورٽ

گورنمينت هائوس، ڪراچي

10 جولاءِ 1940ع

منهنجا پيارا ڪونران سمن

جيڪب آباد ۾ 22 جون تي ميٽنگ ٿي گذري، ميٽنگ ۾ ٻين کان سواءِ سابق وزيراعظم سنڌ خان بهادر الله بخش سومري ان ڳالهه تي زور ڏنو ته بديسي غلامي جو طوق جيترو جلدي ٿي سگهي لاهي اچي ڇڏيو.

توهان جو خير خواه

آءِ - ايڇ ٽانٽن

آگسٽ 1942ع تي آزاد مسلم ڪانفرنس جو اهم اجلاس ٿي گذريو. ان اجلاس ۾ برصغير ۾ فرقيواريت جي شعلن کي ختم ڪرڻ لاءِ آزاد مسلم ڪانفرنس طرفان حل ڳولڻ لاءِ نوس تجويزون زير غور آيون.

ان اجلاس جي تجويزن ۽ ان بابت شهيد الله بخش سومري جي لکيل خط جو متن پيش ڪري رهيو آهيان.

مرڪزي آفيس

آل انڊيا آزاد مسلم پارٽيز ڪانفرنس

دهلي

15 آگسٽ 1940ع

آل انڊيا مسلم پارٽيز ڪانفرنس 27 اپريل کان 1 مئي تائين دهلي ۾ ٿي گذري. ڪانفرنس ۾ 28 ميمبرن جو بورڊ ٺاهيو ويو ته جيئن برصغير ۾ هندن ۽ مسلمانن ۾ جيڪي اختلاف آهن انهن جي سببن تي تحقيق ڪري فرقيوارانه مسئلي جي هميشه جي حل لاءِ جيڪو واسطيدار ڌرين کي قبول هجي، تجويزون پيش ڪجن، بين الاقوامي ۽ برصغير جون حالتون تيزي سان تبديل ٿي رهيون آهن، جيستائين ڪو هندو - مسلم مسئلي جو مڪمل حل

نڪري، ابتدائي حل لاءِ ڪيتريون ئي ڌرين ڪم ڪري رهيو آهن، اهي ڪوششون پنهنجي جڳهه تي جاري آهن پر اهو محسوس ڪيو ويو آهي ته مستقل طرح جو ڪم جيڪو بورڊ جي ذمي لڳايو ويو آهي ان ۾ ڪا دير نه ٿئي. اڳ ۾ جيڪي به ڪوششون ڪيون ويون هيون انهن جي ناڪامي کان پوءِ اهو عيان آهي ته بورڊ جي ذميواري وڌي وئي آهي ۽ هاڻي ٻين پارٽين جي ٿيندڙ ڪوشش جي نتيجي جو انتظار نه ڪيو ويندو.

بورڊ کي تمام واسطيدار ڌرين کي هڪ سوال نامون موڪلڻون آهي ته هن مسئلي جي حل لاءِ انهن کان تجويزون گهرائين. سوالنامي ٺاهڻ وقت هندو – مسلم مسئلي جي ابتداءَ کان وٺي اڄ تائين جي وقت کي ذهن ۾ رکيو وڃي، جيڏي مهل بورڊ جي طرفان تجويزون ۽ سفارشون ڏيڻ جو وقت آيو ته ان وقت مسئلي جي حقيقت جو مختصر مگر جامع جائزو ورتو وڃي ۽ ان ۾ هيٺين نقطن کي شامل ڪيو وڃي.

1. اسلام جو ظهور ۽ مسلمانن جي برصغير ۾ آمد ۽ واپارين جي برصغير ۽ مسلم ملڪن ۾ آمدورفت ۾ اسلامي تعليمات جو واپارين ۽ صوفياءَ جي ذريعي سنڌ، مالبار ۽ برصغير جي ٻين حصن ۾ خاموشي سان آمد.

2. هزار سالن جي هندو مسلم تعلقات جي مختصر تاريخ ۽ برصغير جي مختلف حصن ۾ مسلمانن جي اختياراتي حڪومتن جو ٺهڻ.

3. مسلمانن ۽ هندن جي هندوستان ۾ برطانوي راڄ جي دوران تقسيم ۽ ان جا سياسي اثرات. زباني ۽ ثقافتي علائقا جيڪي ثقافتي پيدايشي حق جي بنياد تي اٿي ڪڍا ٿيا.

4. مسلمانن جون اقتصادي حالتون ۽ انهن جي غربت جا سبب. هڪ سياسي ڍانچي جي خواهش جنهن جي تحت غربت ۽ بيروزگاري مسلمانن کي محتاج نه ڪري.

5. مسلمانن جو جديد تعليم ۾ پنڌي هجڻ ۽ ان جا سياسي نتيجا ۽

اللہ بخش سومرو نظریاتی سیاست فطری عمل

- مسلمانن ۾ تعليم وڌائڻ لاءِ سياسي پروگرام.
6. نوڪرين ۾ برطانوي راڄ جي تحت حق تلفي ۽ ان جا گذشتہ اثرات ۽ انهي انتظام تحت ان جو بهتر ۽ خراب هجڻ جو دارومدار ۽ ان ڳالهه کي ختم ڪرڻ لاءِ ڪا بهتر تجويز.
 7. شريعت جي قانون جو ڍانچو ۽ جديد دور ۽ جديد حڪومت ۾ ان جي بحالي جا امڪان.
 8. برصغير جي مسلمانن ۾ ثقافتي، ادبي، زباني، لکت ۽ فنون لطيفه ۾ ترقي ۽ مسلمانن ۾ انهن جي بنيادي جڙت.
 9. مختلف صوبن ۾ مسلمانن جي درميان زباني، سماجي ۽ ثقافتي فرق ۽ ٻين گروهن سان تعلق ۽ ان جا نتيجا.
 10. تمام ملڪ جو هڪ اقتصادي نظام ۽ برصغير جي مختلف صوبن جي تناظر ۾ برصغير جي مسلمانن جو، زراعت، واپار ۽ صنعت ۾ مقام.
 11. برطانوي راڄ ۾ هندو - مسلم تعلقات ۽ سياسي واڌ ٿيڻ جي ڪري ان جي تباهي ۽ ايندڙ اقتدار جي منتقلي جو وسيع منظر.
 12. ڪوششون جن جي ذريعي عام بنيادي سياسي حل ڪڍي سگهجي.
- i. ڪانگريس ۽ مسلم ليگ جي 1916ع جي منصوبي تحت صوبائي خود مختياري.
 - ii. ڪانگريس ۽ خلافت تحريڪ جو 1919ع جو خيال (خودمختيار حڪومت) لاءِ.
 - iii. انتهائي بي چيني وارو عرصو ۽ انتهائي گروهه تلخي ۽ 1922ع ۽ 1924ع جا فرقيوارانه فساد ۽ ان جي ڪري ناڪامي جو پهريون ڌڪو ۽ نتيجن قومي عناصرن جو مختلف گروهن ۾ ورهائجي ويو.
 - iv. 1924ع ۾ دهلي ۾ ڪونائيل اتحاد ڪانفرنس.

v. 1927ع ۾ ڪلڪتي ۾ مسلم ليگ جي پاس ڪيل قرارداد (تازي سياسي هوا).

vi. نهرو رپورٽ (هڪ نئون سياسي حل).

vii. الله آباد ۾ 1932ع ۾ اتحاد ڪانفرنس (سياسي حل لاءِ هڪ وڌيڪ قدم).

viii. آخر ۾ 1932ع کان اڄ تائين، فرقيوارانه حل لاءِ ڪنيل قدم ۽ انهن جا نتيجا.

”اهو محسوس ڪيو ويو آهي ته صرف گهراڻي سان گذشتہ 1000 سالن ۽ برطانوي حڪومت ۾ حالتون جن سياسي ڌرين هندن ۽ مسلمانن جي موجوده رويي کي انتها ۽ عروج تي پهچايو آهي انجو گهراڻي سان جائزو ورتو وڃي.“

اڄ مسلم جاتي کي جن مسئلن کي منهن ڏيڻو پئجي رهيو آهي، ان جو حل ڳولي، فرقيوارانه مسئلي کي ختم ڪيو وڃي. نه ئي هي سوالنامو ۽ نه ئي هتي جيڪو ڏنو وڃي ٿو. اهو جامع يا ڪوڙ ۽ سچ ته مشتمل آهي يا هي هڪ قدامت پسند خيال آهي، اهو برصغير جي مسلمانن لاءِ آهي ته هو ڪنهن نتيجي تي پهچن، هن ۾ بحث مباحثي کان وڌيڪ ڪجهه به نه آهي، هي هڪ قدم آهي ته توهان کي ان مسئلي جنهن جو اوهان حل چاهيو ٿا جي طرف متوجہ ڪيو وڃي.

اوهان کي گذارش ڪئي وڃي ٿي ته بورڊ تي مهرباني جي نظر ڪندي پنهنجي اهم سوچن ۽ خيالن کان نوازيو ته مسودو تيار ڪري ان ۾ ڪيل سفارشن کي هندستاني مسلمانن جي گهرن موجب، آزاد مسلم ڪانفرنس جي ايندڙ اجلاس ۾ پيش ڪيو وڃي. سوال نامو تيار ڪري برصغير جي مسلمانن ڏي موڪليو وڃي ته هو پنهنجي ان تي راءِ ڏين ۽ ان کي پريس ۾ به جاري ڪيو وڃي. اوهان کي گذارش ٿي ڪجي ته 25

الله بخش سومرو

نظريات جي سياست فطري عمل

سيپٽمبر تائين پنهنجون لکيل تجويزيون موڪليو ته گڏ ٿيندڙ مواد کي بورڊ ڏسي سفارشون مرتب ڪري، آخري فيصلو ايندڙ کانفرنس ۾ ٿيندو. اميد ٿا ڪريون ته ان ۾ شريڪ ٿي مسلمانن لاءِ دانشمندانہ ۽ ضروري پروگرام مرتب ڪيو وڃي.

الله بخش سومرو

صدر

آل انڊيا

آزاد مسلم پارٽيز بورڊ“

ان تناظر ۾ هڪ اهم سوالنامو ٺاهي مسلم عالمن، دانشورن ۽ سياستدانن ڏانهن موڪليو ويو. ان سوالنامي ۾ ماضي، حال ۽ مستقبل ۾ مسلمانن جي سياسي، ثقافتي، مذهبي ۽ سماجي بهتري لاءِ سوال مرتب ڪيا ويا هئا. جيئن مٿي الله بخش سومري جي خط ۽ ابتدائي متن ۾ خاصو مواد ملي ٿو. ان سوالنامي ۾ برصغير جي سياسي، سماجي، اقتصادي ۽ فرقيوارانه حل جو ڪافي مواد آهي ۽ اهو مددگار به ٿي سگهيو ٿي.

شهيد الله بخش سومري جون ڪوششون صرف برصغير جي مسلمانن لاءِ نه پر مسلم دنيا لاءِ هيون ۽ هي غير فرقيوارانه سياست کي اڳتي وڌڻ ۽ ويجهڻ ۾ مدد ڪن ها. پر جيئن ته سندن سياسي عمل، فرقيوارانه سياست ڪندڙ ۽ مستقل مفاد ماڻهن ۽ سامراجي منصوبه بندي لاءِ نقصان ڪار هو. ان ڪري هنن هن شمع کي وسايو ۽ هن سان گڏ سندس ٻاريل شمع ”آزاد مسلم کانفرنس“ به وسامي وئي.

وزير

سنڌ جي سياست الله بخش سومري جي وزيراعظم تان هٽڻ کان پوءِ جمود جو شڪار ٿي وئي، وزيراعظم انگريز گورنر ۽ نوڪر شاهي کي نه منهن ڏيئي سگهيو ٿي نه کي سرڪاري ڪم کي جلدي اڪلائڻ ۾ ماهر هو.

سائين جي اير سيد ۽ شيخ عبدالمجيد سنڌي جهڙن ٻن ايماندار، محنتي ۽ اهل وزيرن جي ڪوششن جي باوجود ڪوبه بهتر نتيجو نه پيو نڪري، عوام جي خدمت ۽ هڪ آدرش جنهن کي سائين جي اير سيد ”نئين سنڌ لاءِ جدوجهد“ قرار ڏنو آهي دور دور کان نظر نه اچي رهي هئي، ايتري قدر جو سائين جي اير سيد کي ٻين وزيرن جي کاتن جي ڪارڪردگي لاءِ به پڇڻو پوندو هو. اها ڳالهه گورنر ۽ نوڪر شاهي کي ڏکي لڳندي هئي. جنهن جو اظهار گورنر، پنهنجي لکيل خط ۾ وائسراءِ سان به ڪيو آهي. سائين جي اير سيد محسوس ڪيو ته الله بخش سومري کان سواءِ اونداهه آهي ۽ جيڪا ”نئين سنڌ“ سندس آدرش آهي ان جي مشعل جوهر اول دستو الله بخش ٿي آهي. ان ڪري الله بخش کي ڪنهن به صورت ۾ وزارت ۾ آڻجي.

حالتن کي سمجهڻ لاءِ سائين جي اير سيد جي انهن ڪوششن کي پيش ڪرڻ کان اڳ ۾ گورنر جو لکيل خط ۽ سائين جا خيالات پيش ڪرڻ چاهيان ٿو.

گورنمينٽ هائوس، ڪراچي

23 جولاءِ 1940 ع

منهنجا پيارا لائقو

منهنجو وزير خزانہ شيخ عبدالمجيد هندو کان مسلمان ٿيل، ان جي ڪا به جائداد نه آهي ۽ نه ئي رشوت وٺڻ طرف مائل آهي، ابتدائي طور تي

مذهبي تبديلي جي سبب هن ۾ جوش و خروش آهي، مان ان کي پسند ڪيان ٿو. منهنجي سيڪريٽري رپورٽ ڪئي آهي ته هو ايماندارانه نموني حالتن کي سمجهڻ جي ڪوشش ڪري ٿو ۽ مشورو مڃڻ لاءِ تيار آهي، هي ڪجهه وقت پهرين سنڌ مسلم ليگ جو سيڪريٽري به رهيو آهي.

محترم جي ايمر سيد دادو ضلع جو ننڍو زميندار ۽ مسجد منزل گاه جو متحرڪ ميمبر ۽ ان سلسلي ۾ جيل ۾ به ويو هو، هن جي دل ۾ ڪو به ڪينو نه آهي پر مون ۽ هن جي پنهنجي ساٿين هن کي آسان شخص نه ڀاتو، هو پنهنجي کاتي ۾ اندازي ڪرڻ کا بغير غير مطمئن انداز ۾ جلد بازي کان ڪم وٺي ٿو بلڪ اهو ڏسڻ کان بغير ته اهو کاتو هن جو آهي يا نه خواهه ڪم ڀڃندو رهي ٿو. مون هن کي پنهنجي تحمل تي بوجهه سمجهندي چيو ته تون هروڀرو ڳالهائي رهيو آهين. ان تي هن احتجاج ڪيو ۽ مون پنهنجا لفظ واپس ورتا ان کان پوءِ اسان کي هڪٻئي لاءِ دل ڀي احترام آهي، هن قبول ڪيو ته هو ان ڏينهن ملال ۾ هو ۽ مون به قبول ڪيو ته مان پاڻ تي ظابطو نه رکي سگهيس ليڪن هن پنهنجو رويو ترڪ نه ڪيو آهي، هو آفيسرن کي ناپسند ۽ انهن کي شڪ جي نظر سان ڏسندو آهي، سرڪار جي حمايت ڪرڻ کي هو پاڻ تي واجب نه ٿو سمجهي. هو هميشه نيون ڪاميٽيون بنائيندو رهي ٿو. مان ۽ ان جا ساٿي هن کي پاڻ تي بوجهه سمجهون ٿا. هن جي طريقه ڪار جو هڪ مثال ڏيڻ چاهيان ٿو.

مون هن کان 30 مضمونن جي فهرست وصول ڪئي آهي جنهن ۾ هن وزير اعليٰ کي نوٽس لکي موڪليا هئا ۽ انهن تمام جو هن جي کاتي سان ڪوبه تعلق نه آهي، هن شڪايت ڪئي ته هي نوٽس وزير اعليٰ وٽ ئي رهيا ۽ ان کان سواءِ ڪوبه انهن کي ڏسي نه سگهيو آهي.

وزير زراعت گوگل داس اتر سنڌ جو خوشحال زميندار آهي. سياست ۾ حصو وٺندڙ عام هندو کان گهٽ ۽ عام زميندار کان وڌيڪ تعليم اٿس، هو زراعت ۽ بلديات جو وزير آهي. هو پنهنجي کاتي ۾ سخت

آهي، مون کي ان کان ڪا به شڪايت نه آهي ۽ هو ۽ مان بهتر طريقي سان هلي رهيا آهيون.

نيچلداس کي اوهان سڃاڻون ٿا. هونئن سالن کان وزارت ۾ اچي ٿو ۽ وڃي ٿو. هي قابل ۽ خواهشمند آهي ليڪن هن جي خواهش جي پٺيان هندو ڪهاڙي کان سواءِ ڪا به ڪهاڙي نه آهي.

محمد ايوب ڪهڙو حڪومت ۾ تجربيڪار پارليامينٽرين ۽ منتظم آهي، منهنجي خيال ۾ نيچلداس ۽ منهنجي پي - ڊبليو - ڊي جي وزير محمد ايوب ڪهڙو ۽ ڪيترن ئي سببن جي ڪري اختلاف آهن. ڪهڙو مسلمانن جي همت افزائي ڪرڻ ۾ بي حجاب آهي ۽ هو پي - ڊبليو - ڊي ۾ هندن جي حوصلا شڪني ڪري رهيو آهي. تمام وزير جن اڄ تائين حلف ڪنيسو آهي انهن ۾ انتهائي بي ايمان آهي. هن کي ڪوڙ ڳالهائڻ ۾ شرم محسوس نه ٿو ٿئي، ڪوڙو چوڻ تي هن کي ڪوبه اعتراض نه آهي. مان ۽ سيڪريٽري پبلڪ ورڪس هن جون غلط ڪاريون روڪڻ جون ڪوششون ڪري رهيا آهيون، مون کي يقين آهي ته اهڙو وقت نه اچي ته جيڪو مواد مون وٽ موجود آهي ۽ اوهان جي نظر ۾ به آهي اهو مون کي هن کي برطرف ڪرڻ لاءِ ڪافي آهي. سنڌ ۾ اچڻ کان پهرين برابورن مون کي ٻڌايو هو ته ڪهڙي کي مان انتهائي بي ايمان شخص ڀائيندس

سائين جي ايمر سيد جي خيال ۾ صوبي جي گورنر جي حيثيت ۾ هن کي سنڌ جي پسمانده ماڻهن جي مدد ڪرڻ لاءِ اسان سان ڀرپور تعاون ڪرڻ گهرجي ها، گورنران جي بجاءِ وزيرن ۾ غلط فهميون پيدا ڪرڻ لڳو ۽ اسان کي جڏهن ان ڳالهه جي خبر پئي ته اسان گورنران پنهنجي ڪيل ڳالهه کان هڪ ٻئي کي آگاهه ڪندا رهندا هئاسين.

گورنر جي ان رويي ۽ وزارت ۾ حال نه هجڻ جي ڪري سائين جي ايمر سيد، الله بخش سومري کي گذارش ڪئي ته وزارت ۾ شامل ٿي پر الله بخش سومري انڪار ڪيو، ڪانگريس اڳواڻ آصف علي سنڌ ۾ دوري تي آيو

الله بخش سومرو

وزير

۽ سائين جي ايمر سيد هن سان ملاقات ڪئي، ملاقات ۾ سنڌ جي سياسي حالتن تي ڳالهه ٻولهه هلندي سائين جي ايمر سيد، آصف علي خان کي گذارش ڪئي ته سنڌ جي سياسي حالتن جي مد نظر الله بخش سومري ۽ اسان جي درميان هڪ ٺاهه ٿيڻ گهرجي ۽ الله بخش سومري کي وزارت ۾ شامل ٿيڻ گهرجي الله بخش سومرو ان ڳالهه تي راضي ٿيو ته ان جي بجاءِ سر غلام حسين وزارت ۾ شامل ٿيندو ۽ ڳالهون اڌوريون رهجي ويون.

ٿورڙي عرصي ۾ مولانا ابوالڪلام آزاد سنڌ ۾ آيو، ميربنده علي ۽ محمد ايوب کهڙي ڊرگ روڊ ايئرپورٽ تي ان جو استقبال ڪيو، شام جو شيخ عبدالحميد ۽ سائين جي ايمر سيد مولانا سان ملاقات ڪئي، مولانا جي ڪوششن سان ٺاهه ٿيو جنهن جي تحت، سومري گروپ کي ٻه وزارتون ڏنيون وينديون ۽ ڪجهه عرصي کان پوءِ الله بخش سومري کي وزير اعليٰ بنايو ويندو.

سر عبدالله هارون جيڪو ان وقت ڪراچي ۾ آيو هو، ان ٺاهه جي مخالف ڪندي جي ايمر سيد کي خط ۾ لکيو ته وزارت کي نه ڇڏ. سائين جي ايمر سيد طه ٿيل معاهدي جي تحت 22 نومبر 1940ع تي استعيفيٰ ڏني ۽ ساڳئي ڏينهن الله بخش سومري وزارت جو حلف ڪيو.

الله بخش سومري جي وزارت ۾ اچڻ سان چڻ ته حڪومت ۾ ساهه پئجي ويو ۽ مسئلن کي حل ڪرڻ لاءِ تمام گروپن تي مشتمل هڪ ايڊوائزي ڪاميٽي بناڻي وئي. هي ڪاميٽي هيٺين ميمبرن تي مشتمل هئي.

ميربنده علي خان	(چيئرمين)
جي ايمر سيد	(سيڪريٽري)
الله بخش سومرو	
خانبهادر محمد ايوب کهڙو	
شيخ عبدالحميد	
سر غلام حسين	

پير الاهي بخش
محمد هاشم گذدر
محترم نيوندرام
محترم نيچلداس
راء صاحب گوکلداس
آر - كي - سنڌوا
نارائڻداس - بيچر
ڊاڪٽر چوئٿرام
محترم فريزر
هڪ ”هندو انڊپينڊنٽ گروپ“ مان

گورنر جي سنڌ جي تازه تبديل شده سياسي حالات تي وائسراءِ کي

رپورٽ.

هومر ڊپارٽمينٽ گورنمينٽ آف سنڌ

5 ڊسمبر 1940

پيارا ڪونران سمٽ

هن هفتي جو تمام اهم واقعو ابوالڪلام آزاد جي ڪوشش جي ڪري وزارت ۾ تبديلي جو آهي، نتيجي طور محترم جي ايمر سيد مسلم ليگي اڳواڻ استعيفيٰ ڏني ۽ آزاد مسلم پارٽي جي اڳواڻ الله بخش سومري وزارت جو حلف ڪيو. هن جي وزارت ۾ شامل ٿيڻ کي ڪانگريس ۽ هندو انڊپينڊنٽ گروپ طرفان خوش آمديد چيو ويو آهي پر مسلم ليگي حلقا ان تي ناخوش آهن. وزارت ۾ تبديلي سان گڏ سنڌ اسيمبلي جي ميمبرن جي هڪ 16 رڪني ايڊوائيزري ڪاميٽي ٺاهي وئي آهي ۽ جي ايمر سيد کي ان جو سيڪريٽري مقرر ڪيو ويو آهي. سنڌ اسيمبلي جو 27 نومبر تي اجلاس شروع ٿيو آهي ۽ اڃان تائين جاري آهي. مولانا ابوالڪلام آزاد، سنڌ جي ڪانگريس اڳواڻن کي هدايت ڪئي آهي ته جيستائين صوبي ۾ حالتون

الله بخش سومرو

وزير

نيڪ ٽين ايسٽائين ستياگره تحريڪ ۾ حصو نه وٺن.

توهان جو خير خواه
لانسلٽ گراهام

وزارت جي تبديلي تي سنڌ جي چيف سيڪريٽري جي وقتي
واٽسراءِ کي رپورٽ.

گورنمينٽ آف سنڌ
8 ڊسمبر 1940

پيارا ڪونران سمٽ

هن هفتي جواهر واقعو مولانا ابوالڪلام آزاد جي ڪوششن سان
وزارت ۾ تبديلي آهي، نتيجتن، مسلم ليگي اڳواڻ جي ايمر سيد وزارت تان
استعيفيٰ ڏني ۽ آزاد مسلم پارٽي جي صدر، الله بخش سومري وزارت جي
جوحلف ڪنيو.

گورنر طرفان مرڪز کي لکيل خط ۾ وزارت جي تبديلي تي
تبصرو.

گورنمينٽ هائوس، ڪراچي
12 ڊسمبر 1940 ع

منهنجي خيال ۾ مولانا ڪنهن حد تائين وڌيڪ حاصل ڪيو جنهن
جي دعويٰ ڪئي وڃي ٿي، مولانا جي هٿ اچڻ کان اڳ ۾ وزير اعليٰ سميت
بن وزيرن مون کي الله بخش جي وزارت ۾ اچڻ جو مشورو ڏنو ۽ وزير اعليٰ
جي چوڻ تي مون الله بخش سان ڳالهه ٻولهه ڪئي. هن مون کي چيو ته مير
جي ماتحت وزير جي حيثيت ۾ ڪم نه ڪندس، اها مولانا جي فتح چئجي ته
هن الله بخش سومري کي وزير ٿيڻ تي راضي ڪيو پر مير وعدو ڪيو آهي ته
بجيت کان اڳ ۾ الله بخش سومري جي لاءِ وزير اعليٰ جي ڪرسي خالي
ڪندو، حقيقت ۾ مان ان ڳالهه کان واقف ناهيان ته مير جي طرفان ان تي

الله بخش سومرو

وزير

رضامندي ڪنهن ڏيکاري آهي. مون مير کان ڪڏهن به اهو نه لکايو آهي ته هو بلڪل وزارت لاءِ اهل ناهي.

لانسلاٽ گراهام

عوام جو خيال هو ته هن معاهدي کان پوءِ انهن جي پلي جو ڪجهه ڪم ٿيندو ۽ مذهبي تفرقي بازي کي پنڃو ايندو. گروپ جيڪي هن معاهدي جي خلاف هئا، خاص ڪري آل انڊيا سطح جون جماعتون جن هن معاهدي کي دل سان قبول نه ڪيو هو اهي ان کي ٽوڙڻ جي ڪوشش ۾ لڳي ويون. ڪانگريس جي آواز اخبار ”ڏي ڏيلي گزيت“ ان کي جي اير سيد ۽ الله بخش جو لڪيل معاهدو قرار ڏنو جناح صاحب 16 ڊسمبر تي ڪراچي پهتو ۽ هندو پريس انديشو ڏيکاريو ته جناح ڪراچي جو دورو ان ڪري ڪيو آهي ته ”آزاد پيڪٽ“ کي ٽوڙي جناح صاحب نئين وزات کي ڪن اعتراضن سان قبول ڪيو. هن جو شرط هو ته وزارت ۾ مسلم ليگ جو اثرائتو آواز هجڻ گهرجي.

جناح صاحب جي ڳالهه پنهنجي جڳهه تي بجا هئي پر هيءُ مختلف گروپن جي مخلوط حڪومت هئي. جي اير سيد جنهن معاهدي ڪرائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪيو سو ۽ ايسٽائين جو پنهنجي وزارت قربان ڪئي هئائين، ڪوشش ڪري جناح صاحب سان الله بخش جي ملاقات ڪرائي پر ٻئي اڳواڻ هڪ ٻئي سان متفق نه ٿيا. جناح صاحب جو خيال هو ته الله بخش مسلم ليگ سان متفق ٿئي. الله بخش سومري ان ڳالهه سان سهمت نه ٿيو ۽ نه ئي ڪو وعدو ڪيائين. الله بخش سومرو سان ملاقات کان پوءِ جناح صاحب جو خيال هو ته مسلم ليگي وزير مخلوط حڪومت مان نڪري اچن.

سنڌ جي هن سياسي منظر تي گورنر سنڌ لانسلاٽ گراهام جو وائسراءِ لارڊ نلنگو کي خط:

گورنمينٽ هائوس، ڪراچي

18 ڊسمبر 1940 ع

پيارا لارڊ نلتگو

مون جناح سان اڄ شام جو ملاقات ڪئي ۽ منهنجي خيال ۾ اسان کڻي انداز ۾ ڳالهايو. هي مون سان متفق هو ته مسلم ليگ جا وزير جيڪي منهنجي وزارت ۾ آهن اهي مطمئن ناهن ۽ هن شڪايت ڪئي ته پاليسي ناهڻ ۾ مسلم ليگ کي دخل نه آهي. ڇاڪاڻ ته مون وٽ به غير مسلم ليگي مسلم وزير آهن ۽ به هندو وزير آهن. هن مون کي چيو ته اسيمبلي کي توڙڻ سان ئي تون مستحڪم وزارت حاصل ڪري سگهين ٿو. مون ان کي چيو ته جيستائين منهنجي آڏو ڪا اهڙي صورت پيدا ٿئي، تمار وزير استعيفيٰ ڏين ته پوءِ مان اسيمبلي توڙڻ جي حيثيت ۾ شايد هجان منهنجي خيال ۾ مون وٽ اسيمبلي کي توڙڻ جا حالات به هجن ته به مان ان تي آماده نه ٿيندس ڇاڪاڻ ته پروگرام اجازت نه ٿو ڏئي ته اليڪشن ڪرائي وزارت ناهي وڃي ۽ اها بجيت کان اڳ ۾ ڪم ڪرڻ جي قابل هجي. مان نه ٿو چاهيان ته ٽي سال بجيت جي وقت نازڪ صورتحال هجي. جناح چيو ته صوبائي مسلم ليگ هن جي خيال ۾ اهو انتهائي ناپسنديده ڪم ڪيو آهي جو هن جي ٽن وزيرن مولانا ابوالڪلام آزاد سان ڳالهه ٻولهه ڪئي ۽ نتيجي ۾ هڪ مسلم ليگي وزير جي ايمر سيد، الله بخش سومري جي حق ۾ استعيفيٰ ڏني، جنهن کي آزاد مسلم پارٽي جي اڳواڻ جي حيثيت ۾ هونفرت ۽ حقارت سان ڏسي ٿو.

توهان جو خبير خواهه

لانسلٽ گراهام

مير بنده علي خان، جناح صاحب جي خيالن کان پوءِ بجيت کان اڳ ۾ وزير اعليٰ تان استعيفيٰ ڏيڻ کان نابري واري ۽ هن سوچيو ته اهو سنهري موقعو آهي ته مسلم ليگ جي سايي ۾ وزارت اعليٰ کي بچائجي. هن نين حالتن کانگريس ۽ ٻين هندو ميمبرن کي موقعو فراهم ڪيو ته هو الله بخش کي چون ته وزارت کي ڊاهي هن کي وزير اعليٰ ڪيو وڃي. ليگ به وزارت اعليٰ يا اڌ وزارت جو مطالبو ڪيو. ان ڪري مير صاحب جي وزارت

دهڻ تائين حالتون خراب رهيون.

ان سياسي تناظر ۾ جنوري 1941ع ۾ الله بخش سومري ۽ نيچلداس وزيرائي، جي ايمر سيد جي ڳوٺ سن وڃي ان سان ملاقات ڪئي، سياسي حالتن تي ڳالهائيندي الله بخش سومري ۽ نيچلداس وزيرائي سائين جي ايمر سيد کي چيو ته الله بخش تنهنجي ڪوششن کي پاڻي ڏيڻ لاءِ وزارت ۾ شامل ٿيو هو ۽ هيئنڻ هو پنهنجي جماعت مسلم ليگ جي اڳواڻن کي سمجهائي ته الله بخش جي وزيراعليٰ ٿيڻ ۾ رڪاوٽ نه بڻجن. سائين جي ايمر سيد هنن جي ڳالهه سان متفق ٿيندي چيو ته مان مسلم ليگين کي اڳ ۾ ئي چئي چڪو آهيان ته وعدو پاڙيو ۽ سائين هنن کي ان سلسلي ۾ ڪيل خط و ڪتابت به ڏيکاريا. مسلم ليگ جي ايمر سيد جي ڳالهه ڏي توجهه نه ڏنو ۽ هڪ مهيني جي اندر وزارت کي بجيت اجلاس ۾ شڪست آئي.

ياد رهي ته شهيد الله بخش سومري کي پيهر وزير اعظم بناڻ لاءِ سيد صبغت الله شاهه پير پاڳارو ڪراچي ۾ آيو ۽ هن پنهنجي ميمبرن کي الله بخش سومري جي حمايت لاءِ هدايتون ڏنيون. سائين جي ايمر سيد به پنهنجي وعدي کي پاڙڻ خاطر مرڪزي ۽ صوبائي مسلم ليگ جي پاليسي جي برخلاف الله بخش سومري کي وزير اعظم ڪرايو.

سنڌ جي چيف سيڪريٽري جي وقتي واٽسراءِ کي رپورٽ.

هوم ڊپارٽمينٽ سنڌ

21 مارچ 1941ع

منهنجا پيارا

ڪونران سمت

عدم اعتماد جيڪو اڳين حڪومت جي خلاف پيش ڪيو ويو هو تن وزيرن خانبهادر الله بخش سومرو، عزت ماب نيچلداس وزيرائي ۽ راءِ صاحب گوگل داس ميولداڻس جن استعيفيٰ ڏني، انهن حالتن جي مدنظر

الله بخش سومرو

وزير

مسلم ليگ جي ٽن وزيرن به استعيفيٰ ڏني. نئين وزارت ٺاهي وئي آهي ان ۾ عزت ماب نيچلداس وزيرائي، عزت ماب سر غلام حسين هدايت الله، محترم راءِ صاحب گوگل داس ميولداس ۽ پيرالاهي بخش نواز علي وزير طور کنيا ويا آهن. هڪ وڌيڪ مسلم وزير کنيو ويندو پر ان متعلق اڃان تائين ڪوبه فيصلو نه ڪيو ويو آهي. مسلم ليگ وزارت جي تبديلي تي انتهائي ناراض ٿي آهي ۽ ليگ هن مهيني جي 6 تاريخ تي غلام حسين خالقدنا هال ۾ سر عبدالله هارون جي زير صدارت اجلاس ڪيو ۽ ان ۾ ٻه سابق صوبائي وزير، شيخ عبدالمجيد ۽ جي ايم سيد شريڪ ٿيا. ان ۾ دلچسپ تقريرون ڪيون ويون

توهان جو خير خواه

سي - بي - بي - ڪلي

الله بخش سومري ۽ جناح صاحب کي نزديڪ آڻڻ لاءِ ٻه ناڪام ڪوششون ڪيون ويون، هڪ 1938ع ۽ ٻي 1940ع جي آخر ۾، هن جي ناڪامي جا سبب جيترا ئي گهڻا آهن اوترا ئي مختلف آهن.

منهنجي خيال ۾ فرقيوارانه مسئلي کي حل ڪرڻ لاءِ تمام جماعتن وٽ پنهنجو پروگرام هو. ٻيو اهم فرق الله بخش سومري ۽ جناح صاحب ۾ اهو هو ته مسلم ليگ صوبائي مسئلن تي پنهنجو اختيار رکڻ چاهيو پئي ۽ صوبائي معاملن جن ۾ مسلم ليگ اهم ڪردار ادا ڪري سگهي ٿي اهي جناح صاحب جي ماتحت هجڻ گهرجن، الله بخش مرڪزي مداخلت کي قبول ڪرڻ لاءِ تيار نه هو.

5 سال بعد ۾ ساڳئي حالت پيدا ٿي جڏهن جي ايم سيد چاهيو پئي ته صوبائي مسئلا صوبائي مسلم ليگ ئي حل ڪري. مسلم ليگ ۽ اڪثر مرڪزي پارٽين جو خيال هو ته مرڪز هميشه فيصلو ڪن حالت ۾ هجي. مرڪز جي ايم سيد جي گذارش کي نه مڃيو ۽ جي ايم سيد مسلم ليگ کان عليحدو ٿي ويو.

مرڪز ۽ صوين جي معاملي ۾ سومري صاحب جو نقطہ نظر مسلم ليگ ۽ ٻين مرڪزي پارٽين کان مختلف هو. ان جو آڪٽوبر 1942ع جو بيان ان کي سمجهڻ لاءِ ڪافي آهي.

”آڪٽوبر 1942ع ۾ آزاد مسلم پارٽي جي صدر (الله بخش سومرو) اعلان ڪيو ته آزاد مسلم ڪانفرنس آئيني منصوبو پيش ڪيو آهي“ غور ڪرڻ کان پوءِ ڪانفرنس جو خيال آهي ته برصغير جي آزادي جي تناظر ۾، صوين کي مڪمل خودمختياري هوندي، هنن کي فيڊريشن کان عليحده ٿيڻ جو به حق هوندو. (الله بخش سومري جي 7 آڪٽوبر 1942ع تي دهلي ۾ پريس ڪانفرنس، لاهور جي ٽريبون اخبار ۾ اهو بيان 10 آڪٽوبر تي ڇپيو).

ڊبيلو – سي پنهنجي ڪتاب ”ماڊرن اسلام ان انڊيا“ ۾ وڌيڪ بيان ڪيو آهي ته هو عوام کي قوم پرستي جي بنياد تي متحرڪ ڪرڻ تي يقين رکڻ ٿا ۽ هنن آزاد قوم پرست حڪومت لاءِ ڪانگريس ۽ مسلم ليگ جي معاهدي تي زور ڀريو“

ان تناظر ۾ سائين جي ايم سيد ۽ الله بخش سومري جي درميان ٿيل ڳالهه جو هتي خلاصو پيش ڪري رهيو آهيان:

”سائين جي ايم سيد جي سوال جو جواب ڏيندي الله بخش سومري چيو ته ”ٻه قومي نظريو اسلامي تعليمات سان ٺهڪي نه ٿو اچي ۽ اهو قوم پرستي جي جديد اصولن جي خلاف آهي“ سائين جي ايم سيد، شهيد الله بخش سومري کان پڇيو ته ڪانگريس - مسلم ليگ ناهه متعلق اوهان جي چاراءِ آهي“ سومري صاحب چيو ته ٻئي هندستان سطح جون تنظيمون آهن ۽ انهن ۾ شامل ٿيڻ نقصان ڪار آهي، سنڌ مشڪل سان بمبئي کان عليحدگي حاصل ڪئي آهي ۽ اسان کي اهڙو ڪر نه ڪرڻ گهرجي جنهن سان خودمختياري ختم ٿئي“ جي ايم سيد تون سمجهي ٿو ته سنڌ پنهنجي مسئلن مان ٻه قومي نظريي تحت نڪرندي، اهو غلط ۽ حقيقت کان گهڻو دور آهي، علامه شيخ محمد اقبال جي 1930ع ۾ اله آباد ۾ ڪيل تقرير تي

نظر وجهندي ته ان مان تو کي معلوم ٿيندو ته هو سنڌ جي خودمختياري ختم ڪري ان کي پنجاب جي ماتحت ڪرڻ گهري ٿو. هن وقت عامل هندو جي دماغ ۽ هندو واڻڻي جي ڦرلٽ کان خوف زده آهن پر پوءِ توکي پنجاب جي سپاه ۽ نوڪر شاهي ۽ يوبي جي دماغ سان منهن ڏيڻو پوندو. جي ايمر سيد تون قرارداد لاهور 1940ع جي خواب ۾ رهين ٿو ۽ ان ڪري عملي سياست جون ڪار گذاريون نه سمجهي رهيو آهين، عملي سياست ۾ وعدن، قراردادن ۽ اصولن کي گهٽ اهميت هوندي آهي.

سنڌ جا هي ٻه عظيم سپوت هن وقت اسان وٽ موجود ته نه آهن پر هنن جي هن ڳالهه ٻولهي ۾ سبق به آهي ته روشني جو شعاع آهي جيڪو سنڌ کي اونداهي مان ڪڍي ۽ بهتر مستقبل مهيا ڪري سگهي ٿو.

1940ع جي قرارداد جنهن ۾ مسلم اڪثريتي صوبن جي خودمختياري جي ڳالهه آهي ان تناظر ۾ سائين جي ايمر سيد 3 مارچ 1943ع تي سنڌ اسيمبلي ۾ مسلم اڪثريتي صوبن جي خودمختياري جي حوالي سان هڪ قرارداد پيش ڪئي ۽ قرارداد کي منظور ڪرائي 1940ع جي قرارداد جي روح کي قانوني شڪل ڏني.

نتيجو اهو ٿيو جيڪو الله بخش سومري سائين کي ٻڌايو هو ته عملي سياست ۾ وعدن ۽ قراردادن کي ڪا به اهميت نه آهي. سيد کي پهريون ڀيرو تڏهن لڳو جڏهن 1945ع ۾ شملو ۾ آل انڊيا مسلم ليگ جي جناح صاحب جي صدارت ۾ اجلاس ۾ صوبائي مسلم ليگن جا اختيار ختم ڪري، مرڪزي مسلم ليگ کي وڌيڪ اختيار ڏنا ويا. جي ايمر سيد ان ميٽنگ ۾ سخت احتجاج ڪيو ۽ سنڌ ۾ اچڻ کان پوءِ، سنڌ مسلم ليگ جو اجلاس سڌائي مرڪزي فيصلي کي رد ڪندي صوبائي مسلم ليگن جا اختيار بحال ڪرڻ جو مطالبو ڪيو پر هن جي هڪ نه ٻڌي وڻي ۽ هن لاءِ مسلم ليگ کان جدا ٿيڻ کان سواءِ ڪوبه رستو نه رهيو ۽ هو مسلم ليگ کان جدا ٿيڻ (ڊسمبر 1945) کان پوءِ پنهنجي وفات تائين مرڪزيت جي خلاف

جدوجهد ڪندو رهيو.

جناح صاحب ۽ مسلم ليگ دهلي ۾ 9 اپريل تي منتخب اسيمبلي جي ميمبرن جي ڪنوينشن ۾ هڪ نئين قرارداد پيش ڪري منظور ڪرائي هيٺ ٻنهي قراردادن جو متن پيش آهي:

آل انڊيا مسلم ليگ جو 27 اجلاس، 22، 23 ۽ 24 مارچ 1940 ع تي لاهور ۾ ٿي گذريو.

”اهي علائقا جتي مسلمانن جي عددي اڪثريت آهي، جيئن انڊيا جا اتر-اولهه ۽ اوڀر وارا علائقا، انهن جو گروپ ٺاهيو ويندو ته جيئن هو خود مختيار رياستون ٺاهي سگهن، جنهن ۾ آڪائيون خود مختيار ۽ آزاد هونديون“ ليگ جي 9 اپريل 1946 ع دهلي ۾ ٿيل اجلاس جي قرارداد جو متن.

”اهي علائقا، بنگال، آسام، جيڪي اتر ۽ اوڀر ۾ آهن ۽ پنجاب، اتر - اولهه ۾ سرحد صوبو، سنڌ ۽ بلوچستان جن ۾ مسلمانن جي اڪثريت آهي اهي هڪ خود مختيار ۽ آزاد حڪومت ٺاهين ۽ انهن کي ان تي عمل جي يقين دهاني ڪرائيندي پاڪستان ٺاهڻ ۾ ڪا به دير نه ڪئي وڃي.“

جناح صاحب ۽ مسلم ليگ جو اهو قدم به سوال اٿاري ٿو.

1. 1940 ع جي قرارداد جي موجودگي ۾ ان قرارداد کي منظور ڪرائڻ جي ڪهڙي ضرورت هئي.

2. ماڻهن مسلم ليگ ۽ ميمبرن کي ووت قرارداد 1940 ع جي جذبي تحت ڏنو. ڇا ليگي اسيمبلي ممبرن کي اهو قانوني ۽ اخلاقي حق هو ته ان کي تبديل ڪن؟ 1946 ع جي قرارداد جي تناظر ۾ صوبن مان هنن کي منتخب ٿي پوءِ 1940 ع جي قرارداد جي روح سان چيٽڙ ڇاڙ ڪرڻي هئي، وقت ۽ مستقبل جي تاريخ ٿي ٻنهي قراردادن جي اثرن ۽ انهن جي فائدين ۽ نقصان لاءِ بهترين منصف آهي.

پيھر وزير اعظم

الله بخش سومري، سنڌ جون ٻيون دفعو وزير اعظم ٿيڻ جو حلف 7 مارچ 1941ع تي ڪنيو.

اڄ ڪلهه جاگيردار ۽ جاگيرون ختم ڪرڻ جون وڏيون ڳالهيون ٿي رهيون آهن ۽ پارتين جا اهر اڳواڻن تي وڏا بيان ڏيئي رهيا آهن، منهنجي خيال ۾ جاگيردار ۽ جاگيرن متعلق انهن کي يا ته ڪا به خبر نه آهي يا دانسته طور پنهنجا عارضي قد وڌائڻ لاءِ اهڙا نعرا هڻي رهيا آهن، منهنجي خيال ۾ جيڪا بنيادي طور جاگيرداري ۽ جاگير جي وصف آهي ان مطابق هتي ڪوبه جاگيردار يا جاگير نه آهي. بادشاهتن جي دور ۾ جاگيرون، فوجي جرنيلن ۽ پسنديده ماڻهن کي انعام طور ڏنيون وينديون هيون ۽ جڏهن ڪو ٻيو بادشاهه اهو علائقو فتح ڪندو هو ته اهي جاگيرون هووري پنهنجي پسنديده ماڻهن کي ڏيندو هو. جاگيرداري ۽ زمينداري ۾ فرق اهو آهي ته جاگيرون مستقل نه آهن ۽ زمينداري ڪنهن حد تائين مستقل آهي ڇو ته اها ذاتي ملڪيت جي ڌمري ۾ اچي ٿي. جنهن زمين تان سرڪار ڍل اڳاڙي ٿي يا لينڊ روينيو جي 7 فارم ۾ جيڪا زمين داخل آهي اها جاگيرداري ۾ نه ٿي اچي.

شهيد وزير اعظم ٿيڻ سان پهريون قدم جاگيرداري نظام ۾ اصلاح آڻڻ جو ڪيو. شهيد سنڌ اسيمبلي ۾ قرارداد آڻي ۽ ان کي منظور ڪرائي، سنڌ ۾ جاگيرداري نظام ۾ اصلاح ڪئي. ياد رهي ته ڪانگريس برصغير جي آزادي کان پوءِ جاگيرداري نظام ۾ اصلاح ڪئي.

سومري صاحب جي سنڌ ۾ تبديلي جي هيءَ ڳالهه، مسلم ليگ ۽ ان ۾ شامل جاگيردار، مير گروپ کي نه وڻي ۽ هنن وقت جو انتظار ڪيو. جڏهن الله بخش سومري جي حڪومت ختم ٿي ته انهن اصلاحات کي واپس

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

ڪرڻ لاءِ سر غلام حسين جي وزارت اعظمي جي دور ۾ هڪ قرارداد اسيمبلي ۾ پيش ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي، سائين جي اير سيد اهم قدم کڻندي مسلم ليگ جي اهڙي عمل جي مخالفت ڪئي ۽ اسيمبلي ۾ قرارداد آڻڻ کي روڪايو.

الله بخش سومري پيواهر ڪم ڪيو ته هن ڌرتي جي ناسور، فرقيواريت جون پاڙون پٽي. الله بخش سومري ٻين دوستن سان گڏجي، برطانيه جي ”ورهايو ۽ حڪومت ڪريو“ پاليسي سان مهاڏو اٽڪايو ۽ هن ڪوشش ڪئي ته فرقيواريت جيڪا خراب حالت پيدا ڪئي آهي ان کي بهتر ڪري ۽ بني نوع انسان جي اتحاد لاءِ پنهنجو ڪم جاري رکي. ان سلسلي ۾ هي لاهور ويو ۽ پنجاب جي وزير اعظم سر سڪندر حيات سان مشورو ڪيو. سر سڪندر حيات ۽ الله بخش سومري جي ملاقات جي تناظر ۾ سنڌ جي گورنر سر هيڊو جو وائسراءِ لارڊ لنلنگو کي خط:

گورنمينٽ هائوس ڪراچي

23 جولاءِ 1941

پيارا لارڊ لنلنگو

هن مهيني جي 6 تاريخ تي مون الله بخش سومري جي لاهور مان واپسي تي سومري ۽ سر سڪندر حيات جي ملاقات جي تناظر ۾ حال احوال پڇيو. سومري مان مون کي معلوم ٿيو ته سر سڪندر حيات پنهنجي مسلم ليگ سان تعلق ۽ تنظيم جي ٻين ميمبرن تي پنهنجي اثر رسوخ هجڻ جي ڪري پراعتقاد هوندو ته جنگ جي ڪري ڪهڙيون به حالتون ٿين پر پنجاب ۾ ڪوبه فرقيوارانه مسئلو نه ٿيندو. سر سڪندر حيات پنهنجي اتحادِي حڪومت ۾ مسلم ليگ ۽ ڪانگريس ورڪنگ ڪاميٽي جي ميمبرن کي گڏ ڪيو آهي، الله بخش جي موجب، سر سڪندر حيات، سنڌ جي مسلم ليگين جي هٿ ڌرمي تي حيران هو ۽ ان جو هن سخت نوٽيس ورتو.

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

ان ۾ ڪوبه شڪ نه آهي ته الله بخش ان معاملي ۾ ڪمزور آهي، ان جو سبب هي آهي ته هي مسلم ليگ ۾ شامل نه آهي ۽ جيستائين مسلم ليگ تي جناح صاحب جا اختيار آهن، هن جوان سان ٺهڻ مشڪل آهي.

اوهان جو خير خواه

هيوڊو

هن معاملي تي ان ساڳئي رپورٽ ۾ گورنر سنڌ هيوڊو جا وائسراءِ لارڊ لنلٿگوسان ويچار.

”منهنجي خيال ۾ الله بخش سومرو، ان نتيجي تي پهتو آهي ته مسلم ليگي يا انفرادي طور جيڪوبه فرقيواريت جي پرچار ڪري ٿو يا ”يونٽي مومينٽ“ جنهن جي لاءِ اسيمبلي مان پئس به منظور ڪيا ويا آهن ان جي خلاف جيڪي به ڌريون پرويڊيگنڊا ڪن ٿيون انهن جي خلاف سخت قدم کڻي. مون وٽ ڪوبه اهڙو سبب نه آهي جو ان ڪي ان عمل ڪرڻ کان روڪيان، ان ڳالهه تي عمل جي ممڪن هجڻ کي محسوس ڪندي منهنجي انهن مسلم ليگين جي خدو خال کي بيان ڪرڻ کي اوهان پسند ڪندو.

انهن ۾ اڌ درجن کن اهم آهن جن جي خلاف قدم کڻي صوبي مان اهڙين حالتن کي ختم ڪري سگهجي ٿو، اهي آهن سر عبدالله هارون ايم. ايل اي، سابق صوبائي وزير جي ايم سيد، خانبهادر محمد ايوب کهڙو، شيخ عبدالمجيد، محمد هاشم گذدر ميئر ڪراچي ۽ سابق وزير اعليٰ سنڌ مير بنده علي خان.

انهن سڀني مان مون کي رڳو جي ايم سيد لاءِ احترام آهي، هي انتهائي خطرناڪ ماڻهو آهي. هي هڪ ئي وقت قدامت پسند، ذهين ۽ جرئت مند آهي. هن مان مون کي خوف آهي ۽ اهو ضروري آهي ته مان هن کي قابو رکان، هي ئي سنڌ ۾ تحريڪ جو حقيقي اڳواڻ آهي. هارون وڏو اڳواڻ نه آهي. هي پڻ قدامت پسند آهي، هن جو اثر هن جي دولت ۽ حيثيت جي ڪري آهي.

الله بخش سومرو

بيھرو وزير اعظم

هي مضبوط ماڻهون به ناهي، جيڏي مهل هن کي معلوم ٿيو ته سرڪار معنيٰ ”واپار“ ان وقت هي ٺهڻ لاءِ تيار ٿي ويندو. عبدالمجيد هندو مان مسلمان ٿيڻ جي ڪري اهل آهي ۽ هو سياسي هيرا ڦيري جو ڪنهن کي به رستو ڏيڻ لاءِ تيار نه آهي، ڪهڙو ايماندار نه آهي بلڪ غرض مند آهي پر مان هن ۾ ڪا به قرباني ڪرڻ جي ڳالهه نه ٿو ڏسان، مسجد منزل گاه جي تحريڪ جنهن کي شروع ڪرڻ ۾ هن جواهر ڪردار هو جڏهن خطري جي حالت تي پهتي ته هو انتهائي تيار هو ته ان مان پاڻ کي ٻاهر ڪڍي.

گذر زندگي ۾ پهريون دفعو خراب معاملي ۾ پيو آهي، ان لاءِ اهو ڪافي آهي ته ميسر جي حيثيت ۾ هن جيڪي لکي ڏنو آهي ان تي عمل ڪري، باقي، سابق وزير اعليٰ سنڌ مير بنده علي خان ٽالپر بچي ٿو. هن جو مسلم ليگ سان تعلق عارضي آهي، هن پنهنجي هر سياسي دوست جنهن هن جي وعدي تي هڪ مرد جي حوالي سان اعتبار ڪيو آهي، هن ان سان دوکو ڪيو آهي ۽ صرف هڪ ئي شي جي ان ۾ اميد رکي سگهجي ٿي ته هو انهي عمل کي وري ورجائيندو.

توهان جو خير خواه

هيو ڊو

سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري جي بيهر گرفتاري

24 آڪٽوبر 1941ع تي سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري کي گرفتار ڪيو ويو، گورنر سنڌ هيو ڊو، سنڌ جي وزير اعليٰ الله بخش سومري سان مشورو ڪرڻ يا اجازت وٺڻ جي بغير ۽ هن جي سنڌ کان ٻاهر بمبئي ۾ هجڻ جو فائدو وٺندي، 24 آڪٽومبر 1941ع تي پنهنجو حڪم جاري ڪري سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري کي گرفتار ڪرايو. برطانوي حڪومت پير صاحب کي هي پهريون دفعو گرفتار نه ڪيو هو بلڪ هن نوجوان پير جنهن کي سنڌ جا ماڻهو ”سورهيه بادشاهه“ سڏيندا هئا، خوف منجهان 21 سالن جي عمر ۾ گرفتار ڪرايو هو. پير صاحب هندستان جي مختلف جيلن ۾ 7 سال سزا

پوڳي 1936ع ۾ سنڌ ۾ واپس آيا هئا.

گورنر جي هن قدم جي خلاف سڄي سنڌ ۾ حر تحريڪ شروع ٿي وئي ۽ رد عمل گورنر ۽ نوڪر شاهي جي سوچ کان مٿانهون ٿيو. سرهيو ڊو جي هن آمرانه عمل پر امن صوبي جي ماحول کي انتهائي مشتعل ڪري ڇڏيو.

الله بخش سومري جو رد عمل فطري هو ۽ هن 19 ڊسمبر 1941ع تي سنڌ اسيمبلي ۾ گورنر جي اختيارن جي غلط استعمال کي غير جمهوري ۽ غير آئيني قرار ڏنو.

”19 ڊسمبر 1941ع تي وزير اعليٰ سنڌ الله بخش سومري، گورنر سنڌ جي روز بروز خصوصي اختيارن جي استعمال جي حوالي سان آئيني اثرن تي سنڌ اسيمبلي ۾ تقرير ڪئي.“

”ڪانگريس طرفان وزارت کي قبول ڪرڻ وقت جيڪو مسئلو پيدا ٿيو هو ان جو ذڪر ڪندي، واٽسراءِ جي برطانوي حڪومت جي منظوري سان گورنر جي انفرادي فيصلي جي حوالي سان يقين دهاني ڪرايل هئي. خان بهادر ان ڳالهه کي کوليو ته هن گورنر جي اچڻ کان اڳ ۾ جڏهن مون وزير اعظم جي حيثيت سان اقتدار حاصل ڪيو هو ته ان وقت جي گورنر جي ڪا به خواهش نه هئي ته هو خصوصي اختياري استعمال ڪندي صوبي جي معاملن ۾ مداخلت ڪري، موجوده گورنر خصوصي اختيارن جي استعمال جي مختلف وصف بيان ڪري رهيو آهي.“

گورنر محسوس ڪري رهيو آهي ته ايڪٽ جي تحت انفرادي طور تمام مسئلن ۾ جتي هن جي ذميواري ٿئي ٿي هي اختيار استعمال ڪري سگهي ٿو. پڻ هن جو خيال آهي ته جتي به هن جي راءِ وزيرن کان مختلف هوندي، چاهي اهو مسئلو ڪيڏو ٿي اهر هجي ۽ وزيرن جي راءِ بيجا ۽ مختلف هجي هن جي خصوصي اختيارن جي ذميواري چاهي ساڳيو مسئلو جنهن ۾ روزمره جي انتظامي معاملي ۾ اختلاف راءِ هجي، هو خصوصي اختياري استعمال ڪري سگهي ٿو. هزايڪسيلنسي اهو ڏسي نه رهيو آهي ته جيڪا هن

جي خصوصي ذميواري آهي اها وزيرن جي به بنيادي ذميواري آهي.

وزير اعليٰ چيو ته گورنر ان حد تائين هليو ويو آهي جو صوبائي گورنر جن اختيارن کي استعمال ڪرڻ کان پاسو ڪن ٿا، ڇا هي اهي مناسب موجب نه آهن يا اهي هدايت يا برطانوي پاليسي موجب آهن، جيڪڏهن موجوده گورنر جي طرز عمل کي وائسراءِ يا برطانوي حڪومت منظور ڪيو ته اهو هڪ اهم آئيني مسئلو هوندو. هي هائوس منهنجي ان ڳالهه سان متفق هوندو ته وزير رڳو اسيمبلي جي آڏو جوابده آهن نه ٻئي ڪنهن جي آڏو ۽ گورنر سيڪريٽري آف اسٽيٽ جي آڏو جوابده آهي.

وزير اعظم چيو ته گورنر جيڪو رويو اختيار ڪيو آهي ان تي ڪا به ”ڏي وٺ“ نه ٿيندي، جيڪڏهن روزمره جي معاملن ۾ هو پنهنجا ذاتي فيصلا هلائڻ گهري ٿو ته پوءِ انهن معاملن جي روزانه هڪ فهرست جاري ڪئي وڃي ته ڪٿي اسان جي مفادن ۾ ٽڪراءُ ٿي رهيو آهي، ان جي معنيٰ اها ٿي ته برطانوي حڪومت جي نمائندي گورنر ۽ عوامي حڪومت جي درميان توازن ماڻيو وڃي، هڪ لمحِي لاءِ اهو خيال به نه ٿو ڪري سگهجي ته ڪانگريس و وزارتون جتي آهن اتي گورنر خصوصي اختياري استعمال ڪندي صوبائي معاملن ۾ مداخلت ڪري پر اتي اها ڳالهه ڏني وڃي ٿي ته ڇا هي اهليت جي بنياد تي ڳالهه هجي انهن صوبن ۾ گورنر مداخلت نه ٿو ڪري ڇاڪاڻ ته اتي هڪ جماعت جي حڪومت آهي. ان مان اها ڳالهه ثابت ٿي ته برطانوي سرڪار پنهنجا اختياري ختم ڪرڻ نه ٿي گهري ۽ هن جي خواهش آهي ته جيستائين ممڪن آهي اختيارن کي پاڻ وٺ رکي.

وزير اعظم ڳالهه جاري رکندي چيو ته قانوني طرح هائوس پڇا ڪري سگهي ٿو ته وزارت ان تڏليل جي حالت ۾ به آفيس ۾ ويني آهي، هن چيو ته هي جڏهن دهلي ويو هو ته ان گورنر جي خصوصي اختيارن جي استعمال تي وائسراءِ سان شڪايت ڪئي هئي، وائسراءِ جي اعلاميه ۾ اها ڳالهه واضح ڪئي وئي ته گورنر ۽ وزيرن جي درميان جيڪا به لڪپڙهه ٿي ٿي

ان کي ظاهر ڪري سگهجي ٿو، آءُ جڏهن واپس آيس ته مون فيصلو ڪيو ته سڀئي ڳالهون هائوس جي سامهون رڪان، ليڪن گورنر مون کي مشورو ڏنو ته هڪ ٻئي سان سهمت نه هجڻ جو معاملو سيڪريٽري آف اسٽيٽ ڏانهن موڪليو وڃي ۽ اسان ان جي فيصلي جو انتظار ڪريون، وزير اعظم چيو ته حالانڪ اسان کي اهو چيو ويو آهي ته مان ذاتي طور سمجهان ٿو ته اهو ضروري نه آهي ته چڙچڙهاٿ جي حالت جي ڪري استعيفيٰ ڏجي. جيڪا وائسراءِ ڳالهه ڪئي آهي، ان جو انتظار ڪجي، مزيد معلومات حاصل ڪجي ۽ مڪمل جواب تائين برطانوي سرڪار جي ان معاملي تي رويي جو انتظار ڪجي، ان کان پوءِ هائوس کي اعتماد ۾ وٺندي، ٿيندڙ معاملن کان واقف ڪيو ويندو ته هو اهليت جي بنياد تي فيصلو ڪن ته جيڪا ڳالهه وزيرن ڪئي آهي اها درست آهي يا گورنر جيڪي فيصلا ڪيا آهن اهي ملڪي مفادن ۾ آهن يا نه، هن ڳالهه پوري ڪندي چيو ته، اسان وزير ايجان تائين حتمي نتيجي تي نه پهتا آهيون پر اسان اهي واقعا سيڪريٽري آف اسٽيٽ کي لکت ۾ موڪلي رهيا آهيون.“

ان دوران حر تحريڪ پنهنجي جوين تي پهتي ۽ برطانوي حڪومت اره زورائي ڪندي حرن جو قتل، انهن کي جيل ۾ وجهڻ ۽ انهن جون زمينون ڪسڻ روزمره جو معمول بنائي ڇڏيو هو، پر سر جو سودو لڳائڻ وارا حر ماءُ ۽ مرشد تان سر ۽ مال گهروڙ جو وچن ڪري چڪا هئا، انهن کي هي ڪوٽ ۽ قاسيون روڪي نه سگهيو نيت آخري حربي طور برطانوي سرڪار سنڌ جي ڪجهه حصن ۾ مارشل لا هڻي.

⁷ ”الله بخش جا مخالف جن سندس پهريون دفعو سنڌ جو وزير اعظم ٿيڻ تي ”اسلام خطري ۾“ جي پروپيگنڊا ڪئي هئي، انهن حر تحريڪ جي خلاف برطانوي سرڪار جي قدامت کي الله بخش سومري جي ذمي لڳائڻ جي پروپيگنڊا ڪئي ۽ ان پروپيگنڊا جي اثر سنڌ ۾ هڪ وڏو واقعو الله بخش سومري جي شهادت جي صورت ۾ ڪرايو.

سرهيو ڊو ۽ سنڌ جي آخري گورنر سر فرانسس موڊي ۽ سرحد جي گورنر ڪائرو کي برصغير جا بدنام گورنر سمجهيو ويندو هو. تاريخ جا ورق ورائيندي هڪ ڳالهه ضرور ڪرڻ گهران ٿو ته اهو سر فرانسس موڊي هو جنهن 1946ع ۾ سنڌ اسيمبلي ۾ مخالف ڌر جي اڳواڻ سائين جي ايمر سيد کي وزير اعليٰ بڻجڻ نه ڏنو ۽ جنوري 1946ع ۾ منتخب اسيمبلي کي ڏهن مهينن ۾ توڙيو ڇاڪاڻ ته هو جي ايمر سيد کي وزير اعليٰ نه ڏسڻ پيو چاهي.

حقيقت ڇا آهي ان کي مان ان وقت جي گورنر سرهيو ڊو جنهن جي هوڏ ۽ اتانيت پسندي جي ڪري حر تحريڪ شروع ٿي بيان ڪرڻ گهران ٿو.

سرهيو ڊو جو سنڌ جي حالتن تي واٽسراءِ لارڊ لنلٽو کي خط.

گورنمينٽ آف سنڌ
21 سيپٽمبر 1942ع

بيارالارڊ لنلٽو

مون کي اهو معلوم ٿيو آهي ته سنڌ مسلم ليگ جيڪا گذشتہ فيبروري کان مارشل لا هٽڻ جو مطالبو ڪري رهي هئي ۽ مارشل لا لڳائڻ تي هنن سرهاڻي ظاهر ڪئي هئي، اها مارشل لا هٽائڻ جو مطالبو ڪري رهي آهي. اهوان جي ڪري نه آهي ته حر تحريڪ کي مات ڪيو ويو آهي پر ان جي ڪري آهي ته ان جماعت جي ٻن اڳواڻن جي ايمر سيد ۽ خان بهادر محمد ايوب ڪهڙو جا حرن سان تعلقات آهن ۽ مارشل لا اختيار يون انهن جي خلاف جانچ ۾ مصروف آهن. هنن جي تحريڪ خطرناڪ ٿي سگهي ٿي ڇاڪاڻ ته جيڪي مسلم ليگي پير جي جماعت جي مخالفت ڪري رهيا هئا، اهي حرن سان ٺاه ڪرڻ چاهين ٿا ته جيئن حرن جو رخ هندن جي خلاف ڪيو وڃي. ”مسلم ليگي الله بخش سومري کي مارشل لا جي ناخوشگوار واقعن جو ذميوار قرار ڏيڻ ۾ تمام بي احتياط آهن.“

هيو ڊو

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

واٽسراء جي سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري کي لکيل خط ۾
سنڌ جي گورنر سرهيوڊو جي وزير اعظم سنڌ الله بخش سومري بابت ڏنل راءِ:

نئي دهلي

6 آڪٽومبر 1942 ع

”ڊو جي راءِ آهي ته سنڌ مان حر تحريڪ ختم نه ٿي آهي. ڪوشش
ٿي رهي آهي ته معاملي کي گرم رکيو وڃي، حرن لاءِ هندو پريس ۽ وزيرن
جي طرفان هلڪي همدردِي ۽ الله بخش سومري جي طرفان به همدردِي جا
بيان جاري ڪيا ويا آهن“

ياد رهي ته جيستائين الله بخش سومرو وزير اعظم سنڌ هو.
برطانوي سرڪار سيد صبغت الله شاهه پير پاڳاري تي ڪنهن به ڪورٽ ۾
ڪيس هلائڻ جي جرئت نه ڪئي. الله بخش سومري کي هٽائڻ کان پوءِ ئي هو
ڪيس هلائڻ جو فيصلو ڪري سگهيا.

.....

الله بخش سومري جي اقتدار ۾ اچڻ کان پوءِ جلد ئي 1942 ۾
برصغير ۾ سياست جو رخ انتهائي تيز ٿي ويو سنڌ ۾ حر تحريڪ کان سواءِ
ٻيا مسئلا به اڀري آيا جي سنڌ جي معاشي ۽ سياسي حالتن تي اثر انداز ٿيا.

1. ٻوڏ

2. هندستان خالي ڪريو تحريڪ

ٻوڏ جي حوالي سان اڄ به اتر سنڌ جا ماڻهو جڏهن به ٻوڏ کان متاثر
ٿيندا آهن ته هو الله بخش کي ياد ڪندا آهن.

شڪارپور شهر کي ٻڏڻ جو خطرو هو ۽ سومري صاحب کي ٻڌايو
ويو ته شڪارپور شهر کان اڳتي ڪٿي ڪت ڏئي شهر کي بچائي سگهجي
ٿو. سومري صاحب حڪم ڏنو ته جتان منهنجون زمينون آهن اتان پاڻي کي
موڙي شهر کي بچايو وڃي.

الله بخش سومرو

پيھر وزير اعظم

الله بخش صرف اها قرياني نه ڏني پر پوڏ کان بچاءُ جا انتظام ۽ متاثرين جي جنهن نموني مدد ڪئي اهو تاريخ جو هڪ اهم باب آهي.

الله بخش سومرو ۽ ان جا سياسي دوست آزاد مسلم بورڊ جي پليٽ فارم تان اڳتي اقتدار جي منتقلي جو مطالبو ڪري رهيا هئا. هي ان سلسلي ۾ ڪيترين ئي ميٽنگن ۾ شريڪ ٿيو ۽ هن برصغير ۾ پرامن ماحول آڻڻ لاءِ وائسراءِ، لارڊ ڪريس ۽ ڪانگريس اڳواڻن سان خط و ڪتابت ۽ ملاقاتون ڪيون.

ان سلسلي ۾ آزاد مسلم بورڊ جي هڪ ميٽنگ مارچ 1942ع ۾ دهلي ۾ ٿي گذري، ان ۾ بورڊ مطالبو ڪيو ته برصغير کي هڪدم آزاد ڪيو وڃي.

وائسراءِ لارڊ لنلنگو جي سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري کي تار:

نئي دهلي

2 مارچ 1942ع

39. D. 42 - هيٺ آهي نام نهاد آزاد مسلم بورڊ جي قرارداد جو متن، هي ميٽنگ 28 فيبروري کان 1 مارچ تائين دهلي ۾ الله بخش سومري جي زير صدارت ٿي گذري. ان ميٽنگ ۾ فضل حق، آصف علي، افتخار الدين، نوري، (سابق وزير بمبئي سرڪار) ۽ ابراهيم (سابق وزير متحده صوبه جات) شريڪ ٿيا.

”هندستان هن جنگ ۾ ڪوبه پري جو تماشاڻي نه آهي بلڪ انتهائي خطري جي حالت ۾ آهي، اهي جيڪي هن جارحيت جي زد ۾ آيا آهن انهن جي قسمت موڙڻ ۽ جدوجهد ڪرڻ لاءِ هندستان جي تمام ماڻهن کي گڏ ڪرڻ ۾ ڪا به ڪوڙي ڇڏي نه ويندي. انهن کي همت ڏياري ويندي ۽ ان جي قوت ملڪ کي بچائڻ جي ڪم لاءِ تيار ڪئي ويندي ۽ جارحيت کان آزاد دنيا ۾ آزادي کي مستحڪم ڪيو ويندو. بورڊ جو اهو خيال آهي ته هندستان ۾ اها عام راءِ آهي ته ملڪ کي ماتحتي مان نڪرڻ گهرجي ۽ اهو مقصد

الله بخش سومرو

بيھرو وزير اعظم

جيڪڏهن حاصل ٿي ويو ته انهن کي آزادي جا مزا ماڻڻ جو حق ملندو جيئن
ٻيا ملڪ، برطانيه ۽ ان سان واسطيدار ملڪ ماڻي رهيا آهن. نون مسلم
تنظيم جي نمائندگي ڪندي ۽ هندستان جي اڪثر عوام جي آواز تي بورڊ
ان مطالب جي مڪمل حمايت ڪري ٿو.

بورڊ پڻ هڪ قرارداد منظور ڪئي ۽ ان ۾ چيو ته قريبن تمام
مسلمان ملڪن جي آزادي، پنگ ڀڙڻ لاءِ روڪي وئي آهي، اسان جي جنگ
جي متاثر ملڪن ۽ ٻين ملڪن جي باسین سان ڏلي همدردي آهي ۽ اميد
آهي ته مصر، فلسطين، شام، عراق ۽ ايران هن بري حالت مان نڪري جارحيت
۽ ناجائز استعمال کان آزاد دنيا ۾ مضبوطي ۽ آزادي ماڻيندا.

آزاد مسلم بورڊ جي ميٽنگ جي حوالي سان واٽسراءِ لنلٿگو جي
سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري کي تار.

نئي دهلي.

7 مارچ 1942ع

No-557-G - توهان جي تاريخي حوالي نمبر 4017، تاريخ 4

مارچ، آل انڊيا آزاد مسلم ڪانفرنس.

”هن اجلاس جو آصف علي منتظر هو، جنهن قرارداد کي ٺاهڻ ۽
پريس ۾ ڏيڻ جو بندوبست ڪيو“ تو مسلم تنظيمون“ جن جو قرارداد ۾ ذڪر
ڪيو ويو آهي، انهن جي تمام سڃاڻپ نه ٿي ڪري سگهجي.

پرانهن ۾ احرار، جمعيت العلماءِ هند، شيعه انتها پسند، هڪ حصو
”مومن“ جماعت جو اتحاد ملت ۽ ريڊ شرٽس، انهن مان ڪا به تنظيم اهم نه
آهي، ۽ انهن جو ميلاپ بناوڻي آهي. انهن ۾ اثر ڪندڙ غير ڪانگريسي
مسلمان، الله بخش سومرو ۽ فضل حق آهن.

A. مسلم ليگ جا اسيمبلي ميمبر ڪڏهن به ڳڻي نٿا سگهجن ۽ انهن جو

مڪمل تخمينو نه ٿو لڳائي سگهجي. مسلم ليگ جي ٻاهر ۽ اسيمبلي ۾ حمايت جي تفريق ڪرڻ گهرجي. بنگال ۾ 112 نشستون مان فضل حق کي اڌ کان وڌيڪ اڪثريت آهي ليڪن هن جي اڪثريت ذاتي بنياد تي آهي ۽ بنگال مسلم ليگ جو نئين اليڪشن جو مطالبو اهر آهي. پنجاب ۾ مسلمانن جي 84 نشستون مان رڳو 12 مخالف ڌر ۾ آهن، باقي سرسڪندر حيات جي سرمهر قيادت ۾ مسلم ليگي ميمبر آهن. سنڌ ۾ ذاتي مفاد تي ٻڌل گروهه ٻين گروهن کان وڌيڪ مضبوط آهن، مسلمانن جي 33 نشستون مان اڌ الله بخش سومري سان آهن ۽ 11 مسلم ليگ جا ميمبر آهن.

B. صوبه سرحد ۾ مسلم ليگ ڳڻپ ۾ نه آهي، مسلم اقليتي صوبن ۾ جناح جي مضبوط حمايت آهي. بنگال ۽ پنجاب ۾ اسيمبلي کان ٻاهر مسلم ليگ کي وڌيڪ حمايت حاصل آهي. آسام ۽ سنڌ ۾ جيڪي به ليگ دعويٰ ڪري، اتي ٻي مسلم تنظيم نه آهي.

1. ”مومن جماعت“ جو ڪوبه اثر نه آهي ۽ هن جماعت جا اڪثر ميمبر مسلم ليگي آهن

2. ”احرار“ قوم پرست مسلمانن ۾ هٿيار بند آهن ۽ ڪانگريس جي حمايت ڪن ٿا ۽ عدم تعاون جي تحريڪ کي به هنن جي مڪمل حمايت آهي. 1940ع ۾ قريبن 5000 هزار والنتيئرن جي تنظيم هجڻ جي ڪٿا ڪئي وئي هئي. هنن جو مضبوط ڳڙهه، پنجاب، صوبه سرحد ۽ متحده صوبه جات آهي.

3. جمعيت العلماءِ هند جي اڳواڻ حسين احمد مدني، جمعيت العلماءِ جي 13 سيشن کي خطاب ڪندي چيو ته آئيني طور تي برصغير جي سياسي مسئلي جو حل، وفاقي طرز حڪومت آهي.

4. شيعا هندستان جي مسلمانن ۾ اقليت ۾ آهن ۽ سني اڪثريت جي خوف کان هو مسلم ليگ جي مخالفت ڪن ٿا، مسلم ليگ جي شيعه مخالف

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

گروين کي شيعه فرقي جو مڪمل طور نمائندو نه ٿو سمجهي سگهجي.
ڪيترائي اهم شيعا شخصيتون جناح سميت مسلم ليگي آهن.

5. آل انڊيا مومن ڪانفرنس جي ميننگ ڪانپور جي مرڪز ۾ ٿي گذري
جنهن ۾ ڪورين جي سماجي، سياسي ۽ معاشي ترقي جي ڳالهه ڪئي
وئي (مومن طور سڃاتا وڃن ٿا)

6. اتحاد ملت، نيري رنگ جي والنتيئن طور سڃاتي وڃي ٿي، 1935ع
۾ مولانا ظفر علي خان ان تنظيم کي ناهيو ته سڪن کان لاهور واري
مسجد شهيد گنج جو قبضو ڇڏيو وڃي.

الله بخش سومري، فضل حق ۽ خان صاحب طرفان اقتدار جي
منتقلي جي حوالي سان هڪ ٻي تار:

پنل کي ترن بل جي طرفان

انڊيا آفيس

10 مارچ 1942ع

وزير اعظم هيءَ تار، فضل حق، خان صاحب ۽ الله بخش سومري
کان وصول ڪئي آهي.

”هي ڏکيو وقت جيڪو انڊيا تي حملي جي خطري جي صورت ۾
پيدا ٿيو آهي، ان ڪري اقتدار جي حقيقي منتقلي جو مطالبو ڪري ٿو ۽ آزادي
کي تسليم ڪندي ان جي حقيقي نمائندن تي مشتمل هڪ نمائنده حڪومت
قائم ڪئي وڃي، جيڪا مڪمل اختيار حاصل ڪندي، ملڪ جو بچاءَ آزاد ۽
جمهوري حڪومتن جي تعاون سان ڪندي جارح جو مقابلو ڪري.

اها هندستان جي مسلمانن جي به پڻ راءِ آهي. جيڪڏهن توکي ڪو
به اعتراض نه هجي ته وزير اعظم جي طرفان وصول ڪرڻ جو اطلاع ڏيڻ
فرمائيندا.“

الله بخش سومرو

پيهر وزير اعظم

ان دوران برطانوي حڪومت هندستان جي مستقبل بابت راءِ جو اظهار ڪندي پنهنجي نمائندي سرستافرد ڪريس کي هندستان موڪليو ته هوجنگ کان پوءِ برصغير جي آزادي لاءِ ڳالهه ٻولهه ڪري، وزير اعظم سنڌ ۽ آزاد مسلم بورڊ جي صدر جي حيثيت ۾ الله بخش سومري کي به ڪريس مشن سان ملاقات ڪرڻ لاءِ دهلي ۾ اچڻ جي دعوت ڏني وئي.

سيڪريٽري ڊومينن معاملات جونوٽ.

11 ڊائوننگ گهٽي، ايس - ڊبليو - آءِ

7 مارچ 1942ع

تاج برطانيه جي حڪومت طرفان، هندستان جي مستقبل جي حڪومت جي حوالي سان مان جنگ جي وزارت کي غور ڪرڻ لاءِ هڪ مزيد تبديل شده مسودو هندستان جي وزيرن جي ڪاميٽي طرفان پيش ڪري رهيو آهيان.

C. R. A

265 - انيڪس

شهانشاهه جي سرڪار، ملڪ ۾ بيچيني کي محسوس ڪندي ۽ مستقبل جي هندستان جي حوالي سان ڪيل واعدو نپاڻڻ خاطر، مختصر ۽ صاف شرطن جي بنياد تي قدم کڻي خود مختيار حڪومت بناڻي، هن قدم کڻڻ جو مقصد آهي ته هندستان جي يونين ٺاهجي جيڪا (Domain) بادشاهه جي تابع رهندي تاج برطانيه ۽ ٻين ڊومينن سان برابري جي بنياد تي منسلڪ هجي ۽ ڪنهن به صورت ۾ اندورني توڙي بيروني معاملن ۾ انهن جي تابع نه هجي.

لارڊ ايمري طرفان وائسراءِ لارڊ لنلنگو کي هڪ ٻي تار.

انڊيا آفيس

12 مارچ 1942ع

اميد ته لارڊ ڪريس هوائي جهاز ذريعي 21 يا 22 مارچ تي ڪراچيءَ پهچندو پر پڪي تاريخ جو توکي بعد ۾ ٻڌايو ويندو. هن سان گڏ ترن بل، اي. ڊي. ڪي اوون ۽ گراهمر سپري سيڪريٽري طور هوندا، اوهان جو ٿورائٽو ٿيندس جيڪڏهن اوهان اعتماد جوڳي سيڪريٽريٽ انهن کي مدد ڪرڻ لاءِ جوڙيندا.

جيڪڏهن تون راضي آهين ته پوءِ هي توسان گڏ به ڏينهن يا وڌيڪ گذاريندو ۽ توسان، ڪمانڊر انچيف، گورنر، ڪائونسل جي ميمبرن ۽ ٻين سرڪاري مشوري ڏيندڙن سان ۽ ٻين جن کي تون اهل سمجهين ملاقات ۽ بحث لاءِ ملندو. هن خصوصي طور تي هالت، هريٽ ۽ ليوملي سان ملاقات لاءِ چيو آهي پر اها ڳالهه شڪ ۾ آهي ته جيڪڏهن هي دهلي اچي ٿو ته هي ٻين گورنر سواءِ ڪنگهام جي ملاقات ڪندو يا نه.

ان کان پوءِ هو خانگي گهر ۾ منتقل ٿي هندستاني اڳواڻن سان ملاقات ڪندو. هي ٻن هفتن کان مٿي اتي نه ترسندو سواءِ ان جي ته جنگي وزارت جي پاليسي موجب ڪنهن خاص ڪم لاءِ هن کي رهڻو پوي. جيڪڏهن ڳالهه ٻولهه نتيجي خيز ٿي رهي آهي ته هي وڌيڪ رهندو. هي صوبن جو دورو نه ڪندو پر ضرورت ۾ هي ڪري به سگهي ٿو. هن جي خواهش آهي ته هي دهلي ۾ ئي اهر ۽ اثر رسوخ رکندڙ ماڻهن سان ملاقات ڪري. هن جي خواهش آهي ته ابتدائي طور هي انهن ماڻهن سان ملاقات ڪري جن جا نالا پيرامبر 4 ۾ لکيل آهن ۽ هي خوش ٿيندو ته جيڪڏهن تون انهن ماڻهن کي چئين ته هو 26 مارچ کان 5 اپريل تائين دهلي اچن. هن جي خواهش آهي ته ڪنهن کي به اهو موقعو نه ڏنو وڃي ته هو مختصر وقت جي ڪري دهلي اچي نه سگهي، اهو بهتر ٿيندو ته وقت اچڻ مهل ئي انهن دعوت نامن کي موڪلجان. ڪريس شايع شده فهرست ۾ وڌيڪ واڌ چاهيندو ۽ تو طرفان تنهنجي ڪائونسل جي ڪنهن به ميمبر سان ملاقات ڪرڻ جي تنهنجي خواهش تي ان سان ملاقات ڪندو.

فهرست:

ڪانگريس: آزاد، نهرو، راج گوپال آچاري، پنت، ڪير خان صاحب

مسلم ليگ: جناح، سڪندر، ناظم الدين ۽ سعدالله

اعتدال پسند: سپرو ۽ جيڪر

غير مسلم ليگي مسلمان: فضل حق، الله بخش

مهاسپا: ساوارڪر

هينيون طبقو: امبيدڪر

ليبر: جوشي

سڪ: گورنر پنجاب جيڪي هڪ يا ٻه نالا ڏئي

رياستون: نوان نگر، پوپال، بيڪانير، ڪشمير، چتاري ۽ ڪرشنا ماچاري

الله بخش سومري، ڪرپس مشن جي حوالي سان 12 مارچ تي سنڌ

اسيمبلي ۾ بيان ڏنو.

”مان سياسي ۽ فرقيوارانه تنظيمن کي گذارش ٿو ڪريان ته مادر وطن جي بهتري ۽ ڪامن ويلٿ ۾ آزاد قوم جي حيثيت سان هجڻ ۽ برصغير جي مستقبل جي آئين جي حوالي سان ڪرپس سان تعان ڪيو وڃي. محترم چرچل جي اعلان کي هتي جي سکر ماڻهن دل سان مڃيندي سمجهيو آهي ته برصغير جي آئيني مسئلي جي حل لاءِ اهو هڪ اهم قدم آهي. ڪرپس کي موڪلڻ اميد پيدا ڪئي آهي ته مستقل مفاد ۽ جماعتون جيڪي تنازعي ۾ آهن اهي عقل کان ڪم وٺندي مسئلن کي باهمي رضامندي ۽ تعاون جي جذبي سان حل ڪندا. ذاتي ڳالهه ٻولهه تالا بندي کي ختم ڪرڻ جو رستو ڪڍندي. ڪرپس ڪيترا ئي اهڃاڻ ڏنا آهن ته هو برصغير جي آزادي ۾ مدد ڪندو. اها ڳالهه اهم آهي ته هي صرف سفير ٿي نه اچي رهيو آهي پر هي تاج برطانيه جي طرفان مليل مڪمل اختيارن سان اچي رهيو آهي.“

الله بخش بيان ڏئي ڪرپس مشن کي آزادي جي حوالي سان سنو

سوڻ قرار ڏنو پر آزاد مسلم بورڊ جي الله بخش جي زير صدارت 2 مارچ

1942ع جي قرارداد کي انگريز اختيارين بد سوڻي ۽ سندن مستقبل جي

مفادن ۽ منصوبن لاءِ نقصان ڪار سمجهيو هو.

الله بخش سومري جي هنن خيالن کي يقيني طور سامراجي ذهنيت جي مالڪ برطانوي اختيارن هڪ باغي جا خيال ٿي سمجهيا هوندا. هنن سمجهيو هوندو ته هڪ ننڍي صوبي جو سياسي ماڻهو اسان دنيا جي مال ڪن کي نصيحت ڪري رهيو آهي. انهن الله بخش سومري جي ڳالهه ڏي توجهه ته نه ڏنو پر وائسراءِ پنهنجي طور يا مٿان جي حڪم تي الله بخش سومري جي ڪريس مشن سان ملاقات ۾ به روزا اٽڪايا هئا ۽ مولانا ابوالڪلام آزاد جي زور ڏيڻ تي ڪريس مشن الله بخش سومري سان ملاقات ڪئي. مولانا صاحب پنهنجي ڪتاب ”انڊيا ونس فريڊم“ ۾ هيئن بيان ڪيو آهي.

”ڪريس جي حوالي سان بي بي سي تي جيڪو اعلان ٿيو هو ان نقطن تي اسان ڳالهه ٻولهه ڪئي هئي. ان وقت جيڪو بيان ڏنو ويو هو، ان ۾ اهو واضح هو ته هندستان کي موقعو آهي ته هو پنهنجي قسمت جو فيصلو ڪري ۽ اها لکت هئي جيڪا ڪريس پهرين ملاقات ۾ ڏيکاري پر ڳالهه ٻولهه جي دوران جيڪو ابتدائي رويو، اعتماد ۽ اميد هئي اها آهسته آهسته فضول لڳي رهي هئي.

رويي ۽ ماحول تبديل ٿيڻ جا ٻيا به سبب هئا، ڪريس هندستان ۾ اچڻ کان اڳ ۾ وائسراءِ کي چيو هو ته ملاقات لاءِ دعوت ڏنل سياسي اڳواڻن الله بخش سومري سميت سڀني کي دعوت نامون ڏنو وڃي. اهو عيان آهي ته ڪريس هندستان ۾ اچڻ کان پوءِ پنهنجو رويو تبديل ڪيو. شايد، وائسراءِ هائوس جي اثر جي ڪري، الله بخش دهلي ۾ وائسراءِ جي دعوت تي آيو ۽ سر استافرد ڪريس سان ملاقات لاءِ انتظار ڪندو رهيو پر ملاقات جو وقت طئه نه ڪيو ويو ان هڪ خراب ماحول پيدا ڪيو. مان ان معاملي تي ڪريس سان ڳالهائيو ۽ هن مون کي چيو ته هو جلد ئي الله بخش سان ملاقات جو وقت رکي ٿو. الله بخش جي ملاقات جي حوالي سان ڪريس وعدو نه پاڙيو ۽ الله بخش مایوس ڪن صورت حال جي پيش نظر چيو ته هو وڌيڪ انتظار نه ڪندو. مون جڏهن اهو ٻڌو ته مون ڪريس سان سختي سان ڳالهائيو ۽ چيو ته الله بخش

جي متعلق توهان کي کي تحفظات هئا ته پوءِ ان کي ملاقاتين ۾ شامل ٿي نه ڪيو ها. اها الله بخش سان بدتميزي نه آهي پر مسلمانن جي هڪ تنظيم ۽ ان جي صدر سان آهي. منهنجي مداخلت جي ڪري الله بخش ۽ ڪريس درميان ٻئي ڏينهن ملاقات رکي وئي. ملاقات هڪ ڪلاڪ تي مشتمل هئي ۽ ان ۾ اصل مسئلن جي بجاءِ عام معاملن تي ڳالهه ڪئي وئي ۽ ڪريس حقيقي معاملن تي نه ڳالهايو.

هن واقعي مون تي خراب اثر ڪيو. مون محسوس ڪيو ته ڏکين معاملن تي بحث ڪرڻ جو اهو طريقو ڪار غلط آهي. منهنجي خيال ۾ ڪريس جو رويو موٽر شخص وارو نه هو. الله بخش سومري کي دعوت هندستاني سرڪار جي مشوري کان سواءِ جاري نه ڪئي وئي هوندي. جيڪڏهن ڪا تڪليف هئي ته اها سڌي طرح الله بخش کي ٻڌائي وڃي هان ته هو دهلي ۾ ايترو انتظار نه ڪري هان.

الله بخش سومري جي سنڌ واپس اچڻ کان پوءِ سنڌ جي گورنر سرهيو ڏو سان ملاقات ٿي ۽ ان ۾ سندس ڪريس مشن سان ملاقات جو به ذڪر آيو. گورنر سرهيو ڏو پنهنجي رپورٽ ۾ وائسراءِ سان ان ملاقات جو ذڪر ڪيو آهي.

گورنمينٽ هائوس ڪراچي

25 اپريل 1942

”اها حقيقت تي مبني ڳڻتي آهي ته ڪريس مشن ناڪام ويو آهي. الله بخش جنهن ڪريس مشن سان ملاقات ڪئي هئي. ان مون کي ٻڌايو ته مون ڪريس مشن کي چيو ته بجاءِ کاتي کان سواءِ تمار معاملن تي هڪ وڏي ڪائونسل حقيقي وزارت هوندي، اها ان ڳالهه جي مجاز هجي ته هو اڪثريتي فيصلو ڪري ۽ ان ۾ وائسراءِ کي ويٺو ڪرڻ جو ڪوبه اختيار نه هجي. هن زور ڏيندي چيو ته بحث ختم ڪرڻ وقت، ڪريس اصل ڳالهه تان پوئتي هٽي ويو. ان مان هن اندازو لڳايو ته اهو وائيت هال جي هدايتن تي ئي ڪيو ويو آهي. اهو خيال پريس ۾ ڦهلايو ويندو. جيڪڏهن ان ڳالهه جو ڪو بنياد نه آهي ته

اللہ بخش سومرو

بھیر وزیر اعظم

منهنجو خيال آهي ته اها امر ٿيندو ته ان جي ترديد ڪئي وڃي پر ممڪن آهي ته هاڻوس جي ايندڙ اجلاس ۾ بحث ان سوال کي صاف بيان ڪندو.

اللہ بخش سومري جي ڪرپس سان برصغير جي سوال تي ڳالھ ٻولھ مان واضح آهي ته هو برطانيه ۽ هندستان جي سياسي اڳواڻن ۽ جماعتن جي درميان هڪ بهترين حل جو خواهشمند هو ۽ ان لاءِ ڪوششون به ڪري رھيو هو ۽ هنن اللہ بخش سومري جي راءِ ڏانهن توجهه نه ڏنو ۽ ٿيو ڇا پنجن سالن کان بعد هنن کي هندستان کي خالي ڪرڻو پيو. هنن جي ان تڪڙي روانگي کي ٻي جنگ عظيم جي ويڙھاند جي ھيري ۽ برطانوي وزير اعظم، سر ونسٽن چرچل "Shameful Flight" بي شرمي واري روانگي قرار ڏنو آهي.

خان عبدالولي خان ان برطانوي هوڏ کي پنهنجي ڪتاب facts are facts ۾ هن طرح بيان ڪيو آهي:

”هي سنڌ جي وزير اعليٰ اللہ بخش سومري سان تعلق رکي ٿو. اهو ذڪر ٿيل آهي ته قوم پرست مسلمانن جو هڪ اجلاس دهلي ۾ اللہ بخش سومري جي زير صدرات ٿيو هو. ان واٽسراءِ کي ڪاوڙائي ڇڏيو. سومري جو مسلمان ليگ سان ڪوبه واسطو نه هو ۽ هو سنڌ اسيمبلي جو ميمبر هو. وزير اعليٰ جي حيثيت ۾ هو واٽسراءِ جي ڊفينس ڪائونسل جو ميمبر هو. هن ڪنوينشن کان پوءِ واٽسراءِ جو هن سان رويو صرف سخت نه ٿيو بلڪه مٽسبر ماڻهن وارو به نه هو. واٽسراءِ جي چوڻ تي، فرقيوارنه مسئلي جي حل لاءِ سومري ڪجهه تجويزون وار ڊفينس ڪائونسل جي آڏو پيش ڪيون، هن اهو به مشورو ڏنو ته جواهر لال نهرو ۽ مولانا ابوالڪلام آزاد جيڪي ان وقت جيل ۾ هئا انهن کي آزاد ڪيو وڃي. واٽسراءِ لکيو آهي ته 11 آڪٽوبر 1941 جي خط ۾ ڇا ڇا ٿيو.

”جڏهن، هن چيو مان توهان کان ٻڌڻ گهران ٿو؟ توهان فيصلو ڪيو آهي؟ مون جواب ڏنو ڪجهه به نه ٻڌندي. تون منهنجو مشير ڪونه آهين. پر وزير اعظم سنڌ آهين. مون کي زرو به خيال نه آهي ته توکي ٻڌايان ته مان

ڪيئن پنهنجا معاملو هلايان ٿو. ان ڳالهه کي سمجهه ته مان توتي اعتماد ان ڪري ڪيان ٿو جو تون صاف گو آهين. مون چيو. مان اهو فرض سمجهان ٿو ته صاف گو هجان اهو منهنجو معاملو آهي ۽ منهنجي زميوار آهي.“

”اهو تعجب خيز لڳي ٿو ته هڪ طرف وائسراءِ مسلم ليگي اڳواڻن سان تمام سياسي، آئيني ۽ تنظيمي مسئلن تي ڳالهائي رهيو هو. ٻئي طرف هڪ صوبي جي وزير اعليٰ ۽ پنهنجي ڊفينس ڪائونسل جي ميمبر کي اجازت نه ٿو ڏيئي ته هو ڪجهه تجويزن تي پنهنجي راءِ جو اظهار ڪري، هن جي ڳالهائڻ ۾ هٿ ڌرمي ڏسو ظاهر آهي. ان جي خواهش هئي ته محترم سومري تي واضح ڪري ته هو مسلم ليگ کان ٻاهر ۽ جناح صاحب جي منظوري کان سواءِ ڪنهن به مسلمان چاهي اهو مسلم اڪثريتي صوبي جو وزير اعليٰ هجي يا ڊفينس ڪائونسل جو ميمبر هجي. ان جي اختيار کي تسليم ڪرڻ لاءِ تيار نه آهي.“

ڪريس مشن جي هندستان آمد ۽ ان جي ڪارگذاري ۽ ناڪامي تي لارڊ پروي سيل جي رپورٽ:

لارڊ پروي سيل جي طرفان ياداشت

6 جولاءِ 1942 ع

منهنجي خيال ۾ سرڪاري ڪارگذاري کي مقصد ۽ ٻئي ڪنهن مشن جي هندستان ۾ آمد جي مدد لاءِ هندستان جي اڳواڻن سان منهنجي هندستان ۾ آمد وقت ٿيل ڳالهه ٻولهه جو مڪمل ذڪر ڪيان. مشن جو مقصد جنهن لاءِ وار ڪيبنيت مون تي ڪم سونپيو هو ته ذاتي طور هندستان جي اڳواڻن کان هنن جي راءِ معلوم ڪيان ته شهنشاهه جي سرڪار جيڪو مسودو پيش ڪيو آهي اهو انهن کي منظور آهي ته ان کي قابل قبول ضمانتن سان برصغير جي عوام جي راءِ اڳتي وڌائڻ لاءِ موجوده سرڪاري اختيارين سان هندستاني اڳواڻ تعاون ڪن. ٻه مختلف پر هڪ ٻئي سان جڙيل ڳالهيون

مسئلي سان لاڳاپيل هيون، پهريون قبوليت يا ٻي صورت ۾ جنگ کان پوءِ جي هندستان لاءِ آئين ٺاهڻ لاءِ ان جا بنيادي اصول ۽ طريقه ڪارڻ ڪرڻ ۽ ٻيو دوران جنگ هندستاني اڳواڻن جي جلدي ۽ اثرائتي سموني موجوده حڪومت ۾ حصيداري ۽ نئين آئين بناڻ واري معاملي کي پوئتي ڪيو وڃي. وار ڪيپينيٽ جي اها راءِ هئي ته جيڪڏهن مسودي جي متعلق مان اصولن تي حمايت حاصل ڪري وڃان ٿو ته پوءِ گورنر جنرل هندستاني اڳواڻن سان موجوده حڪومت ۾ شموليت جي حوالي سان ڳالهائون ڪري پر ڪانگريسي اڳواڻ مسودي ۾ مستقبل جي ضمانتن کان سواءِ راءِ ڏيڻ لاءِ تيار نه هئا. ابتدائي طور هنن سان فقري (اي) تي بحث ٿيو ۽ حالانڪ خاص ٺهراءَ جي حوالي سان ڊگهي عرصي جي تجويز مخالفت جي حوالي سان بيان ڪئي وئي. ان فقري تي ئي ڳالهائون ناڪام ويون.

ان مقصد کي وڌائڻ لاءِ ته مان صوبائي نقطه نظر ٻڌان. مڪمل دروازي کليل رکڻ کان سواءِ مون صوبائي حڪومت جي وزير اعظم ۽ سابق وزير اعظم جيڪي قاعدي 93 تحت بنايا ويا آهن ته هومون کي اچي ڏسن. انهن ۾ تمام گهڻن دعوت قبول نه ڪئي پر مون راج گوپال آچاريه ۽ سر سڪندر حيات خان سان قيمتي بحث ڪيو. جن سان مان پارٽي حوالي سان ڳالهه ڪيان پيون ته منهنجي لاءِ ڏکيو هو ته نوان تعلقات بنايا ها. مون بنگال جي وزير اعظم فضل حق سان ملاقات ڪئي، راجا آف پارالا ڪمڊي وزير اعظم اوڙيسا، پنڊت پنٽ، محترم ڪيس سرمحمد سعدالله ۽ الهه بخش، سابق وزير اعظم متحده صوبه جات، بمبئي، آسام ۽ سنڌ ۽ محترم شڪلا سابق وزير اعظم مرڪزي صوبه جات سان به ملاقات ڪئي، مون لارڊ لنلنگو جي مشوري تي مهاتما گانڊي کي به دعوت ڏني ته مون سان ملاقات ڪر، مون ڪاميابي لاءِ ان کي ضروري سمجهيو هو. ان کان سواءِ مون تيج بهادر سپرو ۽ جيڪر کي به دعوت ڏني ته هو گڏ اچي مون سان ملاقات ڪن. آخر ۾ نيشنل لبرل فيڊريشن ۽ انڌراس جي نمائندن سان به ملاقات ڪئي.

نوت الله بخش اڃان تائين سنڌ جو وزير اعظم هو.

اللہ بخش جو آزادي جي حوالي سان وائسراءِ کي خط .

سنڌ سيڪريٽريٽ ڪراچي

31 آگسٽ 1942 ع

مان پنهنجو فرض سمجهان ٿو ته توهان جي آڏو ڪجهه حل طلب معاملن مان رڪان ته جيئن موجوده تالابندي واريون سياسي حالتون ختم ٿين، انهن حالتن تي هر نيڪ نيت ۽ ملڪ جي پلاٽي چاهيندڙ ماڻهو ۽ اقوام متحده جيڪا هن عظيم مقصد لاءِ مختلف جڳهن تي حالت جنگ ۾ آهي ان کي ننڍي ٿي.

هندستان جي ماڻهن جو خيال آهي ته برطانوي حڪومت جي نه اڳ ۾ نه ئي هيئن خواهش آهي ته هندستان مان وڃي هتي جي باسين جي قانوني خواهش کي پورو ڪري. بيان جيڪي وقت به وقت برطانوي نمائندن سر اسٽارڊ ڪريس سميت ڏنا ويا آهن عيان ڪن ٿا ته برطانيه ڪنهن به صورت ۾ هندستان کي اختيارات منتقل نه ڪندو. حالانڪ اهي جمهوريت کي بچائڻ لاءِ موجوده جنگ وڙهي رهيا آهن ليڪن هندستان ۾ جيڪي تجويزون سر اسٽارڊ ڪريس ڏنيون آهن ان يقين کي مزيد وڌايو آهي ۽ موجوده حالت هن جي اچڻ جو ئي نتيجو آهي، جنهن صرف هندستان جي عوام ۾ برطانوي حڪمرانن لاءِ تلخي پيدا ڪئي آهي.

هندستاني قوم پرست جيڪي ڪانگريس ۽ ان کان ٻاهر آهن، جيڪي هندستان جي عوام جو سياسي حوالي سان وڏو قد ڏسڻ گهرن ٿا انهن جو اهو مڪمل ايمان آهي ته هندستان ۾ سياسي ۽ فرقيوارانه مسئلا برطانوي حڪمرانن جي پاليسي جا پيداوار آهن، جنهن جو مقصد هندستاني معيشت کي برطانوي دولتمندن ۽ عوام لاءِ استعمال ڪرڻ آهي. فرقي پرست گروهن ۽ فردن کي طاقتور ڪيو ويو آهي ۽ غير فرقيوارانه ماڻهن ۽ اعتدال پسندن کي ان ڪري گهٽايو ويو آهي ته دنيا جي غصي کي برطانيه جي حق ۾ ٿڌو ڪري، فرقيوارانه اختلافن کي بهانو بنائي هندستان تي برطانيه جو تسلط قائم رکجي، اهو برطانيه جو هڪ طرفورخ آمريڪا ۽ الائيڊ حڪومتن کي ڏيکاريو وڃي ٿو.

هر جڳه اهو سوال ڪيو وڃي ٿو: هندستان هميشه ايسٽائين غلامي ۾ رهندو جيستائين هڪ خاص گروهه ۽ تمام جاتيون يا ان جون سياسي تنظيمون فيصلي ڪن نتيجي تي پهچي پنهنجي ملڪ جي آزادي جو مطالبو نه ٿيون ڪن.

جيڪڏهن ان هيٺ ڪي تسليم ڪيو ويو ته جنگ کان پوءِ به هندستان کي آزادي نه ملندي نه ئي ڪنهن مرحلي تي برطانوي حڪومت هندستان جي مختلف گروهن کي انهن جي اهم قومي حوالي، قومي نقطه نگاهه ۽ ملڪ جي عظيم مقصد لاءِ متحد ڪيو آهي، صرف ان اها ئي ڪوشش ڪئي آهي ته انهن ۾ جدائي پيدا ڪري پنهنجو مقصد حاصل ڪيو وڃي.

اهو منهنجو خيال آهي ته تردد جي خوف کان پاسو ڪري اهو جوان ته هندستان ۾ ڪا اهڙي تنظيم آهي جنهن جو يقين هوندو ته برطانيه جي اها انتها درجي جي خواهش آهي ته هندستان کي آزاد ڪري. هندستان ۾ مڪمل طور اها راءِ آهي ته متحده قوتون سني مقصد لاءِ وڙهي رهيون آهن، هندستان جي اڳواڻن جو هندستان جي مسئلي متعلق ٻن سوچن رکندڙ مڪتب فڪر جي حوالي سان سمجهيو وڃي.

سوچ رکندڙن جي هڪ گروپ جي راءِ آهي ته اقوام متحده جنهن بنياد تي قدم کنيا آهن اها ساڳي هندستان جي ماڻهن جي به خواهش آهي ۽ جنهن مقصد حاصل ڪرڻ لاءِ هي جنگ وڙهجي پئي، هندستان پنهنجي تمام قوت جنگ ۾ جهوڪيندو ته ان جي فتح کي يقيني بنايو وڃي. هوان ۾ ايمان رکن ٿا ته جنگ ختم ٿيڻ کان پوءِ قرباني ڪرڻ کان سواءِ هنن کي آزادي نه ملندي، انهن جو ايمان آهي ته قومي آزادي حاصل ڪرڻ لاءِ انهن کي وڌيڪ قرباني ڏيڻي پوندي پر انهن جو خيال آهي ته عالمگير مقصد پهرين حاصل ڪيو وڃي ۽ آزادي لاءِ جدوجهد پوءِ ڪئي وڃي، هي اهو پڻ محسوس ڪري رهيا آهن ته جنگ جي ٽڪاوت جي سبب برطانيه جي لاءِ ڏکيو ٿي پوندو ته هو پنهنجي شرطن کي هن ملڪ جي ماڻهن تي مسلط ڪري ۽ هندستان وارن لاءِ

ان حالتن جي ڪري سولو ٿي پوندو ته هو آساني سان آزادي حاصل ڪن. هڪ ٻي سوچ رکندڙ گروهه کي خوف آهي ته برطانيه جنگ کان پوءِ پنهنجي معيشت کي سهارو ڏيڻ لاءِ هندستاني عوام جو معاشي استحصال ڪندو.

جيئن مان چئي آيو آهيان ۽ هندستان جي ماڻهن جو به اهو يقين آهي ته برطانيه هندستان کي آزاد نه ڪندو ۽ هي جيڪي هندستان جي مسئلي کي حل ڪرڻ جون ڪوششون ڪري رهيو آهي اهو علامتي سامراجي ڏيک آهي، ان صورت ۾ ظالم جي اها پاليسي، اتحادي قوتون جنهن مقصد لاءِ جنگ وڙهي رهيون آهن ان کي نقصان پهچائيندي، اها پاليسي ڪنهن به لاپ ڏيندڙ نتيجي تي نه پهچائيندي ۽ اها جيڪڏهن ڪنهن حاصلات کي ڏيکاري ٿي ته اها صرف ڏيکاءِ واري هوندي. جنهن بنياد تي ناراضگي آهي، ظالم ان کي ختم ڪري نه سگهندو ۽ اهو ان ناراضگي کي زير زمين وٺي ويندو. ان ظالم ملڪ جي مختلف طبقن کي ڪانگريس جي قريب ڪيو آهي ۽ انهن ۾ هندستان جي قومي مقصد جي حوالي سان قوم پرستي پيدا ڪئي آهي ۽ هو برداشت نه ٿا ڪري سگهن ته هنن جي هر وطن تي ظلم ڪيو وڃي. جيترو ظلم وڌندو ايترو ئي قرباني لاءِ اتساهه وڌندو ۽ انهن ۾ انتها درجي جي ناراضگي پيدا ڪندو ۽ ڪانگريس لاءِ همدردي پيدا ڪندو. ڪنهن ٻي سوچ کان سواءِ مان اهو ضرور چوڻ گهران ٿو ته اها پاليسي اتحادي قوتن لاءِ انتهائي خطرناڪ ۽ نقصان ڪار آهي ۽ محوري قوتون ان مان فائدو وٺندي پروبيگنڊا ڪري سگهن ٿيون. پاليسي جي سبب جيڪو اڻ ٿر گوڙ آهي اهو محوري قوتن کي موقعو فراهم ڪري سگهي ٿو ته هو ملڪ ۾ گهڙي اچن ۽ هي جيڪا روزمره جي برطانيه جي خلاف ناراضگي آهي اها حملي جو موقعو مهيا ڪري رهي آهي ۽ حالات پيدا ڪري رهي آهي، جنهن جا هو متحمل ناهن. ان پاليسي جي ڪري برطانيه ۽ اتحادي قوتون هر نقطه نگاهه کان وڃائي رهيون آهن.

انهن ڳالهين جي مدنظر، مان ان خيال جو آهيان ته برطانوي حڪومت کي هڪ اعتبار جوڳي ثبوت جو اظهار ڪرڻ گهرجي ته هو اقتدار

منتقل ڪري رهيا آهن. منهنجو خيال آهي ته اهڙو ثبوت اعلان جي ذريعي ڪيو وڃي، جنهن ۾ ڪا به شڪ جي گنجائش نه هجي ته جنگ کان پوءِ هندستان کي آزاد ڪيو ويندو ۽ انهن کي ائين ٺاهڻ جي مڪمل آزادي هوندي. ڪنهن به جاتي جي مفادن جي تحفظ جي حوالي سان ان مسئلي کي آزاد بين الاقوامي ٽريبونل ڏانهن موڪليو ويندو. برطانيه جي مداخلت کان سواءِ جيڪو هندستان جي معاشي ڦرلٽ ۾ دلچسپي رکي ٿو.

اهو دليل ڏنو وڃي ٿو ته هن وقت ڳالهين جو دروازو کولڻ ۽ ڪانگريس سان ڪنهن معاهدي تي پهچڻ برطانيه جي توهين سمجهي ويندي. جيڪڏهن اهو خيال جاري رهيو ته اهو ان يقين کي وڌيڪ پڪو ڪندو ته هو هندستان ۾ پنهنجي اقتدار کي مستحڪم ڪرڻ چاهي ٿو. ڪنهن جي عزت کي نقصان ٿيندو: جيڪڏهن هن کي ڪا به خواهش نه آهي ته هندستان کي پنهنجي قبضي ۾ رکي ۽ نه ئي هو هندستان جي ماڻهن کي پنهنجي سامراجي تسلط ۾ رکڻ چاهي ٿو ته پوءِ سامراجي موٽري جو سوال ئي پيدا نه ٿو ٿئي ۽ نه ڪنهن سامراجيت جي موٽري جي متعلق سوچي سگهجي ٿو.

مون ڪوشش ڪئي آهي ته کلي دماغ سان مسئلي تي پنهنجو نقطه نظر پيش ڪيان. مون محسوس ڪيو آهي ته جتي ملڪي مفاد داڻ تي هجي اها انساني خدمت جي حوالي سان بدني تي ۽ ڪوتاهي ٿيندي ته با اختيار حڪمرانن کي خوش ڪرڻ لاءِ سچ نه ڳالهايو وڃي. مان اتساه سان اها ڳالهه توهان جي آڏو پيش ڪري رهيو آهيان ته جيڪو مون مشورو ڏنو آهي ان بابت شهنشاهه جي سرڪار صاف اعلان ڪري. هندستان جي تمام جماعتن جي اڳواڻن کي ڳالهين جي دعوت ڏئي موجوده ختم ٿيل ڳالهين کي جاري ڪري ۽ متحده قوتون جن اعليٰ مقصد لاءِ لڙهي رهيو آهن ان کي فائدو پهچائي. دشمن هندستان جي در تي بيٺو آهي ۽ هن ملڪ جا ماڻهو ئي هن عظيم مقصد کي اثرائتي ۽ ته دل تعاون سان آزادي جي حالت ۾ پنهنجي ملڪ ۽ پنهنجي حقن جو بچاءُ ڪري سگهن ٿا.

اللہ بخش سومرو

بيھرو وزير اعظم

اللہ بخش سومري جي لکيل خط جي جواب ۾ واٽسراء لارڊ لنلنگو جو اللہ بخش سومري کي خط.

واٽسراء هائوس، نئي دهلي

8 سيپٽمبر 1942

پيارا خانبهادر الهه بخش

توهان جي 31 آگست جي لکيل خط جي مهرباني. مون ان کي تمام توجهه ۽ خيال سان پڙهيو آهي، پر مون کي خدشو آهي ته توهان جي اڪثر خيالن ۽ دليلن کي قبول ڪيان. مان توهان جي گهڻي ته هندستان جي بهتري لاءِ تمام ڌرين جو معاهدو ٿيڻ گهرجي ان کي قدر جي نگاهه سان ڏسان ٿو. مان تسليم ڪيان ٿو ته توهان پنهنجي صوبي جي مشڪل حالات کي منهن ڏئي رهيا آهيو، ان جي باوجود مقصد حاصل ڪرڻ جي لاءِ اوهان جي گهڻي قابل قدر آهي.

توهان جو خير خواه

لارڊ لنلنگو

ڪرپس مشن جي ناڪام واپس وڃڻ کان پوءِ ڪانگريس ۽ برطانيه سرڪار جي وچ ۾ ”هوم رول“ حڪومت بنائڻ جي ناڪامي بعد ڪانگريس جي لاءِ ان کان سواءِ ڪجهه به نه بچيو هوتو هو ڪو انتها جو قدم کڻي، ڪانگريس آگسٽ 1942ع ۾ پنهنجي اهم اجلاس ۾ تاج برطانيه کان آزادي جو مطالبو ڪندي عدم تعاون جي تحريڪ ”Quit India Movement“ هندستان خالي ڪريو جي نعري سان شروع ڪئي. برطانوي حڪومت جواب ۾ ڪانگريس اڳواڻن، مهاڻا گانڌي، ابوالڪلام آزاد، جواهر لال نهرو ۽ ٻين اهم اڳواڻن کي گرفتار ڪيو ۽ تمام برصغير ۾ گرفتارين ۽ تشدد کي روا رکيو. هتي هڪ ڳالهه لکڻ ضروري سمجهان ٿو: برطانوي حڪومت تمام برصغير ۾ ”ڊفينس آف انڊيا رولز“ جي شق 16 تحت تمام برصغير مان هزارين ڪانگريسي ۽ آزادي جو مطالبو ڪندڙ ڪارڪنن کي گرفتار ڪيو.

برطانوي سرڪار جي ان عمل جي خلاف چيف جسٽس آف انڊيا جسٽس گائير جي ڪورٽ ۾ جسٽس بيجا جي درخواست داخل ڪئي وئي. چيف جسٽس گائير ڊفينس آف انڊيا جي شق 16 جي تحت گرفتارين کي غير قانوني قرار ڏنو. جنهن تحت هزارين ماڻهو آزاد ٿيا ۽ ان فيصلو کان پوءِ هزارين ڪارڪن ان ڪاري قانون جي تحت گرفتاري کان بچي ويا. عدل جو اهو مثال تمام انصاف ڪندڙن لاءِ هڪ وڏو سبق آهي.

ڪانگريس جي آزادي جي تحريڪ پنهنجي عروج تي هئي ۽ برطانوي سرڪار بهي جنگ عظيم کي منهن ڏئي رهي هئي. جنگ ۽ هن تحريڪ فطري طور برطانوي سرڪار ۾ چڙچڙا پيدا ڪئي ۽ ان جو مثال سرونستن چرچل جي پارليامينٽ کي 11 سيپٽمبر جي خطاب مان ملي سگهي ٿو.

پارليامينٽ کي خطاب ڪندي هن ”هندستان خالي ڪريو“ تحريڪ جي ڪانگريسي ۽ وطن پرست اڳواڻن جي خلاف نفرت انگيز ٻولي ڳالهائي. اللہ بخش سومري کي اها اميد نه هئي ته سرونستن چرچل جهڙو اڳواڻ پارليامينٽ جي آڏو اهڙا لفظ به ڳالهائي سگهي ٿو. هن محسوس ڪيو ته هن بيان کان پوءِ برطانيه مان برصغير جي بهترين حل جي ڪا به اميد نه ٿي رهي سگهي ۽ هو جيڪي برطانيه ۽ ڪانگريس جي درميان عزت پرئي ناهن جون ڪوششون ڪري رهيو آهي اهي اونداهي ۾ هليون ويون آهن ۽ هن فيصلو ڪيو ته آزادي لاءِ پنهنجي حصي جي قرباني ڏئي، هن صرف ان جو اعلان نه ڪيو بلڪ وزارت اعظمي ۽ سرجي قرباني ڏئي پنهنجي وڃن کي عملي طور پاڻي ڏنو. 15 ڏينهن کان پوءِ 26 سيپٽمبر تي وائسراءِ لارڊ لنٿڪو کي خط لکي، چرچل جي ڪيل تقرير جو جواب ڏنو ۽ انگريز سرڪار کان مليل خطاب آرڊر آف برٽش امپائر (Order of British Empire) ۽ خانبهادر جا لقب واپس ڪيا. اللہ بخش سومري جي هن عمل کي دنيا جي مظلومن ۽ غلامن قومن طرفان ساراهيو ويو ۽ دنيا جي پريس ان کي اخبارن ۾ جڳهه ڏني.

”مان وارا سائين هن خط ذريعي اوهان کي آگاه ڪريان ٿو ته منهنجو ضمير گوارا نه ٿو ڪري ته حڪومت برطانيه طرفان مليل پئي لقب ”خانبهادر“ ۽ ”او- بي - اي“ پاڻ وٽ رکان.

هندستان گهڻي وقت کان پنهنجي آزادي لاءِ جدوجهد ڪري رهيو آهي. بي جنگ عظيم شروع ٿيڻ وقت اصولن ۽ نظريي جي تحت اها اميد ڪئي ٿي رهي ته جنگ ۾ بچاءُ جنهن لاءِ اتحادين تمام وڏو تصادم سر تي ڪيو آهي، ان صورت ۾ انڊيا کي آزاد ڪيو وڃي ته هونديا جي هن جدوجهد ۾ هڪ آزاد ملڪ جي حيثيت ۾ حصو وٺي سگهي.“

”اهو منهنجو يقين آهي ته انهن کي اهو حق آهي ته هو آزادي ماڻين ۽ انهن لاءِ اهڙا حالات هجن جو هو امن ۽ آشتي سان رهن. برطانيه جي اعلان ۽ عمل مان واضح آهي ته هو پنهنجو سامراجي تسلط قائم رکندي. هندستان جي ڪنهن به سياسي پارٽي سان هندستان جي اقتدار اعليٰ جي حوالي سان اختلاف ختم ڪرڻ چاهين ٿا ۽ نه ئي اختيار ڏيڻ چاهين ٿا ته هو پنهنجي مرضي مطابق خوش خورم ۽ آزاد گذارين ۽ پنهنجي تقدير جو پاڻ فيصلو ڪن. برطانيه جو اهو به طرز عمل آهي ته هو مذهبي فرقيوارانه ۽ سياسي اختلافن کي وڌائي قومي قوتن کي چٽڻ چاهي ٿو ته جيئن سامراجي مقصد ۽ مرادون حاصل ڪري سگهي.

وزير اعظم برطانيه سرونستن چرچل جي هائوس آف ڪامنس ۾ تازي ڪيل تقرير خير سگالي جو جذبي رکندڙ ماڻهن ۾ جن جي خواهش آهي ته انصاف جيڪو ڪيتري وقت کان واجب الادا آهي، اهو هندوستان جي عوام کي نه ٿو ڏنو وڃي، ان انهن ۾ سخت نااميدي پيدا ڪئي آهي.

بدقسمت اعلان، انصاف کي روڪي ڇڏيو ۽ اهو اعلان گواهي ڏيئي رهيو آهي ته برطانيه جي ڪابه خواهش ناهي ته هندستان تان پنهنجو تسلط ختم ڪري. اهو منهنجو خيال آهي ته حڪومت برطانيه طرفان مليل پئي لقب سامراجي نشاني آهن، انڪري انهن ٻنهي لقبن کي انهن حالتن ۾ مان پاڻ وٽ

رکي نه ٿوسگهان.

برصغير جي ڪنهن به پارٽيءَ ايڏو سخت رد عمل نه ڏيکاريو هو ان ڪري هنن کي ان ڳالهه جي توقع به نه هئي ته ڪو ڪنهن صوبي جو وزير اعظم ايڏو سخت رد عمل ڪندو. ان ڳالهه جي ڏونڪي جو آواز هندستان جي انگريز اختيارن ته ڇا پر برطانوي حڪمرانن تائين پهتو ۽ ان معاملي تي گهري انداز ۾ بحث ڪيو ويو ابتدائي طور ته گورنر الله بخش سومري کي سمجهائڻ جي ڪوشش ڪئي پر الله بخش جي ثابت قدم رهڻ تي گورنر، وائسراءِ هند ۽ برطانوي اختيارن جي خواهش مطابق، الله بخش سومري کي وزير اعظم تان معطل ڪيو.

گورنمينٽ هائوس ڪراچي

21 سيپٽمبر 1942

منهنجو وزير اعظم دهلي جو دورو اڪثر بيشتر ڪندو رهي ٿو. هن وقت جڳهن جي هجڻ ڪري، هن گهڻو حصو سياسي منظر ۾ حاصل ڪيو آهي. هي انتهائي سخت رخ ۾ موٽيو آهي، جڏهن مقامي اخبارن سندس خط کي شه سرخين سان ڇاپيو آهي، ”الله بخش“ ”چرچل“ کي جواب ڏنو، ۽ هن جي وائسراءِ کي لکيل ”اعليٰ خط“ ”Classic letter“ جو ذڪر ڪيو هو. هو پاڻ کي ”بين الاقوامي شخصيت“ سمجهي رهيو آهي ۽ اهو ڏکيو آهي ته ان کي ان ڳالهه تان هٽائجي، اهو ارمان آهي ته هن جو منزل نه ٿيڻ ڪيترن ئي بهترين خصوصيتن کي بي اثر ڪندو. هن کي ان ڳالهه ڳولڻ ۾ ڏکيائي لڳي رهي آهي ته هو ڪهڙي ڌر ڏي وڃي. مون توهان کي انهن حالتن کان واقف ڪيو هو ته ڪهڙين حالتن جي سبب هو پنهنجا خطاب واپس ڪرڻ جي طرف وڃي رهيو آهي. 19 تاريخ تي هن مون سان ملاقات ۾ تجويز ڏني ته هو پنهنجو خط پريس کي جاري ڪري ۽ اوهان ڏانهن موڪلي ۽ اهو ڪجهه ڏينهن ۾ اوهان کي پهچي ها. مون هن سان هلڪو سخت رويو اختيار ڪيو. مون هن کي چيو ته اهو مسئلو بهترين رويي جو آهي ۽ اهو منهنجو ڪم نه آهي ته توکي

پڙهايان، مون ان کي چيو ته اها ڳالهه سوچ ته اهو ڪو دنيا کي هلائيندڙ واقعو آهي جو عوام کي ان کان ڪجهه ڏينهن لاءِ واقف نه ڪيو وڃي ۽ پڻ هن کي چيو ته تنهنجي وزارت ۾ شامل وزيرن جن کي اهي خطاب پڻ آهن ان تي اثر انداز نه ٿيندو جن وزيرن کي هوبياڻ کان گهٽ ذهين سمجهي ٿو. ان هن کي متاثر ڪيو ۽ هي مون سان سهمت ٿيو (مون ان متعلق اوهان کي تار ڪئي هئي) ۽ هن ان جي اشاعت کي روڪيو. جيڪا اڄ ”ڊيلي گزيت“ اخبار ۾ شايع ٿي آهي. جيڪا اوهان پڻ ڏني هوندي، مان اهو چئي نه ٿو سگهان ته اها وزير اعظم جي پنهنجي عمل جي ڪري ٿي آهي پر اها گهڻو ڪري ان جي سيڪريٽري ڏني آهي، جيڪو صحافي رهيو آهي ۽ ڊيلي گزيت اخبار جو اڳوڻو ايڊيٽر آهي. هن جي ڪجهه وقت لاءِ وزير اعظم سان سٺي راهه رسم نه هئي ۽ هيئن ان کي ڇڏي جوناگڙهه ۾ نوڪري ورتي اٿس.

وزير اعظم تان استعيفيٰ ڏيڻ کان سواءِ هن لاءِ ڪوبه رستو ناهي. هن مون کي پهرين اشارو ڏيئي ڇڏيو آهي ته ڪانگريسي اسيمبلي ميمبر ۽ قيدين کي آزاد ڪيو ويندو. ان دوران نيچلداس جيل جو دورو ڪيو ۽ انهن سان ڊگهي ڳالهه ٻولهه ڪئي ۽ ڏهن صفحن تي مشتمل تجويزون ڏنيون اٿس جنهن جي ذريعي انهيءَ جي سائين کي سک ملي.

توهان جو خير خواه

هيو ڊو

خطاب واپس ڪرڻ ۽ وائسراءِ کي خط لکڻ کان پوءِ، گورنر هيو ڊو جو سنڌ جي سڀني حالتن ۽ الله بخش سومري کي سمجهائڻ جي گورنر جي پنهنجي ڪوشش جي حوالي سان وائسراءِ لارڊ نلتنگو کي خط .

گورنمينٽ هائوس ڪراچي

5 آڪٽوبر 1942

بيار نلتنگو

سنڌ ۾ پنڌرهن ڏينهن خاموشي سان گذريا آهن. عوام ۾ منهنجي وزير اعظم جي طرفان خطاب آرڊر آف برٽس امپائر ۽ خان بهادر جا لقب واپس ڪرڻ جو ذڪر آهي. گهڻي ڳالهه ٻولهي ۾ مون ڪوشش ڪئي ته هن جي غير دانشمندانہ فيصلن تي هن کي سمجهايان. مقامي طور به ان کي هن جي طرفان سياسي دٻاءُ طور ڏٺو وڃي ٿو. مون کي تعجب ٿيندو جڏهن اها ڳالهه ان جي سياسي اثر کي ضلعن ۾ گهٽ نه ڪندي جتي انهن خطابن کي شهنشاه سان ذاتي تعلق جي تناظر ۾ انتهائي ڏٺو وڃي ٿو. ماڻهو ان حقيقت کي سمجهن ٿا ته الله بخش جا ساٿي وزير هن جي عمل کي نه دهرائيندا ۽ الله بخش جو پنهنجو پيءُ جنهن سان هن جا سياسي ۽ ذاتي قريبي تعلقات آهن ۽ سر عبداللہ هارون جي وفات جي ڪري اتي ٿيندڙ اليڪشن ۾ مرڪزي ليڊسليٽو اسيمبلي لاءِ اميدوار نامزد ڪيو آهي ۽ هن کي گذريل سال خان بهادر جو لقب مليو آهي ۽ ان جي ڪا به خواهش ناهي ته لقب کي واپس ڪري. الله بخش هڪ هفتي کان صوبي کان ٻاهر آهي ۽ هن جي واپسي جي تاريخ جو ڪوبه پتو ناهي، هن کي ڏچڪو آيو هوندو ته ڪانگريس کان سواءِ ڪنهن به ٻئي ان جي عمل تي داد نه ڏنو آهي. اهو واضح آهي ته نه هي نه ئي هن جا ساٿي جلدي نمودار ٿيندڙ سياسي نتيجن جي قيمت جيڪا انهن سڀني کي ملندي کي سمجهي سگهيا آهن.

توهان جو خير خواه

هيودو

سياسي معاملن ۾ الله بخش سومري جيڪي ڪانگريس ۽ برطانوي سرڪار جي درميان ٺاهه جون حقيقي بنيادن تي ڪوششون ڪيون پئي اهي برطانيه جي هن ڌرمي جي ڪري ناڪام ويون. برطانيه کي هن مشڪل گهڙي ۾ برصغير جي سياسي اڳواڻن جي ضرورت هئي. واٽسراءِ ان سلسلي ۾ مختلف سياستدانن سان ملاقاتون ڪري رهيو هو. هن جو خيال هو ته الله بخش وزارت عظميٰ تان معطل ٿيڻ جي خطري جي ڪري اسان جي مدد نه ڪندو. واٽسراءِ جو برصغير جي سياسي تناظر جي حوالي سان خط:

شملا

6 آڪٽوبر 1942 ع

نمبر 449 ايس - سي - تنهنجي 3 آڪٽوبر جي تاريخ 17284، سوال جو مقصد هي آهي ته، اهو به وزن اسان تي وڌو ويو آهي ته سياسي اڳواڻن کي گذارش ڪيون ۽ انهن جي درميان ٺاهه ڪرايون جيڪو هو خود تلاش نه ڪري رهيا آهن. ڪانگريسي اڳواڻ جيل ۾ آهن يا تعاون نه ڪري رهيا آهن. يورپين کان سواءِ مسلم ليگي ۽ مها سڀا وارا رهيا آهن، مڪرجي سان مون ملاقات ڪئي ۽ اوهان کي معلوم آهي ته اسان جي درميان ڇا هيو واپريو. ٻئي ڏينهن مون جناح کي چيو ته مون سان اچي ماني ڪاءِ، هن انڪار ڪيو (اخلاقي بنيادن تي) هن جي اڳ ۾ طئه ٿيل پروگرام جي ڪري، مان ان کي سنو نه ٿو سمجهان ته ان کي وري ملاقات لاءِ چوان، مان ڪا به ڳالهه چوان ايستائين جو جڏهن ڪنهن سياسي مسئلي جو معاملو هجي، مون هن جي انڪار کي وائڪو نه ڪيو، جيڪا هتي اشاعت پذير نه ٿي. فضل حق تجويز ڏني ته هو دهلي اچي رهيو آهي ۽ هن ملاقات جي لاءِ چيو پر هو بنگال ۾ نظر بند ڪيو ويو. اسان جا ٽي ڏينهن نيشنل ڊفينس ڪائونسل جي نمائندن سان گذريا آهن ۽ ان جي ڪيترن ميمبرن سان انفرادي طور ملاقات ٿي آهي، (بديصبي سان حق ۽ پارلاڪمڊي غير حاضر رهيا ۽ الله بخش سندس معطل سرتي هٿ جي ڪري اسان جي دليل جي حمايت نه ڪندو) مون 8 آگسٽ کان پوءِ اهر ماڻهن سان ملاقات ڪئي آهي جنهن ۾ يورپين (هن جي پڌرائي نه ڪئي وئي آهي) ضياءُ الدين، سر محمد يوسف اينڊ ڪمپني، اسيمبلي ۾ منهنجي ڪائونسل ۾ مددگار جنهن کي اهو موقعو مليو آهي ته پاڻ کي انفرادي ماڻهن جي نمائندي طور پيش ڪري.

وائسراءِ لارڊ لنلتگور جو الله بخش ۽ سنڌ جي سياسي حالات تي سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري ڏانهن خط:

10 آڪٽوبر 1942 ع

جيئن مان خط لکائي رهيو هوس ته ڊو فون جي ذريعي الله بخش ۽ هن جي ملاقات ۽ ان جي نتيجي جي مون کي خبر ڏني. مان معذرت خواهه آهيان ته هن تڪليف ده ۽ ڪڪ ڪنڊڙ معاملي متعلق لکي رهيو آهيان. مان وزارت جي ان فيصلي ته الله بخش کي معطل نه ڪيو وڃي ان جو قدر ڪيان ٿو اها حقيقت آهي ته اها معطلي آهي ۽ جيئن تون ڏسي رهيو آهين، آءُ ان ڪري تبديل شده اعلان جو مشورو ڏئي رهيو آهيان ته جيڪڏهن الله بخش سومرو مستعفي نه ٿي رهيو آهي ته پوءِ پهرين مسودي ۾ تبديلي ڪئي وڃي ۽ ڊو ان کي حالات جي مطابق ڪري رهيو آهي. مان اهو سمجهي نه سگهيو آهيان ته الله بخش اهڙو ڪڪ ڪنڊڙ عمل چو ڪيو آهي. ڊو ان ۾ درست آهي ته هن جو سر ڦري ويو آهي ۽ هن کي مستقبل ۾ سنو فائڊو نظر اچي رهيو آهي. مان اهو وسوق سان چئي رهيو آهيان ۽ مان اها اميد ٿو ڪريان ته ڊو غلام حسين کي پاڻ ڏي ڪندو. مون اهو سمجهيو آهي ته هواج بنا ڪنهن دير جي وزارت ناهيندو ۽ الله بخش جي تحريڪ ۽ پاهران تنقيد ڪندڙن، جيڪي شايد اهو مشورو ڏين ته هوئي صوبي جو حقيقي نمائندو هو لاءِ بهترين جواب آهي. مون اهو محسوس ڪيو آهي ته ڪيترائي هندو وزير نيچلداس جي طرح ڪانگريس سان پنهنجي راه رسر رڪن ٿا، الله بخش هڪڙو ئي شخص آهي جنهن جا انهن سان تمام سنا لاڳاپا آهن، جيڪڏهن غلام حسين وزارت ناهي وڃي ٿو ته اهو ڪانگريس کي ٻيو جواب هوندو”

گهڻي بحث کان پوءِ برطانوي انتظاميه فيصلو ڪيو ته الله بخش سومري کي معطل ڪيو وڃي. گورنر سنڌ، سر هيڊو ڊو گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ 1935 ع جي شق 51 (الف) جي تحت الله بخش کي معطل ڪيو ۽ هيٺيون بيان گورنر هائوس مان جاري ٿيو:

”هزايڪسيلنسي گورنر سنڌ، الله بخش سومري سان سنڊس خطاب

اللہ بخش سومرو

ٻيهر وزير اعظم

واپس ڪرڻ واري معاملي تي ڳالهايو ۽ خطاب واپس ڪرڻ جا سبب هن جي شايع شده خط ۾ موجود آهن.

ان ڳالهه جي تناظر ۾ هن وٽ ڪوبه رستون نه آهي. سواءِ ان جي ته هو اللہ بخش سومري کي اطلاع ڏيئي ته هي گورنر جو اعتماد وڃائي وينو آهي ۽ هون صورت ۾ پنهنجي عهدي کي جاري نه ٿور کي سگهي، اللہ بخش کي گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ جي شق 51 (الف) تحت معطل ڪيو ويو آهي، جيڪو بيان ڪري ٿو. ”گورنر جا وزير منتخب ۽ هن جي طرفان سڏي سگهجن ٿا. هو هن جي رضا جي تحت ڪائونسل جي ميمبر طور قسم کڻي سگهن ٿا ۽ آفيس ۾ ويهي سگهن ٿا.“

اللہ بخش سومري هڪ بيان ذريعي چيو ته ”مون کي اسيمبلي جي اڪثر ميمبرن جي حمايت حاصل آهي ۽ گورنر جو هي عمل غير آئيني آهي. هن چيو ته اسيمبلي ميمبرن کي ٿي حق آهي ته مون کي تحريڪ عدم اعتماد جي ذريعي هٽائڻ.“

”برطانوي پارليامينٽرين محترم سرونسن هائوس آف ڪامنس ۾ 15 آڪٽوبر 1942ع تي اللہ بخش سومرو جي معطل جي خلاف آواز اٿاريو. مسٽر ايمري جواب ڏيندي چيو ته ”مون اللہ بخش سومرو جي واٽسراءِ کي لکيل خط جي حوالي سان صلاح مشورو ڪيو آهي ۽ ان ڳالهه سان متفق آهيان ته هن حالت ۾ سندس وزير اعليٰ ٿي رهڻ نامناسب ٿيندو. هن کي معطل ڪرڻ جو آخري فيصلو گورنر، اللہ بخش سان ملاقات ڪرڻ کانپوءِ ڪيو. هيءَ ملاقات وزير اعليٰ جي سنڌ کان ٻاهر هجڻ جي ڪري 10 آڪٽوبر تي ممڪن ٿي سگهي.“ هڪ خاص سوال ته ڇا هن جي معطلي لقب واپس ڪرڻ جي ڪري ٿي آهي؟ مسٽر ايمري چيو ته ”اهو انتهائي نازڪ وقت ۾ هن جو نامناسب رويو ڪنيل قدم جي سنئون سڌو خلاف هو ۽ پڻ اخباري بيان ذريعي ڪانگريس جي رويي جي حوالي سان مڪمل حملو هو.“

گورنر صرف اهو غير آئيني عمل نه ڪيو پر هڪ ٻيو غير جمهوري

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

عمل به ڪيو. هن سنڌ اسيمبلي ۾ مخالف ڌر جي اڳواڻ محمد ايوب کهڙي کي حڪومت بنائڻ لاءِ سڏڻ جي بجاءِ الله بخش سومري جي حڪومت جي وزير سر غلام حسين کي وزارت بنائڻ جو چيو. اهو هڪڙو صرف سنڌ جي گورنر جو غير جمهوري عمل نه آهي پر 1937ع ۾ ٽن ميمبرن واري ساڳئي سر غلام حسين کي چيو هو ته حڪومت ٺاهڻ، فرق صرف هي هو ته پهريون عمل، سنڌ جي پهرين گورنر سر لانسلاٽ گراهام ڪيو هو ۽ ان جي نقش قدم تي هلندي ٻيو عمل سنڌ جي ٻئي گورنر سر هيوڊو ڪيو هو. پهرين عمل جي ذريعي الله بخش سومرو سنڌ جو وزير اعظم نه ٿيو هو پر محمد ايوب کهڙو سر غلام حسين جي وزارت ۾ وزير ٿيو ۽ ٻئي عمل جي ڪري کهڙو وزير اعليٰ نه بنيو پر هن جو پراڻو ساٿاري سر غلام حسين وزير اعظم ٿيو.

”الله بخش سومري جو وائسراءِ کي خط لکڻ ۽ برطانوي اختيارن جي جوابي ڪاروائي ڪرڻ تائين جي حالتن کي مشهور ليکڪ جڳت ايس برائٽ، جنهن 1944 ۾ الله بخش سومري تي ڪتاب جو انڊيا جو پهريون نمبر قوم پرست Indian's Nationalist No.1 لکيو هو ان کي هتي مان پيش ڪيان ٿو.“

الله بخش 11 سيپٽمبر 1942ع تي سخت احتجاج ڪيو. محترم چرچل جي تقرير جو هندستان ۾ چرچو هو، تمام ملڪ غصي ۾ پري رهيو هو. وزير اعظم اعلان ڪيو ته انڊين نيشنل ڪانگريس جا اڳواڻ جاپاني ففت ڪالمر جي مدد ڪري رهيا آهن ۽ ڪانگريس جي سازش جو خاتمو آندو ويو آهي، هن پنهنجي تلخي جو مزيد اظهار ڪيو. اهي ان جي ذهن ۾ ڪانگريس جي گذريل آگسٽ جي ”هندستان خالي ڪريو“ ”Quit India Movement“ جي پروگرام ۽ ”ڪريويا مرو“ جي پاليسي اپنائڻ جي ڪري آهن. چرچل هڪ طئه شده تقرير ڪئي جيڪا داڻيدار ختم ٿيندڙ جملي سان پريل هئي ان جو هتي ڪجهه حصو ڏيان ٿو: ”انڊين نيشنل ڪانگريس تمام هندستان جي نمائندگي نه ٿي ڪري (ٽاڙيون) اها هندستان جي عوام جي اڪثريت جي نمائنده نه آهي (ٽاڙيون) ايتري تائين جو هندو عوام جي به نمائندگي نه ٿي

ڪري (ٽاڙيون) اها هڪ سياسي جماعت آهي جيڪا پارٽي مشين جي بنياد تي ٺهيل آهي ۽ هن جو موجود هجڻ ڪجهه ڪاريگري ۽ معاشي مفاد تي آهي (ٽاڙيون ۽ ڪل). محترم چرچل وڌيڪ اظهار ڪيو. ”ڪيترائي جنگجو نسل ڪانگريس سان نه ڳنڍيندڙ خال جي ڪري ان جي حڪمراني ۾ رهڻ نه ٿا چاهين.“ اهو چيو ويو آهي ته برطانيه، آمريڪا ۽ آسٽريليا جون فوجون هندستان ۾ ڪنهن به ڪانگريسي تحريڪ کي منهن ڏيڻ لاءِ تيار آهن.“ پارليامينٽ ۾ حڪومت تي تنقيد ڪرڻ وارن ۾ هڪ سن ويل هو. هن سوال ڪيو ته برطانوي فوج جپانين کي روڪڻ لاءِ يا عدم تعاون جي تحريڪ سان منهن ڏيڻ لاءِ هندستان ۾ موڪلي وڃي ٿي. اهو پئي مورچي کولڻ جو ته حصو نه آهي؟“ هن کي ان جو ڪوبه جواب نه ڏنو ويو پر ان جو آواز ايتلانتڪ پار ٻڌڻ ۾ آيو، واشنگٽن هڪدم قدم ڪيو. هندستان ۾ موجود آمريڪي فوج لاءِ حڪم نامو جاري ڪيو ويو. اهي پنهنجيون انگريون عوامي تندور ۾ نه ساڙين.

چرچل جي تقرير کي هندستان ۾ تپش واري پذيرائي ملي. سڄي قوم غصي ۾ تپي وئي، جذبات اڀري آيا، جنگجو قومن جوابي بيان جاري ڪيا. سڪ قوم پرستي لاءِ اڻي کڙا ٿيا. ايسٽائين جو مسلم ليگين ڏک مان ڳالهايو. تقرير قوم جي چاتي تي لوهه داغي ڇڏيو. هراڳواڻ ان تي پريور آواز اٿاريو. اها هندستان جي وقار تي للڪار هئي ۽ هر عزت مند ماڻهو هن جي سوچ تي اظهار ڪيو. ڊاڪٽر امبيدڪر جيڪو انتهائي وفادار هو ان به وزير اعظم کي سنگن تي کنيو ايسٽائين جو برطانوي - هندستاني اخبارون جيڪي برطانوي اقتدار جو پانهن ٻيلي آهن. ان تي ناخوش هيون. شهري ۽ فوجي گزيت ڦوڪون ڏيڻ لڳيون، ٽائيمس آف انڊيا مياڻو مياڻو ڪرڻ لڳي ۽ ڊي اسٽيسمين گجگوڙ ڪرڻ لڳي.

الله بخش کي انتهائي ڏک ٿيو ڏک ۽ ڪاوڙ، گهري ۽ انتهائي درجي جي، هن برطانيه جي پاليسي کي حقيقي رنگ ۾ ڏٺو. اها خنجر جي طرح ننگي هئي. محترم چرچل مريض جي منهن تي دروازي کي زور سان بند ڪيو. ٿوري دير کان پوءِ وفادار، سر سپرو، برطانيه جي پياري دوست پنهنجو

الله بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

قلم کاوڙ مان کنيو. هندستان جو ضمير انتهائي صحيح جڳهه تي هو. عوام کابو ڌر هو. جيل ۾ قيد کانگريسي اڳواڻ غصي ۾ خاموش ٿي ويا. گانڌي جي طرفان ڪوبه احتجاج نه ڪيو ويو. جواهر لال نهرو جو ڪوبه روح پريو آواز نه آيو. پراڻ جا روحاني آواز هئا، محترم جناح، گانڌي سان گڏ قطار ۾ بيهڻ کي وساري ڇڏيو. هن کي چرچل جي خلاف ڪيترائي واضح سبب هئا. پراڻي سبب هن جا پنهنجا هئا.

الله بخش ڪيترن ڏينهن کان اداس هو. هن هندستان جي مستقبل تي گهڻو سوچيو ۽ برطانيه جي ماضيءَ تي به نگاهه ڪئي موجوده وقت ترڻ هن جي اکين جي آڏو هوائي بيٺي هو. حڪومت جي وزن سان، هو هلڪي بيٺي جي طرح هو. هن جون گلن پريون اميدون ڪومائيجي ويون، صوبائي خودمختياري جو چوڻو ٿڳڙيون ٿي ويو، خنجر جي طرح هڏن جي طرح ڏيکارجي رهيو هو. وزير رولس رائس گاڏين ۾ گهمي رهيا هئا ۽ عوام گندي ڪچري ۾ پيا هئا.

26 سيپٽمبر 1942ع تاريخ ۾ اهر سنگ ميل هو. جنهن ڏينهن خان بهادر الله بخش سومري، ”آرڊر آف برٽش امپائر“ ۽ خان بهادر، وائسراءِ لارڊ لنلٿگوڪي ”اعليٰ خط“ ”Classic Letter“ لکيو.

ان خط لکڻ کان پوءِ الله بخش نه خان بهادر ۽ نه ئي ان جو ”آرڊر آف برٽش امپائر“ جو خطاب رهيو. هن اهي ٻئي لقب قربان ڪيا قوم پرستي جي مٿاهين قربان گاهه تي ۽ هن درست ڪيو. جمهوريت جي مهاديويءَ جو هلڪو رويو هو لقب وارن اهر شخصيتن سان اها سادو جوهن ۽ غلام پسند ڪري ٿي، ننڍا ۽ وڏا نواب هن جي لذت نه آهن، اهو بهتر آهي ته هي ۽ هو ٿيڻ بجاءِ ان جي عقل چرخ خاندان جو ميمبر ٿجي، حقيقي عزت حاصل ڪئي ويندي آهي، اها عنايت نه ٿيندي آهي. اها انصاف ۽ سچ جي جدوجهد ذريعي ايندي آهي نه ڪنهن تاج واري شخصيت جا گوڏا چمڻ سان.

الله بخش سومري جو تاريخي خط ڪيترا اهر نقطا پيش ڪري ٿو.

اهو هڪ سونو دستاويز آهي ۽ جيتوڻيڪ ثابت آهي برطانيه جي خراب مديريت جي ابتڙ، انهن جي پٺڀرائي ۽ حمايت ڪري ڇڏيو. جرمني جي پيڇڙي مان ڳيري کي آزاد ڪرڻ لاءِ جنگ وڙهي رهيو آهي ۽ سندس پيڇڙي ۾ جيڪو ڪمپوٽر آهي ان کي آزاد ڪرڻ لاءِ تيار نه آهي، گهڻائي دليل گهڙيا ويا آهن. ايتري تائين جو آمريڪا، انگريز گوشت جي حقيقت ۽ انگن اکرن جو سواد چڪڻ لاءِ تيار نه آهي، برطانيه جو هندستان ڏانهن رويو هن جي خيرا خواهي جي ڪسوٽي تي آهي ۽ دنيا ان کي هندستان ڏانهن برطانوي پارليامينٽ جي رويي سبب پرکي ڇڏيو.

پيو، الله بخش جو اهو يقين هو ته هندستان کي هر حق آهي ته هو آزاد ٿئي، برطانيه ان کان انڪار نه ٿي ڪري سگهي. ايتري تائين جو سختگيرن به ان کي قبوليو آهي. محترم چرچل حالانڪ ان کي تسليم نه ڪيو آهي پر هن پنهنجي پورهئي جي ذريعي ثابت ڪيو آهي، قبضو اوڻيهون قانون آهي، چاڪاڻ ته برطانيه ان کي بنايو آهي ان ڪري برطانيه جي طرف آهي. هندستان کي حق آهي پر ان کي طاقت نه آهي. اسان سڀني کي خبر آهي ته قلم ڪنهن قيمت ۾ تلوار کان مٿي نه ٿو ٿي سگهي ۽ نه مستقبل ۾ ايئن ٿيڻو آهي.

ٽيون، الله بخش چاهيو پئي ته هندستان امن ۽ ايڪتا ۾ رهي، اها دوا اسان لاءِ انتهائي ضروري آهي. برطانيه انهي ايڪتا تي ڏاڙو هنيو آهي. هندستاني فلسفي جي تاج ۾ چمڪندڙ هيرو جيڪو برطانيه جي هن سر زمين تان اڇڻ کان پوءِ، اسان کي اندورني شي وڃائي چڪا آهيون جيڪا ماڻهو کي ڪل مک رکي، اسان کي ڏاڍو نه ٿا چاهيون نه آزادي ۽ نه اختيار. برطانيه سنو ٿيندي اسان کي امن واپس ڏئي.

چوٿون، الله بخش جو خيال هو ته برطانوي سرڪار هندستان جي مختلف جماعتن جي درميان اختلاف نبيرو ۾ تعاون نه ٿي ڪري، برطانيه چرٽي جي ڏاڪي جو ڦيٽو هندستاني ٻڏي ۾ وجهي رهي آهي، آزاد هندستان جيتري جارحيت جي خلاف ڪوٺ هوندو، ”ويڙهايو ۽ حڪومت ڪريو“ جي پاليسي اڃان تائين جاري آهي، حالانڪ گڏيل اقتدار، برطانيه لاءِ عملي طور

الله بخش سومرو

بيھرو وزير اعظم

سنوڪجهه آئيندو. سياسي بيان بازي لاءِ مذهب کي ڍال طور استعمال ڪيو پيو وڃي اهو هڪ نقاب آهي.

پنجون، برطانوي سرڪار جو ڪوبه خيال نه آهي ته هو ”اقتدار کان جدا ٿي.“ وعده ڪيا ويا آهن، اهي صرف خالي وعده آهن، گلن وارا آئين معطل ڪيا ويا آهن، پر ان جي پسمنظر ۾ بد خواهي جو ڪنڊو هميشه رهندو. لفظ ڳالهائيا وڃن ٿا پر اهي عمل جو ڪورستو نه لهن ٿا. ڌرتي ڌڻين کان اقتدار پري ڪري نه ٿو سگهجي، ڪير به هجي ان کي ملڪ جي تقدير خاڪ ۾ ملائڻ نه ڏبي؟ جيڪو هنن جو پيدائشي حق آهي.

ڇهون، الله بخش سومري چيو ”برطانيه جي پاليسي آهي ته پنهنجو سامراجي قبضو جاري ۽ انهن کي ماتحت رکان ۽ فرقيوارانه اختلاف کي دونهي جي بادل طور استعمال ڪيان. قومي ڪارڪنن کي ڪچليو وڃي ۽ سامراجي مقصد تي عمل ڪيو وڃي. قومي ٻڏي تي ڏاڙو هنيو ويو آهي. سياسي اصلاحات راند آهن، نوجوان گلن جهڙي هندستان جا اڏامڻ لاءِ مٿي چڙهڻ جي ذهن کي هيٺ زمين تائين ڪيرايو وڃي ٿو ختم ٿيل راکيٽ جي طرح، اختلاف جي خلا ڪڏهن به پر نه ٿيندي، سياسي افق تي ڪا به گلابي نشاني نه آهي.

ستون، محترم چرچل جي تازي تقرير، تمام وڏي مايوسي ڦهلائي آهي ”بهتر سوچ رکندڙ ماڻهن کي ڏچڪو ڏنو آهي. نمائي هندستان تي آسمان مان ڄڻ وڃ جو ڪٽڪو ٿيو آهي. جمهوريت جي ڪفن ۾ آخري ڪلي هنئي وئي آهي.“ سر اسٽافورڊ ڪريس نئون آئين جاپاني حملي کي خريد ڪرڻ لاءِ لتڪائي رهيو هو. الله بخش انهن تمام مراعات کي برطانوي سامراجيت ڏسي رهيو هو. الله بخش تاهه محوري قوتن جي حمايت نه ڪئي، هن کلي انداز ۾ اخبارن کي ٻڌايو ”مان ٻن ڳالهين ۾ يقين رکان ٿو. برطانوي سامراج کي شڪست ڏجي ۽ ساڳئي وقت نازي ازم ۽ بربريت جو مقابلو ڪجي، اهو منهنجو پيدائشي حق آهي“ مزيد هن چيو ”مان بديسي غلامي جو طوق لاهڻ چاهيان ٿو ۽ ساڳي وقت بديسي حملي جو مقابلو ڪندس“ هن کان سوال پڇيو

اللہ بخش سومرو

بھیر وزیر اعظم

ويو ته ٺاهه ڪرائڻ لاءِ هي مزيدا قدم ڪڏندو. هن سادو جواب ڏنو، ڏسو ۽ انتظار ڪريو. هڪ صحافي چيو، هن کان پوءِ توکي وزير اعظم چيو وڃي، وزير اعظم ڪلندي جواب ڏنو، مان نه ٿو ڄاڻان ته منهنجي وزارت عظميٰ ڪيستائين هلندي.

اللہ بخش جي وزارت عظميٰ گهڻو وقت نه هلي ۽ هن جي ڪل وٺيلانه هئي. هو پنهنجي دشمنن کي چڱي طرح سڃاڻيندو هو، اونداهه جي طاقتن رفتار ورتي هن طوفان کي ڏسي ورتو هو. ان جون نشانين اڳ ئي آسمان تي هيون، هي سياسي قوت جي انتهائي منزل تي پهچي چڪو هو. انتهائي قومي وقار جي آڪاش جي انتها تي پهچي چڪو هو. موجوده آئين ڪا به نئين ڳالهه پيش نه ڪري رهيو هو. اڀرندڙ قدم ختم ٿي چڪو هو.

نازڪ وقت سرتي ۽ ماجرا تريءَ تي هئي، محترم اللہ بخش قوم پرستي جي مڪمل قيمت ادا ڪري رهيو هو. اها نقد پئسو هئي رت ۽ لوهه جو هن تمام طاقتور ڪم سرتي کنيو هو. اهو ڪم طاقتور شهنشاهت سان مقابلو هو، اللہ بخش ان جي قيمت ڏيڻ کي ڪٿيو هوندو، هن کي اها بهادري سان ادا ڪرڻي هئي، هي سڀ ڪجهه بهتر طور ڄاڻيندو هو ۽ خرابي ڪا دور ڪانه هئي جيئن ئي طوفان لڳو، دوزخ تيزيءَ سان ۽ انتهائي تڪڙو هن جي سرتي ڪريو.

10 آڪٽوبر 1942ع تي هيٺيون سرڪار اعلان گورنر هائوس ڪراچي مان جاري ٿيو:

هز ايڪسيلنسي گورنر سنڌ، اللہ بخش سومري سان سندس خطاب واپس ڪرڻ واري معاملي تي ڳالهائڻ ۽ خطاب واپس ڪرڻ جا سبب هن جي شايع ڪيل خط ۾ موجود آهن.

ان ڳالهه جي تناظر ۾ هن وٽ ڪوبه رستو نه آهي. سواءِ ان جي ته هو اللہ بخش سومري کي اطلاع ڏيئي ته هي گورنر جو اعتماد وڃائي ويٺو آهي ۽ هو ان صورت ۾ پنهنجي عهدي کي جاري نه ٿورکي سگهي، اللہ بخش کي گورنمينٽ آف انڊيا ايڪٽ جي شق 51 (الف) تحت معطل ڪيو ويو آهي،

اللہ بخش سومرو

بيهر وزير اعظم

جيڪو بيان ڪري ٿو. ”گورنر جا وزير منتخب ۽ هن جي طرفان سڏي سگهجن ٿا. هو هن جي رضا جي تحت ڪائونسل جي ميمبر طور قسم کڻي سگهن ٿا ۽ آفيس ۾ ويهي سگهن ٿا.“

محترم الله بخش سومري صحافين کي ٻڌايو ”منهنجي معطلِي جو آئيني مسئلي سان ڪوبه واسطو نه آهي.“ هن مزيد چيو ”انهي ڳالهه کي تسليم نه ٿو ڪري سگهجي ته آئين جي تحت وزير اعظم ايسٽائين وزير اعظم رهندو جستائين ان تي گورنر جو اعتماد هوندو ۽ نه ان تي ته وزير اعظم تي پارليامينٽ جو اعتماد هوندو.“ هن کان پڇيو ويو ته هن جا ڪي اڳتي لاءِ منصوبه آهن. سابق وزير اعظم چيو ”انتظار ڪريو ۽ ڏسو.“

اللہ بخش سومري جي معطلِي کي هندستان جي اخبارن شهه سرخين سان ڇاپيو. گورنر جي ان عمل جي سخت ننڍا ڪئي وئي. سنڌ جو وزير اعظم پهريون نه هو جنهن خطاب واپس ڪيا هئا، ٻين اهڙو مثال ڪئي سال اڳ ۾ قائم ڪيو هو ۽ ڪنهن کي به سزا نه ڏني وئي هئي، سر ايس سبرامانيا آئير، مدراس جي هاءِ ڪورٽ جي وڏي جج برطانيه جي طرفان پهرين جنگ عظيم کان پوءِ هندستان کي گهرو حڪومت نه ڏيڻ تي احتجاج ڪندي ڪي - سي - آءِ - اي جو لقب واپس ڪيو. 1919ع ۾ جليانواله باغ پنجاب ۾ قتل و غارت تي احتجاج ڪندي امر شاعر رابندر نات ٽئگور پنهنجو نائٽ هڊ جو لقب قربان ڪيو ۽ هن هڪ اعليٰ خط لکي چلمسفرڊ ان وقت جي وائسراءِ کي واپس ڪيو ۽ گانڌيءَ قيصر هند جو لقب وائسراءِ کي واپس ڪيو ۽ گانڌيءَ جي ان قدم تي ڪيترن ئي قوم پرستن عمل ڪيو. ته پوءِ ڇو اڪيلو الله بخش، قوم پرستي جي ڪري ڏم هيٺ آيو. هن تي پارليامينٽ جو مڪمل اعتماد هو. هو عوام جي آڏو جوابده هو. گورنر ان کي معطلِي جي ريشمي روڊ تي نه وٺي ويو هو. ان ۾ ڪوشڪ نه آهي ته هو طاقتور ٿي اڀريو. طاقت جي استعمال کي هن ملڪ ۾ رڪ جي طرح استعمال ڪيو ويو جتي جمهوريت اڃان پلجڻ جي صورت ۾ آهي. اهو سنو آهي ته ديو جهڙي طاقت هجي، پر جيئن ”شيڪسپيئر جو نقطه نظر آهي ته اهو ظلم ٿيندو ته ان کي ديو

الله بخش سومرو

پيهر وزير اعظم

جي طرح استعمال ڪجي.

راجا مهيشور ديال سينٽ، جنرل سيڪريٽري آل - انڊيا مها سپا
هيٺيون بيان جاري ڪيو:

”جنهن جمهوريت لاءِ متحده قوتون وڙهي رهيو آهن ان جمهوريت جي
ڪفن ۾ ٻي ڪلي لڳائي وئي آهي. اها ڳالهه منهنجي سمجهه کان ٻاهر آهي ته
لقبن جي واپسي جو پارليامينٽ ۾ اڪثريت جي حمايت سان واسطو آهي.“

فري پريس جنرل پنهنجي ايڊيٽوريل ۾ راءِ ڏني :

”الله بخش سومري سابق وزير اعظم سنڌ هڪ لقب هٿ ڪيو.

هي هٿو ”خان بهادر“

ان جي معنيٰ ڇا آهي يقينن ڪوبه ڪجهه نه ٿو چئي سگهي،

ڪيترائي خان آهن، بهادر کان سواءِ ۽ ڪيترا بهادر آهن خان کان سواءِ،

پر خان بهادر برطانيه جا ٺهيل آهن،

محترم الله بخش خان ب مادر هو.

هن پنهنجا لقب واپس ڪيا ۽ واپس ڪرڻ هن کان عهدو ڪسي ڇڏيو.

محترم الله بخش کي ٿورڙو ئي سبب آهي ته هو شڪايت ڪري،
يقيني طور اهو گورنر سنڌ جو اختيار هو ته الله بخش جي خيالن جي متعلق
مشورو ڪري. اهو تمام ساڌو آهي ته فرضي جمهوريت سنڌ ۾ ڪفن دوزن جي
نگهباني ۾ ڏني وڃي. اهو انتظار نه ڪندو پر ان جو عاليشان دفن ڪندو.“

ڪانگريس جي 1942ع جي تحريڪ کان ئي سرڪار هندستان جي
واڳن کي ڇڪيو آهي، تمام اميدون زمين تي ڪچليون ويون ايتري قدر جو
اعتدال پسند به پنهنجا ڏند پيٽڻ لڳا. اهو نضراچي رهيو آهي ته تالابندي
ڪڏهن به نه ڪلندي، چرچل جي ٽولي مان تمام مختصر اميد رکي سگهجي

ٿي. برطانوي وزير اعظم وڏو ڪاريگر آهي ۽ اهو ڪجهه هن جونائب ايمري آهي. انهن جا ڏند جرمني کي کائڻ لاءِ آهن ۽ انهن کي ڪا به هٻڪ نه ٿيندي ته رستي ۾ ايندڙ هندستان کي پنهنجن تيز چنبن ۽ تيز ڏندن سان چڪ هڻي، الله بخش سندس معطلِي وقت هيٺيون بيان جاري ڪيو. ”محترم ايمري جي ڪلهوڪي هائوس آف ڪامنس جي تقرير هندستاني عوام ۽ اڳواڻن جي چرچل ۽ ايمري ۽ ڪمپني جي متعلق جڙيل راءِ مطابق هئي. ايمري مقصد تي ڳالهائيو، جيڪي هن چيو: برطانيه دنيا جي آڏو حلفيه انجام ڪيو آهي. هن ڪڏهن ۽ ڪنهن به وقت ڪا به شئي درست نموني سرانجام ڪئي؟

اڻ چٽائي برطانيه جي رويي جو پيش ٿيل گناهه آهي، هر ماڻهو جي خواهش آهي ته جوهن بل ٿورو مفڪر هو، منطق جو انگريزي ڪردار ۾ ڪو به عمل دخل نه آهي. اها صاف هلت آهي جيڪا ڪاڏا چرچل ڏئي رهيو آهي. هن وٽ ڪجهه به نه آهي سواءِ پگهر ۽ خون جي، انگلينڊ لاءِ جنگ جي دوران ۽ جنگ کان بعد ڪا به اميد نه آهي ته برطانيه جي تاج ۾ جيڪو روشن هيرو آهي اهي واپس ڪندا. انهن اهو ذهن ٺاهي ڇڏيو آهي ته شهنشاهت جي قرض جي صفائي جي صدارت نه ڪئي وڃي پر دنيا جي پنجين حصي جي عوام جي آزادي جي قرض جي صفائي شهنشاهه تي آهي؟ جيڪڏهن ايئن آهي ته اها انهن جي مهرباني آهي. مناسب آهي هڪ عظيم موٽر ماڻهو لاءِ، هر انگريزان کي آڏو ڀاءُ ڪندو. آزاد هندستان برطانيه لاءِ هڪ طاقتور ڪلهو آهي ليڪن برطانيه ۾ اهو حال ٿي نه آهي ته حقيقتن کي منهن ڏئي. هو آزادي جي تلوارن سان پنهنجي غلام تي اعتبار نه ٿو ڪري. آمريڪا جي تاريخ مهمل تي رکي آهي. آمريڪا پنهنجي فتح خوني جنگ ذريعي حاصل ڪئي، برطانيه کان پاڻ کي اڇو نه ڪيائين. پاڻ پرواهه نه ڪندي؟ اهي اڃان تائين قريبي دوست آهن. هندستان جيڪڏهن ڪنهن رت ڦٽي وهائڻ کان سواءِ آزاد ٿيندو ته اهو ڪيئن نه احسان مند رهندو؟ غلام هندستان هڪ پڪي هٿ ۾ آهي، اقتدار جي بڪين سياستدانن لاءِ، ڏهن پڪين کي هڪ ٻوڙي ۾ ڪا به اهميت نه آهي.“

هي جڳت ايس برائٽ جا الله بخش ۽ ان جي ڪردار بابت خيال هئا.

سنڌ ۾ ڇا ٿي رهيو هو ان تمام سياسي صورتحال تي گورنر سنڌ سرهيو ڊو جي واٽسراءِ لارڊ نلتگو کي رپورٽ.

گورنمينٽ هائوس ڪراچي

22 آڪٽوبر 1942

پيارا نلتگو

گهڻو ڪري ان دوران صوبي جو سياسي ايوو منڊل الله بخش سومري جي معطل ٿي ۽ ان کان پوءِ جي سياسي نتيجن متعلق رهيو اهو توهان جي لاءِ ناگوار ۽ منهنجي لاءِ ان ۾ ڪوبه فائدو نه آهي ته صوبي ۾ ٿيندڙ ننڍڙين سازشن جو مڪمل چنو پيش ڪيان ته نئين وزارت ٺاهڻ مهل ڪيئن نه وفاداريون تبديل ٿين پيون. صورتحال لمحي به لمحي تبديل ٿي رهي آهي ۽ ذاتي مفادن کي اصولن تي فوقيت آهي. پر مان ڪوشش ڪندس ته موجوده حالات جي مختصر وضاحت ڪيان ۽ ايندڙ مستقبل جي صورت کي واضح ڪيان.

پريس ۾ منهنجي قدم کي غير قانوني قرار ڏنو ويو پئي اهو هاڻي روز بروز گهٽجي رهيو آهي. اهو واضح ٿي ويو آهي ته الله بخش کي اڪثريت ان ڪري هٿي جو هو وزير اعظم هو. سر غلام حسين کي ڪا به دقت نه ٿيندي ته هو وزارت ٺاهي ۽ الله بخش کان وڌيڪ سيمبر گڏ ڪري. الله بخش به اهو دليل ڏيڻ گهٽ ڪري ڇڏيو آهي ته منهنجو عمل غير آئيني هو. هن بيان ۾ چيو آهي ته منهنجي وزارت تان نه لهڻ جي ڪري گورنر کي ڪوبه رستو نه بچيو هو سواءِ ان جي ته هو مون کي معطل ڪري حالانڪ آخري ڳالهه هي اميد ڪري پيو ته ان جي لفظ مطابق هجي ۽ هن جي معطل ٿي ڪي تمام جماعتن حيرانگي سان ڏٺو.

توهان جو خير خواه

سر هيو ڊو

آزاديء لاءِ اڀڻ

الله بخش سومري سنڌ اسيمبلي جي اجلاس ۾ گهٽ دلچسپي وٺڻ شروع ڪئي، هن محسوس ڪيو ته انگريز سامراج کي اسيمبلي جي ذريعي برصغير مان ڪڍيو نه ويندو بلڪ تمام سياسي جماعتن جي جدوجهد ۽ اتحاد ئي حقيقي ذريعو آهي سامراج کي پنهنجي ڌرتي تان ٻاهر ڪڍڻ جو ۽ هن برصغير جي آزادي جي سياست سان پاڻ کي واڳي ڇڏيو.

مهاتما گانڌي گرفتاري کان پوءِ مطالبو ڪيو لاءِ مرڻ ورت رکيو هو، ان جي صحت تمام خراب ٿي وئي هئي، الله بخش ۽ ان جي ساٿين برطانوي سرڪار کي خط لکي مهاتما گانڌي جي ورت ۽ انجي صحت تي تشويش جو اظهار ڪندي، ان معاملي کي حل ڪرڻ ۽ برصغير مان سامراجي لالچون ختم ڪري نڪرڻ جو مشورو ڏيندا رهيا ۽ هيٺ ان بابت ڪجهه رپورٽون ڏجن ٿيون.

محترم راج گوپال آچاريه جو سرجي ليقوت کي خط

MSS. EUR. F. 125/125

28 فيروز شاه ورد، نئي دهلي

19 فيبروري 1943ع

پيارا ساٿين گلبرٽ

اڳواڻن جي ڪانفرنس مهاتما گانڌي جي ورت جي ڪري حالتن جي سبب جيڪا گهراڻي وئي هئي انهي اڄ منجهند جو ملاقات ڪئي. ان ڪاميٽي ٺاهي آهي ته هن ڪانفرنس جي طرفان قرارداد ٺاهي وڃي. ڪاميٽي هيٺين شخصيتن تي مشتمل آهي:

عزت مآب سر تيج بهادر سپرو، ڊاڪٽر ايم - آر - جيڪر، ڊاڪٽر

شيام پرساد مڪرجي، سراج گوپال آچاريه، محترم الله بخش، محترم جي - ايل- مهتا، محترم ڪي - ايم - منشي، سر جگديش پرساد، محترم اين ايم جوشي، محترم پولا پائي ڊيسائي، سر مهاراج سنگهه، ماسٽر تارا سنگهه، سر آردشير دلال، پنڊت ايڇ - اين ڪنزرو، سر - اي - ايڇ غزنوي، محترم ڪستور پائي لال پائي، محترم ڪي - سي - نيوگي، راجا مهيشور ديال، ڊاڪٽر بينرجي، محترم ايڇ - اي لالجي، محترم اين - سي - چيستر جي، محترم رانديو، ڊاڪٽر مونجي، محترم ڪرن شنڪر راد، خواجه حسن نظامي، محمد ظهير الدين، محترم سر لا چوڌراڻي، ڊاڪٽر شوڪت انصاري، محترم ايم - اي - ڪاظمي، محترم ظفر حسين، محترما ڪي سياني، محترم عبدالحليم صديقي ۽ محترما هناسين.

”هي متفتہ طور قرارداد منظور ڪئي وئي آهي جيڪا صبحاڻي ميٽنگ ۾ پيش ڪئي ويندي. مهاتما گانڌي جي انتهائي طبيعت خراب هجڻ جون خبرون ٻڌڻ کان پوءِ اهو فيصلو ڪيو ويو آهي ته ان قرارداد جو متن هز ايڪسيلنسي ڪي اڳ ۾ موڪلجي ته هو ڪو جلدي قدم کڻي. مان ان مطابق اوهان کي گذارش ٿو ڪيان ته مهرباني ڪري هز ايڪسيلنسي کي پيش ڪندا.

توهان جو خير خواه
راج گوپال آچاريه

(قرارداد جو متن)

هي برصغير جي مختلف گروهن، عقيدن ۽ ان ۾ دلچسپي رکندڙ نمائندن جو اجلاس هندستان جي مستقبل جي پيش نظر ۽ هنن جي بين الاقوامي سنائي لاءِ گذارش ڪري ٿو ته مهاتما گانڌي کي بنا ڪنهن شرط جي هڪدم آزاد ڪيو وڃي، ڪانفرنس جو خيال آهي ته جيڪڏهن سرڪار ڪو هڪدم قدم نه کنيو ته خراب حالات پيدا ٿيندا ۽ ان ماجرا کان بچڻ لاءِ هڪدم قدم کڻندي مهاتما گانڌي کي آزاد ڪري.

تيج بهادر سپرو طرفان سر ليٽوٽ کي مهاتما گانڌي جي ورت تي

الله بخش سومرو
هڪ ٻيو خط:

آزاديءَ لاءِ لڙڻ

MSS.EUR.F.125/125

پيارا سر گلبرت

اڄ جيڪا قرارداد ڪانفرنس متفق طور منظور ڪئي آهي مان توکي
قرارداد جي متن جي ڪاپي موڪلي رهيو آهيان، مان توکي انهن ماڻهن جا
نالو به موڪليان ٿو جن قرارداد پيش ڪئي ۽ منظور ڪرائي ۽ مان انهن معزز
شخصيتن جا نالا به موڪلي رهيو آهيان جن انهي قرارداد منظور ڪرڻ ۾
حضورتو آهي يا ان سان لاڳاپيل آهن. مان توهان جو شڪر گذار رهندس ته
توهان هي خط ان سان گڏ متن هز ايڪسيلنسي وائسراءِ کي پيش ڪندا.

Enclosure No. 2-506

انهن ماڻهن جي فهرست جن قرارداد پيش ڪئي ۽ ان جي حمايت ڪئي.

ڊاڪٽر ايمر - آر - جيڪر، ڊاڪٽر ايس - بي مڪرجي، راجا سرمهراج
سنگهه، سر سليمان قاسم حاجي منا، شريمتي سر لاديو چوڌراڻي، الله بخش،
سروچايا آف وزيا نگرام، سراي - ايڇ غزنوي، مولانا احمد سعيد صاحب، اين -
ايمر جوشي، عبدالقيوم، جي - ايل مهتا، ظهير الدين، همايون ڪبير، پنڌت ايڇ -
اين - ڪنزرو، ڪي - ايمر منشي - سردار سنت سنگهه ۽ بي - ٽي رانديو.

سرتيج بهادر سپرو ۽ ٻين جي طرفان وزير اعظم برطانيه سر
ونسٽن چرچل کي مهاتما گانڌي کي جيل مان آزاد ڪرڻ لاءِ تار.

21 فيبروري 1943 ع

صبح 8:25

هندستان جي مختلف علائقن جي ٽي سو ماڻهن جيڪي نمائندگي
ڪن ٿا، مختلف گروهن، عقيدن، صنعتن ۽ واپار، صنعتي ڪارڪنن،
ڪميونسٽ، هندو، مسلمان، عيسائي، سڪ، فارسي، ۽ برطانيه جا مشنري،
انهن ڪلهه دهلي ۾ ميٽنگ ڪئي آهي، انهن هڪ متفقہ قرارداد منظور ڪندي
مطالبو ڪيو آهي ته مهاتما گانڌي جنهن جي ورت جي ڪري نازڪ حالت آهي

ان کي بنا ڪنهن شرط جي هڪدم آزاد ڪيو وڃي. اسان کي اهو خوف آهي ته جيڪڏهن هن کي تڪڙو آزاد نه ڪيو ويو ته هوفات ڪري ويندو، عوام جي راءِ آهي ته مهاتما گانڌي، آزاد ٿيڻ کان پوءِ حالتن جو جائزو وٺي عوام کي حالتن مطابق مشورو ڏئي سگهڻ لاءِ ورت رکيو آهي نه ڪه ملڪي آزادي حاصل ڪرڻ لاءِ، اسان ان جي ان ڳالهه سان متفق آهيون، جيڪا هن 23 سيپٽمبر جي خط ۾ ڪئي آهي ۽ جيڪو خط حڪومت خود شايع ڪيو آهي، ان ۾ هونئن هنجي ۽ ڪانگريس طرفان تشدد جي تمام عمل کي رد ڪري ٿو. چيئرمين تيج بهادر سپرو ڪالهه هڪ قرارداد وائسراءِ هند کي موڪلي، ان کان پوءِ وائسراءِ جي طرفان جواب موڪليو ويو ته اهڙا حالات ٿي نه پيدا ٿيا آهن جو اڳئين فيصلي ۾ تبديلي ڪئي وڃي ۽ هن ان سان 10 فيبروري جي سرڪاري اعلان جي ڪاپي به موڪلي. اسان ان تي گهري رنج جو اظهار ڪريون ٿا ته وائسراءِ ڪيترن ئي نمائندن ۽ ذميوار ماڻهن جي مشوري کي هڪدم رد ڪري ڇڏيو. اسان جو اهو يقين آهي ته مهاتما گانڌي جي حياتي بچڻ سان امن ۽ آشتي جو دروازو کولندو ۽ هن جي مرڻ سان عوام ۾ تلخي وڌندي. جيڪي مهاتما گانڌي تي الزام لڳايا ويا آهن، انهن جي تفتيش اڻ ڌرتي ٿريونل ۽ آزاد ماڻهن کان نه ڪرائي وئي آهي. اهو اسان جو يقين آهي ته جيڪي مشڪلات آهي، گذشتہ گرمين ۾ گانڌي ۽ وائسراءِ جي جيڪڏهن ملاقات ٿي هان ته ان مان ڪنهن رستي نڪرڻ جي ڪري اها گهٽجي هان، هن ملڪ جي لکين ماڻهن جو خيال آهي ته مهاتما جي زندگي بچائڻ سرڪار جي ذميواري آهي، ان ڪري اسان مطالبو ٿا ڪريون ته مهاتما گانڌي کي جلد آزاد ڪيو وڃي. موجوده آئين جي تحت هندستان ۾ امن ۽ آشتي جي ذميواري برطانوي پارليامينٽ جي آهي، اسان جي هيءَ گذارش آهي ته هي تار وزير اعظم کي ذهن نشين ڪئي ويندي ته جيئن هو ان مسئلي تي انصاف ڪري سگهي. اسان جو اهو ايمان آهي ته دانشمندانہ اعتدال پسند موٽر پائي هند ۽ برطانيه جي درميان تيز ۽ اثرائتي حل طرف ويندي، بجاءِ سخت ظلم جي.

ٽا. تي صحيون ڪندڙن جا نالا:

سرتيج بهادر سپرو، سي - راج گوپال آچاريه، الله بخش، اين - سي -
چيترجي، سر اي - ايچ غزنوي، محترمہ سرلا ديوي چوڌراڻي، ڊاڪٽر اشرف،
ڊاڪٽر ايس انصاري، بي - ٽي رانديو، ڊاڪٽر ايس - پي موڪرجي، ڊاڪٽر جي
- ايس - مونجي، رضا، مهيشور ديال سينٽ، پولاپائي ڊيسائي، ڊاڪٽر پي اين
بينرجي، پنڊت ايچ - اين ڪنزرو، محترما هناسين، پي سبرايان، جي - آر - ڊي
ٽاتا، اين - ايم - جوشي، سر آرد شير، آر - دلال، ڊاڪٽر سچچينندا سنها، جي
- ايل مهتا، ڪرن شنڪر گل، همايون ڪبير، ڊاڪٽر ايم - آر - جيڪر، ڪي -
ايم - منشي ۽ سر جگديش پرساد.

وائسراءِ لنلٽگوجو بمبئي جي گورنر سر ليوملي ڪي خط، هن
بمبئي ۾ اعتدال پسند اڳواڻن جي ٿيندڙ اجلاس تي تبصرو ڪيو آهي جنهن
مان هن جي وڌائي ۽ حالتن جو حل امن سان نه پر هن کي اهو بندوq جي نوڪ
۾ نظر اچي رهيو آهي.

وائسراءِ لارڊ لنلٽگوجو بمبئي جي گورنر سر ليوملي ڏانهن خط:

MSS.EUR.F.125/57

دي وائسراءِ هائوس، نئي دهلي

11 مارچ 1943 ع

منهنجا پيارا ليوملي

12- ان ۾ ڪو شڪ نه آهي ته اسان بمبئي ۾ نام نهاد اعتدال پسند
اڳواڻن جي گانڌي جي آزادي متعلق ٿيندڙ اجلاس ۽ انهن جي ورڪنگ
ڪاميٽي ۽ ٻين تي نظر رکون. اهو وقت جو ضيا ع ٿيندو ته انهن جي ڪنهن
ڳالهه تي ڪو تبصرو ڪجي يا انهن جي فرضي سوالن جو جواب ڏجي. پر اهو
مضبوط خيال آهي. ته هو ڪنهن طرف هلن ٿا ۽ هو چا چونڻ چاهين ٿا، ان جو
جواب اهو آهي ته جيڪڏهن گانڌي، جيڪو مان اڳ ۾ ئي هڪ خط ۾ بيان
ڪري آيو آهيان ته هو تحريڪ کي ختم ڪري ٿو ۽ آگسٽ 1942 ع جي
قرارداد تان هٿ ڪڍي ٿو ۽ مستقبل جي حوالي سان يقين دهاني ڪرائي ٿو

الله بخش سومرو

آزاديء لاء لاريڻ

(مان مزيد ان ۾ شامل ڪيان ٿو، شرطن جي ختم ڪرڻ، جيئن، ”بغاوت“ يا ”ڪريويا مرو“) ان کان پوءِ حالات تي مان سوچي سگهان ٿو ليڪن منهنجو خيال آهي ته اسان کي اعتدال پسندن سان سخت رويو اختيار ڪرڻ گهرجي، انهن ۾ ڪوبه ڳڻپ ۾ سواءِ ٽاڇڻين جي نٿو ٿي ڪجهه به نه آهي، اهي ملڪ ۾ ڪجهه به نه ڪرڻ لاءِ اٿيا آهن. هنن حالتن ۾ مون کي انهن جي خيالن جو زور جو به احساس نه آهي. منهنجو خيال آهي ته انهن مان ڪيترا اليڪشن به کٽي نه سگهندا. انهن اسان جي ڪا به مدد نه ڪئي آهي. جيڪڏهن انهن مون کي انهن جي وفد سان ملاقات لاءِ چيو ۽ مان ان تي راضي ٿيس، مان انهن سان صاف سڌو رهندس ۽ تون ۽ مان بهتر محسوس ڪيون ٿا ته هو غير نمائنده آهن ۽ ڪوبه اهو چوڻ لاءِ تيار نه آهي ته الله بخش ۽ غزنوي مسلم دنيا جا نمائندا آهن ۽ هيٺيون طبقو ۽ شهزادا انهن کان جدا آهن.“

اعتدال پسند اڳواڻن جي بمبئي ۾ ميٽنگ ٿي گذري، جنهن ۾ هنن هندستان جي خراب حالتن جي مدنظر کانگريس ۽ سرڪار کي اپيل ڪئي ته هو پنهنجي فيصلن تي نظر ثاني ڪن.

وائسراءِ لارڊ ويول طرفان منظور ڪيل قرارداد جو متن سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري ڏانهن موڪليو ويو. وائسراءِ لارڊ لنلٽگ جو سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري ڏي تار

MSS. EUR. F. 125/24

نئي دهلي

13 مارچ 1943

688- ايس- هيٺ آهي 10 مارچ تي منظور ڪيل قرارداد: اسان ان خيال جا آهيون ته گذشته مهينن جي افسوسناڪ واقعن جي پيش نظر کانگريس ۽ برطانوي سرڪار کي گذارش ڪيون ته سندن موجوده پاليسي تي نظر ثاني ڪن. اسان مان ڪجهه جن گانڌي سان تازو ٿي ڳالهه ٻولهه ڪئي آهي انهن جو اهو ايمان آهي ته سرڪار جون گانڌي سان ڳالهين لاپ ڏينديون. اهو اسان جو ايمان آهي ته جيڪڏهن گانڌي کي آزاد ڪيو ويو ته جيڪا ڳالهين جي

اللہ بخش سومرو

آزاديء لاء لاريڻ

حوالي سان تالابندي آهي ان کي حل ڪرڻ لاءِ بهترين اپاءِ وٺندو ۽ جنگ جي حوالي سان ڪوبه خطرو نه محسوس ڪيو وڃي. اسان واٽسراءِ کي گذارش ٿا ڪريون ته نمائنده وفد گانڌي ڏانهن موڪلي ته جيئن وفد ۽ گانڌي ڳالهين لاءِ جڳهه جو تعين ڪن. ان لاءِ هيٺين هندستاني اڳواڻن بيان جاري ڪيو آهي. محترم جيڪر جي گهر تي ٿيل ميٽنگ ۾ هي اڳواڻ موجود هئا:

سرتيج بهادر سپرو، محترم ايمر - آر - جيڪر، محترم سي - راج گويال آچاريه، محترم جي - ڊي برلا، سر پرشو تمداس ناڪرداس، محترم پولا پائي جي ڊيسائي، محترم ڪي - ايم منشي، سر ارد شير دلال، محترم جي - آر - ڊي تاتا، محترم ايس - اي بريلوي، محترم والچند هيراچند، سر چني لال پائي چند مهتا، سر هومي موڊي، محترم ديوداس گانڌي، ماستر تارا سنگهه، محترم ايس تارا سنگهه، محترم ايس رامن نات، محترم جي - ايل مهتا، الله بخش، جگديش پرساد، محترم ڪستور پائي لال پائي ۽ ڊاڪٽر ميڪنزي.

محترم وي ڊي ساورڪر جيڪو ميٽنگ ۾ غير حاضر هو ان به ان بيان جي حمايت ڪئي آهي. ان کان سواءِ جيڪي اڳواڻ ميٽنگ ۾ بمبئي ۾ موجود نه هئا اهي به ان سان متفق هئا انهن ڏي ڪاپيون موڪليون ويون آهي ته جيئن اهي انهن تي پنهنجيون صحيحون ڪن.

محترم ڪي سرنياوسن، محترم سي - آر سرنياوسن، محترم اين آر - سارڪر ڊاڪٽر شيام پرساد موڪرجي، محترم امرت لال وي ناڪر، راجا مهيشور ديال سين، محترم پي سيراين، پنڊت هرديانات ڪنزرو، سر عبدالحميد غزنوي، محترم اين، ايمر جوشي، سردار سنت سنگهه ۽ محترم ايمر - ايس، اين، ٽي.

محترم ڪي ايمر منشي جو گلبرٽ ليقوٽ کي خط

26 رج روڊ بمبئي

15 مارچ 1943

پيارا سائين گلبرٽ

مان تو کي سرتيج بهادر سپرو جو خط موڪلي رهيو آهيان جيڪو

الله بخش سومرو

آزاديء لاء لاريڻ

11 تاريخ تي مون کي مليو آهي، ان کي قرارداد تي صحيحون مڪمل ٿيڻ کان پوءِ توڙانهن موڪليو ويندو.

تنهنجو خير خواه
ڪي. ايمر منشي

سرتيج بهادر جو خط

بمبئي 11 مارچ 1943 ع

بمبئي ۾ منهنجي زير صدارت اجلاس 9 ۽ 10 مارچ تي ٿي گذريو، ان جي منظور ٿيل قرارداد موڪلي رهيو آهيان، جن شخصيتن ان ميتنگ ۾ شرڪت ڪئي انهن جا نالا ڪاپي ۾ موجود آهن. منهنجي گذارش آهي ته ان کي وائسراءِ جي آڏو پيش ڪندا، جيڪڏهن وائسراءِ اهو ممڪن سمجهي ٿو ته هوفد سان ملڻ گهري ٿو ته ان حالت ۾ گذارش هي آهي ته ڪافي وقت ڏيندا ته جيئن آرام سان وفد دهلي پهچي سگهي.

ان جو جواب منهنجي الهه آباد جي مستقل پتي تي موڪليندا.

Enclosure 2 No. 591

هيٺين ماڻهن قرارداد تي صحيحون ڪيون:

سرتيج بهادر سپرو، ڊاڪٽر ايمر، آر جيڪر، سري نواسا شاستري، سي راج گوپال آچاريه، پولائيٽي ڊيسائي، ڪي ايمر، منشي، ڊاڪٽر ايس پي موڪرجي، راجا ناريندر نات، راجا مهيشور ديال سين، سر جگديش پرساد، سر بي. ايس سواسوامي آيش، ماسٽر تارا سنگهه، الله بخش، سرمهراج سنگهه، دي بشپ آف ڏورنا ڪال، محترم ڪي سرنيواسن، جي آر. ڊي تاتا، جي. ڊي برلا، سر پرشوتمداس، سيٺ والچند، سر چني لال جي، مهتا، جي ايل بريلوي، دي ريوڻڊ جي مڪنزي، سر وچايا آف وزياناگرام، سر عبدالحليم غزنوي، ڊاڪٽر بي اين بينرجي، سردار سنت سنگهه، پنڊت ايڇ اين ڪنزرو، ڊاڪٽر سچچيدنندا سنها، اين - ايمر جوشي، محمد پائي، آءِ ايمر رواجي، سر چني لال مهتا، ڪستوري لال ڊاڪٽر، پي سرياريان، سر رامن نات، سيٺ هريداس، مادھو جي.

قاضي محمد احمد كاظمي، اين. سي چيتر جي، ۽ تلسيداس كلاچند

.....

الله بخش سومري جي اسيمبلي ۾ اثر کان انگريز حڪمران ۽ سياسي گروپ خوف زده هئا.

الله بخش سومري، جناح صاحب ۽ مسلم ليگ جي حوالي سان سنڌ جي گورنر سر هيودو جي ڏنل رپورٽ مان ظاهر آهي ته الله بخش سومري جي حڪومت ويڃڻ کان پوءِ سنڌ ۾ مسلم ليگ جو اثر رسوخ وڌيو آهي ۽ وزير ليگ جي پروگرام سان نه پر پنهنجن مفادن سان گڏ آهن.

5 مئي 1943

پيارا نلتنگو

جناح محسوس ڪري ٿو ته سنڌ ۾ مسلم ليگ وزارت تي هن جو اختيار نه آهي ۽ چيائين ته 99 فيصد مسلمان ليگ سان آهن. ان ۾ ڪو به شڪ نه آهي ته الله بخش کي وزارت اعظمي تان هٽائڻ کان پوءِ ليگ ۾ گهڻي شموليت ٿي آهي. منهنجي خيال ۾ اگر جناح وزارت تي ان جي مفادن خلاف دٻاءُ وڌو ته جيئن مميبرن جو تعداد وڌيو آهي ائين اهو گهٽ ٿي ويندو، هن جي پارٽي ۾ جن ٻن وزيرن شموليت ڪئي آهي اهي ۽ ٻين مان ڪجهه ئي مضبوط ليگي آهن. اهو بلڪل ممڪن آهي ته وزير عهدي تان استعيفيٰ ڏيڻ جي بجاءِ مسلم ليگ کان عليحده ٿي ويندا. منهنجو خيال آهي ته جناح ان بابت باخبر آهي ۽ هو موجوده حالتن جي ڪري وزارت تي ڪو به پنهنجو فرمان جاري نه ڪندو.

هيودو

سر جي هربرٽ، الله بخش سومري ۽ ٻين وزيرن ۽ وزير اعليٰ جي گورنر طرفان معظلي متعلق آئيني بحث چيٽي، ان جو آئيني دروازو ڪوليو آهي. هيٺ آهي سر جي هربرٽ جو وائسراءِ لارڊ نلتنگو کي خط.

پيارالننگو

مان تنهنجي هن سوال جي معاملي تي راءِ جي آڃيان ڪندس. جيڪو اڻاريندو نه صرف آئين جي عام اصولن جو وڙ (حالانڪ آءٌ اميد ٿو ڪريان ته اهو نه ٿيندو) پر ان جي تمام خصوصيت بنگال ۾ ٿيندي جيڪا ڳالهه مستقبل نزديڪ ۾ پري ناهي. عام طرح بيان ڪجي ته، اهو سوال آهي ته گورنر هڪ محفوظ وزارت حاصل ڪرڻ لاءِ فقري VII جي آوزار ۽ هدايتن جي هوندي پاڻ کي مشورو وٺڻ کان بري ڪري سگهي ٿو. (يا ٻين لفظن ۾ هڪ طاقتور وزير اعليٰ کي چئي سگهجي ٿو.) ان شخص کي اسيمبلي ۾ اڪثريت به هجي. ”ان تي جيڪڏهن گورنر جو اعتماد نه هجي“؟ متين ڪامائن کي ڪجهه خزانو آهي. حالانڪ مان ان ۾ آئين تحت ڪوبه آوزار يا هدايت نه ٿو ڏسان. حقيقت ۾ هدايت وارو جملو VII صاف طرح ان محاوري ۾ استعمال ڪيو ويو آهي ته ”پارليامينٽ ۾ هن کي اڪثريت هجي.“ ايڪٽ جي قلم (51) (الف) جي تحت وزير گورنر جي راضي تحت عهدي تي رهي سگهي ٿو ۽ هن جو اهر بيان هي آهي. ”گورنر جو اعتماد هجي.“ اهو ان قلم جي عبارت کي ظاهر ڪري ٿو.

بي طرح سوال کي بيان ڪري سگهجي ٿو ته حالات گورنر جي وزير کي معطل ڪرڻ کي درست ثابت ڪن (وزير اعليٰ) ۽ اها ثابت ڪرڻ جي راءِ تي گورنر ان ڳالهه کي مدنظر نه رکي ته هڪ طاقتور وزير اعليٰ کي اسيمبلي ۾ اڪثريت آهي پر ان کي گهٽ صورت ۾ ڏسجي.

الله بخش کي معطل ڪرڻ واري عمل جي سببن جو احترام ڪندي، اهو چئي سگهجي ٿو ته الله بخش کي وري وزارت ٺاهڻ لاءِ اڪثريت آهي. اهو دليل ڏئي سگهجي ٿو ته جيڪڏهن وزير نا اهل هون ته اهڙي ماڻهو کي هو وزير نه ڪري ها.

جواب آهي ته جنگ جي دوران آئين جي تحت هدايت نه ٿي ٿي.

الله بخش سومرو

آزاديء لاء لارپڻ

سگهي، (جيئن مون ڏٺو آهي) تون ياد ڪر ته اهو توصاف چيو هو ته ڪا به حڪومت جيڪا قلم 93 تحت ٺهي ٿي ان کي جنگ جي ڪوششن جي حمايت ڪرڻي پوندي. مان اهو سمجهان ٿو ته ريڊ قلم تحت ڪجهه وقت رهيو حالانڪ اتي مضبوط حڪومت هئي پراها جنگ جي ڪوششن جي حمايت نه ڪري رهئي هئي. اهو نظراچي ٿو ته عملي ۽ خالص آئيني توجيه منهنجي سوال ۾ وزن رکڻ ٿيون.

عملي صورت ان جو جواب جنهن ۾ منهنجي دلچسپي آهي ته ناظم الدين جي وزارت جو ڪرڻ، هينئر جيئن مون کي ٻڌايو ويو آهي ته هن سرت بوس سان ملاقات ڪرڻ جي اجازت گهري آهي، منهنجي اها خواهش ناهي ته توکي چوان ته اهو ٿيندو، پر جيئن ان معاملي ۾ اوهان مشورو ڏنو آهي ته اهو ممڪن آهي ته انهن حالتن جي مد نظر اسان کي منهن ڏيڻو پوندو، مختصرن، منهنجو حق يا موڪر جي ڪي وزارت ٺاهڻ لاءِ نه چوڻ کي درست ثابت ڪري سگهجي ٿو. هن گڏيل رڪارڊ ۽ عهدي چڏڻ تي؟

لارڊ ڪيسي طرفان لقب نه وٺڻ جي حوالي سان سيڪريٽري آف اسٽيٽ لارڊ ايمري، الله بخش سومري جي لقبن واپس ڪرڻ سان موازنو ڪيو آهي، هيٺ آهي لارڊ ايمري جو وائسراءِ لارڊ لنگلگو کي خط.

L/PO/10/21

انڊيا آفيس

12 نومبر 1943 ع

مون توکي ڪيسي جي متعلق تار ڪئي آهي، هونئن سالن لاءِ ڪنهن به صورت ۾ بنگال وڃڻ چاهي ٿو، پر ان جي آسٽريليا ۾ سياسي خواهشن جي ڪري ڊيوڪ يا نائيت هڊ جو عهدو وٺڻ نه ٿو چاهي، مان هندستانين جي حوالي سان ان ۾ ڪجهه اعتراض ڏسان پيو ته ڪو به ماڻهو بادشاهه کان مليل لقب وٺڻ کان انڪار نه ٿو ڪري سگهي ۽ اهو محسوس ڪندي ته ڪيسي اهو ڪجهه ڪري رهيو آهي، جيڪو ڪر الله بخش ڪيو هو.

1946ع ۾ جڏهن سنڌ اسيمبلي ۾ مخالف ڌر جي اڳواڻ سائين جي ايم سيد ۽ مسلم ليگي وزير اعليٰ سر غلام حسين وٽ ووٽ برابر هئا ۽ سائينءَ گورنر فرانسس موڊي کي خط لکيو ته مون کي حڪومت ٺاهڻ جي اجازت ڏني وڃي پر گورنر 10 مهينن واري اسيمبلي توڙي نئين اليڪشن جو اعلان ڪيو ۽ غلام حسين کي وزير اعليٰ جي حيثيت ۾ ڪم جاري رکڻ لاءِ چيو ان جو هي غير جمهوري عمل الله بخش کي معطل ڪرڻ واري عمل کان گهٽ ڪونه هو. سنڌ جي پهرين گورنر لانسلاٽ گراهام 3 ميمبرن واري سر غلام حسين کي وزير اعظم بنايو. ٻئي گورنر هيڊو اسيمبلي ۾ اڪثريت جي باوجود الله بخش سومري کي معطل ڪيو ۽ نئين گورنر فرانسس موڊي اسيمبلي کي توڙي ڇڏيو. گورنر ان ڳالهه جو وائسراءِ لارڊ ويول سان ذڪر ڪندي الله بخش سومري جي معطلي کي بدنصيب نظير قرار ڏنو آهي. ياد رهي ته انگريزن جو الله بخش سان ڪيل غير آئيني عمل انهن جي ذهن تي سوار هو.

سنڌ جي گورنر سر فرانسس موڊي جو لارڊ ويول کي خط.

14 سيپٽمبر 1946ع

پيارا لارڊ ويول

مان اوهان جي طرفان اسيمبلي معطل ڪرڻ جي اجازت تي انتهائي ممنون آهيان. هي اعلان تمام اخبارن شايع ڪيو. سيد، نيچلداس کان متاثر ٿي چئي رهيو هو ته مان ان کي هڪ موقعو ڏيان ته هو حڪومت ٺاهي. هن خطن جي ذريعي منهنجون ڪ ۾ دم ڪري ڇڏيو هو ۽ ڪيٽ جي ڪتاب ”ڊومينن ۾ ڊيموڪريٽڪ حڪومت“ جو مثال ڏئي رهيو هو. هن جي تمام دليلن جو لب و لباب هي هو ته گورنر صرف پنهنجي اختيارن جي مطابق قدم کڻي ٿو. ان کي وزير اعليٰ جي برعڪس مخالف ڌر جي اڳواڻ جو مشورو مڃڻ گهرجي. الله بخش جي معطلي هڪ بدنصيب نظير هئي ۽ اها جائز ان لاءِ هئي ته ان لقب واپس ڪيا هئا ۽ اسان حالت جنگ ۾ هئاسين.

موڊي

الله بخش جو قتل

منهنجي خيال ۾ برطانيه سرڪار کي خطرو هو ته اسيمبلي ۾ ڪا ڪا يا پلٽ ٿئي ۽ الله بخش سومرو پنهنجو ماڻهو وزيراعظم طور آڻائي ۽ ٻيو برطانوي سامراج جي خلاف الله بخش سومري جو سخت رويو اهي سبب آهن الله بخش جي قتل ٿيڻ جا، گورنر سر هيو ڊو اسيمبلي جي حوالي سان خدشو ظاهر ڪيو هو ته مسلم ليگي وزير پنهنجي مفادن لاءِ ليگ ۽ محمد علي جناح کي ڇڏي ويندا. سنڌ اسيمبلي جو برصغير جي سياست ۾ اهم ڪردار هو ۽ مستقل مفادن کي الله بخش سومري مان به خطرو هو ۽ برطانيه کي پنهنجي سياسي حوالي سان خوف هو.

تيون سبب هن جو برصغير جي سياست ۾ مدبرانه، مذهبي ۽ ثقافتي رواداري ۽ سرويچي وارو ڪردار هو. الله بخش جي موجودگي انهن کي ڪنڊي طور لڳي پئي، هنن جو وزيراعظم تان هٽائڻ جي باوجود هانءُ نه ٿريو هو ۽ انهن فيصلو ڪيو ته هن کي ختم ڪيون.

14 مئي تي هو دوستن سان ٽانگي تي سوار هو ته شڪارپور شهر ۾ هن کي ڏينهن ڏهاڙي، سج جي روشني ۾ قتل ڪيو ويو.

ظاهر ۾ ته محمد ايوب ڪهڙي کي ان قتل جي سازش ۾ گرفتار ڪيو ويو ۽ ڪيترائي ٻيا ماڻهو به گرفتار ڪيا ويا. پر منهنجو ذاتي خيال آهي ته هي عام ماڻهو جو قتل نه هو پر هن سان برصغير جي مستقبل جي سياست جو تعلق هو ۽ ان ۾ وڏا هٿ هوندا جيڪي اڄ تائين مڪمل ظاهر نه ٿيا آهن.

الله بخش سومري جي وفات کان 16 مهينا پوءِ ڏريش، محمد ايوب ڪهڙي صاحب جو ڪمدار 19 سيپٽمبر 1944ع تي گرفتار ٿيو ۽ هن بيان ڏنو ته محمد ايوب ڪهڙي جي چوڻ تي هن ولي محمد ڪرل کي چيو هو ته حرن کي گڏ

اللہ بخش سومرو

اللہ بخش جو قتل

ڪري اللہ بخش کي قتل ڪري ۽ هنن کي 10 کان 12 هزار روپيه انعام ڏنو ويندو.

ڪهڙي صاحب کي به ڪجهه ڏينهن بعد اللہ بخش سومري جي قتل ۾ گرفتار ڪيو ويو. محمد ايوب ڪهڙي جي گرفتاري کان پوءِ وائسراءِ گورنر سرهيوڊو جي موڪليل رپورٽ جي تناظر ۾ لارڊ ايمري، سيڪريٽري آف اسٽيٽ کي خط موڪليا آهن هي هت ڏجن ٿا:

لارڊ ويول جي طرفان لارڊ ايمري کي خط جنهن ۾ وزارت کي وري ٺاهڻ ۽ سنڌ جي سياسي ماحول تي ڳالهه بوليه ڪئي وئي آهي.

دي وائسراءِ هائوس، نئي دهلي

11 جولاءِ 1944

سنڌ هڪ نئون صوبو ٿيندو جنهن ۾ وزارت تي ڏکيو وقت آهي، ايندڙ سيشن ۾ ممڪن آهي ته ڪهڙي جي خلاف عدم اعتماد جي تحريڪ پيش ڪئي وڃي، ڪهڙو هڪ وزير جنهن تي اللہ بخش سومري جي قتل جا چنڊا آهن، ڊو هن کي وزارت مان ڪڍڻ تي خوش ٿيندو، ۽ مون پڻ محسوس ڪيو آهي ته وزير اعظم به سرد و ٿيندو. گذشتہ ڪجهه ڏينهن کان سنڌ مسلم ليگ تمام وزارت جي مسنهن تي ٿيڻ جو مطالبو ڪيو آهي. وزير اعظم ان ڌمڪي کي خلاف ورزي قرار ڏئي رهيو آهي ۽ هن ڊو کي ٻڌايو ته صوبائي مسلم ليگ کي مداخلت ڪرڻ جو ڪو به حق نه آهي ۽ جناح ان کي رد ڪري ڇڏيندو، وزارت جي نئين جوڙڻ ضروري آهي پر مان تمام وزارت ختم ٿيڻ ممڪن نه ٿو سمجهان.

وائسراءِ لارڊ ويول جو لارڊ ايمري ڏي خط.

L/ PO/10/21

دي وائسراءِ هائوس، نئي دهلي

27 سيپٽمبر 1944

صوبي مان ڪا به اهم سياسي خبر نه آهي توهان ياد ڪيو ته

خانبهادر ڪهڙي، سنڌ ۾ هڪ وزير تي شڪ هوندو ته هي سابق وزير اعظم الله بخش سومري جي قتل ۾ ملوث آهي. هن جو ڪمدار جيڪو پڻ شڪ ۾ هو ۽ مفرور هو، هي ويجهڻ ۾ گرفتار ٿيو آهي ۽ هن پنهنجي بيان ۾ ڪهڙي کي قتل ۾ ملوث ڄاڻايو آهي. پوليس جي انسپيڪٽر جنرل ڊوڪي ٻڌايو ته هو ڪهڙي کي گرفتار ڪندو، هن پنهنجي وزير اعظم کان مشورو ڪرڻ کان پوءِ ڪهڙي کي چيو ته بهترين طريقو اهو آهي ته تون مستعفي ٿي، ڪهڙي راضيو ڏيکاريو ۽ هن جي استعفيٰ جو اعلان ڪيو ويو. وزارت جي مستحڪم هجڻ تي ڪوبه فرق نه پوندو.

الله بخش سومري هڪ آزاد، خودمختيار ۽ رواداري وارو برصغير ڏسڻ چاهيو پئي. هن کي انهن ماڻهن ختم ڪرڻ پئي چاهيو جيڪي هن پروگرام جا مخالف هئا ۽ هنن جي مستقبل بابت منصوبي کي خطرو هو پر انهن ڪهڙي قيمت تي؟ مستقبل جا واقعا گواه آهن ته ڪانگريس، مسلم ليگ ۽ برطانيه جي وچ ۾ رس ڪشي جي سبب لکين ماڻهو مهاجر ٿيا، لکين ماڻهو مئا ۽ اربين روپين جي ملڪيت تباھ ڪئي ۽ ساڙي وئي. ان وقت الله بخش سومري جهڙي قداور شخصيت جي ضرورت هئي، پر چند مفادن پرستن هڪ اها شمع وسائي جنهن جي روشني جنگ و جدال جي اونداهي رستي جي بجاءِ امن و آشتي جو رستو ڏيکاري هان.

شهادت تي اڳواڻن جا خيال

راج گوپال آچاري چيو ته ”الله بخش سومري وڏي قيمت ادا ڪئي پر اها قيمت قوم پرستي جي هئي، اسان کي ياد ڪرڻ گهرجي ته ڪنهن دور ۾ عوامي خدمت جي قيمت ان طريقي سان ادا ڪئي ويندي هئي.“ هندوستان پنهنجو هڪ قرباني ڏيندڙ روح وڃايو آهي. جيڪڏهن هن کي ان ظالمانه طريقي سان قتل نه ڪيو وڃي ها ته هو تمار سنهري ڪردار ادا ڪري ها. هي آزادي جي مقصد جو حقيقي شهيد آهي. هي آزادي جي راه ۾ قربان ٿي ويو. هي هڪ سفاڪانه قتل آهي. الله بخش سومرو هڪ اڀرندڙ شخص هو ۽

سياسي فلڪ تي بي مثل حيثيت حاصل ڪئي هئائين. اقتدار جي پيار هن کي مقصد کان ڪڏهن به پري نه ڪيو. هن حقائق ۽ ڳڙ ڳوت ۾ ماهر هجڻ جو مرتبو حاصل ڪيو هو. برطانوي حڪومت کان عليحدہ ٿيڻ کان پوءِ سنڌ ۾ ٻوڏ جي تباهي جيڪو ڪيو هو. ان کي بهتر ڪرڻ ۾ مصروف ٿي ويو. هن جو ڪوبه دشمن نه هو جيئن سنڌ جي ميرن ۽ پيرن کي ذاتي رنجش هوندي آهي. هن جي اها به نه هئي. هي مضبوط ارادي ۽ مقصد وارو ماڻهو هو. ان ۾ ڪوبه شڪ نه آهي ته هن پنهنجي سياسي حريبن جي دشمني مول ڪئي هئي. اهو هن تي پهريون قاتلانہ حملو نه هو. جڏهن هي وزيراعظم هو ته هن تي به حملا ٿيا هئا پر انهن مان هي بچي ويو هو.

راج ڪوپال آڇاريه

محترم سيف الدين ڪچلو اهو درست چيو هو ته ”آزادي جي جنگ جي نازڪ لمحي مهل الله بخش سومري جو قتل قوم پرست قوتن لاءِ انتهائي وڏو نقصان آهي الله بخش سومرو مڪمل قوم پرست هو. مسٽر الله بخش مري ويو آهي. پر ان جو ڪم موجود رهندو. ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته هن پنهنجي بنيان دردناڪ يادون ڇڏيون آهن. ايسٽائين جولڊن ۾ هن جي لاءِ دعائون گهريون ويون آهن ۽ اوڀر جي مسلمانن هن لاءِ خصوصي دعائون گهريون آهن.“

ڊاڪٽر سيف الدين ڪچلو

ڊاڪٽر خان صاحب سابق وزير اعليٰ سرحد چيو ”هي عظيم قوم پرست هو ۽ صرف سنڌ ڇا پر تمام هندستان هن جي موت تي ماتم ڪندو. سنڌ تمام وڏي عرصي تائين تڪليف ۾ رهندي چو ته اتي ڪوبه اهڙو ماڻهو نه آهي جو عوامي خدمت جي حوالي سان صوبي ۾ ان جي جڳهه ڀري سگهي. مون کي معلوم آهي ته ڌرتي جي آزادي جي جنگ ۾ هي هڪ بهادر ويڙهاڪ هو. منهنجون سندس خاندان سان دلي همدرديون آهن. هي پنهنجي اصولن جي وقار لاءِ زندگي جي آخري گهڙي تائين لڙندو رهيو.“

ڊاڪٽر خان صاحب

”14 مئي، الله بخش سومرو جي قتل تي سڄي سنڌ صدمي ۾ اچي ويئي. سنڌ جو هي انتهائي وڏو نقصان ٿيو. اسان جا ڪيترا به سياسي اختلاف هئا پر ان ۾ ڪوبه انڪار نه آهي ته الله بخش سومرو اعليٰ مقصد رکندڙ انسان هو ۽ وزارت اعليٰ تان سبڪدوش ٿيڻ کانپوءِ هي برطانيه سامراج جي خلاف انتهائي سخت انداز ۾ اٿي کڙو ٿيو. الله بخش سومري ۾ وقار ۽ ڪشش هئي ته ڪٿي به دوست بڻائي سگهي. اسيمبلي سياست جي دوران اسان جا اڪثر اختلاف رهيا ۽ مون هن جي مخالفت ڪئي پر مان جڏهن هن جي خصوصيتن کي ياد ڪيان ٿو. مان صرف اهوئي چئي سگهان ٿو ته هو هڪ انتهائي وڏو ذهن هو. هن جي لاڏاڻي سان سنڌ هڪ عظيم انسان وڃايو آهي، جنهن جي جڳهه آساني سان ڀري نه ٿي سگهجي.“

جي - ايم - سيد

”الله بخش جي رت سان هر قسم جي آزادي جو دستاويز لکيل موجود آهي. هن ”سنڌ جي نوشته تقدير“ کي فقط گولي پڙهڻ جي ضرورت آهي. خبر نه آهي ته هن آزادي جي دستاويز کي ڪنهن پڙهڻ جي ڪوشش به ڪئي آهي يا نه.....!!!“

محمد امين ڪوسو

اخبارن جا تبصرا

الله بخش سومري جو قتل هڪ خوني جنگ جي ابتدا آهي. اهو اهڙو فائر هو، جنهن جو آواز سڄي برصغير ۾ ٻڌو ويو. مولانا ظفر علي جي اخبار ”زميندار“ هنن خيالن جو اظهار ڪيو. ”هي هڪ ويڙهه هئي؛ دليل ۽ گولي جي وچ ۾.“

ان سلسلي ۾ اهم انتظام ڪيا وڃن ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن هڪ شخص کي راءِ يا عقيدتي جي اختلافن جي بنياد تي ماريو وڃي ٿو ته ڪوبه اڳواڻ روالر جي گولي کان بچي نه سگهندو ۽ جيڪڏهن دليل جي جڳهه تي گولي اٿي ته ڪوبه پارٽي اڳواڻ محفوظ نه هوندو. جيڪڏهن ان دهشتگردي

کي جنهن جي ابتدا هن حادثي سان ڪئي ويئي آهي، ان کي نه روڪيو ويو ته اها هميشه جي تباهي جو ڪارڻ بڻبي.“

ٽريون لاهور پنهنجي 15 مئي 1943ع جي اداري ۾ لکيو ته هي حادثو هڪ وڏي ذهن جو خاتمو هو. الله بخش سومري جو قتل هڪ قومي حادثو آهي. اهو سنڌ لاءِ ڪو سنو شگون نه آهي. اها هڪ شرمناڪ حرڪت آهي وڏي آتشفشان اثر جي. الله بخش جو طرز عمل تمام اعليٰ مرتبي وارو هو. فرقيواريت جي سيلاب جنهن هن فرقي جي ماڻهن کي متاثر ڪيو، ان هن تي اثر نه ڪيو هو. ”آزاد مسلم ڪانفرنس“ جنهن جو هي صدر هو، اها هن جي سياسي عظمت ۽ تدبير جي هڪ نشاني ۽ سندس بهترين خيالن جو استحڪام هئي. هن هميشه سامراج کي للڪاريو. گورنر ايندا ۽ ويندا رهندا پر الله بخش سومري جو نالو لازوال ستاري وانگر هندوستان جي سياسي اُفق تي چمڪندو رهندو.

پڄاڻي

الله بخش سومري جي اڃانڪ موت برصغير ۽ سنڌ جي سياست ۾ وڏي خلا پيدا ڪري ڇڏي. مستقبل جي سنڌ ۽ برصغير کي هن جي سخت ضرورت هئي. هن ۾ اها اهليت ۽ جرئت هئي ته هو فرقيوارانه مسئلي کي حل ڪرڻ ۽ برطانوي انتظاميه جي ”تقسيم ڪريو ۽ حڪومت ڪريو“ جي پاليسي سان منهن ڏيئي سگهي ها.

برصغير جون سياسي حالتون اهڙيون هيون جو ڪانگريس ۽ مسلم ليگ هڪ ٻئي سان گڏوگڏ هيون. سواءِ هڪ وقت جي جڏهن مولانا ابوالڪلام آزاد ۽ جناح صاحب اي - بي - سي نظام تي متفق ٿيا پر نهرو جي ڪانگريس جي صدر ٿيڻ کان پوءِ هن اهڙو بيان ڏنو جنهن محمد علي جناح کي مجبور ڪيو ته هو ان طئي ٿيل ڳالهين تان هٿ ڪڍي وڃي. مولانا ابوالڪلام آزاد پنهنجي ڪتاب ”انڊيا ونس فريڊم“ ۾ ڪانگريس جي صدارت تان هٿي وڃڻ ۽ جواهر لال نهرو کي ڪانگريس جو نئون صدر ڪرڻ کي غلط عمل ڪوٺيو آهي. ڪانگريس ۽ مسلم ليگ جي هن جهيڙي ۾ سنڌ جي ٻن عظيم سياستدانن شهيد الله بخش سومري ۽ سائين جي ايم سيد، انهن جي درميان ٺاهه ڪرائڻ جي ڪوشش ڪئي. شهيد الله بخش سومري غير فرقيوارانه جماعت آزاد مسلم بورڊ جي سربراهه هوندي به هميشه ڪانگريس ۽ مسلم ليگ ٺاهه تي زور ڏيندو رهيو ۽ هن جو خيال هو ته انگريز جو زياده رهڻ جو سبب ئي برصغير جي ٻن اهم سياسي جماعتن جي درميان ڪنهن دانشمندانه سياسي فيصلو تي نه پهچڻ آهي ۽ هن محسوس ڪيو پئي ته انهن ٻنهي جماعتن جي نه ٺهڻ جي ڪري انگريز جي غلامي جو دور نه صرف وڌي رهيو آهي پر انهيءَ جي پٺيان جيڪا نفرت ۽ ڪشت و خون هو اهو ان کي نظر اچي رهيو هو.

سج سڀاڻي جا ڪري سا ساميءَ روءِ،

سائين جي اير سيد مسلم ليگ جي درميان ڪنهن عزت ڀري ناهه جي ڳالهه به ڪئي ۽ ان لاءِ ڪوششون به ڪيون.

آگسٽ 1942ع ۾ ”هندستان خالي ڪريو“ جي ڪانگريس تحريڪ کان پوءِ جناح صاحب ان تمام معاملي جي تناظر ۾ آل انڊيا مسلم ليگ جي بمبئي ۾ ميٽنگ سڏائي. ان اجلاس ۾ سائين جي اير سيد مسلم ليگ جي مرڪزي ڪاميٽي جي ميمبر جي حيثيت ۾ شريڪ ٿيو ۽ هن اجلاس کان اڳ ۾ ڪانگريس جي عورت اڳواڻن ارونا آصف علي، محترما هاڻي سنگهه ۽ سر لاديوڇوڙاڻي سان ان سلسلي ۾ ملاقات به ڪئي ۽ انهن سان اها ڳالهه طئه ٿي ته گانڌي، جناح صاحب سان هڪ بهترين ۽ باوقار ناهه لاءِ تيار آهي.

سائين جي اير سيد اها ڳالهه ميٽنگ ۾ رکي پر ان جي ڳالهه تي ڪو به توجهه نه ڏنو ويو ۽ جناح صاحب ان عمل کي رد ڪيو ۽ سائين جي اير سيد ان ميٽنگ ۾ ڪانگريس-ليگ ناهه تي زور ڀريندي اختلافي نوٽ لکيو.

1945ع ۾ ڪيپيٽ مشن ۽ وائسراءِ شملا ۾ هندستان جي اڳواڻن کي گهرايو ته هو سياسي مسئلي جو حل ڳولين ۽ ڳالهون تمام ننڍي ڳالهه تي ٿيون، جناح صاحب ان ڳالهه تي زور ڏنو ته ڪانگريس جي نمائندگي صرف هندو ئي ڪري سگهن ٿا، جناح صاحب جي ان ڳالهه سان به سائين جي اير سيد اختلاف ڪندي چيو ته ڪانگريس جو هي اندورني مسئلو آهي ته هو ڪنهن کي پنهنجو نمائندو سمجهن. قومي مسئلي جي متعلق به سنڌ جي هن پنهي اڳواڻن جي راءِ هئي ته برصغير جي گهڻو قومي ۽ ثقافتي هجڻ جي ڪري ڍيلي ڍالي فيڊريشن ئي ان جو بهترين حل آهي، شهيد الله بخش سومري آزاد مسلم پارٽي جي صدر جي حيثيت ۾ بيان ڏيندي اها ڳالهه ڪئي هئي ته وفاقي اڪايون پنهنجا سياسي ۽ معاشي مسئلا حل ڪرڻ ۾ آزاد هونديون ۽ سائين جي اير سيد ڪيپيٽ مشن ۽ وائسراءِ هند سان 2 اپريل 1946ع ۾ ڪيل ميٽنگ ۾ برصغير جي ڍيلي ڍالي فيڊريشن ۽ وفاقي اڪاين جي سياسي ۽ معاشي خود مختياري جي ڳالهه

الله بخش سومرو

پڄاڻي

ڪئي آهي. 40 سال پوءِ شهيد الله بخش سومري ۽ سائين جي ايم سيد جي ڳالهه تي عمل ڪندي ميخائل گوربا چوف سابق صدر متحده روس، قومي مسئلي کي سمجهندي روس ۾ زار بادشاهن جي ڪيل قبضن کي ختم ڪري نئين روس کي جنم ڏنو ۽ اڄ نئون روس سياسي ۽ اقتصادي طور تي اڳتي وڌي ويو آهي. آزاد ملڪ به پنهنجي خوشحالي ۽ ترقي ڏي وڌي رهيا آهن. ميخائل گوربا چوف صرف اهو ڪجهه نه ڪيو پر پهرين ۽ ٻي جنگ عظيم ۾ اوڀر يورپ جا ملڪ جيڪي روس جا تابع بنيا هئا انهن کي پنهنجي اطاعت مان ڪڍيو جنهن جي ڪري اوڀر جرمني ۽ اولهه جرمني پاڻ ملي هڪ ساڳو فطري ملڪ ۽ قوم بنيا.

شهيد سومري جي تقريرن ۽ عمل جي ڪري برطانوي سامراج کي خوف هو. شهيد جو مولانا عبیدالله سنڌي کي جلاوطني ختم ڪرائي سنڌ ۾ گهراڻن انگريز جي نظر ۾ هڪ باغيانه عمل هو ڇاڪاڻ ته هن انهن جي باغي مولانا عبیدالله سنڌي کي وطن آندو هو.

مولانا صاحب جي سوچ به غير فرقيوارانه هئي ۽ انگريز محسوس ڪيو ته مولانا جي ذريعي سومري جا مذهبي رواداري جا خيالات وڃ اوڀر جي اسلامي ملڪن تي نه اثر ڪن. ان وقت برطانيه جو پنهنجي سامراجيت کي مضبوط ڪرڻ جو وڏو هٿيار فرقيواريت هو. برطانوي سامراج جو خيال هو ته جيڪڏهن مذهبي رواداري جو فروغ برصغير کان ٻاهر نڪري وڃ اوڀر تائين پهتو ته پوءِ مستقبل جا جيڪي به هنن جا سامراجي منصوبا آهن، انهن ۾ رڪاوٽون اچي وينديون ۽ قومن جي معاشي ۽ سياسي آزادي جو رستو کلي پوندو.

گورنر سر هيو ڊو جو واٽسراءِ کي خط ۾ ذڪر ته الله بخش برطانوي وزير اعظم چرچل جي تقرير جو واٽسراءِ کي خط لکي جواب ڏنو آهي، هو ان کان پوءِ پاڻ کي 'بين الاقوامي اڳواڻ سمجهڻ لڳو آهي'. ان مان ئي اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته هو ڪيتري قدر الله بخش سومري مان خوف زده هئا.

دنيا ۾ ڪنهن ملڪ جي سربراهه ٿيڻ سان ماڻهو وڏو نه ٿو ٿئي، هن انگريز سامراج جي گورنر کي ڪهڙي خبر ته وڏي انسان ٿيڻ جا پيمانائون ٻيا

الله بخش سومرو

پڄاڻي

آهن، دنيا ۾ اهر شيون ٻيون آهن جن جي ڪري انسان اعليٰ بڻجي ٿو. ”هڪ ڪردار ۽ ٻيو فڪر“.

الله بخش سومري جي 43 سال زندگي تي نظر وجهنداسين ته هو پنهنجي ڳالهين ۾ بلند نظر ايندو. شاهه لطيف به ان ڳالهه کي سرمارڻي ۾ چيو آهي.

سونهن ويجاير سومرا ميرو منهن ٿيومر

ويڙا ت پيومر جت هلڻ ناهي حسن رڙي

اهوئي حسن جنهن لاءِ الله بخش سومري پنهنجو سر ته ڏنو پر پنهنجي ڪردار ۽ عمل تي ٽڪو هڻڻ نه ڏنو.

هن صرف برصغير جي لاءِ امن جو پيغام نه ڏنو هو پر دنيا جي سياسي ساخت ۾ اٽل پٿل کي هن پنهنجي تجربي ۽ ذات سان ڏسندي. 1940ع ۾ دهلي ۾ تقرير ڪندي پنهنجو نقط نظر پيش ڪيو. اڄوڪي دنيا لفظ ”نيورلڊ آرڊر“ کان 1990ع جي ڏهاڪي ۾ واقف ٿي جڏهن آمريڪا ان نئين نظام جي ڳالهه ڪئي. پاڻ پنهنجي تقرير ۾ چون ٿا:

هي ٻي جنگ عظيم ”نيورلڊ آرڊر“ لاءِ آهي، هي يقيني وڏو پيغام هو ته هي طاقتور ۽ ذهين ڌرين جو ڪمزور، پسمانده عوام ۽ قومن کي تابع ڪرڻ جو عمل آهي. هنن کي ته پنهنجي مفاد کي ڳڻڻو آهي نه لاشن ۽ ملڪيتن جي تباهي کي، اهوئي سبب آهي ته هن واٽسراءِ کي لڪيل خط ۾ آمريڪا، برطانيه ۽ ٻين قوتن کي جتي سامراجي سڏيو اتي جرمني جي قيادت ۾ وڙهندڙ قوتن کي به نئين سامراج جو پيش خيمو قرار ڏنو.

1940ع جي تقرير ۾ جيڪا ٻي انتهائي اهر ڳالهه آهي.

”حوص ۽ هرس جا نقشا چاهي اهي جمهوريت جي بنياد تي هجن يا آمريت جي بنيادن تي جيستائين انهن کي ويڙهيو نه ويندو تيستائين امن جنهن لاءِ انسان ذات واجهائي رهي آهي اهو هن ڌرتي تي نمودار نه ٿيندو.“ الله بخش جي ان ڳالهه مان اهو واضح آهي ته جتي حرص ۽ هوس هوندو اتي امن ۽ آشتي اچي نه سگهندا. اهو حرص ۽ هوس هو جنهن جي ڪري دنيا ۾ جنگ و

جدال ٿيندو رهيو آهي، 20 صدي ۾ به عظيم جنگيون ان جو اهر مثال آهن.

ٻي، عظيم جنگ جي هيتري ڪشت و خون کان پوءِ به حوص ۽ هرس هنن کي سرد جنگ (Cold War) ۾ مبتلا ڪري ڇڏيو ۽ روس ۽ آمريڪا ٻن نون بلاڪن جا اڳواڻ هئا، جيڪڏهن هو ٻي عظيم جنگ مان سبق حاصل ڪري امن ۽ آشتي لاءِ پنهنجون توانائون صرف ڪن هان ته امن ۽ آشتي اچي ها ۽ انسان ذات سک جو ساهه پتي هان پر هنن جي ان عمل آمريڪا ۾ ورلڊ ٽريڊ سينٽر جهڙو واقعو ڏنو. جنهن دنيا کي معاشي ۽ سياسي طور وڏو نقصان پهچايو ۽ ڪشت و خون جي هولي ايجان تائين جاري آهي. اڳتي ان دلدار مان نڪرڻ جي ڪا به ممڪن راهه نظر نٿي اچي.

ان ساڳئي تقرير ۾ هن چيو ته جارحيت ڪنهن به روپ ۾ هجي اها عقيددي جي بنياد تي هجي يا دنيا کي مهذب بنائڻ جي سبب ڪئي وڃي اها قابل مذمت آهي ۽ هر انسان دوست ان کي نفرت سان ڏسي ٿو. آخر ۾ هن چيو ته انهن ٻن شين حرص ۽ هوس ۽ جارحيت کي ختم ڪرڻ کان سواءِ هن دنيا تي امن نه ٿو اچي سگهي.

الله بخش سومري کي جتي به موقعو مليو ان حرص ۽ هوس ۽ جارحيت جي نشانين کي ختم ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي.

هن سنڌ مان جاگيرن ۽ جاگيرداري نظام کي متاثر جي ابتدا ڪندي، ان ۾ اصلاح آڻڻ لاءِ سنڌ اسيمبلي ۾ بل پيش ڪري ان کي اسيمبلي کان منظور ڪرائي ان تي عمل ڪرايو.

اهو سچ ڳالهائڻ ئي الله بخش جي معطلتي جو سبب هو پر معطلتي انگريز کان هضم نه پئي ٿي. واٽسراءِ جنهن وزير اعظم لاءِ چئي ته تون ”صاف گو آهين“ ۽ پنهنجي صوبي جي مقبول اڳواڻ کي ان ڪري معطل ڪيو ويو ته غلام قوم مان هو ۽ حق جو پيغام ڏئي رهيو هو.

ڇا سچ چوڻ جو حق صرف حاڪم قوم لاءِ آهي؟ اهو ڪجهه عجيب لڳي ٿو! ان حوالي سان هيٺ آهن لارڊ ايمري جا 5 آڪٽوبر 1942ع جي خط

ذريعي وائسراء لارڊ لنلنگو سان ونڊيل خيالات:

”اهو حقيقت جي خلاف ٿيندو جڏهن دنيا ٻڌندي ته وزير اعظم کي لقب واپس ڪرڻ جي ڪري معطل ڪيو ويو آهي. آسٽريليا جي ڊومين ۾ ڊئڪن ۽ ڊڪٽ آفريڪا ۾ هر ٽزوگ پروي ڪائونسلري کان انڪار ڪري چڪا آهن. اها حقيقت آهي ته پارليامينٽ ۾ تنقيد ڪندڙ اهڙو چئني سگهن ٿا ته هڪ وزير اعظم کي ان ڪري معطل ڪيو ويو جو هن چرچل جي بيان کي پسند نه ڪيو.“¹

ياد رهي ته پارليامينٽ ۾ چرچل جي تقرير کان پوءِ پارليامينٽ جي ميمبرن وٽ چرچل جي تقرير تي تنقيد ڪئي هئي. ڇا ان عمل جي ڪري ان جي پارليامينٽ جي رڪنيت معطل ڪئي وئي هئي؟ جيڪڏهن نه ته پوءِ اهو چوڻ بجا ٿيندو ته حاڪمن ۽ غلامن لاءِ الڳ قانون آهن. انگريزن جي معطلِي بابت اڻ ٿڌ لاءِ 5 آڪٽوبر جي خط جو حاشيو ڏجي ٿو.

آخر ۾ مان اهو چونڊس ته اهو انومان ڪري سگهجي ٿو ته جيڪڏهن الله بخش جي ڪردار کي قبول ڪيو وڃي هاڻ ته برصغير ۾ فوجي مداخلت کان بغير جمهوري حڪومتون هجن هاڻ ۽ ڪا به فرقيوارانه جماعت اقتدار ۾ نه اچي هاڻ ۽ نه ئي بنگلاديش جهڙو حادثو ٿئي هاڻ ئي عرب دنيا ۾ مذهبي انتها پسندي وڌي هاڻ ۽ نه ئي ورلڊ ٽريڊ سينٽر جو واقعو ٿئي هاڻ.

الله بخش سومرو هن دنيا ۾ موجود ته نه آهي پر هن جو فڪر ۽ عمل جنهن لاءِ هن وزارت اعظمي ۽ جان قربان ڪئي اهو موجود آهي.

شاهه لطيف اهڙن عظيم فرزندن کي پيٽا ڏيندي فرمايو آهي:

جو گيٽڙا جهان ۾ نوري ۽ ناري

پري جن ٻاري، آءُ نه جيئندي ان ريءَ

¹ لارڊ لنلنگو پنهنجي سيٽيمس جي تاريخ 2837 ايس - سيڪريٽري آف اسٽيٽ، لارڊ ايمري کي مشورو ڏنو ته الله بخش جي لقب جي واپسي واري مسئلي کي درگزر ڪيون. MSS. EUR. F. 125/23 جواب ۾ (24 سيپٽمبر جي تاريخ 16709) ۾ محترم ايمري جواب ڏنو ته مان ان کي ڏکيو ٿو سمجهان ته الله بخش جي وزير اعظم جي عهدي تي رهڻ کي جنگ جي وقت هن ڪري سگهون، جنهن جي آئيني فرمانبداري کي بادشاهه ۽ وائسراءِ ڏسي چڪا آهن. هن مزيدار لکيو ته جيڪڏهن اهو عوامي مفادن ۾ آهي ۽ جيڪڏهن لارڊ لنلنگو مطمئن آهي ته (اي) هڪ متبادل حڪومت ممڪن نه آهي (بي) سيڪشن 93 لاڳو ڪري هنن حالتن ۾ سنڌ ۾ نئين انتظاميه جو آڻڻ الله بخش جي رهڻ کان وڌيڪ درست نه آهي ته پوءِ اسان ان کي ئي جاري رکون L/PEJ/8/647

مددي ڪتابه ڪاغذ ۽ اخبارون

1. نئين سنڌ لاءِ جدوجهد جي اير سيد
2. سنڌ ڳالهائي ٿي جي اير سيد
3. جنب گذارير جن سين جي اير سيد
4. سنڌ جي بمبئي کان عليحدگي جي اير سيد
5. شهيد الله بخش سومرو - شخصيت ۽ سياست آزاد قاضي
6. Colorful Personalities of Sindh M. U. Abbasi
7. Allah Bux Soomro India's Nationalist No.1 Jagat. S. Bright
8. Modern Islam in India W. C. Smith
9. India Wins Freedom Abul Kalam Azad
10. Muhammad Ayub Khuhro Dr. Hamida Khuhro
11. Growth of Muslim Nationalism D.A. Pirzada
12. The Soomras Dr. Mahar Abdul Haq Soomro
13. Transfer of power Volume i , ii, iii, iv, v,
14. The Governors of the Sindh to the Viceroy (Fortnightly Confidential Reports) L/P&J/5/251 to 258 British Library London
15. Indian Annual Register
16. Proceedings of Assembly of Sindh
17. Reports of the Annual Conventions of All-India Muslim League Sharifuddin Pirzada
18. Muslim Politics and the Growth of the Muslim League in Sindh Jones Allen Keith
19. Proceeding of Bombay Legislative Council, File V/9/2841- British Library London
20. The Daily Gazette Karachi , 15 May 1943
21. Reports of "The All-India Azad Muslim parties Conference" April 1940, March 1942 and August 1942
22. Khan Abdul Ghaffar Khan Humayon Kabir
23. Abul Kalam Azad Malsiani
24. The Dictionary of National Biography of India
25. Daily Dawn Karachi 1947
26. Facts are Facts Khan Abdul Wali Khan

14 مئي، الله بخش سومري جي قتل تي سڄي سنڌ صدمي ۾ اچي ويئي. سنڌ جو هي انتهائي وڏو نقصان ٿيو. اسان جا ڪيترا به سياسي اختلاف هئا پر ان ۾ ڪوبه انڪار نه آهي ته الله بخش سومرو اعليٰ مقصد رکندڙ انسان هو ۽ وزارت اعليٰ تان سيڪڊوش ٿين کانپوءِ هي برطانيه سامراج جي خلاف انتهائي سخت انداز ۾ اٿي کڙو ٿيو. الله بخش سومري ۾ وقار ۽ ڪشش هئي ته ڪتي به دوست بنائي سگهي. اسيمبلي سياست جي دوران اسان جا اڪثر اختلاف رهيا ۽ مون هن جي مخالفت ڪئي پر مان جڏهن هن جي خصوصيتن کي ياد ڪيان ٿو. مان صرف اهوئي چئي سگهان ٿو ته هو هڪ انتهائي وڏو ذهن هو. هن جي لاڏاڻي سان سنڌ هڪ عظيم انسان وڃايو آهي. جنهن جي جڳهه آساني سان ڀري نه ٿي سگهجي.

جي-ايم- سيد

محترم سيف الدين ڪچلو اهو درست چيو هو ته ”آزادي جي جنگ جي نازڪ لمحي مهل الله بخش سومري جو قتل قوم پرست قوتن لاءِ انتهائي وڏو نقصان آهي. الله بخش سومرو مڪمل قوم پرست هو. محترم الله بخش مري ويو آهي. پر ان جو ڪم موجود رهندو. ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته هن پنهنجي پٺيان دردناڪ يادون جڏيون آهن. ايسٽائين جو لندن ۾ هن جي لاءِ دعائون گهريون ويون آهن ۽ اوڀر جي مسلمانن هن لاءِ خصوصي دعائون گهريون آهن.“

ڊاڪٽر سيف الدين ڪچلو

ڊاڪٽر خان صاحب سابق وزير اعليٰ سرحد چيو ”هي عظيم قوم پرست هو ۽ صرف سنڌ ڇڏي ٻي ڌرتي ڏانهن نٿو ڏسندو. سنڌ تمام وڏي عرصي تائين تڪليف ۾ رهندي چو ته اتي ڪو به اهڙو ماڻهو نه آهي جو عوامي خدمت جي حوالي سان صوبي ۾ ان جي جڳهه ڀري سگهي. مون کي معلوم آهي ته ڌرتي جي آزادي جي جنگ ۾ هي هڪ بهادر ويڙهاڪ هو. منهنجون سندس خاندان سان دلي همدرديون آهن. هي پنهنجي اصولن جي وقار لاءِ زندگي جي آخري گهڙي تائين لڙندو رهيو.“

ڊاڪٽر خان صاحب

الله بخش سومري جو پيغام اڄ به ايترو اهم آهي جيترو برصغير جي آزادي مهل اهم هو. سومري صاحب جا هي خيال اڄ به انسان ذات لاءِ اهم آهن:

”جارجاڻ فرقيواريت، پائيجاري، سني پاڙيسري ۽ ايڪتا لاءِ مهلڪ آهي. اهي ئي اهم ڳالهيون نه صرف قومي ٻڏي لاءِ بلڪ پرامن ماحول، ترقي ۽ ملڪي استحڪام لاءِ اهم آهن. هڪ بهتر پرامن ماحول ملڪي ضرورت آهي ۽ مختلف فرقيوارانه گروهن ۾ در گذر جي جذبي، برداشت ۽ هڪٻئي سان بهتر پائيجاري جو هجڻ تمام ضروري آهي. اسان جا ڪهڙا به عقيدا هجن، اسان کي هن ڌرتي تي مڪمل طور دوستي واري ماحول ۾ رهڻ گهرجي ۽ اسان جا تعلقات هڪ ڪٽنب جي پائون جي طرح هجڻ گهرجن ۽ هر هڪ فرد کي بنا ڪنهن روڪ ٽوڪ جي پنهنجي مذهبي ريتن ۽ رسمن ادا ڪرڻ جي آزادي هجي ۽ تمام ماڻهو پنهنجي گڏيل ورثي مان فائدو حاصل ڪري سگهن.“

الله بخش سومرو دور انديش ۽ سومرو سياستدان هو. جيڪڏهن برطانيه جا پاليسي بنايندڙ ادارا ۽ برصغير جا سياسي گروپ هن جي خيالات ڏي توجه ڏين ها ته برصغير ۾ امن ۽ آشتي هجي ها ۽ تاريخي وطن ۽ فرقيواريت جو مسئلو باهمي رضامنديءَ سان هل ٿئي ها.

بئريسٽر محمد عمر سومرو

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻِڪَ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻَ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:
انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا پوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، پڙندڙ، چُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسِيئڙو ڪَنڌڙ، پاڙي، ڪاڻو، پاڇوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سَگهجي ٿو، پَر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻَ، ويجهڻَ ۽ هِڪَ ٻئي کي گولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻَ جي آسَ رکون ٿا.

The Reading Generation پڙهندڙ نسل . پ ن

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پڻ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پڻ به مختلف آهن ۽ هوندا. اهي ساڳئي ئي وقت اداس ۽ پڙهندڙ، ڀرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پڻ ڪا خصوصي ۽ تالي لڳل Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پڻ جا سڀ ڪم ڪار سهڪاري ۽ رضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اجرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پڻ پاڻ هڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غير تجارتي non-commercial رهندا. پڻن پاران ڪتابن کي ڊجيٽائيز digitize ڪرڻ جي عمل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رڳو پڻن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پڙهندڙ نسل . پ ن The Reading Generation

پنن کي گليل اکرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وس پتاندڙ وڌ
 کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽
 ڇاپيندڙن کي همٿائين. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ
 کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رڪاوٽ کي نه مڃن.
 شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٽ،
 ڀڪار سان تشبيهه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود
 جي مد مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو ته:

گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرن ٿا.

... ..

جنن جنن جاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ ڇڏين ٿا؛
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موٽي منجهه پهچڻ ڇڏين ٿا؛

... ..

ڪالهه هيا جي سُرخ گلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٿين، جيڪي به ڪٿين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرق نه آ، هي بيت به بم جو ساٿي آ،

جنهن رڌ ۾ رات ڪيا رازا، تنهن هڏ ۽ چمر جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته

”هاڻي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، ان ڪري پڙهڻ تي وقت نه

وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني آهي.

پڙهندڙ نسل . پن

The Reading Generation

پڻ جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پڻ نصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پڻ سڀني کي چو، چالاڪ ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اٽل گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پيءُ
 پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پڻ پڻ جو پڙلاءُ.“
 - اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

پڙهندڙ نسل . پ ن The Reading Generation

خادم حسين سومرو

مقصد وارو ماڻهو

سنو، سکر، ڏات ڌڻي، سدا دوست ۽ حياردار، مان ائين ئي خادم حسين سومري کي بيان ڪري سگهان ٿو. هي محقق، ليکڪ ۽ انساني قدرن جو پيغام رسان آهي. هن جي شخصيت حيران ڪن آهي. هي اربيل صوفي، پڪو قوم پرست، گر هستي ۽ ساڳي وقت روحانيت سان واڳيل آهي.

محترم سومري سنڌ صوفي انسٽيٽيوٽ ٺاهي ته مذهبي رواداري، تهذيبي ۽ ثقافتي ورثي کي اڳتي وڌائي ۽ فرقيوارن رجحانن کي روڪي. صوفي انسٽيٽيوٽ ٺهڻ کان پوءِ، آفاقي پيغام کي پهچائڻ لاءِ ڪيتريون ئي ڪانفرنسون ڪرايون آهن.

هن کي درد واري دل آهي. هن کي انسان ذات جي لاءِ ڏک رهي ٿو. هن چيو ”مختصر زندگي پر حقيقي خوشي تڏهن ملندي جڏهن اسان صوفياءَ جي پيغام تي هلنداسين“. پر هن جي تصوف جي پنهنجي تشريح آهي. ”انسان ذات جي لاءِ پيار جي معنيٰ اها آهي ته تمام مذهب، ٻوليون ۽ ثقافتون زندهه رهن ۽ انهن پر باهمي جنگ ۽ نفرت نه هجي.“

هي سنڌ جي اهم قوم پرست اڳواڻ جي ايمر سيد جو ويجهو ساٿي ۽ ان جي حقيقي ”ڪٿا“ لکندڙ آهي. هي جي ايمر سيد سان پيار ڪري ٿو ۽ هن کي ”سنڌي قوم جو ابو“ سمجهي ٿو. هن جو خمير سنڌي آهي ۽ سنڌ جي محبت هن جي خون ۾ موجود آهي. هن جي سياسي خيالات کي متنازع سمجهندي حڪمرانن هن کي زير عتاب ڪيو ۽ هن ٻه دفعا جيل ۾ وڃڻ جي قيسٽ ادا ڪئي آهي پر ان نه هن جي جذبي ۾ ڪمي آندي آهي نه ئي هن جو غم ڪمزور ٿيو آهي ۽ هي پنهنجن خيالن کي انهن ساڳين جذبن سان پيش ڪري رهيو آهي. هن کي ملڪ ۾ موجوده خراب حالتن تي ڏک ٿئي ٿو.

هن چيو، ”اهو منهنجو ايمان آهي ته صوبن کي سياسي ۽ معاشي خود مختياري ڏيڻ سان ننڍن صوبن مان پسماندگي جو احساس ختم ڪرڻ ئي وفاق کي مضبوط ڪندو.“

هي نت نوان خيال ڏيندڙ ليکڪ آهي. هن قوم پرست اڳواڻ جي ايمر سيد جي ”ڪٿا“ انگريزي ۽ اردو ۾ لکي آهي.

The Path Not Taken

G. M. Sayed

Vision and Valour in Politics

جي ايمر سيد آدرشي انسان سي اوتار ٿڪ

بابا گرو نانڪ اور سنڌه ڪي صوفياء
سر ڪيڏارو اور سنڌي مرثبي ڪي مختصر تاريخ

Allah Bux Soomro

Apostle of Secular Harmony

Freedom at the Gallows

Life and Times of

Sibghatullah Shah Pir Pagaro

Seth Harchandrai

Father of Modern Karachi

Seth Vishindas

A Great Philanthropist

The British in Sindh

Immoral Entry and Exit

Sufis of Indus Valley.

هن سنڌي مان اردو ۾ ترجما به ڪيا آهن.

محترم سومري ڪيترن ئي ملڪن جو سفر ڪيو آهي. آمريڪا، انگلينڊ، فرانس، هالينڊ، اسڪاٽ لينڊ ۽ سوئزرلينڊ ۾ هن برصغير جي سياسي تاريخ ۽ تصوف تي ٻن تقريرون ڪيون آهن.

نويد حسين

Wildlife & Environment

منگزين ۾ ڇپيو.

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباھو آهي، ڇو تہ تاريخ هميشہ انھن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنھنجي علمي سرمايي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنھنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نہ رڳو محفوظ رکڻ پر پنھنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي تہ سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ اسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سنڌ سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد تہ سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نہ صرف پر پور لاپ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنھنجو پورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>

